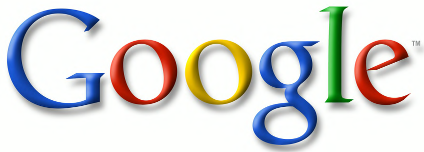
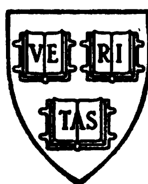

VE
RI
TAS

[illegible]

VŠEOBECNÝ

KNIHOVNÍ ZÁKON

ZE DNE 25. ČERVENCE 1871 Č. 95 Ř. Z.

SE STANOVISKA PRAXE.

SEPSAL

V. J. ČEČETKA.

V PRAZE.

NAKLADATELÉ F. ŠIMÁČEK KNIHTISKÁRNA.

1891.

X+.
for
C

Předmluva.

Moderní škola spřátelila se již s myšlénkou, že učení theoretické ku snadnějšímu pochopení ruku v ruce jíti má s učením názorným.

Tak, myslím, jest i při učení se zákonům.

Slova zákonů jsou dosti skoupá, mnohdy nejasná, a tu stává se často, že po přečtení některého paragrafu právě tolik víme, kolik jsme věděli před tím.

Uvažuje tedy, jak těžko jest studovati zejména knihovní zákon a nemíti stále před očima obraz jeho z praxe, odhodlal jsem se — aniž bych činil nároku na vědecký význam — ku vydání této knihy.

Při tom měl jsem na mysli prospěti vůbec všem, kdož zákonu tomu učiti se musejí a nemají příležitosti, aby seznali jeho praktickou formu; tedy studujícím právníkům, aspirantům na místa soudních kancelistů a listovních, úředníkům advokátním, notářským a jiným.

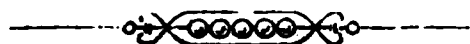
K tomu cíli měl jsem za nejvhodnější, abych podal věrný obraz knihy pozemkové a řízení v úřadě knihovním, což jsem učinil, zachovávaje při tom postup knihovního zákona, jehož doslovné znění jsem uvedl a ku porovnání s knihou pozemkovou připojil jsem i vzorce knihy horní, železniční a deskové.

Kromě toho hleděl jsem praktickými příklady a dovoláváním se rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu objasniti vše to, co nejasné, méně známé a běžné se mi zdálo, a tím, že ku jednotlivým paragrafům množství příslušných rozhodnutí jsem uvedl, hleděl jsem i advokátům a notářům podati užitečnou pomůcku.

Ve svých výkladech řídil jsem se náhledy pánů profesorů Randy a Stupeckého, rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu z „Právníku“, ze sbírky „Glaser-Unger-Walther“, z „Centralblatt für jur. Praxis“ a jinde jsem čerpal, a kde třeba, doslovné znění občanského zákona, řádu soudního a jiných příslušných zákonů a nařízení jsem uváděl, ve všem ostatním o vlastní zkušenosť se opíraje.

Pokud do výkladů theoretických jsem se pouštěl, činil jsem tak se zřetelem na neprávníky, jimž alespoň nejnutnější právní vědění bude ku prospěchu, zejména však na úředníky advokátní a notářské, kteří v nepřítomnosti svých chefů často sami první radu stranám udíleti musejí.

V celku však se stanoviska praxe hledě provésti svůj úkol, stále jen jako praktik jsem si vedl, a proto doufám, že kniha má tomu účelu, ku kterému jest vydána, také vyhoví.

Hlava první.

O knihách pozemkových vůbec.

(Ku §§ 1.—7. knih. zák.)

§ 1.

Kniha pozemková sestává z hlavní knihy a ze sbírky listin neb knihy listin.

§ 2.

Hlavní kniha sestává z knihovních vložek.

Knihovní vložky jsou určeny ku zanášení:

1. Knihovních těles a změn na nich, a
2. věcných práv vztahujících se ku knihovním tělesům a změn na těchto právech.

§ 3.

Každé knihovní těleso tvoří jediný celek. Obsah jeho může býti měněn toliko knihovním odepisováním anebo připisováním jednotlivých nemovitostí nebo jejich částí.

Když byly odepsány všecky nemovitosti v jedné knihovní vložce zapsané (§ 11.), nebo když přestaly býti předmětem knihy pozemkové, tedy se vložka vymaže.

§ 4.

Nabytí, převedení, obmezení a zrušení knihovních práv (§ 9.) stane se jediné vkladem jich do hlavní knihy.

§ 5.

Do hlavní knihy zanášejí se podstatná vymezení knihovních práv. Není-li možno uči-

niti to krátce, budiž odvoláno se v knize hlavní na určitě poznačené místo listiny zápisu za základ sloužící, což ten má účinek, jako kdyby poznačené to místo v hlavní knize bylo zapsáno.

§ 6.

U pozemkové knihy podrží se ověřený opis listiny, dle níž se stal nějaký knihovní zápis. Založením těchto opisů tvoří se sbírka listin, zapsáním jich do zvláštní knihy kniha listin.

§ 7.

Kniha pozemková jest veřejná.

Každý může do pozemkové knihy u přítomnosti úředníka knihovního nahlédnouti a vyžádati si z ní opisy a výtahy, jež listovní vydá pod vlastní svojí zodpovědností.

Staré knihy pozemkové*) zasloužily si svůj osud nejen proto, že nebylo u vedení jich přesné ustálenosti, spolehlivosti a přehlednosti, ale hlavně proto, že byly neúplné, postrádajíce vyznačení, z kterých a jakých součástí se ta která nemovitosť skládá.

Usedlosti zapisovaly se pouze dle svých specielních pojmenování nebo dle čísel popisných, což nemělo však další důležitosti, než aby s jinými se nemíchaly.

Kniha pozemková tvoří základ úvěru realního a tu jest vysvětlitelno, jak naléhavou stala se oprava starých knih, když dovolávání se realního úvěru den ode dne stoupalo.

V poslední době bývaly sice při zvláštních případech, zejména při oddělování součástí usedlostí na základě výkazů politických úřadů vyznačovány pozemky k usedlosti příslušící, leč to stávalo se jen v ojedinělých případech a s malým užitkem; pozemky byly poznačeny čísly topografickými a spolehlivých map k posouzení jejich výměry a kultury nebylo.

Byl proto zákon ze dne 25. července 1871 č. 95 ř. z., jímž upraviti a doplniti se měly knihy pozemkové v zemích rakouských, velikou vymožeností na prospěch právní jistoty ve věcech knihovních, a jednotlivá království a země v říšské radě zastoupené ruče chopily se příležitosti, aby dle něho své vlastní zákony zemské vypracovaly.

*) O historickém vývoji knih pozemkových viz prof. A. Randy: „Das Eigenthumsrecht nach österr. Rechte“.

Český zákon zemský o zřízení nových knih pozemkových vydán byl dne 5. prosince 1874 č. 92 z. z. (moravský a slezský dne 2. června 1874 č. 97 a 98 z. z.). Pro ostatní země byly vydány zákony skorem úplně stejné s českým.*)

Schválení českého zákona protáhlo se pro některé neshody s vládou v příčině podrobností nových ustanovení, mezi nimiž byl také návrh sněmu českého (z r. 1873 § 8.), aby vedle čísel parcelních jednotlivých pozemků také jejich výměra byla udána.

Na tento návrh — bohužel — vláda nepřistoupila, a dnes, když známe již praktickou cenu nových knih, vidíme, jak důležitý to byl návrh.

Zakládání nových knih pozemkových dělo se z povinnosti úřadu na základě opraveného katastru berního bez ujmy práv ve starých knihách zapsaných.

Poněvadž mělo docíliti se spolehlivého doplnění knihy pozemkové podstatou statkovou, tedy museli si soudové předem opatřiti kopie katastrálních map, museli úředně na základě místní komise a výslechem stran vyšetřiti pravosť kopie a vykonati na ní případné opravy, pak na základě tohoto vyšetřování a katastru berního sestaviti archy držebnostní, které s opravenou kopií po dobu reklamační k volnému nahlédnutí a event. ohlášení vad byly veřejně vyloženy, načež následovalo řízení upravovací.

Takto bylo možno přivésti v souhlas knihu pozemkovou s katastrem a mapou, která od té doby integrující součástí knihy pozemkové se stala (min. nař. ze dne 11. dubna 1878 č. 3676), a o objemu, poloze a hranicích parcely důkaz tvoří.**)

Aby mapa katastrální, která nyní pro každou jednotlivou katastrální obec v knihovním úřadě jest uložena, zůstala na této důležité své výši, musí veškeré tvarové změny nemovitostí zároveň v knize pozemkové a v mapě býti prováděny***) a zvláštním úřed-

---

*) Pro Terst, Tyrolsko a Vorarlberg nebyly vydány nové zákony. V Terstu vyhovovaly posavadní desky a tolikéž v Tyrolsku a Vorarlbergu „Verfachbücher“.

**) Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu ze dne 19. prosince 1888 č. 12157: Mapa knihy pozemkové tvoří důkaz nejen o tom, že parcela k usedlosti přísluší, ale i o poloze a hranicích jejích. — Týž náhled vyslovuje Randa ve svém Právu vlastnickém. Naproti tomu netvoří důkaz o výměře parcel katastr, jehož udání, ač za dosti přesná se uznávají, přece nejsou úplně spolehlivá.

***) Zákon ze dne 23. května 1883 č. 83 ř. z.

níkům (geometrům), k tomu cíli zřízeným, bdíti jest nad tím, aby každá ve skutečnosti provedená změna i na mapě byla vyznačena. *)

*) Nařízení ministeria spravedlnosti ze dne 2. července 1889 č. 2927.

Ministeria spravedlnosti došly četné stížnosti, že knihovní soudy při jednáních k docílení a udržení souhlasu knih pozemkových s katastrem ve příliš přísném vykládání v ohledu tom stávajících předpisů způsobují stranám útraty, jež nevyhnutelně nutny nejsou, a na zavedení souhlasu knihy pozemkové s katastrem v cestě donucovací také tenkrát naléhají, když staví se tomu na odpor velice vážné obtíže.

Z té příčiny poukazuje ministerium spravedlnosti ve srozumění s ministeriem financí soudy na následovní:

1. Bylo zejména žalováno na to, že soudy i v těch případech, kde obdrží oznámení

a) o částečné změně způsobu zdělávacího nějaké parcely,

b) o částečné změně objektu (na př. o přeměnění dílu pozemkové parcely na stavební parcelu), aniž by s tím spojena byla změna vlastnictví, aneb

c) o změně hranice mezi parcelami k jednomu a témuž knihovnímu tělesu patřícími —

žádají předložení situačního plánu o stavší se změně.

Toto jednání nemůže se schvalovati, jelikož *ad a*) při pouhé změně kultury některého dílu parcely nutnosť zakreslení do knihovní mapy nenastává, any dle platných předpisů vzhledem na evidenci berního katastru hranice kultury také do katastrální mapy nemají býti vkreslovány, naopak změna kultury pouze dle § 41. zák. ze dne 24. května 1869 č. 88 ř. z. ku revisi katastru má býti poznamenávána, a jelikož dále *ad b*) a *c*) při změnách objektu v mezích vlastnictví jednoho a téhož vlastníka, potažmo při změnách hranic mezi parcelami v mezích téhož knihovního tělesa, kterými knihovní práva třetích osob se nedotýkají, geometrické znázornění v mapě knihovní od měřiče katastrálního na základě vyměření jím předsevzatého resp. konstatování může býti provedeno.

2. Četné stížnosti toho se dále týkají, že soudy berou ohlašovací archy katastrálního měřiče za příčinu ku nákladným komisím na místě. V tom ohledu uvádí se soudům na paměť, aby nepředsebraly vyšetřování na místě samém, které s útratami jest spojeno, bez nutné potřeby a vůbec šetřením zbytečných výloh braly ohled na materielní zájem stran.

3. V § 44. odst. 2. zák. ze dne 23 května 1883 č. 83 ř. z. jest hleděno k eventualitě nemožnosti sjednání souhlasu knihy pozemkové s katastrem v jednotlivých případech; jeví se býti tedy ne nepřípustným, aby od donucování stran ku sjednání pořádku v stavu knihovním dle slušného uznání soudu bylo upuštěno při zvláštních poměrech, při nepatrné ceně nemovitosti, při zvláštních obtížích, jež bez nepoměrných

Ale také katastr má býti udržen ve stálém souhlase s knihou pozemkovou a mapou (nař. fin. min. ze dne 11. června 1883 č. 91) a proto nařízeno jest zákonem ze dne 23. května 1883 č. 83 ř. z., že musí oznámiti soud bernímu úřadu všecky změny ve stavu držebností a berní úřad soudu všecky změny v poznačeních katastru a mapovní, jež při svých přehlídkách úřední geometr vyšetřil.

Souhlasem katastru s knihou pozemkovou a mapou jest částečně odpomoženo nedostatku nové knihy, pokud nevyznačuje výměry parcel. Úplně odpomoženo není, poněvadž katastr nevede se při knihách a činí tudíž obtíže, chce-li kdo úplné jasnosti o poměru té které usedlosti nabyti; mimo to neprovádí se změny ve knize pozemkové a v katastru současně, v témže čase, a může tedy lehko v mezidobí informování se v knihách a v katastru býti nesprávné.

Citelný jest nedostatek ten v případech, kde žádá se, aby knihovní výtah opatřen byl udáním katastrální výměry a výnosu katastrálního (při půjčkách z hyp. banky).

Ač i pro ten případ nalezena byla odpomoc nařízením zemsk. fin. řed. ze dne 6. ledna 1885 č. 92.448, dle něhož mají knihovní výtahy ku připojení výměry a výnosu zasýlány býti zemskému archivu map, tož přece nevyrovná se té výhodě, kterou by byly knihy pozemkové skytaly, kdyby samy vykazovaly tato data, zejména výměru.

§ 1. Poněvadž jest nyní ve skutečnosti a také uznaně knihovní mapa integrující částí knihy pozemkové, tedy může se směle rozšířiti definice § 1. kn. z., že kniha pozemková sestává z hlavní knihy, knihovní mapy a sbírky listin. Knihy listin vedou se nyní pouze výminečně.

Klíčem ke knize pozemkové jsou rejstříky: rejstřík osob a rejstřík nemovitostní, a proto jsou i ony součástí knihy pozemkové.

§ 2. Také definice § 2. kn. z. nezdá se býti úplnou, neboť, otevřevše knihu pozemkovou (hlavní knihu), shledáme v ní i něco jiného než knihovní vložky, totiž seznamy. Že tyto nejsou totožny s vložkami knihovními, vysvítá z určení posledňějších, aby zanášela se do nich věcná práva ku knihovnímu tělesu se vztahující se změnami na těchto právech.

útrat odstraniti by se nedaly, nebo jež skoro nepřemožitelnými jsou. Takové případy mají však býti stále vedeny v evidenci.

Seznamy tohoto určení nemají, majíce pouze účel statistický, a proto sestává hlavní kniha z knihovních vložek a seznamů.

Kniha pozemková jednotlivých katastrálních obcí má býti úplným výkazem pozemkového příslušenství té které katastrální obce. Avšak v každé obci jsou pozemky některé, které nejsou předmětem knihy pozemkové. § 2. z. z. pro království České ze dne 5. prosince 1874 č. 92 ustanovuje v tom ohledu: Z knihy pozemkové vyjmuty jsou statky veřejné, pak nemovitosti, které jsou předmětem knihy železniční nebo knihy horní.

O těchto nemovitostech sestaveny jsou dle § 33. téhož zákona zvláštní seznamy a připojeny ke knize hlavní.

Statek veřejný není vůbec předmětem knihovním, pro pozemky některé dráze příslušící vedou se dle zákona ze dne 19. května 1874 č. 70. ř. z. zvláštní knihy železniční u zemských soudů,*) pro pozemky a nemovitosti horní pak vedou se od 16. století již knihy horní.**) (Nynější zřízení a vedení jich zakládá se na min. nař. ze dne 24. února 1850 č. 73 a zákonu ze dne 23. května 1854 č. 146 ř. z., pak min. nař. ze dne 9. září 1859 č. 166.)

Avšak ještě o jiných nemovitostech jsou v knize pozemkové založeny pouze seznamy, totiž o nemovitostech, jež tvoří příslušenství velkostatků v zemských deskách zapsaných, a o nemovitostech, jež příslušenstvím jsou usedlostí jiné katastrální obce a jež tam mají své knihovní vložky.***)

Knihovní vložky, vztahující se k nemovitostem jedné obce katastrální ve spojení se seznamy tvoří vždy jednu hlavní knihu, která dle objemu svého na svazky jest rozdělena.

Každá knihovní vložka skládá se ze tří podstatných částí, a to: z listu podstaty statkové neb držebnosti — Besitzstandesblatt — (*A*), z listu vlastnictví — Eigenthumsblatt — (*B*) a z listu závad — Lastenblatt — (*C*).

Seznamy mají pouze list podstaty statkové.

List *A* rozpadá se na dvě části, a to na část, v níž udány

---

*) U sborových soudů takových míst, v nichž zemská vláda sídlí, na př. u c. k. zemského soudu v Praze pro dráhu Buštěhradskou, Pražsko-Duchcovskou atd.

**) V Čechách vedou horní knihy senáty při krajských soudech v Mostu, v Chebu, v Horách Kutných a v Plzni.

***) Jak zapisují se takovéto přespolní součásti knihovního tělesa, viz na vzorci listu *A* vložky č. 1.

jsou veškeré součásti knihovního tělesa dle čísel parcelních s poznačením jejich druhu a kultury*) v přesném souhlase i co do číslování i co do způsobu vzdělávacího s berním katastrem a s mapou knihovní, pak na část, v níž uvedena jsou realní práva s knihovním tělesem souvisící,**) pak změny na části první buď připisováním aneb odpisováním součástí se stavší.

List *B* vykazuje práva vlastnická ke knihovnímu tělesu a obmezení, jimž vlastník podroben jest pro svoji osobu vzhledem ku volnému nakládání s ním (nezletilost, konkurs, substituce a p.).

List *C* konečně obsahuje všecka věcná práva knihovní těleso tížící (hypoteky, služebnosti), realní břemena a práva knihovní (práva z pachtu nebo nájmu, práva předkupní a zpáteční koupě), jakož i práva na těchto právech vydobytá (práva pod = správněji nadzástavní).

Z pravidla obsahuje jedna knihovní vložka — Grundbuchseinlage — jediné knihovní těleso — Grundbuchskörper —; jsou-li však knihovní tělesa nepatrná a není čeho se obávati, že by zmatky povstati mohly, tedy mohou dvě neb i více knihovních těles do jedné knihovní vložky býti zapsány. Při tom ovšem musí míti společné vlastnictví.

Knihovním tělesem mohou býti jenom nemovitosti, které jsou způsobilé ke knihovnímu vkladu, a vedle nich movitosti jen potud, pokud tvoří t. zv. fundus instructus; tyto však nejsou předmětem knihovního zápisu, tvoříce pouze po zákonu součást majetku nemovitého.

Zvláštní názvy, pod nimiž jsou knihovní tělesa obecně známa, nebo radifikované živnosti s nimi spojené zapisují se co nadpisy do knihovních vložek na listu *A*. (Červený dvůr č. 46 v ...., Kovárna č. 17 v ....)

§ 3. Každé knihovní těleso tvoří j e d i n ý c e l e k. Zásada

*) Ani katastr, ani kniha pozemková nečiní rozdílu mezi zahradami ovocnými, chmelnicemi a vinicemi, což není správné. Všecky zahrnuje pod jméno „zahrada“, ač jest v nich i co do způsobu vzdělávacího i co do ceny obromný rozdíl.

**) V této části možno též vyznačiti práva, která se vztahují ke statku veřejnému, ač tento knihovní vložky nemá, na př. právo k rybaření ve veřejných řekách. V tomto případě jest zápis realního práva pouze jednostranný na rozdíl od ostatních realných práv, která současně zanášejí se i na nemovitosti služebné na listu *C*. (Viz rozhodnutí c. k. nejvyšš. soudu ze dne 4. července 1888 č. 8028.)

tato má za následek, že na jednotlivé součásti knihovních těles nelze nabyti věcných práv*) a že tato byť i pouze k určitým součástem se vztahovala (služebnosť užívání určitého pozemku, služebnosť cesty po určitém pozemku a p.), na celém knihovním tělese musí býti zapsána. Z toho také následuje, že nemohou jednotlivé součástky knihovního tělesa býti exekucí stíhány. Knihovní těleso může sama o sobě činiti každá nemovitosť, která jest fysicky souvislým celkem.

Poněvadž však dle starších platných zákonů i jednotlivé domy (zejména v Praze) na jednotlivé samostatné knihovní části byly děleny, z nichž každá o sobě samostatné knihovní těleso tvořila, rozhodl se český sněm i po platnosti nového knihovního zákona pro praktické nesnáze, jež by dle opačného zřízení vznikly, pro samostatné knihovní vložky ku jednotlivým částem dělených domů, což ovšem vyvolalo tu knihovní abnormalitu, že jediný dům (na př. v V. čtvrti pražské) má i 10 knihovních vložek.

Vadu tuto nebylo lze obejíti proto, že novým knihovním zákonem neměla býti poškozena práva v cestě posud platné vydobytá a že různosť posavadního zadlužení a poměrů vlastnických nebylo lze urovnati.

Za to však postaráno novým nařízením**) o to, aby, pokud možno a postupem času tyto nepřirozenosti knihovního zákona, pokud stávají, byly odstraňovány, a novému dělení aby učiněna byla přítrž.

---

*) Jinak při tělesech železničních. — Viz odstavec o knize železniční.

**) Zákon ze dne 30. března 1879 č. 50 ř. z. o nařízení ministeria vnitra a ministeria spravedlnosti ze dne 27. prosince 1856 č. 1. ai 1857 se opírající. Posledňější zní:

§ 1. Dělení domů v království Českém dle jednotlivých materielních dílců se pro příště zapovídá.

§ 2. Sjednotí-li se vlastnictví dílců jednoho a téhož domu posud oddělených, nesmí se předsevzíti další dělení nebo zvláštní zadlužování těchto dílců. Sjednocení ohledně vlastnictví budiž ve veřejných knihách poznačeno.

§ 3. Jednotlivé dílce dle § 2. sjednocené nemohou více jednotlivě býti vedeny do exekuce; vede-li se však exekuce na sjednocené dílce, a vázla-li na některém z nich knihovní břemena ještě před sjednocením vydobytá, buďtež jednotlivé dílce zvlášť odhadnuty, pak společná vyvolací cena vypočtena a výtěžek dle poměru jednotlivých odhadních cen věřitelům na nich pojištěným rozdělen.

§ 4. Právo posavadních vlastníků jednotlivých posud oddělených dílců ku volnému nakládání s nimi nemění se těmito ustanoveními; za-

Dle § 3. kn. z. může býti obsah knihovního tělesa měněn toliko knihovním odepisováním anebo připisováním jednotlivých nemovitostí nebo částí.

Výklad tento vztahuje se ovšem pouze ke stavu knihovnímu, neboť ve skutečnosti by neobstál proto, že knihovní tělesa resp. součásti jejich účinky elementárními buď úplně mizejí, se zmenšují, nebo přibývají (odplavení ostrova, urývání břehů, nánosy ku břehům a p.).

Práva a řízení při knihovním dělení nemovitostí stanovena jsou zákonem ze dne 6. února 1869 č. 18. ř. z. (viz § 74.).

Odepisování součástí knihovního tělesa děje se buďsi za účelem utvoření nové knihovní vložky, nebo připsání k jinému knihovnímu tělesu, v obou případech současně a na základě jediné žádosti.

Knihovní těleso trvá potud, pokud i jen jediná jeho součást v původní vložce jest zanešena. Odepíše-li se i ta, pak zůstala vložka bez knihovního tělesa a vymaže se. (Viz vzorec vložky č. 3.)

„Vymaže se“ nezdá se však správným pojmenováním, neboť slovo „výmaz“ má v knihovním zákoně pevný svůj význam a vyžaduje vždy knihovního vkladu, kdežto po odepsání knihovního tělesa bez dalšího vkladu knihovní vložka bezúčelnou se stává a jest proto správnější říci, že se uzavře.

Odepisování a připisování knihovních těles nemusí vždy býti následkem právního jednání dvou stran. I jednotlivec, má-li nemovitosti své zapsány v různých knihovních vložkách, vykazují-li tyto vložky stejné, stejně obmezené nebo volné vlastnictví a stejné dluhy, může žádati o sjednocení jich do jediné knihovní vložky, aby se totiž z jedné vložky zapsané v ní nemovitosti odepsaly (načež aby se vložka ta uzavřela), a připsaly k nemovitostem jiným.

Sjednocené takto nemovitosti tvoří pak jediné a společné knihovní těleso.

Opatření toto, jež může býti i na prospěch stran i na prospěch knihovní manipulace nejvřeleji doporučeno, stane se jednoduchou žádostí (opatřenou kolkem za 1 zl. 50 kr.), na níž však podpis musí býti soudně nebo notářem ověřen.

---

povídá se jim však pro budoucnost rozdělování jejich dílců na menší dílce.

§ 5. Toto nařízení nemá vztahovati se ke stavením, která zákazu dělení selských statků podléhají.

Na př.:

Slavný
c. k. okresní soude!

Jak tomu nasvědčují knihovní vložky č. 2. a č. 3. katastrální obce pátecké, jsem já vlastníkem kovárny č. 2. v Pátku a pozemku č. parc. 316 tamtéž.

Na obou těchto nemovitostech není vlastnické mé právo nijak obmezeno, knihovní břemena pak úplně jsou stejná.

Chci proto docíliti knihovního sjednocení obou nemovitostí a z té příčiny kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti a naříditi c. k. knihovnímu úřadu

1. aby odepsal pozemek č. parc. 316 v Pátku z knihovní vložky pátecké č. 3. a vložku tuto pak co bezpředmětnou uzavřel,

2. aby připsal pozemek č. parc. 316 v Pátku z knihovní vložky č. 3. odepsaný ku kovárně č. 2. v Pátku, zapsané v pátecké knihovní vložce 2.

V Pátku, dne 28. prosince 1888.

(Legalisovaný podpis.)

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v
Lounech.

Jan Klíma, kovář v Pátku,
prosí o odepsání pozemku č. parc. 316 v Pátku z knihovní vložky pátecké č. 3. a připsání téhož ku kovárně č. 2. tamtéž.

S 1 rubrikou.

§ 4. Jak samo sebou se rozumí, stojí § 4. kn. z. na stanovisku čistě knihovním a má na zřeteli pouze knihovní, tedy formální nabývání práv a jejich knihovní legitimování.

Posuzujeme-li otázku nabývání knihovních práv se stanoviska širšího, nutno přiznati, že nabyti lze knihovních práv (práv, jež sice knihovně jsou jinému zapsána) i bez dřívějšího vkladu do knihy pozemkové. Na př. vlastnictví ku nemovitosti nabývá se i vydržením,*) tedy fakticky a bez dřívějšího knihovního vložení; promlčením uhasne právo samo sebou; dědic nabývá práv zůstavitelových již před vkladem odevzdací listiny, okamžikem, kdy za dědice se přihlásil; na vydražitele přechází vlastnictví ku nemovitosti nebo pohledávce knihovní hned přiklepnutím, a j.

I mimoknihovní nabytí věcných práv na nemovitostech dává nabyvateli možnosť volně jimi vládnouti; může je na jiného postoupiti, ovšem jen v tom stavu, jak sám je drží, a může je i zadlužiti. Realisování dluhu na mimoknihovně nabytých právech stane se zástavním jich popsáním a prodejem.

§ 5. Ze zásady šetření knihy pozemkové vyplývá nutnosť, aby jednotlivé vklady držely se v mezích největší stručnosti, pokud to na újmu zřetelnosti vkladů není, a aby výrazy při vkladech se vyskytující přísně s výrazy v zákoně užívanými se shodovaly.

Naproti tomu má však vkladem celý objem práva býti vyznačen a tu nebylo by lze obejíti se při stručnosti.

Proto ustanovuje § 5. kn. z. způsob, kterým předejíti se má obsáhlým zápisům do knihy hlavní, totiž odvoláním se při vkladu na místo v listině, které by mělo býti v knize zapsáno. Nejhustěji v praktickém životě naskytající se případ tohoto druhu jest zapisování výměnku.

Vypočítávání dávek výměnkových zaujímá ve smlouvách mnohdy celé stránky i archy, a bylo by jak plýtváním knihou tak i vyžadovalo by mnoho práce, kdyby takovéto výpočty cele měly býti zapisovány. Předejde se tomu tedy tím, že se do knihy pozemkové zapíše pouze na př.: „vkládá se výměnek v odstavce 6.

*) Vydržení jest dvojí: pravé a knihovní (§ 1460—1468. obč. z. a § 64. kn. z.). Prvnější předpokládá nepřetržité bezelstné držení věci nemovité po dobu 30, resp. má-li vydržení státi se proti právnickým osobám, po dobu 40 roků.

Bezelstným jest držení, když držitel z příčin pravdě podobných drženou věc má za svou.

Knihovně vydrží se věcné právo, je-li vklad, z něhož držitel nárok svůj odvozuje, bez námitky po dobu tří roků v pozemkových knihách zapsán. (Viz § 61. kn. z. v tomto pojednání.)

Při vydržení nevyžaduje se právního důvodu.

a 7. smlouvy ze dne ... uvedený.“ Účinnost takovéhoto zkrácení jest zřejmým ustanovením § 5. kn. z. chráněna.

§ 6. Odvolává-li se hlavní kniha na listiny, jest sbírka listin doplněním knihy pozemkové, jest její součástí. Sbírka listin vede se společně pro veškeré katastrální obce k témuž soudu příslušící*) a rozděluje se na svazky dle svého objemu. Zakládání ověřených opisů listin děje se tím způsobem, že zařaďují se k sobě běžným číslováním jednotlivých podle čísel exhibitních a svazků (na př. $\frac{1728}{1889}$ 27—I.; číslo první jest číslo exhibitní, druhé číslo číslo běžné a římská číslice číslo svazku).

Po uplynutí každého roku dá se sbírka listin z celého roku vázati, aby ztracení a přeložení listin se předešlo, a svazky římskými čísly se poznamenávají. Na štítku svazku poznačí se zároveň, ku kterým exhibitním číslům se listiny v něm uložené vztahují a z kterého jsou roku, na př.

I.
1—1720
1889

Sbírka listin zahrnuje však v širším slova smyslu také sbírku žádostí v sobě. Doplňujíť se na vzájem a mimo to lze vklady knihovní na př. i k pouhé žádosti povolovati, obsahuje-li žádost v sobě, co jinak listina obsahovati má. V takovém případě není pak žádných „listin“ vkladu odpovídajících, nýbrž odpovídá ustanovení § 6. žádost sama.

Z toho plyne, že ve sbírce listin jest i sbírka žádostí obsažena, a že ze zásady veřejnosti knihy pozemkové stranám jest dovoleno i do žádostí volně nahlížeti.

Také žádosti zakládají se do zvláštních desk dle pořadí čísel exhibitních, avšak nesvazují se.

Aby usnadněno bylo hledání příslušných listin, vyznačí se jejich běžné číslo a číslo svazku, kde jsou založeny, na žádosti; na př. 27—32—I., což znamená, že ku žádosti přísluší 6 příloh, které založeny jsou ve svazku I. příslušného ročníku pod běžnými čísly 27 až 32.

Ježto pak do žádosti vloženy jsou všecky příslušné listiny (koncepty, doručovací lístky) a obyčejně se na ně nebrává zvlášt-

*) Ku každé hlavní knize, která zaujímá nemovitosti v zemských deskách zapsané, jest však založena zvláštní sbírka listin resp. kniha listin.

ních obálek (Umschlagbögen), tedy poznamená se při zakládání žádosti na rubru, co vše jest vloženo do ní, na př.:

1 žádosť s výměrem,
2 koncepty,
6 doručovacích lístků. (§ 27. instr.)

V příčině svazování listin nařízeno jest, aby opisy po levé straně archu až ke kraji psány nebyly, nýbrž aby ponecháno bylo čistého místa as na 2 prsty za tím účelem, aby písmo daleko do švů nepřišlo a tak nestalo se nečitelným. Také čisté půlarchy se při opisech nemají nechávati, aby marně nenabyly svazky na objemu.

§ 7. Poněvadž jest sbírka listin součástí knihy pozemkové, tedy jest jako tato veřejnou a každému přístupnou.

Právě tak veřejnou jest i knihovní mapa, jsouc taktéž integrující částí knihy pozemkové, pak rejstříky a do jisté míry i denník, neboť i z toho povinen jest listovní dáti stranám žádaná vysvětlení a data.

Veřejnosť knihy pozemkové má velikou svoji právní váhu, neboť věcná práva do ní vložená pokládají se za veřejně ohlášená, a nikdo nemůže se brániti proti nim tvrzením, že jich neznal.*)

Naproti tomu nabývá platně práv ten, kdo řídě se stavem knihovním, v důvěře ve veřejné knihy jednal. Důvěru tuto chrání však zákon jen potud, pokud ten, jenž v ní jednal, nevěděl, že knihovní stav se skutečným stavem se nesrovnává. Důkaz o tom, že jednání bylo obmyslné, že nabyvatel znal skutečný stav, náleží tomu, kdo to tvrdí.

Pokud formalní veřejnosti knihy pozemkové se týče, tedy dovoluje každému, aby v úředních hodinách a za dozoru knihovního úředníka do knihy (sbírky, mapy, rejstříků) nahlédl, výpisky si činil, výtahy knihovní a opisy žádal. Při vypisování nesmí však býti užíváno péra, nýbrž jen tužky**) a nesmí psáti se na papíru na knihu položeném. Nikomu není dovoleno, aby v listovně sám, čeho žádá, si vyhledával, naproti tomu jest však povinností knihovních úředníkův, aby stranám, co viděti a věděti chtějí, ukázali a řekli. (§ 31. instr.)

Do ostatních v knihovním úřadě uložených spisů nahlédnouti a výpisky z nich činiti dovoleno jest jen stranám, které mají na tom právní zájem, a jest v případě potřeby věcí přednosty soudu, aby o tom rozhodl, pokud anebo zdali vůbec nahlédnutí má býti dovoleno.

*) Také to, co jest obsaženo ve sbírce listin, má platnosť veřejného prohlášení, byť by to i v hlavní knize vyznačeno nebylo. (Rozhodnutí c. k. nejv. soud. dv. ze dne 3. srpna 1887 č. 8933 a ze dne 24. srpna 1887 č. 9041.)

**) Nařízení min. práv ze dne 12. ledna 1872 č. 5. ř. z.

Taktéž rozhodnouti má přednosta soudu, zda-li má býti vydán žadateli snímek mapy knihovní a zdali ho skutečně potřebuje.

Dle min. nař. ze dne 30. prosince 1882 č. 19620 má býti mapa co nejvíce šetřena a dovoleno tudíž jen osobám spolehlivým a kreslení znalým, aby si, a to za stálého a přísného dozoru knihovního úředníka, obkresy z mapy činily.

Při kreslení nesmí užiti ani inkoustu, ani barev anebo barevných tužek, jehlic, nýtků, kružidel a vůbec ničeho, čím by mohla býti mapa poškozena. Kresliti smí se pouze na kopírovací papír anebo plátno a musí býti přísně dbáno, aby se mapa nepošpinila a nesmačkala.*)

Aby usnadnilo i urychlilo se jednání, dovoleno jest každému, aby sobě přímo v knihovním úřadě (bez soudního podání) vyžádal opisy listin a výtahy z knih.

Opisy vydá bezplatně knihovní úřad buď jednoduché (na 36 kr. kolcích), aneb ověřené (na 1 zl. kolcích). Vydávaje opis musí knihovní úřad vyhotovení opatřiti nadpisem „opis“ a poznačiti, z čeho byl opsán (na př. Opis z ověřeného opisu smlouvy ddto. 24. května 1886 sub. N. Exh. 14217 ai 1886 pod b. č. 1279 ve svazku VI. sbírky listin uložené). Poznačení toto má za účel, aby bylo možno dle něho ihned původní listinu nalézti.

Výtahy knihovní, k jichž vyhotovení předložiti se musí kolky po 1 zl. na každý arch,**) mohou býti vydány:

---

*) Výnosem fin. min. ze dne 25. června 1888 č. 22127 bylo následovní oznámeno: Dle § 58. zák. ze dne 23. května 1883 č. 83 ř. z. jest každému dovoleno, aby nahlédl u berního úřadu neb u úředníků vyměřovacích do mapy katastrální a do operátů evidenčních; avšak kopie map a opisy operátů lze pořiditi cestou objednávky u berního úřadu neb mapovního archivu po zapravení taxy. Z toho nenásleduje nikterak, že by strany mohly si samy činiti výpisky neb opisy. — Ještě přísnější ustanovení, které má za účel, aby strany byly nuceny od mapovního archivu mapy kupovati a aby tak výdaje archivu pokud nejvíce možno byly odbytem map uhrazovány, obsahuje výnos fin. min. ze dne 12. února 1891 č. 1402, v němž se vůbec zakazuje, aby si kdo činil při nahlížení do katast. mapy poznámky. (Viz též výnos zem. fin. ředitelstva ze dne 21. února 1891 č. 11092.)

**) Knihovní výtahy a opisy listin k účelu prokázání podmínek ku prominutí poplatků skálových a percentualních při konvertování hypotekárních pohledávek dle zákona ze dne 11. června 1881 č. 59 ř. z. a zákona ze dne 9. března 1889 č. 30 ř. z., pak nařízení ministeria práv a financí ze dne 17. března 1889 č. 31 ř. z., vydá knihovní úřad bez kolku dle § 2. téhož zákona. Výtahů a opisů takových nesmí však býti k jinému účelu použito. Kdo o tyto výtahy neb opisy žádá, musí vykázati se povolením fondu neb ústavu, jenž konvertování provede. Dle § 2. nař. min. ze dne 22. června 1881 č. 61 ř. z. není potřeba předkládati knihovní výtahy a opisy k prokázání podmínek konverse, nepřesahuje-li konvertovaná pohledávka (bez příslušenství) 1000 zl., resp. 2000 zl. (§ 8. min. nař. ze dne 17. března 1889 č. 31 ř. z) Knihovní výtahy a opisy k úřední potřebě vyhotovené jsou taktéž kolku prosty.

1. O celém stavu knihovním toho kterého knihovního tělesa neb aliquotního dílu jeho, neb

2. o určitých hypotekárních pohledávkách anebo břemenech (výtah partikulární),

3. pouze částečné o listu *A* a *B*.

Výtahy první jsou úplné; jest to opis knihovní vložky, v němž pouze položky, jež jsou vymazány, a položky, jimiž se jiné mažou, mohou býti vynechány a odbývány jednoduchými poznámkami (na př. pol. 5. „vymazáno", pol. 6. „výmaz položky 5."), jestli že výmazy právoplatnými se staly a výslovně nebylo žádáno o to, aby veškery položky doslovně byly uvedeny.

Jinak úplnými avšak stručnými jsou výtahy summární, v nichž uvádějí se sice všecky položky listů *A*, *B*, *C*, avšak položky listu *C* jen stručnými slovy (na př. Praes. 9. ledna 1890 č. 216. Dlužní úpis ze dne 8. ledna 1890. Vloženo pro Václava Čížka 100 zl. s 6% úrokem).

Výtahy partikulární vztahují se pouze k určité hypotekární pohledávce nebo knihovnímu břemenu. Ty obsahují pouze listy *A* a *B* úplné, z listu *C* však pouze pohledávku, o niž se jedná, a další položky, jež se k pohledávce té vztahují.

Partikulární výtah

o výměnku Josefa Bárty.

A.

Číslo vložky knihovní 53. *Katastrální obec Mšec.*
Usedlosť č. 53. *Soudní okres Nové Strašecí.*

Běžné číslo	*Číslo katastrální*	*Poznačení parcely*
1	3	*Stavební parcela, dům a hospodářské stavení*
2	4	*stavební parcela, sušírna*
3	75	*zahrada*
4	76	*zahrada*
5	123	*role*
6	124	*role*
7	124	*role*
8	716	*louka*
9	1023	*pastvina*
10	1137	*role*
11	1189/1	*les*
Běžné číslo	*Vklad*	
./.	./.	

B.

Běžné číslo	Vklad
1.	*Praes. 17. dubna 1870 č. 5043.* *Podle smlouvy trhové ze dne 15. dubna 1870 vkládá se právo vlastnické* *a) Janu Čížkovi na polovici,* *b) Marii Čížkové na polovici.*

C.

Běžné číslo	Vklad	zl.	kr.
13. v. 26.	*Praes. 17. dubna 1870 č. 5043.* *Podle smlouvy trhové ze dne 15. dubna 1870 vkládá se doživotní výměnek v odstavci V. uvedený pro Josefa Bártu.*		
26. ad 13.	*Praes. 3. února 1883 č. 4273.* *Podle platebního rozkazu c. k. obchodního soudu v Praze ze dne 12. ledna 1883 č. 527 vkládá se exekuční právo zástavní za pohledávání Jana Sovy v sumě . . . .*	125	—
	jednoho sta dvaceti pěti zlatých r. č. s šestiprocentním úrokem od 1. ledna 1883 a za útraty v sumě	6	23
	šesti zlatých 23 kr. r. č. na doživotní výměnek Josefa Bárty pod b. č. 13. váznoucí, a poznamenává se exekuční sequestrace tohoto výměnku.		

C. k. listovní úřad v Novém Strašecí, dne 4. dubna 1890.

Antonín Málek,
c. k. listovní.

Taktéž partikulárním (částečným) jest knihovní výtah třetího druhu, jenž pouze list *A* a *B* obsahuje. Tyto výtahy potřebny jsou ke sporům o vlastnictví, o příslušenství a o držení.

Vydávají-li se výtahy částečné nebo summární, tedy obdrží nadpisy tomu kterému druhu odpovídající. (Partikulární výtah o výměnku Josefa Bárty, nebo Partikulární výtah o výměnku Josefa

Bárty na usedlosti č. 53. ve Mšeci pojištěném, anebo Stručný (Summární) výtah o usedlosti č. 16. v Roudnici).

Jak knihovní výtahy tak i opisy musí býti před vydáním pečlivě kollationovány; za správnosť jejich ručí listovní, jenž opatří je svým podpisem.

Stalo-li se, že v čase, kdy vyhotovován byl knihovní výtah, nějaké podání ke knihovnímu úřadu došlo, jež téhož knihovního tělesa se týká, tedy poznačí se to na konci výtahu s udáním čísla exhibitního a předmětu. Taktéž na konci výtahu podotkne se, že veškeré změny na simultáních hypotékách zapsány jsou v hlavní vložce, jestliže ve výtahu přicházejí položky co vložky vedlejší označené, a že upravovací řízení není ukončeno, jestli že se právě zakládá nová kniha.

Datum vyhotovení, podpis listovního a úřední pečeť uzavírají výtah.

Později stavší se změny mohou býti ku vydanému knihovnímu výtahu připisovány, nebo nestalo-li se žádných změn, může býti žádáno o potvrzení této okolnosti na něm.

O tom, že a jaké výtahy neb opisy byly u knihovního úřadu objednány, vede každý knihovní úřad následovní výkaz:

Post-zahl Běžné číslo	Tag der Bestellung Den objednání	Name und Wohnort des Bestellers Jméno a bydliště objednatele	Gegenstand der Bestellung Předmět objednávky	Tag der Ab-lieferung Den odevzdání	Stempel kolky: Uibernommene převzaté		Stempel kolky: Rückgestellte vrácené		Unterschrift des Empfängers Podpis příjemce
					fl. zl.	kr.	fl. zl.	kr.	
1	3/1. 1890	*Josef Král Vinařice*	*Výtah o č. 12 ve Vinařicích*	14/1. 1890	3	—	1	—	*Josef Král*
2	7/1. 1890	*Marie Sedmíková Vranov*	*Jednoduchý opis smlouvy č. 1216 ai 1876*	27/1. 1890	—	72	—	—	*Marie Sedmíková*

Vedle výtahův a opisů jest také knihovní úřad oprávněn vydávati a stranám jest volno žádati o knihovní potvrzení o okolnostech, které z hlavní knihy a sbírky listin (po případě i jiných spisů v knihovně uložených) se vší určitostí a jistotou jsou patrny.

Takováto potvrzení může žádati každý, kdo jich ve svých právních záležitostech má zapotřebí. (§ 41. instr.)

O běhu tabulárního (knihovního) podání.

Veškeré knihovní žádosti a podání ku věcem knihovním se vztahující, jakož i úřední přípisy, zprávy, stížnosti na vyřízení záležitostí knihovních a vyřízení takových stížností:

1. podají se do soudního podacího protokolu. Tam jsou stručným svým obsahem zaneseny a opatřeny číslem podacím (exhibitním). Po zanešení do protokolu

2. vyznačí se v soudním indexu a opatří známkou registraturní (na př. VI. $\frac{1890}{216}$; římská číslice znamená druh podání [číslicí VI. poznačují se věci tabulární], hoření číslo zlomku znamená ročník, dolení číslo podání tabulárních). Po uzavření soudního protokolu (v důležitých případech ihned po zanešení) sepíše protokolista došlá za půl dne tabulární podání do zvláštní přejímací knížky dle čísel exhibitních a

3. odevzdá je knihovnímu úřadu proti potvrzení v přejímací knížce.

Listovní resp. dotyčný úředník knihovní

4. zapíše je pak dle pořadí čísel exhibitních do denníku knihovního, a to do 1., 2. a 3. rubriky. (Viz tabulku na následující straně.)

Zanešení do denníku má se státi ihned po převzetí podání. Na to

5. listovní lustruje; totiž porovnává žádosť resp. podání se stavem knihovním, po případě i s mapou, a poznamená tužkou číslo exhibitní do hlavní knihy na to místo, kam státi se má zápis. Je-li však žádosť patrně nedostatečná, neobsahuje-li udání nemovitosti, na které se má zápis státi, nebo není-li v ní udáno věcné právo, jež zapsáno býti má, pak poznámka odpadá. Nesouhlasí-li žádosť se stavem knihovním anebo neobsahuje-li vše, co

Denník jest zvláštní kniha, mající nápis:

TAGEBUCH	**DENNÍK**
des k. k. Grundbuchsamtes	c. k. knihovního úřadu
in	v
....	....

a obsahující následovní rubriky:

1 Praesentatum	2 Partei u. Gegenstand der Eingabe Podatel a předmět podání	3 Grundbuchobjekt Věc vložená v knihy pozemkové	4 Tag u. Inhalt der gerichtlichen Erledigung Den a obsah soudního vyřízení	5 Band u. Blatt des Grundbuches Svazek a list knihy pozemkové	6 Personen, welchen zuzustellen ist Osoby, jimž dodati jest	7 Tag d. Zustellung Den, kterého se dodalo	8 Tag und Gegenstand von Amtsberichten Den a předmět zpráv úředních	9 Bezugsnummer Číslo věcí se týkající
1890 9/3. 4213	*Suchý František Vorasice Výmaz 200 zl.*	*č. p. 24 Vrbno*	14/3. *povoleno*	*Svazek I. fol. 416* 16/3. *Čížek*	*Suchý František ve Vorasicích* *Valenta Josef v Slaném*	28/3. 29/3.		
12/3. 4816	*Malá Anna Tetín poznamenání rozprodeje*	*č. p. 4 v Tetíně*	17/3. *povoleno*	*Svazek I. list 86* 18/3. *Čížek*	*Malá Anna v Tetíně*	20/3.	12/5 1890. *výmaz poznámky rozprodeje*	
20/3. 5123	*Václav a Terezie Malinovi v Otově poznamenání žaloby*	*č. parc. 716 v Selově*	27/3. *zamítnuto*	*Svazek IV. list 713* 29/3. *Čížek*	*Václav Malina v Otově*	2/4.		4763/1872

Ročník poznamená se buď jak v tomto případě, nebo nad záhlavím tučným písmem. — Do rubriky první jest výhodno znamenati si také běžné číslo kusů tabulárních, což jest ulehčením pro listovního při sestavování výkazův o práci, jež buď měsíčně, pravidelně však ke konci roku se vyhotovují.

při vyřizování jejím dlužno míti na zřeteli, tedy upozorní na to knihovní soudce písemně, a taktéž písemně podotkne, není-li proti povolení žádné závady. (Na př.: Dle hlavní knihy obce Vrbenské, vložka č. 26, jest cedent Josef Suk knihovně poznamenán co nezletilý; neb: Usedlosť č. 15 ve Stráni jest knihovně připsána dle stránské knihovní vložky 15. Josefu Malinovi polovicí a Anně Malinové polovicí; nebo: Dle stránské knihovní vložky 15. není proti povolení žádné knihovní závady.) Tyto své poznámky (lustrum) napíše listovní na zvláštní arch anebo půlarch, dle očekávané obsáhlosti výměru povolovacího, vloží do nich žádosť, zvenčí opatří číslem exhibitním a lomeným číslem ročníku, a zapsav je do své přejímací knížky dle exhibitních čísel,

6. odevzdá je nazpět do podacího protokolu (řediteli expedice nebo výpomocných úřadů) proti potvrzení v knížce přejímací, odkud pak opět na potvrzení

7. jednotlivým referentům dle přidělených jim obcí nebo dle jiného pravidla jsou rozděleny. U malých soudů, nebo je-li o tom zvláštní ustanovení u toho kterého soudu, odevzdává listovní svá lustra přímo soudci (referentovi).

Vrácení knihovních podání z úřadu knihovního s lustry musí státi se nejdéle do 24 hodin. Prodloužení této lhůty může pouze přednosta soudu povoliti, je-li odůvodněno přílišným návalem práce nebo neobyčejnými obtížemi.

Vzhledem na lustrum listovního

8. vyřídí soudce podání používaje archu, na němž lustrum knihovní jest napsáno, ku konceptu, načež

9. odevzdá přejímací knížkou vyřízení přednostovi soudu ku approbaci. Ten pak vyřízení expeduje, totiž připojí na koncept vyřízení „expedováno“, pak datum a svůj podpis, a odevzdá opět proti potvrzení

10. do protokolu podacího ku vymazání. Protokolista zanese do 4. rubriky podacího protokolu datum vyřízení a

11. odvede podání soudnímu expeditu, aby v expediční knize u příslušného čísla exhibitního poznamenal den, jakož i že podání do knihovního úřadu se odevzdává, načež se vyřízení

12. do knihovního úřadu vrací. Jak předávání z protokolu do expeditu, tak i z expeditu do knihovny děje se vždy na potvrzení v přejímacích knížkách.

Knihovní úřad

13. vyplní pak neprodleně 4. a 6. rubriku denníku, po pří-

padě i 8. a 9. a bez průtahu zanese povolený vklad na místě hlavní knihy, kde (ad 5.) při podání učiněna byla tužkou poznámka, kteráž se potom opět tužkou přeškrtne.

Přeškrtnutí poznamenaného čísla stane se také, byla-li žádosť odmítnuta, tak že se ani vklad ani poznámka v knihách neprovede.

Zanášení povolených vkladů děje se v tom pořádku, v jakém byla učiněna podání. Shledá-li listovní, že téhož knihovního tělesa se týkající dřívější podání (dle čísla exhibitního) posud jest nevyřízeno, má to oznámiti soudu a se zápisem jehož povolení se již v knihovním úřadě nalézá posečkati, až vyřízení dřívějšího podání dojde. (§ 6. instr.)

Zápis provede se stručně s použitím výrazů zákonem užívaných přesně a jen dle soudního vyřízení.*) Při tom hleděti jest, aby bylo písmo zřetelné, a aby, je-li v knihovním úřadu zanášení přiděleno více úředníkům, v jedné a téže knize pokud možno jeden a týž zanášel. (§ 7. instr.)

Na počátku zápisu na první řádce uvede se den a rok podání, jakož i jeho číslo exhibitní. Byly-li současně podány dvě nebo více žádostí jedné a téže nemovitosti se týkající, poznamená se to na téže (první) řádce v pravo, na př.:

„Praes. 3. června 1879 č. 7637. Současně s č. 7638.“

Při položce o vkladu žádosti č. 7638 poznamená se pak na vzájem: Současně s č. 7637.

Poznamenání současnosti má pro sebe velikou důležitosť, neboť položky touto poznámkou opatřené požívají mezi sebou stejného knihovního pořadí a nerozhoduje, že jedna dříve byla exhibována než druhá.

Při rozvrhu trhových cen, na př. nedostačí-li cena trhová na úplné uhrazení, podělí se současně vtělené pohledávky se zbytkem trhové ceny poměrným (quotientalním) dílem.

Na témže místě co poznámka současnosti (po případě přihodí-li se i ta, tedy na pravo druhé řádky) poznamená se také společné váznutí, má-li pohledávka na více hypotékách býti pojištěna; na nemovitosti, jež vložku hlavní tvořiti má, poznamená se „Vložka hlavní“, na vložkách pak vedlejších „Vložka vedlejší“. Mezi sebou jsou udržovány v patrnosti doložkou zápisu „a poznamenává se společné váznutí ve vložkách krtěnských č. 26 $\frac{C}{7}$ a

*) § 8., 9., 98. kn. z. a § 9. instr. kn.

76 $\frac{C}{23}$ co vložkách vedlejších", aneb „a poznamenává se společné váznutí ve vložce křtěnské č. 4 $\frac{C}{17}$ co vložce hlavní."

Vkládá-li se teprve později pohledávka i na jinou nemovitosť, tedy opatří se původní zápis také nadpisem „Vložka hlavní", poznámka společného váznutí zapíše se však co samostatná poznámka, na př.:

„Praes. 7. srpna 1879 č. 8627.

Poznamenává se společné váznutí pro pohledávání Jana Máčka v sumě 100 zl. s 5% úrokem pod b. č. 5 váznoucí, ve vložce vrutické č. 71 $\frac{C}{3}$ co vložce vedlejší."

Veškerá čísla, jimiž vyznačují se nově vkládaná práva, zapisují se písmenami, kapitály pak (kapitalisované úroky a útraty) kromě toho i ciferně ve vyhrazených rubrikách; krejcary a jiné drobné mince jen ciferně třeba zanésti. Vztahuje-li se zápis na dřívější položky, v nichž čísla již jsou zapsána písmenami, tedy postačí jen ciferní udání. Práva nadzástavní právě tak se zapisují, avšak kapitály (kapitalisované úroky a útraty) nevynášejí se ciferně do rubriky na pravé straně listu *C* se nalézající, nýbrž podrží se pouze v textu položky. Od této zásady činí se však odchylka, jestliže pro změny na simultání hypotéce (dle § 112. kn. z.) založen byl zvláštní list; pak i sumy nadzástavních práv do rubriky ciferně se vypisují.

Jednotlivé položky zapisují se těsně za sebou, jsouce příčnými čarami po ukončení každého zápisu tak od sebe oddělovány, aby na novou řádku mezi nimi nezbylo místa, a znamenají se v arithmetickém pořádku běžnými čísly v rubrice první, pro tato čísla vyhrazené.

Vztahuje-li se zápis ku některé dříve již zanešené položce, tedy se to vyznačí v první rubrice tím způsobem, že se běžné číslo příčnou čarou podškrtne a číslo položky, k níž se zápis vztahuje, napíše pod čáru se slůvkem „ad", na př.: $\frac{17}{\text{ad } 3}$. Naproti tomu taktéž u položky, k níž vztahuje se pozdější zápis, běžné číslo tohoto zápisu se vyznačí a před něj připojí písmena „v" (vide), na př. $\frac{3}{\text{v } 17}$.

Vkládá-li se nějaké právo pro více osob, tedy staví se jména jejich v textu pod sebe, připojí se, jakým dílem vkládané právo té které z nich přísluší, a poznamenávají se písmenami, na př.: „vkládá se právo zástavní za pohledávání v sumě jednoho tisíce zlatých r. č. s 5% úrokem pro

a) Františku Sobovou polovicí,
b) nezletilého Jana Soba jednou čtvrtinou a
c) nezletilou Annu Sobovou jednou čtvrtinou.“

Zápisy z jednoho a téhož povolovacího výměru, byť obsahovaly i více položek, pokud na jednom a témž listu se zanášejí, neoddělují se příčnými čarami za každou položkou, nýbrž až za poslední, avšak běžné své číslo každá položka obdrží.

Vkládá-li se výmaz nějakého vkladu nebo záznamu. nebo vymazuje-li se poznámka nějaká, tedy vyznačí se to v oné položce, jež mazána býti má, tím způsobem, že odvolá se v první rubrice na číslo běžné položky obsahující výmaz a podtrhne se červeným inkoustem*) slovo vyznačující druh zápisu: „vkládá se“ — wird . . . einverleibt —, „zaznamenává se“ — wird . . . vorgemerkt —, „poznamenává se“ — wird . . . angemerkt —. Vkládá-li se výmaz anebo vymazuje-li se poznámka jen částečně, tedy se dotyčné slovo nepodtrhne, nýbrž jen podpuntíkuje červeným inkoustem.

Stejné vyznačení jest při převodech, avšak tu podtrhne nebo podpuntíkuje se jméno osoby, jejíž právo se převádí, a nikoliv slova „vkládá se“ nebo „zaznamenává se“.

Vymazuje-li se poznámka společného váznutí, tedy podtrhne (nebo podpuntíkuje) se nadpis „Vložka hlavní“ nebo „Vložka vedlejší“ a slovo „poznamenává se“ v textu o společném váznutí.

Stalo-li se, že vložený výmaz v cestě rekursu byl opět zrušen, pak při opětném zjednávání vkladu se červená čára červenými kolmými čárkami přeškrtá.

Po vykonaném zápise potvrdí listovní zároveň výkon na listině, z níž o zápis bylo žádáno (nebo není-li žádné listiny [§ 14. a 34 kn. z.], tedy na žádosti nebo rubrice), dovolávaje se výměru povolovacího a uváděje knihu a list, kde zápis jest proveden, ku kterémuž potvrzení datum a svůj podpis se soudní pečetí připojí. Na př.: „Povolený vklad práva zástavního za pohledávání Jana Marka v sumě 100 zl. z výměru c. k. okresního soudu

---

*) Min. nař. ze dne 12. ledna 1872 č. 5 ř. z.

v Slaném ze dne 2. února 1890 č. 3029 vykonán jest ve zlonické knize pozemkové I. na list 316 C. 23.

C. k. knihovní úřad v Slaném, dne 19. února 1890.

N. N.

L. S. c. k. listovní"

nebo „Vykonáno dle výměru zdejšího c. k. okresního soudu ze dne 27. března 1890 č. 2427 v knize toušímské IV. fol. 224 C. 7.

C. k. knihovní úřad v Borech, dne 3. dubna 1890.

N. N.

L. S. c. k. knihovní." *)

Po potvrzení vkladu vyplní listovní rubriku 5. v denníku, zapíše tam datum, kdy zápis vykonal, a připojí svůj podpis,**) načež vyplní příslušnou rubriku ve statistickém výkaze.***)

Tento výkaz vede se ve zvláštní knize, která má nápis:

B.

VORMERK-BUCH

über den

Geschäftsverkehr des k. k. Grundbuchsamtes

in

....

im Kronlande

....

für das Jahr ....

a vnitřek upraven jest, jak z následujícího vzorce vysvítá:

---

*) Správnější jest takovéto potvrzení: Podle této kvitance jest na základě výměru c. k. okresního soudu v Marově ze dne 3. srpna 1889 č. 9615 vložen výmaz práva zástavního za pohledávání Jana Lišky v sumě 100 zl. s 5% úrokem na usedlosti č. 6 v Tonicích ve vložce 6. kat. obce tonické C. 13.

C. k. knihovní úřad v Marově, dne 9. srpna 1889.

N. N.

L. S. c. k. listovní.

**) Mimo potvrzení v denníku napíše se také na rubrum žádosti, kde a kdy zápis byl proveden, na př. „Vykonáno v netolické knihovní vložce 127 na listu 316 C. 14

dne 3/7. 1890

N. N."

což jednak tu má výhodu, že vzavše do ruky žádost, již z ní vidíme, kde jest provedena, mimo to usnadněno jest v takových knihovních úřadech, kde více úředníků zapisuje do knih, listovnímu při revidování zápisův a podepisování denníku hledání vložek, listův a položek zápisu.

***) Dle ministerialních výnosů ze dne 5. října 1867 č. 8113, pak ze dne 5. července 1877 č. 7275, a ze dne 22. listopadu 1884 č. 15217.

Summen										
der fixen Beträge						der jährlichen Leistungen				
in österr. Währung		in anderen Währungen		in Werthpapieren		in österr. Währung		in anderen Währungen		
fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
		CMZ.		Akc.						Veränderungen: im Besitzstande: a) unter Lebenden
2000		5000		1000	—	410				1. durch Kaufverträge
700 10.850	15					162	13			2. durch andere Verträge
										3. durch Exekutionsführung
										b) von Todeswegen
										im Lastenstande: A Neue Belastung: a) durch Acte unter Lebenden
										1. durch Creditirung d. Kaufpreises
										2. durch andere Darlehensverträge
										3. durch andere Verträge
										4. in Folge justifizirter Praenotation
										5. in Folge exekutiver Intabulation
										b) im Verlassenschaftswege
										B. Entlastung: a) in Folge Unzulänglichkeit des Erlöses
										b) in Folge anderweitigen Erlöschens des dinglichen Rechtes.
										Praenotationen
										Eintragung des Exekutionsrechtes für bereits haftende Forderungen
										Uibertragungen

Nápisy po pravé straně uvedené jsou indexovitě vystřihány, tak že celý list zůstane pouze pro část „Uebertragungen“. U listů té části knihy, do níž zapisovati se mají exekuční vklady pro pohledávky již váznoucí, vystřihne se po pravé straně listu část „Uebertragungen“; u listů pro praenotace část „Uibertragungen“ a „Eintragungen . . .“ atd., tak že listy, v nichž zapisovati se mají změny ve vlastnictví z kupních smluv, ustřiženu mají celou pravou

stranu až k řádce „1. durch Kaufverträge“. Sumy vepisují se do rubrik dle listin. Na př.: Usedlost byla prodána kupní smlouvou za 2000 zl. r. č., tedy zapíše se do oddělení prvního (durch Kaufverträge) v rubrice první 2000. Kdyby byla cena udána v konvenční minci, zapíše se do druhé rubriky, v akciích do třetí rubriky. Do 4. a 5. rubriky zapisují se výměnky a důchody, a jsou li udány v naturaliích, tedy dle přiměřené peněžní ceny.

Každý knihovní úřad vede dva statistické výkazy: *A* a *B*. Výkaz *A* jest summární a vyhotoví se teprve na konci roku, kdy zapíšou se do něho summy jednotlivých rubrik z výkazu *B*, načež se předkládá.

Do výkazu *B* zapisují se během roku všecky ciferné změny v převodech vlastnictví, v zadlužování nebo sprošťování dluhů nemovitostí z každé jednotlivé žádosti.

Po opatření výkazu statistického doplňuje listovní rejstříky.

Rejstřík nemovitostní doplní, jestliže stala se zápisem změna v poznačení, při dělení parcel, vymazala-li se některá vložka nebo byla-li utvořena nová.

Rejstřík osob skorem při každém zápise se doplňuje, neboť skorem každým mění se osoby, pro něž vlastnická práva jsou zapsána (držitelové), neb osoby, pro něž zapsána jsou knihovní pohledávání, práva nebo břemena (věřitelové).

Rejstřík nemovitostní rozpadá se na tři části, a to: na část pro vyznačování čísel popisných, na část pro vyznačování stavebních parcel, a na části pro vyznačování pozemkových parcel.

Rejstříky založeny byly současně s knihou pozemkovou a v úplném souhlase s ní; na dále se změny pouze připisováním a odepisováním provádějí (viz ve vzorci při stavební parcele 9. a při pozemkových parcelách 11. a 12.). Rozdělí-li se parcely, tedy podtrhne se černou příčnou čarou původní číslo a lomí jednotkou,*) ve čtvrté pak rubrice se poznamená, na které dílce se rozdělila. Dílce oddělené zapíšou se pak v dalším pořadí seznamu. Zamění-li se celá parcela nebo zmizí-li (na př. sloučením s jinou), tedy

---

*) Utvoří-li se z části pozemkové parcely parcela stavební, tedy odpadá podtrhnutí a lomení a učiní se o tom jen poznámka ve čtvrté rubrice (viz ve vzorci poz. parc. č. 11.). Taková stavební parcela nepodrží původní číslo, nýbrž dostane nejblíže následující v řadě stavebních parcel (viz č. 9.).

se její číslo červenou čarou podtrhne a přeškrtne se číslo vložky v rubrice třetí.

Rejstřík osobní rozpadá se ve dvě části: část pro zapisování držitelův a část pro zapisování věřitelův.

(Při knihách pro větší obce [města] vedou se oddíly rejstříků v samostatných svazcích.)

Oba oddíly rejstříku osobního sestaveny jsou dle abecedy.

Nabývá-li osoba, která jest již v rejstříku zapsána, nových práv, tedy připisují se při jejím jménu v rubrice druhé pouze další čísla vložek, v nichž bylo právo vloženo.

Pomine-li právo (na př. při výmazech), tedy se pouze přeškrtne číslo vložky v rubrice druhé.

Rejstříky vypadají následovně:

Realregister
Nemovitostní rejstřík

zum Grundbuche der Katastralgemeinde:
knihy pozemkové katastrální obce: *Pátku.*

Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Zahl der Grundbuchseinlage Číslo vložky knihovní	Anmerkung Poznámka
	Čísla popisná		
	Zámek č. 1.	II.	
	Kovárna č. 2.	2.	
	Usedlosť č. 3.	1.	
	Stavební parcely		
1	*Zámek č. 1.*	II.	
2	*Sýpka k č. 1.*	II.	
3	*Domek č. 27.*	27.	
4	*Dům č. 3.*	1.	
5	*Stodola k č. 3.*	1.	
6	*Domek č. 28.*	28.	
7	*Domek č. 29.*	29.	
8	*Domek č. 30.*	30.	
9	*Domek č. 76.*	76.	*Utvořena z pozemkové parcely č. 11.*

Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Zahl der Grundbuchseinlage Číslo vložky knihovní	Anmerkung Poznámka
	Pozemkové parcely		
1	*Zahrada*	7.	
2	*Zahrada*	23.	
3	*Louka*	13.	
4	*Role*	13.	
5	*Role*	32.	
6	*Role*	41.	
7	*Les*	27.	
8	*Zahrada*	27.	
9	*Země neplodná*	27.	
10	*Rybník*	16.	
11	*Zahrada*	1.	*Z části této parc. utvořena stav. parcela č. 9.*
$\frac{12}{1}$	*Role*	56.	*Rozděleno na pozemkové parc. č.* $\frac{12}{1}$ $\frac{12}{2}$ *a* $\frac{12}{3}$
13	*Role*	19.	
14	*Role*	29.	
$\frac{12}{2}$	*Role*	114.	
$\frac{12}{3}$	*Role*	115.	

Personenregister
Osobní rejstřík

zum Grundbuche der Katastralgemeinde:
knihy pozemkové katastrální obce: *Pátku.*

Name und andere zur Bezeichnung der Person dienende Merkmale Jméno a jiné k naznačení osoby sloužící známky	Zahl der Grundbuchseinlage Číslo vložky knihovní	Anmerkung Poznámka
Držitelé		
Anděl Josef	102. 104. 147.	
Andělová Marie	104.	
Augustianský klášter v Peči	36. 77.	
Bohatý Antonín	7. 13.	
Brzdík Jan	22.	
Buk František	14. 107. 311.	
Celer Vácslav	56.	
Celerová Marie	19. 56.	
Copník Alois	32. 33. 116.	

Name und andere zur Bezeichnung der Person dienende Merkmale Jméno a jiné k naznačení osoby sloužící známky	Zahl der Grundbuchseinlage Číslo vložky knihovní	Anmerkung Poznámka
Věřitelé		
Antropius Jan	60.	
Antropius František	60.	
Aloe Gustav	43.	
Benešovská spořitelna	8. 27. 106. 74. 322.	
Beran Vácslav	27.	
Boubelová Emilie	36. 71.	
Cyril František	333.	
Čuřík Josef	29.	
Červenková Aloisie	63. 97.	

Veledůležitou prací jest dále pro listovního doplňování mapy, jestliže knihovní vklad týkal se odepisování nebo připisování dílců nemovitostí, změny v poznačení kultury a p., neboť změny takové zároveň s vkladem i na mapě knihovní provésti má. *)

Dnes nečiní tato práce snad u žádného soudu obtíží, protože v poslední době velmi se na to dbalo a při obsazování míst bylo žádáno, aby listovní byl znalým kreslení na mapě. Pouze u starších listovních hlavně pro neúhlednosť písma a kresby nežádá se,

---

*) Výnos min. práv ze dne 11. dubna 1878 č. 3676: Poněvadž se stala knihovní mapa integrující částí knihy pozemkové, a následkem toho rozdělení parcel i v mapě prováděti se musí, tedy jest nutno, aby podrobné označení v zákoně uvedené, a přiložen-li plánek, tedy i ten, takové byly povahy, aby umožnily vyznačení změny na mapě. Proto buďtež žádosti stran, jimž popisy nebo plánky jsou přiloženy, i v tom ohledu zkoumány (při lustrování), a nebudiž uznáno, že vyhověno jest nařízení § 74. kn. z., když na př. při rozdělování parcely neshoduje se popis ve smlouvě s přiloženým plánkem, anebo je-li plánek v jiném měřítku zhotoven než knihovní mapa, a není na něm použité měřítko vyznačeno.

Důležitosť, kteréž nabyl plánek stranou předložený proto, že určen jest tvořiti podklad ku provedení změny na mapě, vyžaduje, aby plánky takové zkušenými odborníky byly zhotovovány (inženýry, autorisovanými geometry).

Byl-li předložen správný plánek, tedy jest zakreslení dílčích čar do mapy tak jednoduché, že nemůže působiti vážných obtíží, přisvojiti si potřebnou zručnosť k tomu. Myslím tedy, že bude jen v nejřidčích případech potřeba, aby bylo žádáno pomoci evid. geometra, pomoci, která dle povahy věci jen v dlouhých obdobích může býti poskytována. Soudy, jež myslí, že by se bez této pomoci neobešly, hleďtež, aby změny na mapě v stálé patrnosti byly vedeny. Žádosti o poukázání geometra buďtež předkládány na konci každého roku s udáním přibližného objemu prací, jež má geometr vykonati.

Naskytne-li se případ, že se změna mapovní některým orgánem soudním nemůže provésti, s níž však také čekati se nemůže na příchod geometra, pak povolán budiž k tomu odborník a útraty s tím spojené buďtež uhrazeny z dotace na vydání kancelářská.

Útraty, jakož i nepřístojnosť, že mapa knihovní delší dobu zůstane neopravena, vyžadují toho, aby osvojili si listovní znalosť kreslení ku provádění změn na mapách. Račiž proto slavné c. k. praesidium vrchního soudu zemského na to míti vliv, aby osoby, jimž svěřeno má býti vedení knih pozemkových, vyznaly se ve kreslení. — (Dle nynějších instrukcí evidenčních geometrů navštěvují tito v obdobích nejdéle tříměsíčních soudy a provádějí v mapách knihovních změny, jež sami ve skutečnosti shledali, opravují chyby a vkreslují, co listovní sami nedovedli spolehlivě provésti.)

aby možné práce na mapě sami vykonávali, a ponechávají se buď jinému schopnému úředníku nebo geometru.

Ke každé žádosti, jež má za předmět tvarovou změnu nemovitosti, přiloženy musí býti plánky přesně odpovídající mapě. Není tedy potřeba žádné zvláštní zručnosti nebo vědomostí technických, aby se do mapy věrně obkreslily.

Změní-li se kultura, tedy přeškrtne se slabou příčnou čarou dřívější poznačení a nakreslí se nové černou tuší. (Na př. ze zahrady nebo lesa stane se louka: přeškrtají se nakreslené stromy a vkreslí se těsně u sebe kolmé slabé čárky, jak na vzorci parcela č. 713 jest poznačena. Zamění-li se chmelnice za pole, přeškrtnou se jen značky pro chmelnice.)*)

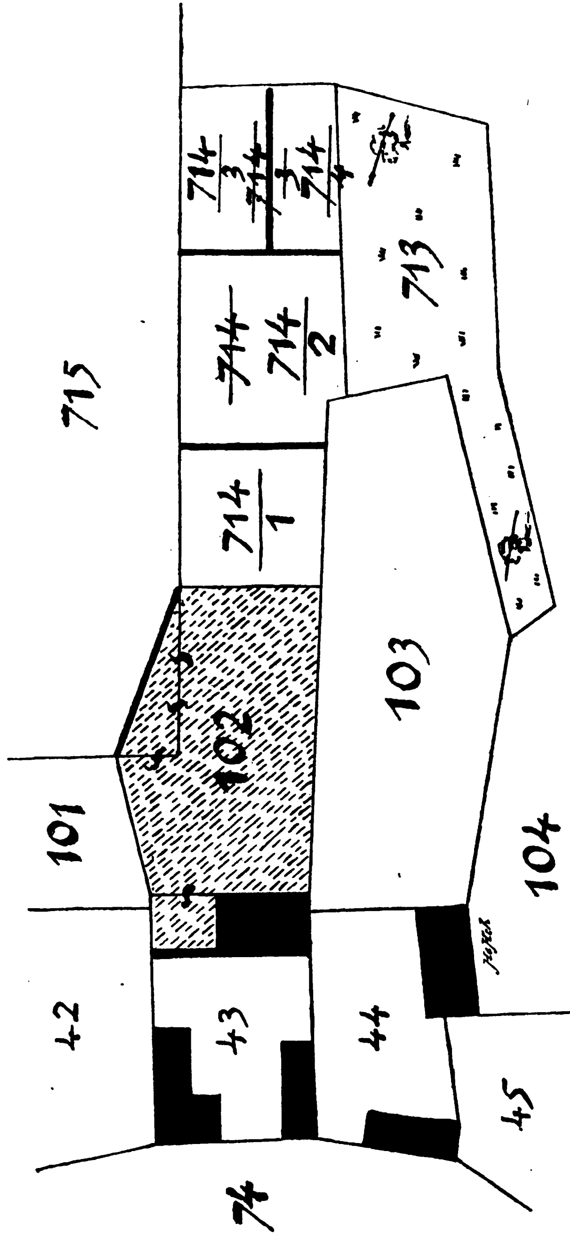
Nové hranice (při dělení) dělají se červenou barvou; červenou barvou jsou také psána čísla parcel pozemkových, kdežto stavební parcely černě jsou psány. Původní číslo parcelní, nemůže-li na svém místě zůstati co zlomek, přeškrtne se a nová čísla napíší se do utvořených oddělení. Hranice, které se zruší připi-

*) Ku zjednání souhlasu knihy pozemkové s katastrem nařizuje zákon ze dne 23. května 1883 č. 83 ř. z. v § 11., že prováděti se mají změny stavší se na knihovním tělese, na poznačení jednotlivých objektův a jejich znázornění jak v mapě katastrální, tak i v knize pozemkové. K tomu cíli mají jak soudy knihovní o každých takových změnách zpraviti evidenčního geometra (katast. úředníka měřičského), tak úřady katastrální oznámiti úředníkem tím konstatované změny soudům knihovním. (§ 13., 40. a 42. cit. zák.)

Toto vzájemné vyrozumívání děje se z pravidla t. zv. přihlašovacími archy (Anmeldungsbögen).

Obdrží-li soud takový přihlašovací arch, má porovnati s ním stav knihovní. Srovnávají-li se, tedy poznamená to v rubrice 21. téhož archu; nesouhlasí-li, vyhotoví soud úřední připomenutí (Amtserinnerung) o tom, v němž uvede běžné číslo a ročník archu (v podobě zlomku, na př. $\frac{527}{1890}$ aneb 527 ai 1890) a poznačí předmět i druh změny, načež se jako samostatné knihovní podání v protokole podacím zanese a vyřídí. V rubrice 21. přihlašovacího archu poznamená se, co bylo ku provedení zařízeno. (Min. nař. ze dne 24. listopadu 1886 č. 13879.)

Úřední připomenutí činí se ve formě pouhého rubra. Vyřízení jich mohou se týkati jak změn v podstatě statkové, tak změn na mapě, ve vlastnictví, nebo v seznamu statku veřejného. (Viz min. nařízení ze dne 10. července 1874 č. 103 ř. z., 11. června 1883 č. 91 ř. z. a 27. září 1887 č. 15119.)

715
714/3
714/4
714/2
713
714/1
103
102
101
104
42
43
44
45
74

sováním sousedních pozemků, přeškrtají se slabými příčnými čarami.

V předcházejícím obrazci provádí se na mapě červenou barvou, co tučnými čarami a číslicemi jest naznačeno.

Při čísle parcelním 714 úmyslně jsem původní číslo přetrhl a nové poznačení $\left(\frac{714}{2}\right)$ nově napsal, to však jen ku patrnosti, jak se zaměňují čísla, kdežto na mapě by se původní číslo pouze podškrtlo a opatřilo zlomkem.

Ač přenášení z plánků do mapy jest věcí velice snadnou, tedy přece jest radno vzhledem k důležitosti mapy, aby listovní zvláštní seznam si vedl o změnách, které na mapě od poslední návštěvy geometrovy provedl, a jemu pak seznam ten při budoucí návštěvě ku revidování předložil. —

Práce až potud naznačené musí listovní vykonati bez přerušení a neodloží kus, pokud nebyl všady, kde potřeba, zanešen.

Pak následuje ověřování opisů příloh. Tyto porovnají se s originálem a jsou-li správny, potvrdí na nich listovní, že souhlasí doslovně s prvopisem, při čemž udá, jakými kolky tento jest opatřen; potom datuje potvrzovací klausuli a opatří ji svým podpisem. Byl-li opis shledán nedostatečným, učiní o tom oznámení soudu, aby originál pro sbírku listin podržel a žadatele ku předložení řádného opisu vyzval.

Po ověření opisů zanese listovní hotové tabulární kusy do své předávací knížky a

14. vrátí je proti potvrzení opět soudu (expeditu), kdež převezme je ředitel kanceláře neb expeditor. U menších knihovních úřadů také doručovací lístky a poštovní recepisy před odevzdáním se vyhotovují, u větších jest to prací expeditu.

V expeditu poznamená se nejprve v knize expediční při dotyčném exhibitním čísle, kterého dne byl tabulární kus z knihovny vrácen, načež

15. odevzdá se mundantovi ku vyhotovení výměrův o vyřízení pro strany a (na žádosť) pro knihovní úřad. Výměry tyto

16. přednosta soudu podepíše, načež

17. expeditor, opatřiv je soudní pečetí a vyhotoviv doručovací lístky a poštovní recepisy (neučinil-li tak již knihovní úřad)

dle referátu o vyřízení žádosti stranám je odešle i s prvopisy příloh. Zpět ponechá jen žádosť, referát a opis přílohy pro sbírku listin (poslednější ponechává se také ihned po ověření v knihovním úřadě), což vše po odepsání v knize expediční

18. knihovnímu úřadu vrátí, připojiv kolkové poplatky, které za zápis anebo převod zástavního práva žádosti byly přiloženy.*)

Listovní nalepí na žádosť kolky, jimiž poplatek zápisní byl zapraven, přepíše je tím způsobem, že do levého hořeního rohu známky kolkové vepíše den a měsíc podání (v zlomku), do pravého rohu rok a na dolení prázdné místo číslo exhibitní, načež poznačiv žádosť i listiny jak v odstavci o sbírce listin je uvedeno, oboje založí.**)

Jestliže byla ku žádosti připojena listina jen v originále z toho důvodu, že od dřívějšího podání se již ve sbírce listin opis nalézá, tedy založí se v pořadí na místo opisu jen půlarch, na němž jest se odvoláno, kde jest opis založen. Na př.: Ověřený opis kvitance ze dne 6. února 1887 založen jest pod č. 3327 ai 1887 — 216-I. do sbírky listin.

Tím jest běh tabulárního podání ukončen a listovnímu zbývá již jen vyplnění rubriky 7. v denníku, totiž vepsání data, kdy byl soudní výměr účastníkům doručen, což stane se, až doručovací (přijímací) lístky a recepisy poštovní obdrží nazpět.***)

Ku objasnění jak toho, co posud bylo řečeno, tak i toho, co ku vysvětlení dalších §§ kn. z. bude uvedeno, služiž následovní vzorec knihy pozemkové.

Vložky jdou v ní v běžném pořadí, a číslování stran, aby usnadnilo se hledání vložky a hned při prvním otevření knihy bylo

---

*) Správnější je, když je protokolista (po prohlédnutí) při žádosti ponechá a odejme je teprve listovní, když dostává kusy k lustrování.

**) Žádosti a podání vztahující se k jiným, jež založeny jsou již ve sbírce (na př. vyřízení rekursů), založí se do původních podání. (§ 27. instr.)

***) Nedojde-li doručovací lístek v patřičném čase nazpět, tedy má listovní učiniti o tom soudu úřední oznámení dle § 29. instr. (Týž § ustanovuje také případy, v nichž má listovní činiti úřední oznámení z toho důvodu, aby nějaké knihovní jednání z moci úřední bylo nařízeno.)

Taktéž má učiniti listovní úřední oznámení, jestli že shledá, že doručovací lístky nebo recepisy nejsou řádně podepsány (na př. manžel podepsal lístek znějící na manželku).

patrno, ku které vložce otevřené strany patří, tak jest zařízeno, že stránky znamenány jsou v zlomcích, při nichž jest čitatelem běžné číslo stránky a jmenovatelem dotyčné číslo vložky. Seznamy však, poněvadž nejsou vložkami a namáhavějšího hledání nevyžadují (jsouce vždy buď na počátku knihy nebo na konci připojeny), číslovány jsou jen jednoduchými čísly běžnými.

Grundbuch der Katastral-Gemeinde
PATEK.

Pozemková kniha katastrální obce
PÁTKU.

Eröffnet am: *27. Mai 1883.* Enthält *880* Seiten.
Otevřena dne: *27. května 1883.* Obsahuje *880* stran.

L. S.

N. N.
K. k. Bezirksrichter. — C. k. okresní soudce.

1

Verzeichnisszahl: | Katastralgemeinde:

Číslo seznamu: *I.* | Katastrální obec: *Pátek.*

gehörig zu d. Grundbuchskörper:
patřící ku knihovnímu tělesu:
in der Grundbuchseinlage:
v knihovní vložce:
der Katastralgemeinde:
katastrální obce:
des Gerichtsbezirkes:
soudního okresu:
} *Statek veřejný.*

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
1	101	*náves*	26	1473	*cesta*
2	712	*řeka Ohře*	27	1491	*cesta*
3	713	*silnice*			
4	742	*cesta*			
5	743	*cesta*			
6	822	*cesta*			
7	827	*náves*			
8	916	*cesta*			
9	917	*potok dibeřský*			
10	918	*cesta*			
11	970	*cesta*			
12	993	*potok kalný*			
13	1021	*cesta*			
14	1050	*rybník*			
15	1052	*rybník*			
16	1101	*cesta*			
17	1102	*cesta*			
18	1103	*cesta*			
19	1241	*cesta.*			
20	1272	*země neplodná*			
21	1291	*potok červený*			
22	1330	*cesta*			
23	1331	*cesta*			
24	1362	*cesta*			
25	1380	*cesta*			

2

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)

3

Verzeichnisszahl:

Číslo seznamu: *II.*

Katastralgemeinde:

Katastrální obec: *Pátek.*

gehörig zu d. Grundbuchskörper:
patřící ku knihovnímu tělesu:
in der Grundbuchseinlage:
v knihovní vložce:
der Katastralgemeinde:
katastrální obce:
des Gerichtsbezirkes:
soudního okresu:

Velkostatek Pátecký vložený v zemských deskách u c. k. zemského soudu v Praze.

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
1	1	*Stavební parc., zámek č. 1.*	23	513/1	*role*
2	2	*stavební parcela, pivovár č. 2.*	24	513/2	*role*
3	3	*stavební parcela, sýpka*	25	627	*neplodná půda*
4	39	*stavební parcela, sušírna*			
5	49	*stavební parcela, myslivna č. 55.*			
6	16	*zahrada*			
7	101	*zahrada*			
8	102	*zahrada*			
9	103	*zahrada*			
10	316	*role*			
11	362	*role*			
12	397	*louka*			
13	441	*les*			
14	442	*les*			
15	443	*les*			
16	444	*role*			
17	445	*role*			
18	446	*role*			
19	447	*cesta*			
20	448	*role*			
21	449	*role*			
22	450	*role*			

4

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)

5

Verzeichnisszahl:

Číslo seznamu: *III.*

Katastralgemeinde:

Katastrální obec: *Pátek.*

gehörig zu d. Grundbuchskörper:
patřící ku knihovnímu tělesu:
in der Grundbuchseinlage:
v knihovní vložce:
der Katastralgemeinde:
katastrální obce:
des Gerichtsbezirkes:
soudního okresu:

Dráha Pražsko-Duchcovská vložena v knize železniční u. c. k. zemského soudu v Praze.

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
1	603/1	*Stavební parcela, stanice č. 401*			
2	913	*stavební parcela, topírna*			
3	1002/1	*stavební parcela, váha*			
4	1173/2	*stavební parcela, vodárna*			
5	1877	*stavební parcela, strážný domek č. 402*			
6	2016	*pastvina*			

6

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)

7

Verzeichnisszahl:	Katastralgemeinde:
Číslo seznamu: *IV.*	Katastrální obec: *Pátek.*

gehörig zu d. Grundbuchskörper:
patřící ku knihovnímu tělesu: *Usedlosti č. 13 v Radonicích.*
in der Grundbuchseinlage:
v knihovní vložce: *13.*
der Katastralgemeinde:
katastrální obce: *Radonické.*
des Gerichtsbezirkes:
soudního okresu: *Lounského.*

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
1	322	*role*			
2	615	*role*			
3	616	*pastvina*			

8

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)

9

Verzeichnisszahl:

Číslo seznamu: *V.*

Katastralgemeinde:

Katastrální obec: *Pátek.*

gehörig zu d. Grundbuchskörper:
patřící ku knihovnímu tělesu: *Usedlosti č. 4. v Livousích.*

in der Grundbuchseinlage:
v knihovní vložce: *4.*

der Katastralgemeinde:
katastrální obce: *Livous.*

des Gerichtsbezirkes:
soudního okresu: *Libochovického.*

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
1	826	*les*			
2	827	*role*			

10

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)

11

Verzeichnisszahl:

Číslo seznamu: *VI.*

Katastralgemeinde:

Katastrální obec: *Pátek.*

gehörig zu d. Grundbuchskörper:
patřící ku knihovnímu tělesu:
in der Grundbuchseinlage:
v knihovní vložce:
der Katastralgemeinde:
katastrální obce:
des Gerichtsbezirkes:
soudního okresu:

Důl sv. Františka v Hojnici vložený v horní knize u c. k. horního soudu v Mostu.

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
1	334	*role*			
2	335/1	*role*			

12

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)

A

13/1

Zahl der Grundbuchseinlage:
Číslo vložky knihovní: *1.*

Katastralgemeinde:
Katastrální obec: *Pátek.*
Gerichtsbezirk:
Soudní okres: *Lounský.*

Usedlosť č. 3.

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
1	4	*Stavební parcela, dům a hospodářská stavení č. 3*			**V katastrální obci Radonické**
			18	337	*role*
2	5	*Stavební parcela, stodola*			
3	11	*zahrada*			
4	19	*zahrada*			
5	23	*zahrada*			
6	24	*zahrada*			**V katastrální obci Livouské**
7	37/1	*louka*	19	717	*les*
			20	718	*les*
8	37/2	*pastvina*	21	826	*role*
			22	863	*pastvina*
9	52	*role*			
10	63	*role*			
11	77	*role*			
12	101	*les*			
13	172	*neplodná půda*			
14	190	*role*			
15	216	*role*			
16	227	*role*			
17	281	*role*			

14
—
1

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad
1	*Praes. 28. července 1857 č. 4081.* *Podle smlouvy ze dne 28. února 1857 poznamenává se, že jest s vlastnictvím této usedlosti spojeno vlastnictví ku jedné dvacetině pozemku č. parc. 1012 v Pátku ve vložce 104. zapsaného.*
2	*Praes. 3. října 1873 č. 10216.* *Podle smlouvy ze dne 8. září 1873 poznamenává se služebnosť cesty na pozemek č. parc. 63, co pozemek vládnoucí, přes pozemek č. parc. 822 v Pátku ve vložce 74. zapsaný, co pozemek služebný.**)
3 v. 4.	*Praes. 21. dubna 1875 č. 5723.* *Odepsání parcely č. 216 v Pátku se poznamenává.*
4 ad 3.	*Praes. 13. června 1875 č. 7997.* *Podle smlouvy ze dne 5. dubna 1875 odepisuje se pozemek č. parc. 216 v Pátku, jenž připsán byl k usedlosti č. 11 v Livousích ve vložce č. 11; poznamenání odepsání pod b. č. 3 zanesené se vymazuje.***)

*) *Ve vložce 74. jest tento vklad proveden na listu C co břemeno realní.*

**) *V livouské knihovní vložce č. 11 se zapíše: Podle smlouvy ze dne 5. dubna 1875 připisuje se zde pozemková parcela č. 216 v Pátku od usedlosti č. 1. Pátku ve vložce 1. odepsaná.*

[V druhé části listu podstaty statkové dlužno uvésti také taková s držením knihovního tělesa spojená práva, která lze vykonávati na statku veřejném. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 4. července 1888 č. 8028.)]

B. 15/1

Postzahl / Běžné číslo	Eintragung / Vklad
1 / v. 2., 3.	*Praes. 13. července 1868 č. 7769. Podle smlouvy ze dne 3 července 1868 vkládá se právo vlastnické Antonínu Malému.*
2 / ad 1., v. 3.	*Praes. 9. ledna 1870 č. 103. Poznamenává se, že dle vyhlášky c. k. krajského soudu v Mostě ze dne 8. ledna 1870 č. 67 uvalen byl na jmění Antonína Malého konkurs.*
3 / ad 1., 2. v. 4.	*Praes. 17. prosince 1875 č. 18416. Podle odevzdací listiny c. k. okresního soudu Lounského ze dne 4. prosince 1875 č. 17597 vkládá se právo vlastnické Arnoštu Červenkovi; poznámka uvalení konkursu pod b. č. 2 zapsaná se vymazuje.*
4 / ad 3.	*Praes. 6. září 1876. č. 10276. Podle smlouvy ze dne 2. září 1876 vkládá se právo vlastnické Marii Červenkové na polovici.*
5	*Praes. 26. srpna 1877 č. 9721. Podle žádosti ze dne 19. srpna 1877 poznamenává se posloupnosť v příčině odprodeje pozemkův až do 25. října 1877.*

16
―
1

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad

C. 17/1

Postzabl Běžné číslo	Eintragung Vklad	fl. zl.	kr.
1 v. 6., 15.	*Praes. 7. listopadu 1867 č. 9764.* *Podle smlouvy ze dne 29. října 1867 vkládá se výměnek v odstavcích 7. a 8. smlouvy jmenovaný pro Marii Cífkovou.*		
2 v. 5., 8., 9.	*Vložka hlavní.* *Praes. 22. října 1876 č. 2003.* *Podle platebního rozkazu c. k. krajského soudu v Mostě ze dne 1. března 1876 č. 1716 vkládá se exekuční právo zástavní za pohledávání spořitelny Lounské v sumě jednoho tisíce zlatých r. č.* *s šestiprocentním úrokem od 7 ledna 1876 a za útraty v sumě třinácti zlatých 76 kr. r. č. na polovici Arnoštu Červenkovi patřící, a poznamenává se společné vázanutí ve vložce pátecké č. 2 C. 1, co vložce vedlejší.*	1000 13	— 76
3 v. 7., 10., 11., 12., 15.	*Vložka hlavní.* *Praes. 17. února 1877 č. 3003.* *Podle dlužního úpisu ze dne 4. prosince 1873 zaznamenává se právo zástavní za pohledávání Jana Buka z poskytnutého úvěru až do výše pěti set zlatých r. č. s šestiprocentním úrokem a útratami až do výše dvaceti zlatých r. č.*	500 20	— —
4	*Praes. 5. května 1877 č. 6713.* *Podle prohlášení ze dne 1. května 1877 vkládá se služebnosť vozové cesty přes pozemek č. parc. 37/1 a 37/2, co pozemek služebný, na pozemek č. parc. 38 v Pátku, zapsaný ve vložce 14. A. 1 co pozemek vládnoucí.*		
5 ad 2. 6 ad 1.	*Praes. 3. června 1877 č. 8166.* *Podle postupní listiny ze dne 3. června 1877 a prohlášení ze dne 3. června 1877 vkládá se převod exekučního práva zástavního za pohledávání spořitelny Lounské v sumě 1000 zl. r. č. s 6% úrokem od 7. ledna 1876 a s útratami v sumě 13 zl. 76 kr. pod b. č. 2 pojištěného, na Emila Vránu, a poznamenává se přednosť postoupená témuž pohledávání Emila Vrány v sumě 1000 zl. s 6% úrokem od 7. ledna 1876 a s útratami v sumě 13 zl. 76 kr. před výměnkem Marie Cífkové pod b. č. 1 pojištěným.*		

18
―
1

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad	fl. zl.	kr.
7 ad 3.	*Praes. 12. prosince 1877 č. 18276. Podle prohlášení ze dne 10. prosince 1877 vkládá se výmaz práva zástavního za část' dvou set padesáti zlatých z pohledávání Jana Buka z poskytnutého úvěru až do výše 500 zl. r. č. s 6% úrokem a útratami až do výše 20 zl. pod b. č. 3 zaznamenaného.*		
8 ad 2.	*Praes. 4. dubna 1878 č. 5897. Poznamenává se, že jest pohledávání Emila Vrány v sumě 1000 zl. s 6% úrokem a útratami v sumě 13 zl. 76 kr. pod b. č. 2 váznoucí žalobou vymáháno.*		
9 ad 2.	*Praes. 7. srpna 1878 č. 9926. Podle prohlášení ze dne 3. srpna 1878 vkládá se výmaz exekučního práva zástavního za pohledávání Emila Vrány v sumě 1000 zl. s 6% úrokem a útratami v sumě 13 zl. 76 kr. pod b. č. 2 váznoucího, avšak pouze na kovárně, č. 2 v Pátku, a vymazuje se poznámka společného váznutí.*		
10 ad 3. v. 11., 12.	*Praes. 10. října 1878 č. 11276. Podle rozsudku c. k. okresního soudu v Lounech ze dne 2. září 1878 č. 9784 vkládá se právo zástavní za pohledávání Jana Buka v sumě 250 zl. s 6% úrokem od 1. ledna 1878 a s útratami až do výše 20 zl. v pořadí a ku spravení zánamu pod b. č. 3 vydobytého.*		
11 ad 3., 10., v. 12., 13.	*Praes. 2. listopadu 1878 č. 12347. Podle kvitance ze dne 21. května 1878 vkládá se výmaz práva zástavního za pohledávání Jana Buka v sumě 250 zl. s 6% úrokem a útratami až do výše 20 zl. pod b. č. 3 a 10 váznoucího.*		
12 ad 11.	*Praes. 24. listopadu 1878 č. 14173. Poznamenává se, že proti povolení vkladu výmazu práva zástavního za pohledávání Jana Buka v sumě 250 zl. s přísl. pod b. č. 11 zapsanému podán byl rekurs.*		

19/1

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad	fl. zl.	kr.
13 / ad 11. 12.	*Praes. 10. ledna 1879 č. 176 Podle rozhodnutí c. k. vrchního soudu zemského v Praze ze dne 20. prosince 1878 č. 22635 vkládá se výmaz výmazu práva zástavního za pohledávku Jana Buka v sumě 250 zl. s přísl. pod b. č. 11 zapsaného a vymazuje se poznámka rekursu pod b. č. 12.*		
14 / v. 17.	*Praes. 3. April 1879 Z. 4607. Auf Grund des Vertrages vom 1. April 1879 wird die Dienstbarkeit der Wohnung für Anton Rulík einverleibt.*		
15 / ad 1.	*Praes. 11. November 1879 Z. 12816. Auf Grund des Todtenscheines vom 3. November 1879 wird die Löschung des sub P.-Z. 1 für Maria Cifka sichergestellten Ausgedinges vorgemerkt.*		
16 / ad 3.	*Praes. 14. Mai 1881 Z. 5729. Die Simultanhaftung der unter P.-Z. 3 für Johann Buk haftenden Forderung bis zum Höchstbetrage von 250 fl. mit 6% Zinsen und Kosten bis zum Betrage von 20 fl. in der Pateker Grundbuchseinlage Z. 27 C. 3 als Nebeneinlage wird angemerkt.*		
17 / ad 14.	*Praes. 7. Juli 1888 Z. 7654. Auf Grund der Erklärung vom 30. Mai 1888 wird die Löschung der unter P.-Z. 13 haftenden Dienstbarkeit der Wohnung des Anton Rulík einverleibt.*		
18 / v. 19.	*Praes. 3. června 1889 č 6735. Poznamenává se, že byla žádost' Václava Skůry o vklad práva zástavního za pohledávání jeho v sumě 1000 zl s 5% úrokem a útratami až do výše 40 zl. zamítnuta.*		
19 / ad 18.	*Praes. 19. srpna 1889 č 8694. Podle rozhodnutí c. k. vrchního soudu zemského v Praze ze dne 8. srpna 1889 č. 20695 vymazuje se poznámka zamítnuté žádosti pod b č. 18 zapsaná.*		
20 / v. 21.	*Praes. 1. Feber 1890 Z. 3021. Die Abweisung des Gesuches der Leitmeritzer Sparkassa um Einverleibung des exekutiven Pfandrechtes für ihre Forderung im Betrage von 500 fl. sammt 6% Zinsen und Kosten im Betrage von 17 fl. 16 kr. wird angemerkt*		

20
—
1

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad	fl. zl.	kr.
21 ad 20.	*Praes. 14. Mai 1890 Z. 6411. Zufolge Entscheidung des k. k. Oberlandesgerichtes in Prag vom 1. Mai 1890 Z. 9682 wird auf Grund des Zahlungsauftrages des k. k. Kreis- als Handelsgerichtes in Leitmeritz vom 22. Dezember 1889 Z. 31793 das exekutive Pfandrecht für die Forderung der Leitmeritzer Sparkassa im Betrage von fünf Hundert Gulden ö. W. mit sechs Prozent Zinsen seit 1. Oktober 1889 und Kosten im Betrage von siebzehn Gulden 16 kr ö. W. in der Rangordnung der sub P.-Z. 20 eingetragenen Anmerkung einverleibt*	500 17	— 16

A. 21/2

Zahl der Grundbuchseinlage:
Číslo vložky knihovní: 2.

Katastralgemeinde:
Katastrální obec: *Pátek.*
Gerichtsbezirk:
Soudní okres: *Lounský.*

Kovárna č. 2.

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
1	17	*Stavební parcela, kovárna č. 2.*			
2	18	*stavební parcela, stodola*			
3	316	*zahrada*			

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad
1	*Praes. 2. ledna 1889 č. 47* *Pozemková parcela č. 316 z vložky č. 3 pod b. č. 1 odepsaná se zde připisuje.*

22/2

B.

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad
1	*Praes. 19. října 1869 č. 9798. Podle odevzdací listiny c. k. okresního soudu v Lounech ze dne 2. září 1869 č. 8026 vkládá se právo vlastnické Janu Klímovi.*

C. $\frac{23}{2}$

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad	fl. zl.	kr.
1 / v. 2.	*Vložka vedlejší.* *Praes. 22. října 1876 č. 2003. Podle platebního rozkazu c. k. krajského soudu v Mostě ze dne 1. března 1876 č. 1716 vkládá se exekuční právo zástavní za pohledávání spořitelny Lounské v sumě jednoho tisíce zlatých r. č. s šestiprocentním úrokem od 7. ledna 1876 a za útraty v sumě třinácti zlatých 76 kr. r. č. a poznamenává se společné váznutí v pátecké knihovní vložce č. 1 C. 2 co vložce hlavní.*	1000 13	— 76
2 / ad 1.	*Praes. 7. srpna 1878 č. 9926. V pátecké knihovní vložce č. 1 C 9 vložený výmaz exekučního práva zástavního za pohledávání v sumě 1000 zl. s 6%, úrokem a útratami v sumě 13 zl. 76 kr. pod b. č. 1. váznoucího se poznamenává.*		

24
―
2

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad	fl. zl.	kr.

A.

25/3

Zahl der Grundbuchseinlage:
Číslo vložky knihovní: *3.*

Katastralgemeinde:
Katastrální obec: *Pátek.*
Gerichtsbezirk:
Soudní okres: *Lounský.*

Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Běžné číslo	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
1	316	*role*			

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad
1	*Praes 2. ledna 1889 č. 47. Podle žádosti ze dne 28. prosince 1888 odepisuje se zde pozemek č. parc. 316 a připisuje se ku kovárně č. 2 v Pátku ve vložce 2. A 1.*
	Následkem odepsání knihovního tělesa a připsání téhož do vložky č. 2 se tato vložka uzavírá. C. k. listovní úřad v Lounech, dne 7. ledna 1889. N. N., c. k. listovní.

26/3

B.

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad
1 / v. 2.	*Praes. 29. května 1870 č. 5996.* *Podle smlouvy ze dne 4. dubna 1870 vkládá se právo vlastnické:* *a) Janu Klímovi na polovici,* *b) Anežce Klímové na polovici.*
2 / ad 1.	*Praes. 2. července 1874 č. 8791.* *Podle odevzdací listiny c. k. okresního soudu v Lounech ze dne 23. března 1874 č. 4712 vkládá se právo vlastnické Janu Klímovi na polovici Anežce Klímové patřící.*
	Následkem odepsání knihovního tělesa a připsání téhož do vložky 2. se tato knihovní vložka uzavírá. *C. k. listovní úřad v Lounech, dne 7. ledna 1889.* *N. N.,* *c. k. listovní.*

C.

$\frac{27}{3}$

Postzahl Běžné číslo	Eintragung Vklad	fl. zl.	kr.
	Následkem odepsání knihovního tělesa a připsání téhož do vložky č. 2 se tato knihovní vložka uzavírá. *C. k. listovní úřad v Lounech, dne 7. ledna 1889.* *N. N., c. k. listovní.*		

Ku porovnání s knihou pozemkovou poukáži zde ještě krátce ke knize horní, knize železniční a k deskám zemským.

O knize horní.

Horní knihy zavedeny byly v Čechách již v 16. století pro tělesa horní a práva na nich ležící. Byly to záznamy, do nichž zapisovány propůjčky hor a jiné akty horní správy, kromě toho pak i práva k horním objektům, smlouvami a jinými tituly poskytnutá. Novou organisací soudní po r. 1848 vedení knih přiděleno soudům horním, načež další řízení knihovní upraveno nařízením ze dne 24. února 1850 č. 73 ř. z. a novým horním zákonem ze dne 23. května 1854 č. 146 ř. z., jenž posud trvá v platnosti, pokud dle čl. IV. zákona ze dne 25. července 1871 č. 95 novým knihovním zákonem nebyl pozměněn.

Samostatné předměty horní knihy jsou: propůjčené míry dolové (Grubenmasse),*) přebytky (Uiberschüsse), díla pomocná (Hilfsbaue) a štoly revírní (Revierstollen).

Příslušenstvím hor jsou také stavby a zařízení ku provozování hornictví sloužící, pak jiné nemovitosti, které podnikatel za součásť hor určil. Nemovitosti takové, jež jinak do knih pozemkových náležejí, přenesou se z nich do knih horních; kdyby však přestalo jejich určení k horám, převedou se opět do knih pozemkových.

I kniha horní skládá se z knihy hlavní a ze sbírky listin. Knihu hlavní tvoří vložky, mající jako kniha pozemková list držebnosti, list vlastnický a list závad, ovšem v jiném poznačení, jak ze vzorce patrno.

Na list držebnosti zapíše se podstata horní dle svých jednotlivých částí s uvedením rozsahu a vymezení měr dolových.

Na list vlastnický zapíše se vlastník horní, jemuž propůjčením anebo koncessí bylo uděleno dotčené právo horní.

Při těžířstvu (Gewerkschaft) zapíše se i plná moc ředitele.

Na list závad zapisují se věcná práva.

V Čechách vedou se horní knihy při krajských soudech v Chebu, v Kutné Hoře, v Mostě a v Plzni.

*) Obdélník obsahující 12.544 □° nebo 45.116 □ m. (Min. nařízení ze dne 28. dubna 1876 č. 71 ř. z.)

Jsou podobny starým pozemkovým knihám z posledních let, jednotlivé knihy jsou tomovány a znamenány římskými číslicemi, tisk na listech jest pouze německý a posud také výhradně jen německé zápisy v nich nalézáme.

Na místě poznačení listů *A* v pozemkových knihách má horní kniha pouze nadpis „Objectiver Besitzstand", na místě *B* „Subjectiver Besitzstand" a na místě *C* „Lasten-Stand".

Na příklad:

Nápis knihy zní:

HAUPTBUCH
des Kuttenberger k. k. Berg-Gerichtes
TOM XX.

Jednotlivá vložka vypadá takto:

	Objectiver Besitzstand	Fol. *216.*
I.	*Victoria-Grubenfeld, bestehend aus drei einfachen Grubenmassen auf Braunkohle im Waldgrunde Katastralparzelle Nr. 327 in der Gemeinde Proutkov im gerichtlichen und politischen Bezirke Selčan, verliehen von der k. k. Berghauptmannschaft Prag mittelst Verleihungsurkunde vom 4. August 1884 Z. 1206 B.-H.* *Der Anhaltspunkt dieses Grubenfeldes mit 231.439 q m Flächeninhalt befindet sich in einer senkrechten Teufe von 90·1 m vom Tagkranze des Schurfschachtes, dessen Mitte von dem an der südwestlichen Ecke der Parzelle Nr. 562 stehenden Grenzsteine in h. 17·9" 48' auf 147 q m und von dem Zusammenstosse der beiden Parzellen Nr. 92 und 102 mit der Wegparzelle 722 in Stunde 4·2° 25' auf 257 q m entfernt ist.*	

Subjectiver Besitzstand		Fol. *217.*
1.	*Praes. 2. September 1884 Z. 613 B.-G. Auf Grund der von der k. k. Berghauptmannschaft Prag vom 4. August 1884 Z. 1206 B-H. ausgefertigten Verleihungsurkunde wurde das Eigenthumsrecht für A. J. Kašpar, Bergwerksbesitzer in Proutkov, einverleibt.*	

Haupt-	Hilfs-	Lasten-Stand	Geldbetrag		Fol. *218.*
Nro.			fl.	kr.	
1.	v. 2.	*Nebeneinlage.* *Praes. 25. Dez. 1885 Z. 12861. Auf Grund des Vergleichsintimates vom 22. Juli 1885 Z. 347 B.-G. wird das exekutive Pfandrecht ad corpus et fructus, sowie die exekutive Sequestration der Nutzungen für die Forderung des Karl Šimek, Eisenhändlers in Prag, pr. vier Tausend ein Hundert Gulden ö. W. mit sechs Prozent Zinsen seit 1. Jänner 1885 bis zur Zahlung einverleibt.* *Siehe die Haupteinlage in diesem Bande Fol. 318 P.-N. 3.*	4100	—	
2.	ad 1.	*Praes. 2. Dez. 1886 Z. 12009. Wird die Löschung der unter P.-Z. 1 für Karl Šimek haftenden Forderung angemerkt.*			

O knize železniční.

Knihy železniční jsou nejmladším druhem knih veřejných, ježto zavedeny byly teprve po zákonu ze dne 19. května 1874 č. 70 ř. z.

Určeny jsou pro železné dráhy ku veřejné kommunikaci zřízené, a zapisují se do nich pozemky, jež jsou v držení podniku ku provozování dráhy, bez ohledu, jsou-li zároveň vlastnictvím dráhy, nebo je-li vlastnické právo k nim děleno, nebo je-li dráha jen spoluvlastnicí; pak práva buď k celku nebo k jednotlivým částem se vztahující.

Knihovní těleso železniční netvoří totiž celek jediný jako těleso knihy pozemkové, neboť mohou se na př. právo vlastnické, služebnosti, právo nájemní a p. vložiti i jen na jednotlivé pozemky železniční.

Ku podstatě knihovního tělesa železničního nenáleží pouze statek nemovitý, nýbrž i všechen materiál, železniční park, a vůbec celé zařízení účelům provozování dráhy sloužící.

Svou vložku železniční obdrží každá dráha v té zemi, kterou buď celá nebo větším dílem probíhá, a to vždy u sborového soudu první instance v tom místě, v němž jest zároveň sídlo zemské vlády.*) Probíhá-li dráha více zeměmi, zřídí se pro ni tam vložka, kde podnikatelstvo žádá.

Vložky železniční jsou dvojí: prozatímní a definitivní. (Vorläufige Einlage — Definitive Einlage.)

Jakmile podnikatelstvo obdrželo koncessi a přípravné práce tak daleko pokročily, že posouditi se již dá směr dráhy, má zakročiti do 3 měsícův o otevření vložky.

Vložka tato jest jen prozatímní a slouží k tomu, aby podnikatelstvo již dovolávati se mohlo hypotekárního úvěru. Neníť ještě vyplněna podstatou železniční, neboť jednotlivé pozemky vepisují se do ní teprve po nabytí jich podnikatelstvem. Nicméně věcná práva v této prozatímní vložce nabytá vztahují se již k příštímu celku, i na pozemky, jež sice již vykoupeny, posud však z pozemkové knihy odepsány nebyly, a to již od toho okamžiku, kdy výkup se stal.

---

*) Pro království české jest místem takovým Praha. Kniha železniční vede se u c. k. zemského soudu.

[illegible] zapisuje se [illegible] list podstaty želez-niční [illegible] a [illegible] směru [illegible] závad má jen první oddělení.

Po [illegible] podnikatelstvo z [illegible] soudu o [illegible] železničních pozemků a to [illegible], načež [illegible] zapíší se veškeré pozemky a práva [illegible] oddělení listů podstaty, vyplní se druhé oddělení [illegible] závad [illegible] na [illegible] pozemku před [illegible] a vložka prozatímní co definitivní se poznačí.

Kniha železniční jako kniha pozemková má taktéž jako podstatnou svoji součást sbírku listin.

Vložky rozpadají se na: listy podstaty železniční — Bahnbestandblatt —, list vlastnictví — Eigenthumsblatt — a list závad — Lastenblatt.

List podstaty, jenž nese co nadpis jméno a směr dráhy, rozpadá se taktéž na dvé části (oddělení první — Erste Abtheilung — a oddělení druhé — Zweite Abtheilung —): v prvním zapsány jsou veškeré pozemky železniční, v druhém věcná práva k celé dráze nebo jednotlivým pozemkům se vztahující.

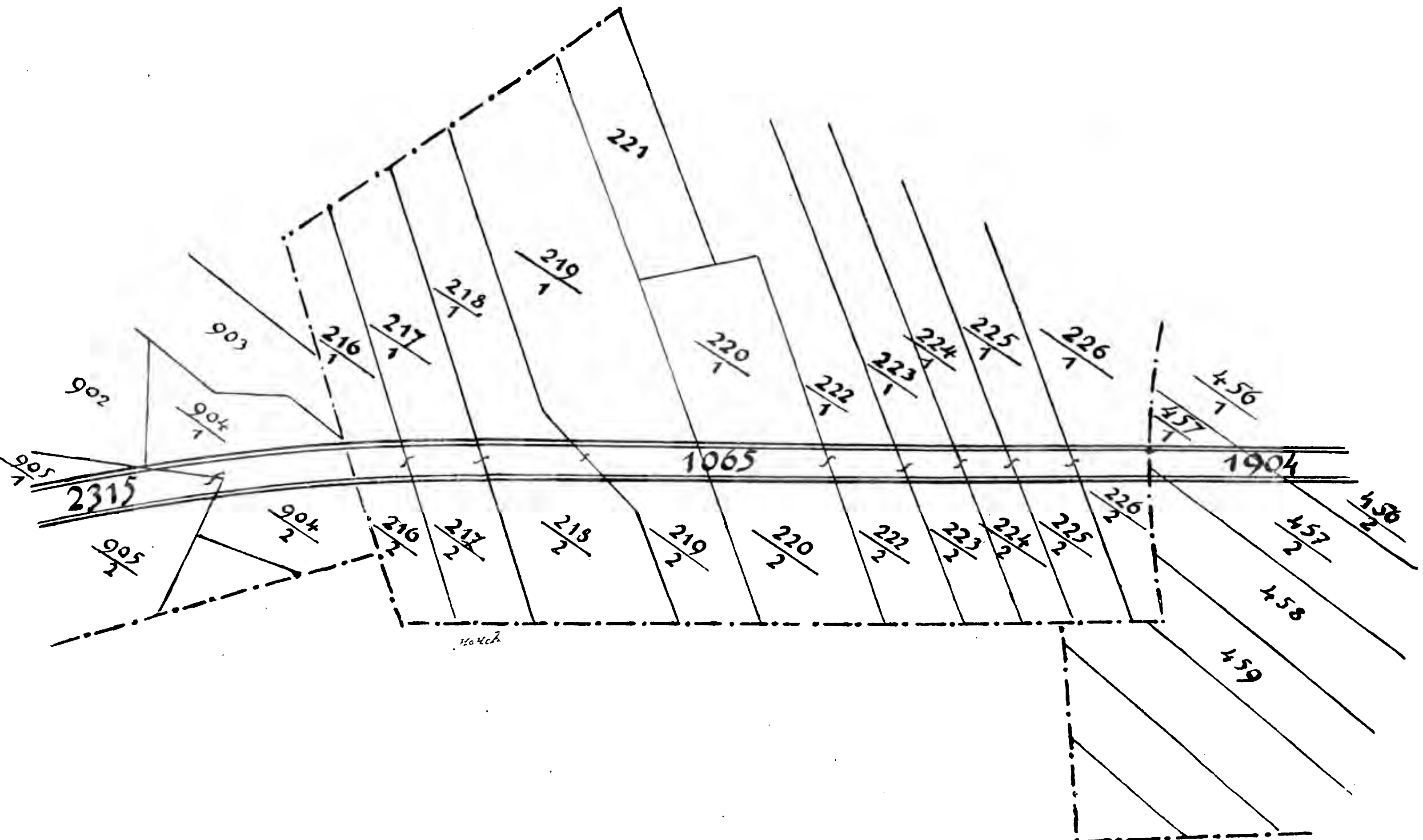
List vlastnictví obsahuje název a sídlo podnikatelstva, které koncessi sobě vymohlo, a event. obmezení vlastnictví nebo cizí nároky.*)

List závad jest od listu C vložky pozemkové úplně rozdílný. Mát dvé oddělení pro zapisování: do prvního oddělení zapisují se závady vztahující se ku celému železničnímu tělesu, do druhého oddělení závady vztahující se pouze k jednotlivým železničním pozemkům, jakož i práva třetích osob, jež jim z děleného vlastnictví nebo ze spoluvlastnictví ku jednotlivým pozemkům náležejí.

Vložky železniční svazují se do knih pro každou samostatnou dráhu zvlášť.

Listy podstaty železniční řadí se za sebou dle okresů soudních, jimiž dráha probíhá, od východiště dráhy počínajíce, a to nejprve listy podstaty oddělení první, pak v témž pořadí listy podstaty oddělení druhé; za těmi vloží se pak list vlastnictví a za

*) Na př.: Nárok státu, aby jemu podnikatelstvo vlastnictví postoupilo.

221
903
902
216/1
217/1
218/1
219/1
220/1
222/1
223/1
224/1
225/1
226/1
456/1
457/1
904/1
905/1
2315
1065
1904
904/2
905/2
216/2
217/2
218/2
219/2
220/2
222/2
223/2
224/2
225/2
226/2
457/2
456/2
458
459

tím listy závad. Listy závad oddělení druhého řadí se za sebou opět dle okresů.

Vedle vložek knihy železniční má každá dráha v úřadě knihovním založenu také svou mapu.

Železniční těleso neskládá se z parcel, z nichž bylo utvořeno, nýbrž má své zvláštní číslování parcelní toho způsobu, že všecky parcely jedné katastrální obce, jichž bylo ku železničnímu tělesu (Bahnkörper) použito, sloučí se do jediné parcely. a mají pak v celém běhu jedné a téže katastrální obce jediné číslo parcelní v souvislosti s čísly té které katastrální obce. (Příklad viz na vyobrazení na předcházející straně.)

Parcelní číslo, které železniční těleso v dotyčné obci obdržeti má, tvoří se obyčejně nově; jest tedy při zakládání železniční mapy obyčejně číslem nejblíže následujícím po posavadním posledním čísle pozemkových parcel dotyčné obce.

Také stavební parcely železniční řadí se k posavadním stavebním parcelám té obce, v jejíž katastru se stavba nalézá.

Tiskopisy knihy železniční jsou pouze německé a proto následující vzorec také jen německy uvedu:

Definitive Einlage

für die

Prag-Duxer Eisenbahn

in der Richtung

von Prag über Brüx

nach Klostergrab.

K. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn.

Bahnbestandblatt — Erste Abtheilung.

Postzahl	Katastralzahl	Bezeichnung des Grundstückes	Postzahl	Katastralzahl	Bezeichnung des Grundstückes
		Kronland: **Böhmen.**			
		Gerichtsbezirk: **Smichow.** *)			
		Katastralgemeinde: **Smichow.**			
1	3611	*Bauparzelle-Bahnhof*			
2	3612	*Bauparzelle-Heizhaus*			
3	3613	*Bauparzelle-Magazin*			
4	3614	*Bauparzelle-Wächterhaus*			
5	5720	*Grundparzelle-Bahnkörper*			

*) *Dále pokračují ostatní katastrální obce okresu smíchovského, načež následuje okres Unhošť, Kladno, Slané, Louny atd.*

Mezi jednotlivými obcemi a okresy musí býti ponecháváno dosti místa pro odepisování a připisování.

K. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn.

Bahnbestandblatt — Zweite Abtheilung.

Nr. *I.*

Land: *Böhmen.*

Bezirksgericht: *Smichow.* Katastralgemeinde: *Smichow.*

Postzahl	Eintragung	Mappenzahl
1	*Praes. 7. Juli 1888 Z. 31565.* *Die mit dem Bescheide des k. k. Bezirksgerichtes Smichow vom 29. März 1888 Z. 5133 auf Grund des Vertrages vom 8. November 1886 in der Smichower Grundbuchseinlage Z. 1337 unter P.-Z. C. 12 einverleibte Dienstbarkeit, das aus dem auf der Parzelle Nr. 1518/3 in Smichow von der k. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn angelegten Basin fliessende Wasser über die Parzellen Nr. 1518/1 und 1521 in Smichow zu leiten, auf diesen Parzellen als dienenden Gute für die k. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn wird hier angemerkt.*	*N. IV.*

K. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn.

Eigenthumsblatt.

Postzahl	Eintragung
1	*Praes. 2. Feber 1875 Z. 3642.* *Uiber Gesuch des Verwaltungsrathes der k. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn de praes. 2. Feber 1875 Z. 3642, dann auf Grund der allerhöchsten Concessionsurkunde ddto Wien den 25 Juni 1870, der vom hohen k. k. Ministerium des Innern am 25. Feber 1871 Z. 1999 auf Grund der allerhöchsten Ermächtigung genehmigten Statuten und des Bescheides des k. k. Handelsgerichtes in Prag vom 5. März 1871 Z. 13642 über die Protokollirung der Prag-Duxer-Eisenbahn-Actiengesellschaft mit der Firma „k. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn" ist in Folge Bescheides des k. k. Landesgerichtes Prag vom 3. Feber das* **Eigenthumsrecht** *auf die Prag-Duxer Eisenbahn mit der Linie:* *a) von Prag (Smichow) über Obernitz nach Dux nebst einer Zweigbahn von Obernitz nach Brüx, und* *b) von Brüx über Oberleutensdorf, Ossegg, Klostergrab und Niklasberg an die böhm.-sächsische Grenze bei Mulde* *zu Handen der unter der Firma:* *„k. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn"* *bei dem k. k. Handelsgerichte zu Prag protokollirten* **Prag-Duxer Eisenbahn-Actien-Gesellschaft** *mit dem Sitze in Prag,* *jedoch mit den nachstehenden Beschränkungen* **einverleibt** *worden,* *1. dass laut der obencitirten Concessionsurkunde* *a) die Dauer der Concession neunzig Jahre vom Tage der Eröffnung des Betriebes festgesetzt ist,* *b) dass der Staatsverwaltung laut § 21 das Recht vorbehalten ist, unter den Voraussetzungen des § 21 noch vor Beendigung der Concessionsdauer die verliehene Concession für erloschen zu erklären, und* *2. dass der Staatsverwaltung laut § 19 der Concessionsurkunde das Recht vorbehalten ist, nach Ablauf von 30 Jahren vom Tage der Ausstellung dieser Urkunde die Concession einzulösen, und dass der Staat laut § 20 gegen jährliche Ausbezahlung der ausgemittelten Rente ohne weiteren Entgelt in das Eigenthum gelangt.*

6*

K. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn.

Lastenblatt — Erste Abtheilung.

Postzahl	Eintragung	fl.	kr.
1	*N. Exh. 3672.* *Praes. 2. Feber 1875.* *Auf Grund der im Eigenthumsblatte citirten allerhöchsten Concessionsurkunde vom 25. Juni 1870 ist ob der k. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn mit der Linie* *a) von Prag (Smichov) über Obernitz nach Dux nebst einer Zweigbahn von Obernitz nach Brüx, und* *b) von Brüx über Oberleutensdorf, Ossegg, Klostergrab u. Niklasberg nach Mulde* **das Pfandrecht** *für das auf Grund der allerhöchsten Concessionsurkunde und § 13 der Statuten mittelst der im Jahre 1871 erfolgten Emission von 81000 Stück Prioritätsobligationen ddto. Prag 1. Juli 1871 à 150 fl. in Silber contrahirte mit 5% ohne Abzug der k. k. Steuern in halbjährigen Raten verzinsliche und binnen 50 Jahren durch am 1. Jänner 1875 beginnende Verlosung im vollen Nominalwerthe rückzahlbare Prioritätsanlehen pr. . . . .* *zwölf Millionen ein Hundert fünfzig Tausend Gulden in Silber mit 5% Zinsen zu Handen der* **Besitzer der Parzialschuldverschreibungen** *dieses Anleihens* **einverleibt** *worden.*	12,150.000	—

K. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn.

Lastenblatt — Zweite Abtheilung.

Nr. *I.*

Land: *Böhmen.*

Bezirksgericht: *Smichow.* **Katastralgemeinde:** *Smichow.*

Postzahl	Eintragung	Mappenzahl
1	*N. Exh. 9943.* *Praes. 1. Mai 1881.* *Auf Grund des Erhebungsprotokolles vom 20. April 1881 Z. 8229 wird auf die Eisenbahnparzelle Nr. 5720 in der Gemeinde Smichow der k. k. priv. Prag-Duxer Eisenbahn als dienendes Gut die Dienstbarkeit des Fahrweges über die auf dieser Parzelle erbaute Rampe auf die Parzellen Nr. 714 und 715 in Smichow als herrschendes Gut für jeden Besitzer dieser Parzellen einverleibt.*	*VI.*

O zemských deskách.

Zemské desky jsou nejstarším druhem knih veřejných v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.*)

Původně sloužily k zapisování soudních aktů, později pak k zapisování právních jednání o nemovitostech, a konečně k zapisování usnesení sněmovních a aktů státních.

K zápisům o právních jednáních ohledně statků nemovitých sloužily již ve 14. století, plného rázu knih pozemkových nabyly však teprve v 17. století.

Až do století 15. byly přístupny každému bez rozdílu stavu; od té doby však jen osobám panským, později také osobám duchovním a zvlášť privilegovaným obcím.

Patentem ze dne 22. dubna 1794 č. 171 sb. z. s. byly desky zemské znamenitě zdokonaleny a uvedeny v souhlas s katastrem. Obsahovaly již listy vlastnictví a listy závad.

Do nich náležely všecky pozemky dominikální a odtud jen k zápisům ohledně velkého statku slouží, tak že za nynější doby zemské desky jsou knihami pozemkovými pro velkostatky.

Desky zemské v dnešní formě jsou velice podobny novým knihám pozemkovým.

Každý statek do zemských desk náležející tvoří jednu vložku, a každá taková vložka samostatnou knihu.

Vložky skládají se z listův *A*, *B* a *C*, právě tak, jako vložky knih pozemkových, a mají až na list *A*, jenž jest však také velice podoben listu *A* vložky pozemkové, s touto úplnou podobností i co do nadpisů i co do formátu.

*) Kromě desk zemských shledáváme se v dřívějších stoletích ještě s deskami manskými, lénními, bradními, knihami městskými, poddanskými a j.

A.

Zahl der Grundbuchseinlage:
Číslo vložky knihovní: *1501.*

STATEK
PÁTEK.

Postzahl Číslo položky	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)	Postzahl Číslo položky	Katastralzahl Číslo katastrální	Bezeichnung der Parzelle (Hausnummer, Culturgattung) Poznačení parcely (číslo domu, způsob vzdělávací)
		Soudní okres: **Louny.**			Katastrální obec: **Radonice.**
		Katastrální obec: **Pátek.**			Pozemkové parcely:
		Stavební parcely:	12	373	*role*
1	1	*zámek č. 1.*	13	374	*rybník*
2	2	*pivovár č. 2.*			Soudní okres: **Libochovice.**
3	3	*sýpka*			Katastrální obec: **Koštice.**
4	39	*sušírna*			Stavební parcely:
		Pozemkové parcely:	14	1	*hospodářský dvůr č. 1.*
5	16	*zahrada*	15	2	*sýpka*
6	17	*zahrada*			Pozemkové parcely:
7	52	*role*	16	932	*louka*
8	53	*role*	17	933	*cesta*
9	54	*role*	18	934	*louka*
10	71	*louka*			
11	72	*les*			

Postzahl Čís.položky	Eintragung Vklad
1	*Praes. 12. Juli 1886 Z. 30884. Auf Grund der Anmeldung de praes. 2. Jänner 1886 Z. 416, des Verhandlungsprotokolles des k. k. Landesgerichtes Prag vom 16. Feber 1886 Z. 2443 und der Note der k. k. Finanzprocuratur in Prag vom 17. März 1886 Z. 3011 wird die von der Wirtschaft Nr. 3 in Koštitz abgeschriebene Grundparzelle Nr. 934; Wiese, in der Katastralgemeinde Koštitz zu diesem Gute zugeschrieben.*

B.

Postzahl Čís.položky	Eintragung Vklad
1	*Sine praes. et N. Exh.* *Na základě dvorního dekretu ddto. ve Vídni dne 9. října 1632, zapsaného v instrumentní knize E. 18 na listu 691, pak na základě uváděcí listiny ze dne 21. srpna 1408 vkládá se právo vlastnické* **Klášteru Strahovskému řádu Praemonstrátů v Praze.**

C.

Postzahl Čís.položky	Eintragung Vklad	fl. zl.	kr.

Nařízení

ministeria vnitra a ministeria spravedlnosti ze dne 10. června 1855 č. 101 ř. z.

o zkouškách úředníků knihovních.

Ministeria vnitra a spravedlnosti vydala následovní ustanovení o zkouškách úředníků knihovních a o přísaze osob, jimž svěřeno vedení knih pozemkových:

§ 1.

Při všech úřadech, při nichž obstarává vedení knih pozemkových zvláštní buď provisorně nebo definitivně ustanovený úředník (listovní, knihovní), jest pro příště k dosažení takových míst potřebno složení zkoušky o vedení knihy pozemkově.

§ 2.

Od složení této zkoušky osvobozeni jsou však ti žadatelé, kteří s výsledkem složili zkoušku pro úřad civilního soudce, advokacii, notářství, nebo na základě starších, pro některé korunní země platných předpisů, zkoušku pro místo listovního, nebo kteří nabyli způsobilosti ku politickému úřadování.

§ 1. tohoto nařízení nevztahuje se dále k oněm, již za příležitosti organisování úřadů soudních, v roce 1850 ve více korunních zemích se stavším, ustanoveni byli úředníky knihovními a v této vlastnosti až ku zavedení nově organisovaných soudních úřadů vedení knih pozemkových obstarávali, nebo kteří u nově organisovaných soudův a okresních úřadů jako úředníci knihovní definitivně nebo provisorně jsou ustanoveni.

§ 3.

Jiným osobám může býti z ohledu hodných důvodů prominuto složení zkoušky pro taková místa služební, jichž obsazování spadá do společné působnosti ministeria vnitra a spravedlnosti, jen souhlasně od obou ministerií, pro místa služební však, jichž propůjčení jedině od úřadů justičních závisí, od ministra spravedlnosti.

§ 4.

Uchazeči, kteří zkoušce se chtějí podrobiti, mají žádati o povolení ke složení zkoušky u některého soudního dvoru první instance, v jehož obvodu řád knihovní jest v platnosti.

§ 5.

Zkouška budiž předsevzata u soudního dvoru ústně komisí sestávající z předsedy a dvou radův anebo jiných konceptních úředníků soudního dvoru, kteří pro úřad soudcovský jsou zkoušeni, a má vztahovati se k účelu a zařízení veřejných knih, k zákonům, jež týkají se jejich vedení, a k zákonitým ustanovením o nabývání, převádění a zrušení věcných práv na nemovitostech.

§ 6.

O každé zkoušce sepíše se protokol, do něhož zapíší se dané otázky s poznámkou, pokud je kandidát ke spokojenosti zkoušejících zodpovídal.

Ke konci uvede se usnesení komise dle většiny hlasů, zdali kandidát obstál ve zkoušce „výborně“, „velmi dobře“ neb alespoň „s dobrým úspěchem“, anebo má-li býti pro nedostatečný úspěch poukázán k opakování zkoušky nebo vůbec odmrštěn.

§ 7.

O zkoušce s úspěchem složené vydá soudní dvůr kandidátu úřední vysvědčení, v němž úspěch zkoušky vyznačí.

§ 8.

Podrobil-li se kandidát této zkoušce dvakrát bez úspěchu, tedy nemůže k ní více býti připuštěn.

Proto má soudní dvůr, domnívá-li se důvodně, že se zkušební kandidát dříve již bez úspěchu podrobil zkoušce u některého jiného soudního dvoru, dříve se s tímto dorozuměti.

§ 9.

Způsobilosť k místu úředníka knihovního dle ustanovení předcházejících paragrafů nabytá platí pro všecky korunní země, pro něž toto nařízení bylo vydáno.

§ 10.

U oněch úřadů, pro něž nejsou systemisováni žádní úředníci knihovní, zůstává sice přednostům úřadů, u okresních úřadů však, kde úřadování samostatně vede adjunkt, tomuto za souhlasu s přednostou okresního úřadu, zůstaveno, odevzdati vedení knihy pozemkové dle vlastního uznání tomu úředníku, jenž jeví se býti k tomu způsobilým a spolehlivým, při tom však přede všemi jest míti

zřetel k oném osobám, jež mají způsobilosť ku vedení knihy pozemkové dle ustanovení tohoto nařízení.

§ 11.

Jak úředníci ku vedení knihy pozemkové zvlášť ustanovení, tak i oni úředníci, kteří vedení knihy pozemkové trvale nebo zatímně vedle jiných úředních činností mají obstarávati, musí býti vzati do přísahy.

U úředníků však, jichž zatímně nebo vedle jiných jejich úředních činností k vedení knihy pozemkové jest použito, a kteří složili již přísahu soudcovskou dle předpisů v korunních zemích, kde rakouské zákony již dříve byly v platnosti, nebo již dříve buď u dřívějších zeměpanských anebo patrimoniálních soudů nebo soudních úřadů v roce 1850 zavedených byli ustanoveni, a pro všecky příští případy, kde jim vedení knihy pozemkové bude odevzdáno, a nejen pro vedení specielní knihy pozemkové vzati byli do přísahy a povinnosti, postačí, připamatovati jim složenou již přísahu, jestliže nově jsou použiti ku vedení knihy pozemkové.

Totéž platí o oněch úřednících, kteří, aby jich mohlo býti použito ku vedení knihy pozemkové, dle tohoto nařízení vzati byli do přísahy, když později u téhož anebo jiného okresního úřadu nebo soudu opětně jim bylo uloženo obstarávání záležitostí knihovních. Proto má přednosta, jenž od takového úředníka přísahu přijímá, vydati jemu o tom písemní potvrzení.

§ 12.

Ustanovení v tomto nařízení obsažených budiž použito také na zkoušky ku dosažení místa knihovního úředníka při soudním dvoru první instance dle § 6. patentu ze dne 3. května 1853 č. 81 ř. z. a na osoby, jichž použito ku vedení veřejných knih při soudních dvorech.

O zakládání nové knihy pozemkové.

(Zákon ze dne 25. července 1871 č. 96 ř. z.)

§ 1.

Řízení k opravení knihy pozemkové tímto zákonem upravené zavede se:

a) mají-li býti na základě zákona zemského knihy pozemkové nově založeny nebo stávající knihy pozemkové v tako-

vém způsobu býti změněny, jenž působí na poměry držební a vlastnické nebo na stav břemen;

b) má-li býti kniha pozemková doplněna zapsáním nemovitosti, která nebyla posud v žádné pozemkové knize vyznačena;

c) má-li býti kniha pozemková nově zřízena proto, že se celá nebo část její ztratila nebo nepotřebnou stala.

§ 2.

Zavedení tohoto řízení přísluší vrchnímu soudu zemskému. Provedení jeho přísluší soudu, u něhož se kniha pozemková vede.

1. Při zakládání nové knihy pozemkové.

§ 3.

Jakmile hotova jest osnova knihy pozemkové, dle předpisů obecného zákona knihovního zhotovená pro celý okres soudní, ustanoví vrchní soud zemský den, od něhož má se osnova za knihu pozemkovou považovati (den otevření nové knihy pozemkové) a řízení ku opravení knihy. Tato zařízení mohou se také tehda učiniti, když jest osnova jen pro část okresu hotova.

§ 4.

Pokud vstoupí nová kniha pozemková na místo staré, má se tato dnem otevření nové knihy uzavříti a odložiti.

Žádosti však o nějaký zápis do posavadní knihy pozemkové, jež podány byly přede dnem otevření nové pozemkové knihy, ale toho dne posud nebyly vyřízeny, vyřídí se dle pravidel pro starou knihu stávavších a také do staré knihy se zanesou.

§ 5.

Zavedení řízení a den, kterým stává se osnova knihou pozemkovou, vyhlásí se prvním ediktem, jenž označuje území, pro něž byla osnova zřízena, pojmenováním soudního okresu nebo berní obce, a udává místo, kde každému jest volno nahlédnouti do nové knihy pozemkové, jakož i poučení, že od toho dne nová práva vlastnictví, práva zástavní a knihovní na nemovitosti v pozemkové knize zapsané jen zápisem do nové pozemkové knihy mohou býti nabývána, obmezována, na jiné přenášena nebo rušena.

§ 6.

Kromě toho obsahuje edikt vyzvání ku přihláškám v § 7. obsaženým, udání soudu, jemuž mají se přihlášky podati, jakož i lhůtu k tomu, která nesmí býti kratší jednoho roku a delší půl druhého roku, s udáním posledního dne dle kalendáře. Zároveň poznačen jest co právní následek promeškání lhůty neúčinnosť práva na prokázání nároků, které přihlášeny měly býti vůči oněm třetím osobám, jež v důvěře v nové knihy pozemkové nabývají knihovních práv. Navrácení v předešlý stav pro obmeškání lhůty nemá místa a nepřípustno jest prodloužení lhůty ediktální pro jednotlivé strany. Tato ustanovení obsažena jsou v ediktu.

§ 7.

Ku přihláškám mají býti vyzvány:

a) všecky osoby, jež na základě práva před otevřením nové knihy pozemkové vydobytého změny v zápisech vlastnických anebo držebních poměrů se týkajících žádají, nechť státi se tak má odepsáním, připsáním, přepsáním, opravením, poznačením nemovitostí nebo sloučením knihovních těles;

b) všecky osoby, jež vydobyly před otevřením nové knihy pozemkové na nemovitosti v nich zapsané nebo na jejich části zástavní, služebnostní neb jiná ke knihovnímu vkladu způsobilá práva, pokud tato práva co k starému stavu závad příslušicí mají býti zanesena a pokud nebyla již při zakládání nové knihy do této zapsána.

Okolnosť, že právo, jež přihlásiti se má, z posavadní veřejné knihy nebo ze soudního vyřízení jest patrno, nebo že jest stranou podána k soudu žádosť na toto právo se vztahující, nemění ničeho na povinnosti přihlašovací, což výslovně budiž v ediktu udáno.

§ 8.

Každé přihlášení nároku v § 7. *a*) naznačeného vyznačí se ihned v knize pozemkové poznámkou. Zároveň nařídí se z moci úřední jednání o předmětu přihlášky s těmi, proti nimž čelí, jakož i s těmi, kteří na tom dle obsahu knihy pozemkové právně jsou súčastněni, není-li prokázáno, že jest již o předmětu tom spor zahájen.

§ 9.

Nedocílí-li se mezi stranami smíru při tomto jednání, k němuž k objasnění věci vyšetřování a výsledky v případě potřeby na místě samém díti se mají, poukáží se ti, kdož žádali o změnu zápisu, na pořad práva, a ustanoví se jim k tomu přiměřená lhůta, která jen z důležitých příčin může býti prodloužena.

Docílí-li se dohodnutí, tedy se změna do knihy pozemkové zanese.

§ 10.

Zmešká-li se lhůta ku zahájení právního jednání nebo byla-li žaloba již právoplatně odmrštěna, tedy vymaže se poznámka přihlášky.

Nařízení výmazu stane se na žádosť jedné súčastněné strany po slyšení strany druhé.

§ 11.

Zápisu na základě sjednocení stran provedenému přísluší účinek zápisu knihovního. Stejný účinek mají zápisy při otevření nové knihy pozemkové stávající, nebyl-li ve lhůtě ediktální proti nim odpor podán, anebo když lhůta k odporování cestou práva zmeškána byla, nebo byla-li žaloba právoplatně zamítnuta.

§ 12.

V přihlášce nároků v § 7. *b*) naznačených má býti právo s pořadím, jež se proň žádá, a knihovní těleso, na něž má státi se zápis, s poznačením jeho v nové knize pozemkové přesně udáno. Kromě toho má býti v ní uvedeno, na čem zakládá se přihlášené právo a žádané pořadí; listiny o tom mají býti přihlášce připojeny nebo má býti udáno, kde jsou tyto listiny zapsány neb uloženy.

§ 13.

Břemena knihovní dle § 12. přihlášená zapíší se s udáním žádaného pořadí na dotyčném knihovním tělese pod záhlavím „stará břemena“.

§ 14.

Jakmile uplynula první ediktální lhůta ku přihlášení knihovních břemen, nařídí vrchní soud zemský druhý edikt, jenž taktéž dle § 5. označuje okršlek, k němuž se nová kniha pozemková

vztahuje, a na němž zápisy starých závad následkem prvního ediktu byly vymoženy nebo změněny, pak vyzvání všech, kdož cítí se zápisem anebo pořadím ve svých právech poškozeni, aby podali ve lhůtě ediktem ustanovené své námitky, jinak že zápisy platnosti knihovních zápisů nabudou.

Lhůta tohoto ediktu nesmí býti kratší půl roku a delší jednoho roku; její poslední den dle kalendáře udán buď v ediktu.

Ustanovení § 6. odst. 2. má platnosť i pro tento edikt.

§ 15.

Každá námítka proti zápisu nebo pořadí poznamená se ihned při něm.

Zároveň nařídí se z moci úřední jednání o předmětu přihlášky s těmi, proti nimž čelí, jakož i s těmi, kdož na tom dle obsahu knihy právně jsou súčastněni, není-li prokázáno, že jest již o předmětu tom spor zahájen.

Nedocílí-li se při tomto jednání mezi súčastněnými smíru, tedy ustanoví soud, která strana pořadím práva své nároky má prokázati, a udá k tomu lhůtu, která počítá se od okamžiku, kdy výměr tento soudní nález obsahující právní moci nabyl. Lhůta tato může býti jen z podstatných důvodů prodloužena. Jestliže se však strany o změně knihovní dohodly, tedy se změna provede.

§ 16.

Zmešká-li strana na pořad práva poukázaná danou jí k tomu lhůtu, nebo podlehne-li ve sporu, tedy, když námítky odpůrcem podány byly, vymaže neb opraví se zápis dle toho, bylo-li odporováno trvání jeho neb pořadí, pokud následkem zmeškání lhůty námítky platnými se staly, nebo dle rozhodnutí ve sporu právoplatně vyneseného. Byly-li podány námítky stranou samou, tedy vymaže se poznámka námítek. Obé stane se na žádosť některé ze súčastněných stran.

§ 17.

Zápisu, jenž stal se na základě dohodnutí se stran, přísluší účinnosť zápisu knihovního. Stejnou účinnosť mají zápisy ve stavu starých závad při otevření nové knihy pozemkové stávající nebo následkem přihlášky předsevzaté, když proti nim ve lhůtě ediktální nebyl podán odpor, anebo když v případě podání námítek strana, která námítky podala a byla odkázána na pořadí práva, lhůtu ku podání žaloby promeškala, nebo ve sporu podlehla.

§ 18.

Po ukončeném jednání dle § 15. může vrchní soud zemský ku přehlednosti knihy pozemkové naříditi, aby staré závady v pořadí své posloupnosti byly přeneseny na nově otevřený list. List původně ku zapisování starých závad sloužící se po přenesení zruší.

§ 19.

Věřitel nadzástavní oprávněn jest k těmže krokům, k nimž oprávněn jest hlavní věřitel ku prokázání svých práv, a to v stejném čase a způsobu.

2. **Při doplňování knihy pozemkové.**

§ 20.

Má-li býti kniha pozemková doplněna zapsáním nějaké nemovitosti, která posud v žádné knize zapsána není, tedy zavede se řízení k opravě knihy pozemkové dle ustanovení tohoto zákona z moci úřední s tím rozdílem, že má býti nemovitosť taková v ediktu přesně poznačena a že lhůta ediktální v § 6. a 14. ustanovená až na 3 měsíce může býti snížena.

Byla-li však nově zapsaná nemovitosť statkem veřejným, a vysvítá-li z notorických anebo hodnověrným způsobem prokázaných okolností, že třetím osobám nepřísluší na tuto nemovitosť žádných věcných práv, tedy může vrchní soud zemský rozhodnouti, aby opravovací řízení odpadlo. V takovémto rozhodnutí má vrchní soud zemský zároveň ustanoviti den, jímž předsevzaté doplnění nabude účinku knihovního zápisu.

3. **Při znovuzřízení knihy pozemkové.**

§ 21.

Má-li býti kniha pozemková nebo některá její část nově zřízena z toho důvodu, že se kniha nebo některá část její ztratila nebo stala nepotřebnou, tedy nařídí se z moci úřední opravovací řízení v tomto zákoně naznačené vzhledem k obsahu knihy pozemkové, jenž nově zřízen býti má.

Při tom může ediktální lhůta v § 6. a 14. ustanovená až na tři měsíce býti snížena.

4. **Při měnění knihy pozemkové.**

§ 22.

Nařízena-li cestou zemského zákonodárství všeobecná nebo částečná změna knihy pozemkové, která účinek má na poměry

vlastnické a držební, tedy použije se obdobně §§ 1.—7. lit. *a*) a 8.—11. tohoto zákona.

Účinkuje-li změna i na stav dluhů, tedy má kromě toho použito býti § 7. lit. *b*) a 12.—19. tohoto zákona.

5. **Obecná ustanovení.**

§ 23.

Edikty v tomto zákoně předepsané uveřejní se třikráte v listech k uveřejňování soudních vyhlášek ustanovených a oznámí se v obcích, v nichž nalézají se nemovitosti, o nichž jednáno býti má.

Kromě ediktů má býti pečováno i o jiné příhodné prohlášení, jakož i poučení stran o významu řízení tímto zákonem stanoveného, a zejména o to, aby úřady opatrovnické na hájení práv nezletilých anebo kurandů upozorněny byly.

§ 24.

Ustanovení ediktální lhůty vrchním soudem zemským nemůže bráno býti v odpor žádným právním prostředkem. Dodatečné prodloužení této lhůty, žádají-li toho obecné důvody, může po návrhu vrchního soudu zemského a po slyšení zemského výboru povoleno býti ministrem práv, jenž není vázán hranicemi §§ 6. a 14. ustanovenými.

§ 25.

Přihlášky nebo námitky, které podají se po uplynutí lhůty k jich podání ediktem ustanovené, vrátí se z moci úřední.

§ 26.

Byla-li strana v řízení tímto zákonem stanoveném poukázána na pořad práva, tedy určuje se příslušnosť ku provedení tohoto sporu obecnými ustanoveními o příslušnosti soudní.

§ 27.

Vydá-li se knihovní výtah o nemovitosti neb o věcném právu na ní váznoucím v čase, pokud není ještě ukončeno opravovací řízení ohledně této nemovitosti, tedy poznamená se v něm tato okolnosť.

§ 28.

Úřední jednání při zakládání, doplňování, znovuzřizování a měnční knih pozemkových požívají osvobození od kolkův a poplatků.

Tato osvobození přísluší všem protokolům, vyhotovením, žádostem a přílohám, pokud určeny jsou jen ku provedení řízení tímto zákonem upraveného s výhradou jednání pořadem práva vyměněných.

§ 29.

Tohoto zákona má se obdobně se zřetelem na ustanovení obecního zákona horního také na horní knihy použiti.

§ 30.

Tento zákon vstupuje v platnosť dnem prohlášení.

Instrukce ku provádění všeobecného knihovního zákona ze dne 25. července 1871.

(Nařízení ministeria spravedlnosti ze dne 12. ledna 1872 č. 5 ř. z.)

Na základě článku V. zákona ze dne 25. července 1871 č. 95 ř. z. vydává se ku provádění všeobecného knihovního zákona následovní instrukce:

§ 1.

Vedení denníku.

Veškerá podání u knihovního soudu učiněná, jež za předmět mají zápisy do knih pozemkových tohoto soudu, jakož i všecky spisy k takovým zápisům se vztahující, na př. úřední přípisy, rekursy, vyřízení rekursův, úřední zprávy, zanesou se po zapsání do podacího protokolu do denníku, jejž knihovní úřad vede. Tato podání a spisy odevzdají se k tomu účelu po každém uzavření podacího protokolu, v nutných případech však ihned po zapsání do něho, listovnímu, t. j. úředníku, jemuž vedení knihovního úřadu jest svěřeno, nebo představenému knihovního úřadu.

Zápis podání a spisů do denníku státi se má ihned po převzetí jich.

§ 2.

Denník má v rozdělených rubrikách obsahovati následovní data:

1. Praesentatum, t. j. číslo podací a den podání u knihovního soudu; podání a spisy společně knihovnímu úřadu odevzdané mají zapsány býti dle pořadu čísel podacích.

2. Jméno strany a předmět podání.

3. Knihovní předmět, jehož se podání týče.

4. Den a krátké poznačení obsahu soudního vyřízení, na př. povoleno, jen zaznamenáno, zamítnuto.

5. Poznačení knihy nebo knihovního výtahu, zastupuje-li místo knihy pozemkové, v které nebo v kterém zápis byl proveden, dle svazku a listu nebo strany.

6. Osoby, jimž má býti doručeno.

7. Den, kterého řádným způsobem doručení uvedeným osobám se stalo.

8. Udání takových případů, v nichž knihovní úřad z moci úřední hleděti má na uplynutí nějaké lhůty, s poznačením konce této lhůty.

9. Vzájemné poznačení čísel podacích podání a spisů, které spolu souvisí proto, že vztahují se ku provedení jednoho a téhož žádání o nějaký zápis.

Představení soudů mohou nařídíti vedení zápisů také o jiných než zde pro denník určených datech buď v denníku nebo ve zvláštních zápiskách, jeví-li se toho potřeba pro přehled jednání v úřadě knihovním. Z téhož důvodu může u soudů mnoho zaměstnaných býti nařízeno, aby jednotlivá data, která dle předcházejících ustanovení zapisována mají býti do denníku, jako na př. o doručeních, úředních zprávách, nezapisovala se do denníku, nýbrž do zvláštních zápisek.

Tyto zápisky pokládají se pak za integrující součásť denníku.

§ 3.

Porovnávání se stavem knihovním.

Po zapsání dat v § 2. č. 1., 2., 3. uvedených do denníku porovná se knihovní podání se stavem knihovním a při tom tužkou poznamená číslo podací na tom místě knihy pozemkové, na němž státi se má zápis.

Toto poznamenání však odpadá, možno-li předpokládati takové zamítnutí žádosti, jež dle § 99. *a*) všeobecného knihovního zákona poznamenáno býti nemusí.

Neodpovídá-li podání stavu knihovnímu, nebo neobsahuje-li vše, na co dbáti jest při vyřizování, tedy má listovní písemně na to upozorniti soudce.

Není-li příčiny k takovému upozornění, budiž to poznamé-

náno. V obou případech může býti poznámka listovního psána buď na podání, jestliže se straně nevrátí, nebo na zvláštním listě.

Po té odevzdají se knihovní podání co nejdříve a nejdéle do 24 hodin po dojití k soudu knihovnímu soudnímu úředníku, jenž ku vyřízení jest povolán.

Překročení této lhůty smí státi se jen při neobyčejném návalu práce nebo při obzvláštních obtížích za svolení představeného soudu.

§ 4.

Zápis.

Je-li obávati se, že by v případě některého povoleného zápisu listovní mohl býti v pochybnosti, na kterém místě a kterými slovy zápis a potvrzení zápisu provésti má, tedy má soud při vyřízení listovnímu dáti pokyn, kterými slovy zápis anebo potvrzení, na kterém místě knihy pozemkové zápis a na které listině potvrzení vykonati má.

§ 5.

Soudně vyřízená knihovní podání a spisy odevzdají se ještě před vyhotovením soudních výměrů bezprostředně knihovnímu úřadu, jakmile opatřeny byly koncepty výměrův u soudních dvorů expediaturou předsedy, u okresních soudů však podpisem okresního soudce (§§ 206., 249. soud. inst. ze dne 3. května 1853 č. 81 ř. z.)

Soudní vyřízení takto ku knihovnímu úřadu došlé, jímž nějaký knihovní zápis povolen anebo nařízen byl, slouží knihovnímu úřadu za rozkaz ve smyslu § 102. všeob. knihovního zákona. Jiného nařízení ku výkonu není třeba.

Před zapsáním vyplní se rubriky denníku dle obsahu vyřízení.

§ 6.

Zápisy, jež podle soudcovského vyřízení provésti se mají, vykonají se bez průtahu na místě zařízením nynějších pozemkových knih podmíněném. Při tom pokračuje se dle pořádku čísel podacích.

Shledá-li se, že některé vyřízené podání týká se knihovního tělesa, ohledně kteréhož nějaké současné nebo dřívější podání posud jest nevyřízeno, budiž oznámeno to soudu a posečkáno se zapsáním až na další pokyn.

Při zapisování přeškrtne se tužkou podací číslo, jež bylo dle § 3. odst. 1. tužkou poznamenáno.

Toto přeškrtnutí státi se má ostatně i tehda, když následkem soudního vyřízení zápis nemá býti předsevzat (§§ 99. *b*) všeob. kn. zákona).

§ 7.

Zápisy mají se předsevzíti se zřetelem ku předpisům všeobecného knihovního zákona v krátkém podání a zřetelně čitelným písmem.

Je-li u některého soudu svěřeno provádění zápisů více osobám, tedy budiž k tomu hleděno, aby se při zápisech v jedné a téže knize a obzvláště v jedné a téže vložce měnění rukopisů pokud možno předešlo.

§ 8.

Na počátek každého zápisu napíše se praesentatum.

Mají-li se předsevzíti zápisy podání současných a téhož knihovního tělesa se týkajících, tedy připíše se ku praesentátu „současně s“ a poznačí čísla současných podání.

Má-li býti poznačena vložka jako hlavní nebo vedlejší, budiž při zapisování vkladu nebo záznamu práva zástavního vedle praesentata napsáno „Vložka hlavní“ nebo „Vložka vedlejší“.

§ 9.

Do zápisů nebudiž nic pojato, co dle všeobecného knihovního zákona nemá býti obsahem knihovního zápisu. (§ 98. kn. z.)

Soud nemá uchylovati se při volbě výrazův od zákonitých poznačení zapisovaných práv a způsobu zapisování v žádném případě. (§ 8. a 9. kn. z.)

Listovní vázán jest při zapisování vzhledem ku poznačení osob, pro které, a objektů, na které zápis se děje, pak práv, jež mají býti zapsána, na slova, jichž v soudním vyřízení užito.

§ 10.

Čísla poznačující objem práva, jež nově má býti zapsáno, na př. tři pětiny, čtyři měřice, sto zlatých a p., psána buďtež písmenami, pokud nejedná se o částky v drobných penězích, jako krejcary, groše, centimy, soldy a t. d.

Odvolává-li se některý zápis na zápis, jenž dříve již se stal, a v němž taková čísla psána jsou již písmenami, tedy píší se jen ciframi.

Kapitály, pro něž právo zástavní na celé knihovní těleso nebo na aliquotní jeho díl bezprostředně a ne jako právo nadzástavní se vkládá, vyznačí se kromě písmenami dle odst. 1. také ciframi v příslušných rubrikách, anebo nemá-li kniha takových rubrik, na pravém kraji listu.

Otevře-li se dle § 112. kn. z. pro změny na simultánní hypotéce zvláštní list, tedy poznačují se způsobem v předcházejícím odstavci uvedeným také kapitály, pro něž na simultánní hypotéku vymoženo bylo právo nadzástavní.

§ 11.

Vklady, záznamy a poznámky všeho druhu provedou se po sobě jdoucími zápisy.

Každý zápis tak se má provésti a příčnou čarou černým inkoustem učiněnou podtrhnouti, aby pro přídavky žádného místa nezůstalo.

§ 12.

Zápisy, jež provádějí se v knihách sestávajících z knihovních vložek, opatří se v každém listu (foliu) této vložky (na př. listu vlastnictví, listu závad) pořadovými čísly v arithmetickém pořádku, která připojiti se mají k pořadovým číslům snad již stávajícím.

Předsevezme-li se více vkladů nebo záznamů na základě jednoho a téhož výměru, tedy opatří se zvláštním pořadovým číslem každý z těchto zápisův i když na témž listu se stal.

Při zápisech jednoho práva pro více osob píší se jména oprávněných s udáním příslušících jim dílů pod sebe a poznačí se písmenami alfabeticky běžnými.

Vztahuje-li se zápis k některému dříve již provedenému zápisu v téže vložce, tedy zapíše se pořadové číslo tohoto zápisu v podobě zlomku pod číslo pořadové nového zápisu a před něj napíše se slůvko „ad“, a nalézá-li se tento zápis na jiném listu (foliu) vložky, tedy připojí se i poznačení této.

Pořadová čísla pozdějších zápisů, které vztahují se ku dřívějším zápisům téže vložky, připíší se ku těmto dřívějším s připojením písmeny „v“ (vide).

V knihách, které neskládají se z knihovních vložek, vyznačí se vzájemná souvislosť zápisů téhož knihovního tělesa se týkajících tím způsobem, že napíší se rozdílná data, dle nichž nalézti lze dotyčné zápisy, na levém kraji listu a před ně napíše se písmena „v“ (vide).

§ 13.

Vkládá-li se výmaz nějakého vkladu nebo záznamu, nebo maže-li se poznámka, tedy podškrtne se ve vymazovaném zápisu červeným inkoustem slovo, jež druh zápisu poznačuje (vklad, záznam, poznámka).

Vkládá-li se jen částečný výmaz vkladu nějakého nebo záznamu, tedy učiní se v částečně vymazovaném zápisu pod slovo, jež druh zápisu poznačuje, tečky červeným inkoustem.

Stejná poznačení učiní se pod pojmenování oprávněného, když převádí se buď úplně nebo částečně jeho právo.

Přestane-li býti některá hlavní nebo vedlejší vložka nějaké simultánní hypotéky vložkou hlavní nebo vedlejší, tedy podškrtnou se červeným inkoustem poznačení „Vložka hlavní“ nebo „Vložka vedlejší“.

Vymazuje-li se v cestě rekursu některý z uvedených právě zápisů, tedy přeškrtá se červeným inkoustem znaménko (čára nebo tečky), jež bylo červeným inkoustem učiněno.

§ 14.

Stávající nařízení o používání knih listin na místě knih hlavních, — chybí-li hlavní knihy nebo tak nejsou zařízeny, aby pojmouti mohly zápisy dle požadavků všeobecného knihovního zákona — jakož i o nahrazování nedostatečných knih knihovními výtahy, zůstávají v platnosti, a má býti tudíž používáno jmenovitě také §§ 7. a 8., po případě §§ 11.—15. cís. nař. ze dne 16. března 1851 č. 67 ř. z. v těch zemích, pro něž toto nařízení bylo vydáno.

Zápisy do knih listin použitých na místě knih hlavních, po případě do knihovních výtahů, mají díti se taktéž dle ustanovení §§ 102.—105. všeob. kn. z. a dle §§ 7.—13. této instrukce.

§ 15.

Při otevření nové knihovní vložky budiž dbáno toho způsobu, jenž odpovídá zařízení knihy, která novou vložkou má býti doplněna.

Určí-li se dle § 111. všeob. kn. z. zvláštní list pro zápisy změn na simultánní hypotéce, tedy založí se, a nestačí-li místo v listu závad, opatří se týmiž rubrikami, jaké list závad má.

Nemá-li kniha zvláštních rubrik pro zapisování břemen anebo žádných zvláštních vložek, tedy opatří se list pro změnu na simul-

tánní hypotéce určený třemi rubrikami, a to první pro pořadová čísla, druhá pro zápisy a třetí pro obnosy.

V každém případě opatří se zmíněný list poznačením poukazujícím ku zápisu simultánní hypotéky ve vložce hlavní.

Toto poznačení podškrtne se červeným inkoustem, když simultánní hypotéka uhasla nebo obsah listu pro změny do jiné vložky byl přenesen, a kromě toho poznamená se na listu změn, že jest neplatný.

§ 16.

Potvrzování zápisu.

Po zápisu budiž výkon téhož dle předpisu všeob. knihovního zákona potvrzen na listině, která zápisu za základ sloužila. V tomto potvrzení budiž udán výměr, jímž zápis byl povolen a nařízen, jakož i místo knihy pozemkové, které zápis obsahuje.

Není-li listiny, z níž nárok na povolený zápis bezprostředně může býti odvozen (na př. § 14. odst. 4., § 34. kn. z.), tedy napíše se potvrzení zápisu na vyhotovení výměru, jež má býti žadateli doručeno.

V těchto, jakož i ve všech jiných případech, v nichž potvrzení zápisu vyznačiti se má na výměru (na př. §§ 54., 58., 99. kn. z.), předsevezme se potvrzování zápisu teprve po ukončení všech vyhotovení.

§ 17.

Zkoumání a uschování opisů listin.

Po potvrzení výkonu zápisu buďtež zkoumány opisy listin, jež strana předložila, a souhlasí-li s originálem, tedy potvrdí listovní souhlas na opisech, odvolávaje se na předložené originály.

Ohledně opisů k účelu vyměření poplatků předložených budiž jednáno dle stávajících předpisů.

Při zkoumání opisů pro sbírku listin určených nebudiž vytýkáno, jestliže byly předloženy exempláře opisů, které cestou mechanickou byly rozmnoženy, a taktéž ne, nalézají-li se opisy více listin na jediném archu.

Opisy musí míti formát celých archův obyčejné velikosti, musí býti čisté, zřetelně psány a po straně nechaný prázdný prostor ku svázání potřebný.

Má-li býti ve sbírce listin dle § 90. všeob. kn. z. uložen originál listiny, tedy má listovní upozorniti na to soud, nebylo-li uložení originálu již v soudním vyřízení výslovně nařízeno.

§ 18.

Opisy listin pro sbírku listin určené, jakož i na místě nich podržené originály listin poznačí se číslem podání, k němuž náležejí.

Opisy shromažďují se v pevných deskách, zvlášť od žádostí, ve fasciklech takového objemu, jako mírně silný svazek. Opisy v jednom fasciklu se nalézající opatří se běžnými čísly. Tato čísla o udáním fasciklu poznamenají se také na žádostech, k nimž ony opisy náležejí.

§ 19.

Není-li potřebí předložiti pro sbírku listin opis z toho důvodu, že se již jeden opis dotyčné listiny ve sbírce listin nalézá, tedy založí se do fasciklu na místo, kam by měl přijíti opis, list, na nějž jakož i na žádosť poznamená se místo sbírky listin, kde se opis listiny nalézá.

§ 20.

Opisy sbírky listin sváží se v přiměřených obdobích, a to každý fascikl ve zvláštní svazek.

Ponechá-li strana pro sbírku listin originál listiny a až do času svazování fasciklu, v němž listina jest založena, ji potřebným opisem nenahradí aniž neprohlásí, že chce, aby originál listiny byl svázán, budiž z moci úřední vyhotoven opis, jenž do příslušného fasciklu budiž vložen, originál při aktech uschován a od strany vymožen poplatek za ověřený opis náležející.

§ 21.

U oněch knihovních soudův, u nichž posud opisy listin zapisovány byly do příslušných knih listin, budiž v tomto jednání dle právě stávajících nařízení se zřetelem ku předpisům všeob. knihovního zákona pokračováno.

Jestliže strany k urychlení expedice vedle originálů i opisy listin předložily, budiž jich při zanášení do knihy listin na místě originálů použito, jestliže byly shledány správnými, a nebudiž expedice pozdržena až do výkonu opsání do knihy listin.

Opisy od stran předložené buďtež opatřeny potvrzením o souhlasu s originálem a uschovány při žádosti.

§ 22.

Potvrzování výkonu v denníku.

Po provedení úředních jednání listovnímu příslušících potvrdí tento výkon v rubrice denníku, ku poznačení místa zápisu určené, svým podpisem a udáním dne.

§ 23.

Vyhotovení a doručování výměrů.

Podání v knihovním úřadě vyřízená odevzdají se expeditu, a to, bylo-li vykonati v knize pozemkové nějaký zápis, po potvrzení výkonu v denníku (§ 22.), kromě toho však po vyplnění rubrik denníku (§ 5.).

Má-li býti zápis potvrzen na vyhotovení výměru knihovního soudu, tedy má to míti listovní v patrnosti a učiniti na to pozorna expedit, nebylo-li již v soudním vyřízení expeditu dáno příslušné nařízení.

§ 24.

Expedit opatří vyhotovení soudního výměru a doručení; toto v případě potřeby teprve když listovní potvrdil výkon zápisu. (§ 23.)

Při vyhotovování jest říditi se všeobecnými pro expedit stávajícími předpisy.

Pro každé vyhotovení napíše se zvláštní přijímací lístek, v němž udá se lehko čitelným písmem datum a číslo výměru s určitým poznačením příloh, jež se snad vrací, pak přesná adresa, t. j. jméno, příjmení, stav a bydliště osoby, které má býti doručeno.

Každý přijímací lístek opatří se poznámkou, že přijmutí potvrzeno má býti vlastním podpisem.

Dle těchže ustanovení vyhotoví se zpáteční recepisy, má-li doručení státi se poštou.

§ 25.

Doručování má státi se dle stávajících předpisů do vlastních rukou.

Při tom budiž k tomu hleděno, aby napsání data a podepsání příjemce stalo se zřetelně.

§ 26.

Přijímací lístky, případně zpáteční recepisy o řádném doručení, když opatřeny byly podpisem osoby, které soudní vý-

měr měl býti doručen, buďtež bezprostředně knihovnímu úřadu odevzdány k uschování. Listovní vyplní pak, když žádné vady na přijímacích lístkách případně na zpátečních recepisech neshledá, onu rubriku v denníku, která určena jest pro den doručení.

Přijímací lístky a zpáteční recepisy, které jeví se býti vadné, neodevzdají se knihovnímu úřadu, nýbrž v tom případě, když odstranění shledaných vad dle § 216. soud. instr. ze dne 3. května 1853 č. 81 ř. z. státi se nemůže, předloží se soudu ve zvláštní obálce, na níž se vady poznamenají.

Týmže způsobem má listovní předložiti soudu přijímací lístky nebo zpáteční recepisy knihovnímu úřadu odevzdané, když na nich shledá vady.

V případě tom vyplní listovní rubriku denníku pro den doručení určenou teprve tehdá, když soud nařídí uschování přijímacího lístku, jejž za správný uznal.

Po vyplnění rubriky v denníku pro den doručení určené poznamená se, když jest toho potřeba, v oné rubrice, která jest určena pro lhůty, na něž z moci úřední míti jest dozor, den, kterým lhůta končí.

§ 27.

Uschovávání spisů.

Po expedici odevzdají se spisy zpět zůstalé knihovnímu úřadu.

To má se státi i tehdá, když souvisí se spisy, jež uloženy jsou ve všeobecné registratuře. V tom případě založí se však na patřičném místě všeobecné registratury list, na němž se ke spisům v knihovním úřadě uloženým poukáže.

Spisy řadí se v knihovním úřadě dle podacích čísel a uschovávají se v číslovaných fasciklech v tuhých deskách.

Spisy, jež souvisí s knihovní žádostí v uschování se již nalézající, jako přijímací lístky, zpáteční recepisy, přípisy jiných soudů, rekursy, vyřízení rekursů, zprávy knihovního úřadu — vloží se do knihovní žádosti nebo do společné obálky.

Vložené spisy poznamenají se na žádosti, případně na obálce.

§ 28.

Vedení rejstříků.

Vedení rejstříků (Indices) ke knihám pozemkovým se tato instrukce netýká.

§ 29.

Zprávy knihovního úřadu.

Listovní má soudu podati zprávu, shledá-li z denníku nebo příslušných zápisek, že by se z moci úřední nějaké opatření státi mělo.

To má se státi obzvláště tehdá, nedojde-li v patřičném čase přijímací lístek o některém doručení, nedochází-li neobyčejně dlouho od některého soudu očekávané sdělení, když poznámka odepsání (§ 14. zák. ze dne 6. února 1869 č. 18 ř. z.), pořadí (§ 58. kn. z.), zamítnutí (§ 101. kn. z.), nebo poznámka až do předložení originálu nebo překladu učiněná (§§ 88., 89. kn. z.) z moci úřední se má vymazati, nebo když následkem rozhodnutí druhé instance poznamenaný výmaz z důvodu, že nebyl podán rekurs, z moci úřední vtěliti a poznámka výmazu mazati se má. (§ 133. kn. z.)

§ 30.

Zmocnění vrchních zemských soudů ku změně pořádku práce.

Vrchní zemské soudy se zmocňují ku zavedení následovních změn v pořádku práce zde uvedeném:

1. Je-li z místních poměrů se obávati, že by provedení § 5. odst. 1. na závadu bylo spolehlivému a rychlému řízení, tedy může býti nařízeno, aby vyřízené knihovní podání teprve po vyhotovení výměrův a přijímacích lístků, případně zpátečních recepisů v expeditu odevzdáno bylo úřadu knihovnímu. V tom případě vrátí knihovní úřad expeditu ku doručení po provedeném vlastním řízení výměry a listiny, podržev spisy, jež v knihovním úřadě mají býti uschovány.

2. V případech, kde byly posud uschovávány opisy listin při žádostech, může býti tento způsob uschovávání podržen, anebo může býti v tom případě, když ustanovení § 18. této instrukce bylo použito, upuštěno od svazování opisů, jeví-li se to býti vhodné vzhledem k nastávající změně okršku soudního nebo ku jiným místním poměrům.

§ 31.

Nahlížení do knih a spisů v úřadě knihovním.

Každému jest možno v úředních hodinách, jež v knihovním úřadě vyhlášeny buďtež, nahlédnouti do knih, příslušných k nim rejstříků, do sbírky listin anebo do knihy listin.

Do jiných spisů v knihovním úřadě uschovaných, vyjma poznámek o stavším se odhlasování, jest jen oněm dovoleno nahlédnouti, kdož mají na tom právní zájem, o čemž v případě pochybnosti rozhodne představený soudu. Nahlédnutí smí státi se jen za dozoru některého úředníka, a není dovoleno stranám, aby vyhledávaly si v knihách a spisech data, jichž přejí si zvěděti, bez přivolání úředníka, jemuž dozor jest uložen.

Na dotaz stran buďtež jim však dána všecka potřebná vysvětlení a zvlášť takové zprávy z denníku, jichž ku správnému posouzení zápisů potřebují.

Kdo při nahlížení do knih anebo spisů chce činiti si poznámky, nesmí užiti k tomu inkoustu.

§ 32.

Vydávání opisů a výtahů.

Každý může od knihovního úřadu žádati vydání jednoduchých aneb ověřených opisů, jakož i výtahů z knih pozemkových, ze sbírky listin anebo knihy listin.

Z ostatních v knihovním úřadě uschovaných spisů, vyjma poznámek o stavším se odhlasování, vydány buďtež opisy jen těm, kdož na tom mají právní zájem.

§ 33.

Opisy poznačí se co takové zřetelným nadpisem a mohou dány býti jak z knih tak i ze spisů v rozsahu žadatelem udaném.

V každém opise poznačí se místo knihy nebo spisu, z něhož byl vzat, přesně daty, jichž ku nalezení jeho jest potřeba.

§ 34.

Výtahy vydají se z knih pozemkových o knihovním stavu

1. celého knihovního tělesa, nebo
2. aliquotního dílu téhož, anebo
3. hypotekární pohledávky.

V prvním případě poznačí se výtahy jako všeobecné, v druhém a třetím jako zvláštní.

Všeobecný výtah musí obsahovati všecky ještě v platnosti stávající zápisy hlavní knihy, nebo není-li této, knihy místo její zastupující, z nichž patrný jest:

1. obsah a objem jakož i právní vlastnosti knihovního tělesa;

2. nynější vlastník jeho s obmezeními jeho disposičního práva, stává-li jich;

3. všecka na knihovním tělese váznoucí břemena.

Do zvláštního výtahu pojmou se vedle zápisův ad 1. a 2. uvedených jen ony ze zápisů břemen ad 3. uvedených, které na předmětu zvláštního výtahu váznou.

§ 35.

Každý výtah může býti vyhotoven jako úplný nebo jako summární.

V úplném uvedou se zápisy knihovní doslovně.

V summárním udá se při zápisech břemen jen krátké poznačení zapsaného věcného práva a výše břemena, pokud ohledně jednotlivých zápisů nebylo žádáno doslovného znění.

Summární výtah poznačí se jako takový v nadpise.

§ 36.

Vklady a záznamy, jichž výmaz byl vložen, pak vymazané poznámky uvedou se ve výtahu i se zápisem výmazu, jestliže právní moc výmazu není bezpochybna.

Není-li však pochybnosti o právní moci výmazu, tedy dá se v pořadí zápisů na místě vymazaného zápisu jen slovo „vymazáno“ a na místě zápisu výmazu slovo „výmaz položky...“ s uvedením zápisu jako vymazaného poznačeného.

§ 37.

Každý výtah budiž listovním, případně úředníkem ku vyhotovování výtahů povolaným přesně porovnán s knihou pozemkovou.

Zároveň budiž vyšetřeno nahlédnutím do denníku a do podacího protokolu, zdali a která nevyřízená knihovní podání ku předmětu výtahu se vztahující až do poslední uzávěrky podacího protokolu u soudu byla podána. Je-li takových podání, udá se výsledek na konci výtahu za poznačení čísla a obsahu jejich.

Na témže místě položí se i § 116. kn. z. nařízené poukázání ku hlavní vložce a zápisům v ní obsaženým, pak poznámka upravovacího řízení § 27. zákona ze dne 25. července 1871 č. 96. ř. z. předepsaná.

Výtah opatří se datem odpovídajícím poslední uzávěrce podacího protokolu a správnosť jeho potvrdí úředník, jenž porovnání

s knihou pozemkovou předsevzal, připojiv svůj podpis a pečeť úřadu knihovního.

§ 38.

Změny, jež po vyhotovení výtahu nastaly, mohou býti připojeny jako pokračování.

Nestala-li se změna a také nebyla k soudu podána žádosť, která by se na obsah výtahu vztahovala, tedy může býti tato okolnosť k žádosti strany na výtahu potvrzena.

§ 39.

Nalézá-li se na listině originál potvrzení zápisu, tedy připojí se na ni k žádosti majitele potvrzení o všech pozdějších a k tomuto zápisu se vztahujících zápisech.

§ 40.

O objednávání opisův a výtahů budiž veden seznam, jenž obsahovati má den objednání, stranu objednávající, předmět objednání, den odevzdání, udání předložených jakož i snad vrácených kolkův a podpis příjemce nebo potvrzení zaslání.

Objednání může státi se ústně nebo písemně a budiž ihned zaneseno do seznamu objednávek. Ku žádosti budiž o objednání dáno potvrzení, v němž i převzaté kolky potvrzeny buďtež.

Objednávky buďtež vyřízeny v tom pořádku, jak učiněny byly; odchylka od toho může se státi jen z důvodů veřejného zájmu nebo velké nutnosti se svolením představeného soudu. Toto svolení se v seznamu poznamená.

§ 41.

Udílení potvrzenek.

Potvrzení o skutcích, jež se vší jistotou z knih a spisů v § 31. poznačených jsou patrny, vydávati má knihovní úřad na žádosť těm osobám, které takových potvrzení ve svých právních záležitostech potřebují.

§ 42.

Dohled na listovní.

Představený soudu má od času k času zkoušeti, zdali úřední jednání knihovního úřadu přesně a dle předpisu se děje. K tomu účelu budiž zejména nahlíženo do denníku a zápisek činících součásť jeho, pak do seznamův o opisech a výtazích.

U soudu, kde zřízen jest zvláštní přednosta knihovního úřadu, náleží v první řadě tomuto, aby měl dozor na činnosť knihovních úředníků.

§ 43.

Použití na knihy horní.

Této instrukce má býti u vedení knih horních příhodně použito.

§ 44.

Tato instrukce vstupuje v platnosť zároveň se všeobecným knihovním zákonem.

Hlava druhá.

O knihovních zápisech.

DÍL I.

O zápisech vůbec.

1. Druhy zápisů.

§ 8.

Zápisy do pozemkových knih jsou buď:

1. Vklady (bezpodmínečná nabytí práv neb bezpodmínečné výmazy — intabulace neb extabulace), které nepotřebují spravení, nebo

2. záznamy (podmínečná nabytí práv neb podmínečné výmazy — praenotace), které jen za podmínky svého pozdějšího spravení nabývání, převody, obmezování neb uhasnutí knihovních práv způsobují, nebo

3. pouhé poznámky.

§ 8. V knihovním provedení mají všecky druhy zápisů svoji zvláštní cenu a důležitosť.

Poněvadž kniha pozemková jest veřejnou publikací práv knihovních, nutno vyznačiti při každém zápisu význam i dosah jeho, aby každý, kdo do ní nahlédne, seznal, pokud a v jakém dosahu zapsané právo trvá. K tomu účelu zavedl nový knihovní zákon přesné technické termíny, jichž i v žádostech knihovních*) i ve

*) **V žádostech: „Žádám o vklad“ — um Einverleibung —, „žádám o záznam“ — um Vormerkung, — „žádám o poznamenání“ — um Anmerkung —.**

výměrech vyřizovacích a při zapisování do knih*) nutno přísně dbáti.

V starých knihách nečinilo se přísně rozdílů v jednotlivých druzích knihovních zápisův a často se v nich nalézaly i zápisy: „vyznačuje se“, „poznačuje se“, „vyznamenává se“, „vkládá se poznačení“, „poznamenává se vklad“ a p. bezúčelná a bezvýznamná slova, která nikdy význam a dosah zápisu neustanovovala.

Kromě toho se dnes vkládají a zaznamenávají „práva“, kdežto dříve i v tom nedůsledně si bylo vedeno, že připisovala se „vlastnictví k usedlosti“, vkládal se výmaz „pohledávky“ a p.

Vkladem nabývá se práva úplného, jež po uplynutí doby rekursní toliko promlčením se ruší.

Záznam jest nabýváním knihovních práv toliko neúplným, maje zvláštního spravení ještě zapotřebí, aby účinku vkladu knihovního nabyl, a ruší se, nebylo-li spravení ve lhůtě zákonité nebo zvlášť určené provedeno.**)

Vkladem a záznamem nabývá se knihovních práv, kdežto poznamenání jen pro publicitu knihy pozemkové má význam, sloužíc k tomu, aby poměry vlastníka i reality veřejně označilo a aby zabezpečilo právní účinek proti osobám třetím

Věcná práva zapisují se do knih tím způsobem, že vkládá (zaznamenává) se vždy „právo“: „právo vlastnické“, „právo zástavní“ a tolikéž realní obligace: „právo předkupní“, „právo pachtovní“; naproti tomu nevkládají se realní břemena „právem“, nýbrž samostatně: vkládá (zaznamenává) se „doživotní výměnek“, „služebnosť bytu“.

Poznámky taktéž dle svého druhu se zapisují: „poznamenává se substituce“, „exekuční prodej“, „výpověď“, „žaloba“ a pod.***)

*) V provedení knihovním: „Vkládá se“ — wird einverleibt, — „zaznamenává se“ — wird vorgemerkt —, „poznamenává se“ — wird angemerkt —.

**) Dle Randy má záznam práv knihovních toliko význam sjednání knihovního pořadí.

***) Poznámky vyznačující poměry reality provádějí se v některých případech současně na jiném knihovním tělese vkladem, na př. poznámka služebnosti na statku panujícím vyžaduje současného vkladu na statku služebném; poznámka příslušenství společné nemovitosti (častý případ při kovárnách sousedských) vkladu práva vlastnického na této nemovitosti.

Obdobně s vklady knihovních práv jsou různy od sebe výmazy jich: vkládá se výmaz „práva“ zástavního, vkládá se výmaz „výměnku“, „vymazuje se poznámka substituce“ a p.

2. Předmět knihovního vkladu nebo záznamu.

§ 9.

V knize pozemkové mohou býti zapsána jen věcná práva a břemena, pak právo předkupní a zpáteční koupě (§§ 1070. a 1073. obč. zák.), jakož i práva pachtovní a nájemní (§ 1095. obč. z.).

§ 9. Věcná práva jsou ta, jež přísluší někomu pouze proti nemovitosti, jen na věc, bez ohledu na osobu, které nemovitosť, věc patří. Věcná břemena jsou ta, která tíží nemovitosť, věc samu, opět bez ohledu na osobu.

Ovšem, že věcná i osobní práva, věcná i osobní břemena mohou býti spojena na nemovitosti a vlastníku jejím.

Pokud nejsou spojena, nemá na př. věřitel práva vymáhati svůj nárok i na nemovitosti i na vlastníku a naopak neručí vlastník nemovitosti za dluhy a břemena jen na ní samotné váznoucí. Koupí-li někdo zadluženou nemovitosť, ručí za dluhy na ní váznoucí toliko touto nemovitostí, pokud sám vůči věřitelům osobním dlužníkem se nestal.*)

Předkupní práva a práva koupě zpáteční mají toliko pro tu osobu platnosť, pro kterou byla vyhrazena, a ruší se úmrtím této osoby, neboť nemohou se dle § 1070 obč. z. ani na jiného postupovati ani děditi.**)

Předkupní právo má ten účinek, že vlastník nemovitosti právem tím stížené, chtěje nemovitosť tu prodati, povinen jest nabídnouti ji ke koupi nejprve tomu, pro něhož předkupní právo jest v knihách zapsáno (§ 1072 obč. z.). Aby pak nový kupec vyžádati si mohl převod práva vlastnického ku koupené

*) Opačný náhled v rozhodnutí c. k nejvyš. soudu ze dne 24. září 1889 č. 6777.

**) Knihovní výmaz práva předkupního stane se na základě úmrtního listu, nebo za živobytí oprávněného na základě průkazu o tom, že buď od svého práva upustil, anebo že práva svého nedbal. V exekuci není zvláštního průkazu třeba, postačí odevzdací listina sama.

nemovitosti, musí prokázati, že nabídnutí kupci přednostnímu bylo učiněno, nebo že tento ku převodu svoluje. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 7. října 1870 č. 9320.)

Této povinnosti netřeba však dbáti, jestliže nemovitosť vedena byla do exekuce a v ní byla koupena. Tu považuje se veřejné prohlášení dražby za nabídnutí přednostnímu kupci učiněné*) a jestliže práva svého při dražbě nepoužije a nemovitosť nekoupí, tedy právo jeho uhasne. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 13. října 1885 č. 11966.) Naproti tomu neruší se předkupní právo v tom případě, když se stížená jím nemovitosť za jinou vyměňuje. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 11. listopadu 1879 č. 10349.)

Obdobně má se to i s právem kupce, prodati opět nemovitosť prodávajícímu (zpáteční koupě § 1071. obč. z.).

Práva z pachtu a z nájmu stanou se věcnými právy, jakmile zapsána jsou do knih pozemkových, neboť i každý následující vlastník nemovitosti jest povinen jich dodržeti, pokud ještě dále mají trvati. (§ 1095. obč. z. — rozhodnutí nejv. soudu ze dne 8. listopadu 1883 č. 12766.)

Práva tato mají pro sebe tu zvláštnosť před ostatními věcnými právy, že na ně nelze vydobyti práv nadzástavních, vymykajíce se povahou svojí z předmětů práva zástavního. Pachtovní práva mohou býti toliko sequestrována, jestliže z nich věřitel pachtýřův se chce hojiti. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 10. března 1885 č. 2666.)

Zvláštní ustanovení vzhledem ku *a*) právu vlastnickému.

§ 10.

Spoluvlastnictví k nemovitostem patřícím ku knihovnímu tělesu, pokud nepřipouští zvláštní předpisy výjimky, může zapisováno býti jen dle poměru dílů k celku, na př. na polovici, na jednu třetinu.

§ 11.**)

Zápisy ku nabytí vlastnictví k jednotlivým součástem knihovního tělesa mohou státi

*) Jest o dražbě též vyrozuměn.
**) Viz § 74. kn. z.

se jen dle ustanovení zákona ze dne 6. února 1869 č. 18 ř. z.)†)

§ 10. Spoluvlastnictví*) na nemovitosti má ten význam, že nemovitosť patří více osobám nedĕlenĕ, celkem, připouštějíc volné užívání a nakládání s celou všem spoluvlastníkům společně, vylučujíc však z volného užívání a nakládání ohledně celku jedno-

*) § 361. obč. z.: Náleží-li věc posud nerozdělená několika osobám zároveň, vzniká společné vlastnictví. Hledíc k věci celé, pokládají se spoluvlastníci za osobu jedinou; jsou-li jim však poukázány části jisté, třeba neoddělené, jest každý spoluvlastník úplným vlastníkem své části.

†) Zákon daný dne 6. února 1869 č. 18 ř. z.

§ 1.

Když se má odděliti některá část od statku v knihách veřejných zapsaného a zříditi pro ni nová knihovní vložka, do níž se veškerá práva na statku zapsaná mají přenésti, zejména práva zástavní jako hypotéky simultánní, tedy není potřeba, aby se o tom napřed dalo věděti těm, pro něž jsou práva věcná na statku zapsána, aniž jest ku oddělení potřeba jejich svolení.

Tyto zápisy stanou se zdarma.

O tom, že byla část od statku oddělena a že byla pro ni zřízena zvláštní vložka, buďtež vyrozuměni všickni účastníci (i věřitelové).

§ 2.

Kromě případnosti v § 1. uvedené může odděliti se část některá od statku v knihách veřejných zapsaného aniž by se prokázalo, že osoby v § 1. jmenované výslovně ku oddělení přivolily, jen tehda, když se dle §§ níže položených provede řízení vyzývací.

§ 3.

Aby toto řízení se zavedlo, má držitel statku, který od něho některou část chce odděliti, úmysl svůj prostřednictvím knihovního soudu oznámiti těm, pro něž zapsána jsou na statku věcná práva, a vyzvati je, aby, mají-li nějaké námitky proti tomuto oddělení, podali je ve lhůtě podle okolností vyměřené u téhož soudu, jinak že by se mělo za to, že v oddělení svolují a vzdávají se práva svého k části oddělené okamžikem, kdy bude odepsána.

Lhůty k podání námitek nemá soud nikdy vyměřiti na méně než na 30 dnů.

Žádosť za oddělení poznamená se ve veřejných knihách při statku, od něhož má býti část oddělena.

Takovéto poznamenání má ten účinek, že se pozdějším zapsáním nějakého věcného práva nemůže překaziti oddělení.

§ 4.

Ve vyzývací žádosti musí býti přesně a po případě i plány a mapami vyznačena část, která má býti oddělena.

tlivého spoluvlastníka. Nemovitosť a tudíž i právní moc nad ní nepatří výhradně každému spoluvlastníku, nýbrž všem co celku dohromady. Nemovitosť zůstává nedělena, toliko právo děleno jest dle poměru jednotlivých spoluvlastníků, a jsou tedy podíly jejich v knihách zapsané toliko ideální.

Doručení žádosti vyzvaným stane se dle stávajících zákonův o doručování žalob.

§ 5.

Lhůta ku námítkám počíná dnem po doručení vyzývací žádosti, běží nepřetržitě a bez odpočtení dnů, pokud na poště se nalézají, a nemůže býti prodloužena. Navrácení v předešlý stav pro obmeškání lhůty nemá místa.

§ 6.

Vyzvaný podati má své námítky u soudu knihovního buď písemně nebo ústně. Udávati důvody námítek není potřeba.

O námítkách má býti vyrozuměn ten, jenž o vyzvání žádal.

Nebylo-li podáno žádných námítek ve lhůtě určené, budiž soudem knihovním na žádosť vydáno o tom potvrzení s udáním oněch vyzvaných, kteří nepodali námítek.

Toto potvrzení jest úředním vysvědčením a podléhá poplatku pol. tar. 116 *A aa*) zákona ze dne 13. prosince 1862 ustanovenému (1 zl.).

§ 7.

Námítky v čas podané zastavují obmyšlené oddělení.

Toto zastavení může však pominouti, jestliže vyzývající dluh vyzvanému zaplatí (§ 8.), nebo když námítky soudním nálezem uznány jsou za neplatné. (§§ 9.—12.)

§ 8.

Veřitel, jenž podal námítky, musí přijati i tehda placení svého sumou určitého kapitálu, když splatnosť jeho posud nenastala; avšak zůstává jemu osobní právo na náhradu škody, která snad jemu předčasným placením vzešla.

§ 9.

Směřují-li námítky některého věřitele proti zaměnění pozemků k polnímu hospodářství ustanovených, může je soud knihovní nálezem za neplatné prohlásiti, jestliže záměnou mohou se statky zaměňujících zaokrouhliti nebo přivoditi lepší hospodaření na nich, a když v obou případech záměna dle § 1374. obč. z. není na ujmu bezpečnosti pohledávky, pro niž byly námítky činěny.

Pro příslušnosť knihovního soudu jest lhostejno, zdali pohledávka stojí pod opatrováním některého veřejného úřadu (lenního, fideikomisního, substitučního, fondovního, poručenského, neb opatrovnického), nebo je-li určena k jistému účelu, na př. kauce.

§ 10.

Důkaz o tom, že záměnou pozemků docílí se zaokrouhlení (scelení), může se v žádosti o vynesení nálezu v § 9. uvedeného provésti

Z toho plyne, že spoluvlastník nemovitosti ani s nejmenší součástí její nemůže nakládati neobmezeně a samovolně, neboť i k té poměrným dílem přísluší právo ostatním spoluvlastníkům. Naproti tomu však se svým právem (s podílem ideálním) volně může nakládati (postoupiti, zadlužiti a p.).

---

buď katastrální mapou, nebo není-li jí, úředním vysvědčením starosty obce, v jejímž katastru pozemky leží, nebo jiným hodnověrným způsobem.

Cesty a potoky spojitosť pozemků neruší.

O tom, že záměnou docílí se lepšího obhospodařování, veden budiž důkaz předložením nálezu oněch orgánů, které budou zákony zemskými ustanoveny ku posuzování a rozhodování o těchto okolnostech.

§ 11.

Na tuto žádosť (§ 10.) předvolá ke stání soud knihovní ty, kteří činili námítky, a připomene jim, že nález v příčině žádosti bude vynesen i kdyby nepřišli.

Doručení žádosti má státi se každému předvolanému dle stávajících zákonův o doručování žalob. Předvolaným jest volno zaslati svá vyjádření ku stání písemně.

§ 12.

Po skončeném stání má soud knihovní vydati o žádosti výměr a při tom, pokud jinému orgánu to nepřísluší (§ 10. odst. 2.), z moci úřední a dle potřeby i šetřením a odhadem zkoumati, zdali jest zde podmínky v § 9. ustanovené.

Tento soudní nález podléhá stejným poplatkům, jako nálezy o vyzývacích žalobách (pol. tar. *A a.* zákona ze dne 13. prosince 1862.).

§ 13.

O odepsání některého kusu z jedné knihovní vložky a připsání jeho ku vložce jiné nebo zřízení nové vložky proň žádáno budiž jedinou žádostí.

Mají-li nařízení o tom provedena býti v knihách dvou knihovních soudů, tedy podá se žádosť u toho, kde státi se má odepsání.

Neshledá-li tento soud žádné závady, tedy poznamená v knize odepsání a zašle žádosť ku povolení a připsání neb otevření nové vložky soudu druhému s podotknutím, že proti odepsání není žádné závady.

Poznámka odepsání má ten účinek, že nabude platnosti pozdější vklad na statek ohledně odepisované části jen tehdá, kdyby se zapsání téže do jiné vložky nepovolilo.

§ 14.

Druhý soud knihovní, když i u něho není závady, provede připsání neb otevření nové vložky a vyrozumí o tom soud první, jenž ihned provede poznamenané odepsání s udáním knihy a vložky, do níž odepsaná část byla zapsána, a strany o tom vyrozumí.

Nepovolí-li však druhý soud připsání neb otevření nové vložky, tedy vyrozumí o tom soud první s udáním důvodů zamítacích. Tento dá

Volně může se nakládati s celou nemovitostí nebo některou její součástí toliko za souhlasu všech spoluvlastníků.

V záležitostech, jež se týkají jediné řádného užívání a spravování nemovitosti, rozhoduje většina hlasů, spočítána ne dle hlav, nýbrž dle poměru podílů: při stejných hlasech má rozhodnouti soud na žádosť spoluvlastníků, které straně a jak má býti vyhověno.

Ponechají-li ostatní spoluvlastníci skutečné spravování celé nemovitosti některému ze spoluvlastníkův, aniž by se tomu opřeli, tedy považuje se tento za zmocněnce všech. (§ 837. obč. z.)

Dle poměru práva na společné nemovitosti ručí také spoluvlastník za povinnosti její a nikoliv v míře celé; tedy spoluvlastník na polovici ručí pouze za polovici, na jedné třetině za jednu třetinu atd.

Tuto povinnosť spoluvlastníkovu musí respektovati i třetí osoby a spokojiti se jen s poměrem, který na spoluvlastníka připadá. I nedoplatky daní jen na podílu dlužníka k nemovitosti se mohou vymáhati (G. U. W. č. 5255) a nikoliv na nemovitosti celé.

Poměry právní jednoho spoluvlastníka netýkají se ostatních a proto na příklad není potřeba vyrozuměti tyto o exekuci na podíl některého ze spoluvlastníků vedené (G. U. W. č. 5438), ponévadž jejich práva zůstávají netknuta.

o tom žadateli vyřízení i s důvody a podotkne, že po nabytí právní moci výměru poznámka odepsání se vymaže.

Provede-li se odepsání a připsání, tedy uloží se žádosť s přílohami u toho soudu, u něhož stalo se připsání neb otevření nové vložky.

Podobným způsobem pokračuje se při odepisování a připisování parcel při záměnách. V tom případě jest účastníkům dáno na vůli, u kterého z obou knihovních soudů chtějí žádosť podati.

§ 15.

Jestliže se část statku odepíše, pozbudou kromě případu v § 1. uvedeného všecky zápisy na statku váznoucí své platnosti; připíše-li se, tedy nabydou plné platnosti všecky zápisy váznoucí na statku, ku kterému byla připsána, i ohledně připsané části.

§ 16.

Ustanovení ohledně nutnosti politického povolení k dělení statkův a ku záměně pozemků, zvlášť s ohledem na to, zdali jsou dominikální (vložené do desk zemských neb lénních) nebo rustikální (vložené do knih městských anebo pozemkových), zůstávají tímto zákonem nedotknuta tam, kde ještě stávají.

Poměry mezi spoluvlastníky samými upravují §§ 830.—844. a 854.—856. obč. z.*)

Spoluvlastník není povinen vytrvati s ostatními v dělení pouze ideálním, on může žádati za rozdělení reální soudním prodejem společné nemovitosti a rozdělením výtěžku. Žádosť tuto nesmí však vznésti v nepříhodné době nebo na škodu ostatních spoluvlastníků (§§ 830., 841.—843. obč. z.). Útraty takovéhoto rozdělení nesou spoluvlastníci společně. Poněvadž prodej ku rozdělení spoluvlastnictví jest dobrovolný, tedy nemá také pro věřitele účinků prodeje exekučního. (G. U. W. č. 6251, 6869, 7422, 8021, 11311).

Ani dělení ideální ani dělení reální nepřipouští se při fideikomisích, pokud v základní listině dělitelnosť výslovně není ustanovena. (§ 624. obč. z.)

Při každém zápisu spoluvlastnictví musí býti udáno, jakým poměrným dílem spoluvlastnictví té které osobě přísluší, což děje se na př. takto:

Podle odevzdací listiny .... vkládá se právo vlastnické

a) **) Anně Sokolové na polovici,

b) Janu Sokolovi na jednu třetinu a

c) nezletilé Julii Sokolové na jednu šestinu.

Tento poměr musí býti i v žádosti vyznačen, na př.:

Slavný c. k. okresní soude!

Podle odevzdací listiny tohoto slavného soudu ze dne 3. listopadu 1889 č. 17824 — lit. A orig. & cop. — prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti a c. k. knihovnímu úřadu naříditi ráčil, aby v borovské knihovní vložce č. 6 vykonal vklad práva vlastnického

a) Anně Sokolové na jednu polovici,

b) Janu Sokolovi na jednu třetinu a

c) nezletilé Julii Sokolové na jednu šestinu usedlosti č. 6 v Borově.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně Anně Sokolové v Borově s přílohou A orig.,

2. p. Janu Sokolovi v Borově,

3. p. Václavu Cvrčkovi v Borově, co poručníku nezl. Julie Sokolové a

4. sl. c. k. bernímu úřadu.

V Borově, dne 13. ledna 1890.

Anna Sokolová.

---

*) Randa „Právo vlastnické“ str. 55—59.

**) § 12. instr.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Bešanech.

Anna Sokolová v Borově

prosí o vklad práva vlastnického na usedlosť č. 6 v Borově.

S A orig. & cop., 3 kolkovanými
a 1 offo rubrikou.*)

Vlastnictví ku věcem nemovitým jest dvojí: buď knihovní nebo naturální. Vlastníkem knihovním jest ten, jemuž věc knihovně jest připsána, naturálním ten, kdo ji ve skutečnosti drží. Vlastník naturální může věc užívati, zciziti neb i zničiti, nemá však práva knihovně s ní nakládati.

Pokud z ní práva zadává, zadává je jen v takovém stavu, v jakém jemu přísluší; z toho následuje, že naturální vlastník nemůže svému nástupci dáti přivolení ku knihovnímu zápisu, aniž zadávati jiným knihovní práva a služebnosti.

Vlastník naturální zůstává vždy ohrožen vlastníkem knihovním, neboť zadá-li ten platným způsobem své knihovní vlastnictví, musí naturální vlastník ustoupiti novému knihovnímu vlastníku, jestliže ten vlastnictví přijímal v důvěře ve veřejné knihy (§ 1500. obč. z.). Týž účinek mají věcná práva zadaná třetím osobám knihovním vlastníkem.

Neobmezeného vlastnictví nabyti lze vůbec jen zápisem do veřejných knih. § 431. obč. z. ustanovuje: Aby věci nemovité na jiného za vlastní se převedly, potřebí jest, aby jednání, kterým jich kdo za vlastní nabývá, zapsalo se do knih veřejných. Toliko

*) Kolek na žádosť řídí se dle ceny vkládaného práva. Má-li nemovitosť (buď dle pozůstalostního ocenění nebo dle trhové smlouvy) ceny 50 zl. nepřevyšující, postačí kolek za 36 kr., při ceně od 50 do 100 zl. kolek za 75 kr., a při ceně přes 100 zl. kolky za 1 zl. 50 kr. Při převodech vlastnictví, při nichž cena v listině udána není (darování), vezme se za základ ocenění z převodu dřívějšího nebo cena jinak příhodně vyšetřená. Rubriky a přílohy, pokud ještě nebyly kolkovány, opatří se kolky po 15 kr.

při původním nabývání vlastnictví nevyhledává se zápisu knihovního.

Naturálního vlastnictví nabývá se vydržením, příbytkem, vyvazením, dědictvím, vydražením. Při poslednějších případech, kteréž jinak po zákonu do knih zapsány býti musí, rozumí se naturální vlastnictví v mezidobí od skutečného nastoupení až do knihovního zápisu.

Ku fysickému vydržení vlastnictví potřebí jest doby 30 roků (proti jednotlivým osobám), resp. 40 roků (proti osobám právnickým); ku knihovnímu vydržení doby 3 roků.

Užívá-li však kdo pozemku obecního takovým způsobem, jak každému jinému občanu jest možno, nebo vůbec jen co občan, nevydrží vlastnictví ani po 40 letech. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 24. září 1883 č. 9367.)

Právnickým osobám lze nabývati vlastnictví jen svými zákonitými zástupci. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 7. listopadu 1883 č. 12769.)

§ 11. Každé vlastnictví vztahuje se ku nemovitosti co celku, jenž tvoří knihovní těleso. Objem tohoto tělesa může býti dle § 3. kn. z. měněn toliko knihovním odepisováním a připisováním částí.

Odepisování může se státi buď za účelem utvoření nového knihovního tělesa nebo připsání k jinému knihovnímu tělesu, což děje se na základě zákona ze dne 6. února 1869 č. 18 ř. z. (Viz v poznámce k § 11. a Randovo Právo vlastnické str. 195.)

Zákon tento rozeznává případy dva:

1. Má-li pro oddělený dílec zřízena býti nová vložka, a do ní přenesena všecka na statku kmenovém váznoucí břemena (§ 9. kn. z.), a to práva zástavní jako simultánní hypotéky, netřeba k oddělení tomu a ku zřízení samostatné vložky svolení těch osob, jejichž práva na dílci tom váznou; jen o výkonu mají tyto osoby a úřad katastr vedoucí býti zpraveny. (§ 123. kn. z.)

2. Má-li však dílec ten bez břemen do nové vložky býti přenesen anebo k jinému knihovnímu tělesu býti připsán, jest k tomu třeba buď svolení těch, jichž věcná práva na dílci tom váznou (a to ve formě vkladné), nebo řízení vyzývacího. (§ 2.—12.) Na žádosť držitele statku, jenž chce nějakou část odděliti, má soud knihovní vyzvati ediktem ty osoby (i nadzástavní věřitele), pro něž zapsána jsou na statku knihovní práva (§ 9. kn. z.), aby odpor svůj proti zamýšlenému oddělení soudu ohlásily písemně neb ústně

v určité době (nejméně 30 dnů), jinak by se za to mělo, že v oddělení to svolují a práv svých ohledně dílce odděleného tím okamžikem se vzdávají, kdy odepsání bude provedeno.

Po vyzvání mohou nastati tyto případy:

1. Buď nepodají vyzvaní žádných námitek a pak hasnou jejich práva na odepsaný dílec okamžikem odepsání, nebo

2. podají námitky a pak nemůže se dluhoprosté oddělení státi, pokud nebyla platnost námitek odstraněna zaplacením, anebo rozhodnutím soudním anebo komise scelovací.

Při vyvlastňování sproštěn jest po zákonu pozemek všech břemen, která s účelem vyvlastňování se nesrovnávají, zvláště která ku prodeji pozemku by vésti mohla. (§§ 4., 5. zák. ze dne 18. února 1878 č. 30 ř. z. a § 20. zák. ze dne 19. května 1874 č. 70 ř. z.)

K tomuto § podávám následovní vzorce:

1. Žádosť o odepsání s ponecháním dluhů:

| 1 zl. 50 kr. |

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil a c. k. knihovnímu úřadu nařídil, aby vykonal podle smlouvy ze dne 3. května 1890 a nákresu k ní připojeného — lit. A orig. & cop. dupl.

1. odepsání části pozemku č. parc. 713 v Mochově v nákresu co č. parc. 713/2 v Mochově znamenané od usedlosti č. 6 v Mochově zapsané v mochovské knihovní vložce 6., a zřízení zvláštní vložky pro tuto odepsanou část za současného převedení všech dluhův a závad na usedlosti č. 6 v Mochově váznoucích do nové vložky, a to práv zástavních co hypoték simultánních, a

2. vklad práva vlastnického k pozemku č. parc. 713/2 v Mochově mně Janu Vávrovi.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,
2. pí. Marii Bártové v Mochově,
3. spořitelně v Netolicích,
4. občanské záložně tamtéž,

5. c. k. bernímu úřadu v Netolicích s přílohou A cop., a
6. témuž za katastr s kopií nákresu.

V Mochově, dne .....

Jan Vávra.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Netolicích.

Jan Vávra, rolník v Mochově

prosí o odepsání pozemku č. parc. 713/2 v Mochově od usedlosti č. 6 tamtéž a zřízení proň zvláštní vložky, pak o vklad práva vlastnického k témuž pozemku žadateli.

S přílohou A orig. & cop. duplo, 4 kolkovanými a 2 offo rubrikami.

Každá smlouva musí býti přihlášena do 8 dnů*) po vyhotovení ku vyměření poplatků. Zadá-li se však tabulární žádosť na základě smlouvy k soudu v době 8 dnů, pak nemusí se přihlašovati zvlášť vyměřovacímu (bernímu) úřadu, nýbrž přiloží se ve dvojím opise ku žádosti, načež soud po provedení sám bernímu úřadu dodá opis, jenž byl dříve knihovním úřadem ověřen.

Byla-li smlouva před knihovním vkladem ohlášena bernímu úřadu ku vyměření poplatků, tedy udá se v tabulární žádosti, pod kterým číslem byla ohlášena. (Na příklad v předcházejícím vzorci ad 5. by se řeklo: c. k. bernímu úřadu v Netolicích s doložením, že byla smlouva ohlášena k vyměření poplatků pod č. 298 B.)

Je-li ku žádosti potřeba nákresů, pak podají se ve trojím vyhotovení: jednou co originál ke smlouvě, jednou co kopie pro sbírku listin a jednou pro úřad katastrální.

*) Připadne-li poslední den na neděli nebo svátek, tedy běží osmidenní lhůta až do nejbližšího všedního dne.

2. Žádost o dluhoprosté odepsání.

1 zl.
50 kr.

Slavný
c. k. okresní soude!

Klademe prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž nám povoliti a nařiditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal podle smlouvy ze dne 22. dubna 1890 — lit A orig. & cop. — a prohlášení ze dne 25. března 1890 — lit. B orig. & cop. — a ze dne 5. dubna 1890 — lit C orig. & cop., jimiž upuštění od práv všech věřitelů na usedlosti č. 14 v Sázavě ve vložce 14 zapsaných prokazujeme,

1. dluhoprosté odepsání pozemku č. parc. 126 v Sázavě od usedlosti č. 14 v Sázavě a zřízení zvláštní vložky pro tento odepsaný pozemek, pak

2. vklad práva vlastnického k témuž pozemku nám

a) **Václavu Jelínkovi na polovici a**

b) Anně Jelínkové na polovici.

O tom budiž dána vědomosť:

1. a 2. nám žadatelům u vrácení příloh A—C orig.,

3. p. Matěji Sejčkovi v Přibislavi,

4. p. Janu Vostatkovi v Sázavě,

5. sl. c. k. bernímu úřadu v Přibislavi s doložením, že byla smlouva lit. A přihlášena k vyměření poplatku pod čís. 316 B a

6. sl. c. k. katastrálnímu úřadu v Přibyslavi.

V Sázavě, dne .....

Václav Jèlínek,
Anna Jelínková.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Přibislavi.

Manželé Jelínkovi Václav a Anna
v Sázavě

prosí o dluhoprosté odepsání pozemku č. parc. 126 v Sázavě od usedlo-

sti č. 14 tamtéž a zřízení zvláštní vložky pro týž pozemek, pak o vklad práva vlastnického žadatelům rovným dílem.

S přílohami*) A—C orig. & cop., 4 kolkovanými a 2 offorubrikami.

3. Prohlášení k dluhoprostému odepsání.

| 50 kr. |

Prohlášení.

Pro mne podepsaného Matěje Sejčka, obchodníka v Přibislavi, vázne na usedlosti č. 14 v Sázavě dle sázavské knihovní vložky 14 sub praes. 20. září 1881 podle dlužního úpisu ze dne 19. září 1881 právo zástavní za pohledávání 500 zl., pěti set zlatých r. č. s 6% úrokem.

Poněvadž vlastník této usedlosti odprodati chce od ní pozemek č. parc. 126 v Sázavě a převésti pozemek ten na pp. manžely Jelínkovy Vácslava a Annu bez dluhů do zvláštní vložky, tedy k žádosti obou, i po odepsání tohoto pozemku na zbytku usedlosti dostatečné jistoty pro svoji pohledávku požívaje, upouštím od práva zástavního za uvedené své pohledávání 500 zl. s 6% úrokem ohledně pozemku č. parc. 126 v Sázavě, nezkrácené právo na zbytku usedlosti sobě ponechávaje, a svoluji, aby se pozemek č. parc. 126 v Sázavě od usedlosti č. 14 tamtéž dluhoprostě odepsal a aby se proň nová vložka zřídila.

Tomu na důkaz můj ověřený podpis.

V Přibislavi, dne .....

4. Žádosť vyzývací.

| 1 zl. 50 kr |

Slavný
c. k. okresní soude!

Jsem dle knihovního výtahu lit. A orig. vlastníkem usedlosti č. 9 v Hrádku, ku které dle přiloženého katastrálního archu lit. B orig. přísluší 34 jiter 921 □° pozemků.

*) Bylo-li za účelem dluhoprostého odepsání zavedeno řízení vyzývací, tedy jest přílohou k žádosti úřední vysvědčení o tom, že věřitelé nepodali proti odepsání námitek (vzorec 6).

Na této mé usedlosti váznou dle výtahu lit. A následovní dluhy:

1. Pro občanskou záložnu v Sušici pohledávka 1000 zl. s příslušenstvím,

2. pro Annu Jirkovou v Písku č. 47 pohledávka 611 zl. s přísl. a

3. pro Jana Bureše v Sušici pohledávka 2000 zl. s přísl.

Dle nynějších poměrův a stavu mé usedlosti má tato nejméně 10.000 zl. ceny a váznou na ní proto uvedené dluhy v plné jistotě.

Ale jistotě té se také neublíží, jestliže by od usedlosti č. 9 v Hrádku dluhoprostě odepsána byla louka č. parc. 477 ve výměře 307 □°, což obmýšlím učiniti, abych odprodati ji mohl a zadati kupci čistou.

Proto kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž toto obmýšlené dluhoprosté odepsání louky č. parc. 477 v Hrádku ve výměře 307 □° od usedlosti č. 9 tamtéž oznámiti shora uvedeným věřitelům s vyzváním, aby proti němu ve lhůtě — již ustanoviti račiž — podali své námitky, mají-li jakých, jinak že by se za to mělo, že od svých práv k pozemku, jenž odepsán býti má, okamžikem odepsání upouštějí.

Zároveň prosím o knihovní poznamenání této žádosti v hrádecké knihovní vložce 9.

V Hrádku, dne .....

Čeněk Věroch.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Sušici.

Čeněk Věroch v Hrádku
prosí o vyzvání věřitelů na usedlosti č. 9 v Hrádku zajištěných za účelem dluhoprostého odepsání pozemku č. parc. 477 v Hrádku od usedlosti č. 9 tamtéž.

4krát
s A & B orig. & cop.

Žádosť tato podá se v tolika vyhotoveních, aby jedno zůstalo ve sbírce listin a po jednom aby dostal každý věřitel. První vyhotovení podléhá 1 zl. 50 kr. kolkování, ostatní kolkům po 36 kr. Pro věřitele neznámého bydliště zřídí se opatrovník. Útraty tohoto opatrovnictví (poplatek za prohlášení v novinách, přiřknuté útraty opatrovníkovi) nese žadatel (Gl. U. W. č. 9393).

Je-li opatrovanec držitelem parciálních obligací, vyžaduje se výslovné a soudně schválené prohlášení opatrovníka k odepsání (zák. ze dne 24. dubna 1874 č. 49).

5. Námítky vyzvaného věřitele.

36 kr.

Slavný
c. k. okresní soude!

Vzhledem k výměru ze dne ... č. .... vydanému o vyzývací žádosti p. Čeňka Věrocha za účelem dluhoprostého odepsání pozemku č. parc. 477 v Hrádku od usedlosti č. 9 tamtéž podávám tímto proti obmýšlenému odepsání své námitky*)

a prosím, aby to slavný c. k. okresní soud na vědomí vzíti ráčil a p. Čeňka Věrocha o tom vyrozuměl.

V Sušici, dne .....

Jan Bureš.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Sušici.

Jan Bureš v Sušici

ad N. Exh. .... ai ....

podává své námitky proti dluhoprostému odepsání pozemku č. parc. 477 v Hrádku od usedlosti č. 9 tamtéž.

*) Udávati důvody není potřeba.

6. Žádosť o úřední osvědčení, že nebylo podano námítek.

36 kr.

Slavný
c. k. okresní soude!

Na moji vyzývací žádosť de praes. ... č. ... ohledně obmýšleného dluhoprostého odepsání pozemku č. parc. 477 v Hrádku od usedlosti č. 9 tamtéž nepodal žádný z knihovních věřitelů proti tomuto odepsání námítek.

Abych ke knihovnímu provedení tohoto odepsání přikročiti mohl, tedy prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud na přiloženém 1 zl. kolku vydati ráčil o tom úřední vysvědčení, že a který věřitel usedlosti č. 9 v Hrádku proti dluhoprostému odepsání pozemku č. parc. 477 v Hrádku od usedlosti č. 9 tamtéž námítek nepodal.

V Hrádku, dne .....

Čeněk Věroch.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Sušici.

Čeněk Věroch v Hrádku

ad N. Exh. .... ai ....

prosí o vydání úředního vysvědčení o tom, že a který věřitel usedlosti č. 9 v Hrádku proti vnitř uvedenému odepsání nepodal námítek.

S ·/. kolkem za 1 zl.

b) Ke služebnostem a reálním břemenům.

§ 12.

U služebností a břemen reálních musí možně přesně udán býti obsah a objem práva,

jež má býti zapsáno; udání peněžité ceny se nevyžaduje. Mají-li býti služebnosti obmezeny na určité prostorové meze, tedy musí tyto přesně býti určeny.

§ 12. Zaváže-li se vlastník nemovité věci, že ke prospěchu jiné osoby na věci své něco trpěti bude nebo že na ní něco nebude konati, vzniká tím služebnosť.

Služebnosť do knih veřejných vložená jest věcným právem, jež proti každému vlastníku má účinek. (§ 472. obč. z.)

Bez závazku vlastníka vzniká služebnosť vydržením, ale jen na nemovitostech příhodných a řádným způsobem.

Tak na př. nemůže vzniknouti služebnosť užíváním veřejné cesty. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 25. září 1883 č. 10995, 8. ledna 1884 č. 47).

Jednotlivci nabývají služebnosti, vykonávají-li sami právo (nebo na rozkaz svými lidmi), osoby právnické, jestliže právo jednotliví členové vykonávají. Tak nabývá obec služebnosti, když právo vykonávají jednotliví občané. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 3. října 1883 č. 11496.)

O nabývání služebností viz § 480. obč. z., zák. ze dne 3. prosince 1852 č. 250 ř. z., 30. května 1869 č. 93 ř. z., 18. února 1878 č. 30 ř. z. a cís. pat. ze dne 5. července 1853 č. 130 ř. z.

Služebnosti jsou dvojího druhu: buď reální neb osobní.

Reální jsou ku prospěchu nemovitosti bez ohledu na vlastníka (na př. vozová cesta přes jeden na druhý pozemek), osobní jsou ku prospěchu osob (na př. byt).

Reální služebnosti jsou: domovní (opříti své stavení na jiné, zasaditi trámy nebo krokvice do cizí zdi, učiniti otvor buď pro světlo či vyhlídku do cizí zdi, postaviti střechu nebo pavlač nad sousedův vzduchový prostor, vésti kouř sousedovým komínem, vésti okap na cizí pozemek, vylévati tekutiny na sousedův pozemek — při těchto má vlastník panujícího domu právo a soused [služebný] má povinnosť trpěti je — pak nezvýšiti svůj dům, nesnížiti ho, neubírati sousednímu domu [panujícímu] světla, vzduchu a vyhlídky, neodváděti okap, jestliže ho soused používá ku zavlažování nebo plnění studně nebo jinak prospěšným způsobem — při nichž má vlastník služebného domu závazek něco nekonati —), nebo pozemkové (právo pěšiny, honění dobytka, vozové cesty, čerpání vody, napájení dobytka, svádění nebo přivádění vody, pasení

dobytka, porážení dříví, lovení zvěře a ryb, lámání kamene, dobývání písku a p.).

Osobní služebnosti jsou: právo užívání, právo požívací a právo bytu, a to dočasné nebo doživotné.

Věcným právem stanou se služebnosti jen zapsáním do knih pozemkových. (§ 481. obč. z.)

Právní poměry služebnosti ustanovují §§ 482—529.

Stane-li se bezpředmětnou služebnosť reální, tedy uhasne; služebnosť osobní pomíjí úmrtím oprávněné osoby (při doživotních) aneb uplynutím vyhrazené doby (při dočasných).

Prvnější mohou býti z knih mazány buď na základě dobrovolného upuštění nebo průkazem o bezpředmětnosti.

Osobní služebnosti mažou se knihovně na základě úmrtních listův, anebo (při dočasných) průkazem o uplynutí dočasnosti (na př. dle křestního listu, byla-li služebnosť bytu až do fysické zletilosti, nebo dle kopulačního listu, byla-li pro dobu za svobodna vyhrazena).

Ač osobní služebnosti jen pro tu kterou osobu platí, tedy přece připouští se dle okolností nutné rozšíření práva i na osoby jiné, bez nichž by oprávněný své služebnosti využitkovati nemohl. (Na př. služebnosť bytu i na osoby nutné k obsluze. Je-li vyhrazena manželům, přísluší i dětem a čeládce, není-li ve smlouvě opak výslovně vyhrazen. — Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 28. května 1884 č. 5186 a 5. listopadu 1880 č. 10823.)

Služebnosti mohou obmezovati se i na jednotlivé reální částky, ale zápis jich do veřejných knih státi se musí na celé knihovní těleso.

Reální břemena jsou povinnosti reální, jichž celý obsah není určen. Vztahují se ku ročním (anebo jinodobým) dávkám a různým závazkům. Protože ani do jisté míry není ustanovena jejich cena, nemůže se za ně zapisovati právo zástavní.

Nepatří mezi ně tedy závazky platební, jež dle § 14. kn. z. mohou býti zapisovány. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 4. února 1874 č. 951.)

Břemena reální mohou býti zrušena vůlí stran aneb úmrtím oprávněného, zákonem (na př. při vyvazení), nebo soudním výrokem.

O vklad výmazu výměnku na základě úmrtního listu možno žádati teprve po uplynutí tří rokův ode dne úmrtí výměnkáře; před uplynutím této doby jen o záznam se může žádati. Prohlásí-li však dědici za schválení soudu pozůstalostního, že z vloženého

výměnku do pozůstalosti žádných práv a nároků neplyne, že na žádné dávky z něj žádných nároků nečiní a ve vklad výmazu svolují, možno ihned žádati o vklad výmazu.

Služebnosti reální zapisují se současně na obě nemovitosti: na panující i na služebnou, a to na prvnější na listu *A* (v části druhé), a na poslednější na listu *C*.

O zapisování reálních břemen platí ustanovení § 5. kn. z.

Žádosť o vklad služebnosti a reálního břemena (ve spojení s vlastnictvím).

1 zl. 50 kr.

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil a c. k. knihovnímu úřadu nařídil, aby vykonal v záblatské knihovní vložce 12. podle odevzdací listiny tohoto slavného soudu ze dne 3. března 1890 č. 2176 — lit. A orig. & cop. —

1. vklad práva vlastnického k usedlosti č. 12 v Záblatí mně Janu Kytkovi, pak

2. vklad služebnosti doživotního bytu v prvním poschodí domu č. 12 v Záblatí pro Annu Kytkovou,

3. vklad služebnosti dočasného bytu za živobytí Anny Kytkové s touto společného

a) pro nezletilého Václava Kytku za svobodna,

b) pro nezletilou Julii Kytkovou za svobodna a

4. vklad doživotního výměnku v článku 6. a 7. odevzdací listiny lit. A uvedeného pro Annu Kytkovou — na tutéž usedlosť č. 12 v Záblatí.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,

2. Anně Kytkové v Záblatí,

3. Josefu Jírovi tamtéž, co poručníku nezl. Václava a Julie Kytkových,

4. c. k. bernímu úřadu a

5. c. k. úřadu katastrálnímu.

V Záblatí, dne 21. května 1890.

Jan Kytka.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Prachaticích.

Jan Kytka, rolník v Záblatí,

prosí o vklad práva vlastnického k usedlosti č. 12 v Záblatí žadateli, pak o vklad služebnosti bytů pro Annu Kytkovou, nezl. Václava Kytku a nezl. Julii Kytkovou, a o vklad doživotního výměnku pro Annu Kytkovou na usedlosť č. 12 v Záblatí.

S přílohou A orig. & cop., 3 kolkovanými a 2 offo rubrikami.

Prohlášení dědiců na výmaz výměnku.

50 kr.

Prohlášení.

Pro naši matku Annu Kytkovou vázne dle záblatské knihovní vložky č. 12 na usedlosti č. 12 v Záblatí sub praes. 22. května 1890 č. 6732 doživotní výměnek v čl. 6. a 7. odevzdací listiny c. k. okresního soudu v Prachaticích ze dne 3. března 1890 č. 2176 ustanovený.

Poněvadž nyní zemřela a k pozůstalosti její jen my podepsaní přihlášeni jsme za dědice, tedy k žádosti vlastníka hypotéky p. Jana Kytky prohlašujeme, že z výměnku matky naší žádných dávek nezůstalo, že z něho do pozůstalosti její ničeho nepatří a že tato žádných nároků výměnkových na usedlosť č. 12 v Záblatí nemá, pročež v zastoupení pozůstalosti své matky s výhradou schválení soudu pozůstalostního svolujeme, aby se v záblatské knihovní vložce 12. dle této listiny vložil výmaz doži-

votního výměnku Anny Kytkové sub N. Exh. 6732 ai 1890 na usedlosti č. 12 v Záblatí pojištěného.

Tomu na důkaz naše vlastní podpisy.

V Záblatí, dne .....

Vácslav Kytka.
Julie Kytková.

Ku porovnání obou těchto vzorců podotýkám, že by Vácslav Kytka a Julie Kytková nemohli sami vydati prohlášení, kdyby byli posud nezletilými. Musel by za ně vydati prohlášení poručník a žádati vedle pozůstalostního i vrchnoporučenské schválení.

Listiny, jež soud dodatečně má schváliti, nepotřebují býti legalisovány. (Zák. ze dne 4. června 1862 č. 68 ř. z.)

c) K právu zástavnímu.

§ 13.

Právo zástavní může býti zapsáno buď na celé knihovní těleso nebo, je-li vlastnictví pro více osob zapsáno, na podíl každého jednotlivého spoluvlastníka; nikoli však na jednotlivé součástky knihovního tělesa nebo na část podílu některému spoluvlastníku v knize pozemkové připsanou.

Převod hypotekární pohledávky a nabytí práva nadzástavního jest možným ohledně celé pohledávky neb ohledně poměrné nebo ciferně určené její částky.

§ 14.

Právo zástavní může býti zapsáno jen pro peněžitou sumu ciferně určenou. U pohledávky zúročitelné i výše úroku musí býti vyznačena.

Mají-li pojistiti se právem zástavním pohledávky z poskytnutého úvěru, z převzatého vedení obchodu, z ručení nebo z náhrady škody povstalé, budiž udán nejvyšší obnos, až do kterého úvěr anebo ručení má dosahovati, v listině, dle níž státi se má zapsání. Není-li obnos ten udán v listině, musí vyřknouti se v žádosti.

Cítí-li se býti stíženým ten, proti němuž zápis byl vymožen, z té příčiny, že veliký obnos byl udán, může ve lhůtě rekursní žádati o snížení, načež soud povolivší zápis po slyšení stran rozhodne a obnos ustanoví dle svého uznání.

§ 15.

Právo zástavní může býti zapsáno pro tutéž pohledávku nedílně na dvě nebo více knihovních těles anebo hypotekárních pohledávek (simultánní hypotéky).

V takových případech jest věřitel oprávněn žádati zaplacení celé pohledávky z každé jednotlivé zástavy.

§ 16.

Právo zástavní pro pohledávku vydobyté přísluší, pokud neustanovují jinak zvláštní předpisy, také útratám sporným a útratám exekučním.

§ 17.

Úroky tři léta zastálé, když placení jich buď ze zákona nebo ze smlouvy jest odvozeno, požívají stejného pořadí s kapitálem.

§ 18.

Důchody tři léta zastálé, výživné a jiné opakující se platy požívají téhož pořadí, jako požitečné právo samo.

§ 13. Právo zástavní jest věcné právo, jež dáno jest věřiteli, aby žádal své uspokojení z věci zastavené, jestliže v čas nebyla splněna povinnosť, pro niž byla dána zástava. (§ 447. obč. z.)

Titulu ku nabytí práva zástavního nabyti lze buď ze zákona, buď ze soudního výroku, ze smlouvy nebo z poslední vůle. Titul sám však dává jen osobní právo; věcného práva ku nemovitosti může věřitel, nabyv zástavního titulu, nabyti jen zápisem do knih veřejných.*)

---

*) Na nemovitostech, které nejsou v knihách zapsány (nebo knihovně jinému připsány než dlužníkovi), nabyti lze práva zástavního popisem zástavním. — Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 24. prosince 1879 č. 13205.

Ze zákona přísluší na nemovitosť právo zástavní nedoplatkům daní z dotyčné nemovitosti, poplatkům z převodu vlastnictví k dotyčné nemovitosti, obecním přirážkám a poplatkům, jež cestou politické exekuce vymáhány býti mohou, pokud ku nemovitosti se vztahují a na ní byly rozvrženy, kapitálům a důchodům vyvazovacím, pohledávkám z provozování hornictví dle § 268. hor. z., útratám hasičským z dotyčného domu, příspěvkům k náboženskému fondu dle zákona ze dne 7. května 1874 č. 51 ř. z., výlohám provozovacím při železnicích, příspěvkům k vodnímu družstvu — a to právo přednostní před ostatními věřiteli, i když nebylo posud do knih vloženo.

Pohledávky, jimž přísluší zástavní právo na nemovitosť ze zákona, přikáží se při rozvrhu ceny za nemovitosť docílené v pořadí výsadním, před ostatními knihovními věřiteli, když jsou likvidovány a vykázány.

Ohledně těchto pohledávek jest neúplnou publicita knih veřejných, neboť i když nejsou v knihách zapsány, požívají na nemovitosti práva.

Proto jest příkazem opatrnosti každému, kdo o pravém knihovním stavu některé nemovitosti se chce přesvědčiti, aby i po event. existenci pohledávek zákonitým právem nadaných pátral.

Právo zástavní nemůže*) býti vydobyto pouze na součásť knihovního tělesa, pokud toto samostatně spoluvlastníku nepřísluší; ale také nemůže se dle § 457. obč. z.**) jen k některé součásti vztahovati, sdílíc osudy hypotéky, nechť přibývá neb ubývá. I k součástem dle § 11. kn. z. připsaným, na něž původně nebylo sjednáno, se vztahuje a i na ně po sloučení s hypotékou původní se rozšiřuje.***)

---

*) Opak v knize železniční, kde na jednotlivé parcely nebo na určité části dráhy lze nabývati věcných práv.

**) § 457.: Právo zástavní vztahuje se ku všem částem věci zastavené, jimiž zástavce mocí práva vlastnického volně může vládnouti, i k tomu, co ku věci zastavené přibude a k příslušenství jejímu, pročež i k úrodě, pokud nebyla oddělena nebo sklizena.

Zastaví-li tedy dlužník jednomu věřiteli statek a druhému později úrodu z něho, tedy vztahuje se zástavní právo poslednějšího jen k úrodě již oddělené a sklizené.

***) Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 8. srpna 1877 č. 6245 v případě, kde zastavený dům shořel, načež vlastník přikoupil sousední pozemek a na místě starého domu a na přikoupené části vystavil veliký nový dům. Věřiteli přiznáno staré právo i na novém velikém domě.

Právo zástavní může býti sjednáno dobrovolnou zástavou nebo cestou exekuce. Při prvnějším vztahuje se jen na nemovitosti ku zástavě zadané, při nabývání exekučním může věřitel vzíti do zástavy veškeré nemovitosti dlužníkovy.

Nabývání práva zástavního co věcného práva na nemovitosť děje se knihovním vkladem (anebo záznamem), zcizení jeho postupem aneb odevzdáním exekučním, zrušení jeho knihovním výmazem.

Právo samo zrušuje se zaplacením pohledávky, ale zástava hypotekární tak dlouho vázne na nemovitosti, pokud z ní není dlužní úpis knihovně vymazán. (§ 469. obč. z.)

Z toho následují mnohdy i ve skutečnosti nespravedlivé účinky, na př. dluh jednou zaplacený, nebyl-li i knihovně vymazán, dlužník ještě po druhé platiti musí nadzástavnímu věřiteli, jenž v důvěře ve veřejné knihy na pohledávku posud knihovně váznoucí nadzástavní právo vydobyl.

Ač účinek takový — jak praveno — mnohdy jest nespravedlivý, tedy přece musí se princip veřejnosti knih pozemkových chrániti, aby velikému účelu svému vyhovovaly.

Ale přirozeným požadavkem tohoto mimořádného chránění jest ovšem dobrá víra a poctivosť nabyvatele. (Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 14. ledna 1885 č. 14886.)

Také uhasnutí práva ve veřejných knihách zapsaného promlčením nemůže býti na škodu tomu, kdo naň před podáním žádosti o výmaz vydobyl práva. (Dvor. dekret ze dne 27. března 1846 č. 951.)

Pohledávky zajišťují se na nemovitostech tím způsobem, že se za ně do knih veřejných zapisuje zástavní právo buď bezpodmínečné („vkládá se právo zástavní za pohledávání ...“, „vkládá se exekuční právo zástavní za pohledávání ...“) nebo podmínečné („zaznamenává se právo zástavní za pohledávání ...“).

Obdobně pak i změny (převody, výmazy) zapisováním změn na právu zástavním se provádějí („vkládá [zaznamenává] se převod práva zástavního za pohledávání ...“, „vkládá [zaznamenává] se výmaz práva zástavního za pohledávání ...“).

Převodem nabývá cessionář práv cedentových, ale nikoliv a v žádném způsobu jiných a větších. Toliko bezelstný nabyvatel, jenž v důvěře ve veřejné knihy jednal, může nabyti práva ku pohledávce, byť i již ve skutečnosti neplatné, tedy více, než co po právu cedentovi (neb exekutu) přísluší,

Zbaviti se může nemovitosť knihovního dluhu resp. práva zástavního po soudním výroku, po zaplacení a kvitování nebo po dobrovolném upuštění od hypotéky. Vždy musí však povolení ku výmazu obsaženo býti v listině.

Žádosť o vklad práva zástavního.

| 1 zl. 50 kr. |

Slavný
c. k. okresní soude!

Kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti a nařídíti c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal v záhořské knihovní vložce 56. podle dlužního úpisu ze dne 16. května 1890 — lit. A orig. & cop. — vklad práva zástavního za mé pohledávání v sumě 500 zl. s 6% úrokem, 6% úrokem z úrokův a za útraty až do výše 20 zl. na usedlosť č. 56 v Záhoří.*)

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig. a vlastníku hypotéky
2. p. Janu Srdínkovi v Záhoří.

Poplatek za vklad 3 zl. 25 kr.**) jest přiložen.

V Záhoří, dne .....

Antonín Mokrý.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Strakonicích.

Antonín Mokrý v Záhoří

prosí o vklad práva zástavního za své pohledávání v sumě 500 zl.

---

*) Kdyby na více nemovitostí se pohledávka vtělovala, tedy utvoří se hlavní a vedlejší vložka; není-li v žádosti udáno, která má býti hlavní a která vedlejší, vezme soud prv jmenovanou za vložku hlavní. (Na př.: Na usedlosť č. 56 v Záhoří, zapsanou ve vložce 56., co vložku hlavní, pak na domek č. 79 tamtéž, ve vložce 79., a na pozemky č. parc. 316, 427 a 476 v Záhoří, ve vložce 134, co vložky vedlejší.)

**) Viz dodatek o kolkování a poplatcích.

c. s. c. na usedlosť č. 56
v Záhoří.*)

S přílohou A orig. & cop., 2 rubrikami a poplatkem 3 zl. 25 kr.

Žádosť o záznam práva zástavního.**)

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosíme, aby nám slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil podle dlužního úpisu ze dne 2. února 1890 — lit. A orig. & cop. — záznam práva zástavního za pohledávání v sumě 1000 zl. r. č. s 5% úrokem, 6% úrokem z úrokův a za útraty až do výše 50 zl. pro nás Antonína Brožka polovicí a Alžbětu Brožkovou polovicí na usedlosť č. 13 v Družci, ve vložce č. 13 a na pozemek č. parc. 1422 tamtéž, ve vložce 627., a račiž výkon tohoto záznamu naříditi c. k. knihovnímu úřadu s poznamenáním, že jest družecká knihovní vložka 13. vložkou hlavní, a vložka 627 že jest vložkou vedlejší.

Zároveň prosíme o povolení lhůty ku spravení tohoto záznamu do 31. prosince 1895, v listině A již připuštěné, poněvadž doufáme, že do té doby dlužník nám zaplatí.

O tom budiž dána vědomosť:

1. a 2. nám u vrácení přílohy A orig.,
3. p. Janu Kučerovi v Družci a
4. sl. c. k. bernímu úřadu ku vyměření poplatku.

V Družci, dne 23. února 1890.

Antonín Brožek,
Alžběta Brožková.

---

*) Právě tak jako na nemovitosť vkládá se právo zástavní na pohledávky a práva knihovní ku nabytí práv nadzástavních (§ 15). Na př.: Žádám „o vklad práva zástavního za své pohledávání v sumě 400 zl. s 5% úrokem na pohledávání Jana Kříže v sumě 1000 zl. s 5% úrokem sub N. Exh. 1270 ai 1879 na usedlosti č. 15 ve Vranově právem zástavním pojištěné“, neb „o vklad exekučního práva zástavního za své pohledávání v sumě 400 zl. s 5% úrokem od 1. dubna 1869 a útratami v sumě 9 zl. 73 kr. na výměnek Marie Šťastné sub N. Exh. 213 ai 1874 na usedlosti č. 15 ve Vranově pojištěný.“

Nadzástavní právo na knihovním výměnku realisuje se sequestrací, která musí býti v knihách poznamenána (viz § 20.).

**) Bližší o záznamech viz v §§ 35—51.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Unhošti.

Manželé Brožkovi Antonín a
Alžběta v Družci

prosí o záznam práva zástavního za své pohledávání v sumě 1000 zl. c. s. c. na usedlosť č. 13 a pozemek č. parc. 1422 v Družci, pak o povolení lhůty ku spravení záznamu do 31. prosince 1895.

S přílohou A orig. & cop. 3 kolkovanými a 1 offo rubrikou.

§ 14. Účel knihy pozemkové vyžaduje, aby z každého zápisu patrný byl objem a obsah vydobytého práva.

Proto nepřipouští se dle § 14. zapisování práv neurčitých a kategoricky jest vysloveno v tomto paragrafu, že právo zástavní jen za pohledávky přesně, dle cifry, udané může býti zapsáno.

Toto ustanovení nevztahuje se pouze ke kapitálu, nýbrž i k úrokům a útratám.

Ve starých knihách zapisovalo se na př. právo zástavní za pohledávku „s běžným úrokem a veškerými útratami", což bylo zajisté příliš všeobecné.

Nynější knihovní zákon nařizuje cifrou vyznačenou výši úroku a útrat.

Není-li možno ihned cifru tu udati proto, že úroková míra zůstavena jest věřiteli ku snížení nebo zvýšení, nebo že útraty posud nejsou známy, tedy musí v obou případech vyznačena býti mez, až po kterou zajištěná reální povinnosť sahá. (Na př.: „za šest- až osmiprocentní úrok", „za útraty až do výše 20 zl." a p.)

Mez taková musí býti ustanovena již v listině; není-li toho, pak v žádosti musí býti výslovně uvedena, jinak by soud knihovní zapsání musel odepříti.

Taktéž má se to i s kapitálem. Případy takové naskytují se hustě peněžním ústavům, jež dávají úvěr.

Ústav jest na př. ochoten poskytovati některému vlastníku nemovitosti úvěr dle jeho potřeby v různých dobách. Pro celý tento obchod chce dlužník ústavu dáti reální jistotu, ačkoliv posud neví, jaké výše poskytovaný úvěr dostoupne. Musí proto ustanoviti mez, až po kterou zajištění sahati má. (Na př. „za pohledávání z poskytnutého úvěru až do výše 10.000 zl.“)

Taktéž velmi časté případy takové jsou při povinnostech k náhradě škody a při závazcích depuračních („právo zástavní za nárok na náhradu [pohledávání z náhrady] škody až do výše ...“, „právo zástavní za pohledávání depurační až do výše ...“).

Není-li v listině již udán nejvyšší obnos vkládaného práva, pak musí udati se v žádosti, při tom však nutno míti na zřeteli, že vedle kolků na žádosť patřících nalepiti se musí na ni i kolky dle šk. II. a dle nejvyššího obnosu v ní udaného.

Věřitel má právo v žádosti sám onen nejvyšší obnos si ustanoviti, nesmí to však býti na škodu dlužníka, jenž jednak vkládáním většího obnosu větší poplatky skálové a percentuální platiti musí, jednak uzavíraný má další reální kredit.

Proto jest dáno i dlužníkovi právo, aby se v cestě rekursu proti přemrštěnému obnosu ohradil.

Realisování práva z pohledávek pouze do neurčitého nejvyššího obnosu vtělených státi se může teprve po průkazu o skutečné existenci jejich. C. k. nejvyšší soud rozhodnutím ze dne 11. ledna 1887 č. 252 zamítl žádosť o vklad převodu práva zástavního za pohledávání v sumě 100 zl., protože pro cedenta vázla knihovně pouze pohledávka „až do výše 100 zl.“, ačkoliv tento v postupní listině tvrdil, že mu skutečně pohledávka v sumě 100 zl. vzešla, dodav, že cedent mohl cessionáři postoupiti jen své právo, nikoliv ale pohledávku.

Právě tak, jako nelze do knih zapisovati právo zástavní za pohledávky v neurčité hodnotě, tak také nelze na základě soudních rozsudků neb smírů vymoci knihovní zajištění pohledávek posud nedospělých, jestliže v rozsudku nebo smíru na knihovní zajištění nebylo uznáno.

Touto otázkou obírá se velmi často c. k. nejvyšší soud, maje rozhodovati, možno-li zajistiti právem zástavním (prostým aneb exekučním) povinnosti a nároky alimentační. Odpírá tomu, protože výrok o povinnosti alimentační nezakládá právní důvod ku

zajištění hypotékou. (Rozhodnutí ze dne 21. ledna 1880 č. 649, ze dne 23. listopadu 1882 č. 13623, ze dne 21. února 1883 č. 1632 a m. j.) Přece však vyskytují se i opačné náhledy. (Rozhodnutí c. k. vrchního soudu zemského v Praze ze dne 6. září 1882 č. 26059.)

§ 15. Právo zástavní*) může býti bez ujmy na své celistvosti zapsáno pro jednu a tutéž pohledávku i na více nemovitostech anebo hypotekárních právech. V tom případě praví se o ní, že vázne společně nebo simultánně, a o hypotékách, na nichž vázne, že jsou hypotékami společnými nebo simultánními. Na nemovitostech vázne pohledávka právem zástavním, na pohledávkách (výměncích, důchodech) právem nadzástavním.

Zajištěním na více hypotékách nabývá věřitel práva, žádati úplné zaplacení z kterékoliv a z každé o sobě. Totéž platí i tehdá, když pohledávka simultánně vázne na ideálních částech jedné a téže hypotéky. Žádá-li věřitel při exekučních rozpočtech dražebních cen celé zaplacení jen z některé simultánní hypotéky, mají další věřitelé téže nárok, aby dle analogie § 37. konk. ř. uspokojeni byli v pořadí jeho pohledávky z ostatních hypoték simultánních. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 16. července 1873 č. 7308.)

Tvoří-li simultánní hypotéky jednotlivé ideální díly jedné a téže nemovitosti (na př. patří-li usedlosť stejnými díly manželům), tedy není posud o tom v soudní praxi ustálenosti, zdali i v tom případě může býti použito analogie § 37. konk. ř., jenž předpokládá jednoho vlastníka a více nemovitostí.

Pro dlužné poplatky z převodu práva vlastnického nelze nabyti simultánních hypoték vzetím do zástavy i ostatních nemovitostí dlužníkových, poněvadž za ně po zákonu jen ta hypotéka ručí, z níž byly vyměřeny. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 27. února 1878 č. 2204.)

Věřitel, jenž nabyl práva zástavního na nemovitosti, může právo své jinému zastaviti nebo postoupiti.**) Dalším zastavením nabývá se práva nadzástavního.

---

*) Právo zástavní, které uhaslo zaplacením, může obnoveno býti a uznáno za platné i pro novou pohledávku téhož věřitele, když tím není poškozen jiný věřitel. (Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu ze dne 14. ledna 1885 č. 14213.)

**) Nepostupitelné jsou reální služebnosti (§ 485. obč. z.), z osobních pak

Zastavení může býti dobrovolné nebo nucené (exekuční).

Postoupením převádí věřitel své právo na jiného. Také převedení může býti dobrovolné neb exekuční; toto stane se exekučním odevzdáním.

Princip veřejnosti knihy pozemkové ve smyslu materielním dává věřiteli právo, aby platně vydobyl si práva nadzástavního na pohledávkách a právech, jež pro dlužníka v knize pozemkové jsou zapsány, jestliže nezná,*) že právo knihovní neodpovídá právu skutečnému (na př. neví-li, že pohledávka, pro niž jest knihovně zapsáno právo zástavní, jest již zaplacena), a jedná takto v důvěře v knihu veřejnou. Pokud nabývá práv v této důvěře bezelstně, nabývá jich platně,**) byť i neplatnou byla***) ve skutečnosti pohledávka, na kterou nadzástavní právo nabývá, neb uhaslo právo, z něhož se chce hojiti.

Věřitel nadzástavní nemůže žádati své uspokojení přímo z hypotéky nemovitostní, nýbrž jen z práva svého dlužníka. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 23. července 1878 č. 7494.)

Dlužník nadzástavního věřitele obmezen jest u vymáhání své pohledávky a nemůže potud, pokud tato nadzástavním právem jest stížena, sám žádati na reálním dlužníku zaplacení. Žaluje-li na zaplacení, může žádati pouze, aby zažalovaná pohledávka byla složena k soudu. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 19. ledna 1886 č. 15004.)

Taktéž reální dlužník pouze do soudního uschování může zaplatiti dluh nadzástavním právem stížený, neboť by jím i pak musel nadzástavnímu věřiteli ručiti, kdyby svému věřiteli byl již zaplatil.

---

užívání bytu (§ 507. a 521. obč. zák.), a břemena reální veřejného interessu.

Právo poživatelské (§ 1257., 1393., 1394) může býti postoupeno, ovšem jen na dožití poživatele (Exner, Stubenrauch).

*) Neznalost neprospívá tomu, kdo nahlédnutím do veřejných knih anebo jinak při náležité opatrnosti pravý stav věci seznati musel, a jestliže nabyvatel opatrností obyčejnou dověděti se mohl, že knihovní stav nesrovnává se s pravdou (Randa, Heller, Exner).

**) Zákonitá ochrana v § 469. obč. z., nález c. k. nejv. soudu ze dne 14. ledna 1885 č. 14886.

***) V důvěře ve veřejné knihy lze nabyti práv i k pohledávce promlčené. — Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 5. května 1885 č. 475.

O nabývání práv nadzástavních a jich realisování velmi často rozhodovati musí c. k. nejvyšší soud a mnohdy se rozchází ve svých rozhodnutích.

Poukazuji zde k následujícím: ze dne 5. ledna 1877 č. 10229, ze dne 29. května 1878 č. 4079, ze dne 2. července 1878 č. 7291, ze dne 9. července 1878 č. 7397, ze dne 4. března 1879 č. 2496, ze dne 6. listopadu 1879 č. 11312, ze dne 19. května 1880 č. 5479, ze dne 26. července 1881 č. 8260, ze dne 9. srpna 1883 č. 9470, ze dne 24. března 1885 č. 3335, ze dne 2. června 1885 č. 6487, ze dne 22. září 1885 č. 9629, ze dne 5. října 1888 č. 10173, ze dne 21. října 1889 č. 9231.

§ 16. Nabyl-li věřitel zástavního práva pro kapitál, přísluší jemu totéž i pro úroky, bez rozdílu, jsou-li při kapitále pojištěny čili nic (rozhod. c. k. nejv. soudu ze dne 6. prosince 1888 č. 13992), a pro útraty sporu a exekuce, pokud ze smlouvy nebo ze soudního výroku jemu byly přiznány, a to v stejném knihovním pořadí s kapitálem.

Útratami spornými a exekučními rozumí se však pouze ty, jež jsou z knih pozemkových (resp. ze sbírky listin co jejich součásti) patrny, a jež dalším pokračováním exekuce*) proti exekutu byly exequentovi přiřknuty. Tyto útraty musí se však vztahovati pouze k exekuci reální, tak že, byla-li současně pro tutéž pohledávku vedena také exekuce mobilární, útratám z této exekuce na nemovitosti žádného práva nepřísluší.

Útraty exekučního odhadu (žádosti o odhad a výkonu odhadu), pak útraty exekuční dražby nemovitostí požívaly dříve privilegovaného pořadí před ostatními věřiteli.

Toto privilegium bylo zákonem ze dne 10. června 1887 č. 74 ř. z. zrušeno a vřaděny i tyto útraty do pořadí, jež kapitálu přísluší.

§ 17. Všeobecné ustanovení § 16. ohledně úroků jest blíže poznačeno v § 17.

Aby vyhovělo se totiž podmínce, že kniha pozemková označovati má zapsaná v ní práva s obsahem a objemem jejich, bylo nutno ustanoviti jistou mez, pokud má nemovitosť ručiti vedle kapitálu i za úroky, a ustanoveno, že mezí tou jest cena úrokův až do výše tříletého obnosu úrokového.

Jinak jest, když úroková cena jest z knihy patrna. Rozhodnutím c. k. nejv. soudu ze dne 8. dubna 1873 č. 3302 přiznáno

*) Také útratám reální sequestrace přiznáno knihovní právo zástavní. — (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 5. května 1875 č. 4853.)

pořadí kapitálu i úrokům starším než tříletým, když exekučně byly vtěleny před více jak třemi roky.

Exekučním vkladem úroků byly tyto určitě poznačeny a tím bylo vyhověno publicitě knihy.

Při téže zásadě setrval c. k. nejv. soud i také v rozhodnutí ze dne 23. října 1884 č. 11539, ač podmínil již platnosť pořadí pro celý úrok podmínce, jestliže exekut proti vkladu starších jak tříletých úroků ničeho nenamítal,*) oprávněnosť k takové námítce se strany věřitele byť i na prázdno vyšlého však vyloučiv.

Ale v četných jiných rozhodnutích upřel úroku více jak tříletému pořadí kapitálu**) a do poslední doby jen tříleté úroky v pořadí kapitálu přiznává.

Naproti tomu neuznává promlčení tříletí v době ode dne podání žaloby až do rozhodnutí sporu (rozhodnutí ze dne 1. července 1873 č. 6565) a taktéž ne, jestliže byl kapitál s úrokem poukázán při rozvrhu trhové ceny na uhrazovací kapitál. (Rozhodnutí ze dne 1. července 1885 č. 7445.)

§ 18. Obdobně jako s úroky má se to i s důchody a všemi jakýmikoliv platy a dávkami ročně se opětujícími, zejména s výměnky a platy činžovními.

Ku zabezpečení takových platů jest radno, aby před uplynutím tříletí byly zažalovány a vloženy do knih.

d) Ke právům pachtovním a nájemním.

§ 19.

Při vkladech anebo záznamech práv pachtovních a nájemních nevyžaduje se udání sumy případné náhrady škody. (§ 1120. obč. z.)

§ 19. Mezi pachtem a nájmem činí § 1091. obč. z. následovní rozdíl:

Dá-li se věci užiti bez další přípravy a spracování, vzniká nájem; dá-li se však užiti věci jen pílí a namáháním, vzniká pacht.

---

*) Dlužník má právo odepříti placení více jak tříletých úroků, které se po uplynutí tříletí promlčují jako každá opětující se dávka (důchod, činže). Nečiní-li námitek proti placení, musí zaplatiti i starší dávky.

**) Rozhodnutí ze dne 18. listopadu 1879 č. 11398, ze dne 13. srpna 1884 č. 9182.

Smlouvy o obém uzavřené jsou smlouvy nájemní a smlouvy pachtovní. *) (Vzorce viz při § 26.)

Právo pachtovní neb nájemní stává se věcným právem, jestliže bylo zapsáno do knih veřejných. Z toho pak následuje, že každý nový nabyvatel nemovitosti právem tím stížené s tímto právem musí počítati a chce-li zapsané právo zrušiti, že učiniti tak může jen po řádné výpovědi. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 25. listopadu 1879 č. 12913.)

Je-li pacht anebo nájem stranou propachtující nebo pronajímající předčasně zrušen, tedy pachtýř anebo nájemce má právo na náhradu škody, kterou však (event. žalobou) prokázati musí. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 11. září 1868 č. 8576.)

Jestliže při dobrovolném zcizení pachtýř anebo nájemce novému nabyvateli ustoupí bez námitky, nemůže na dřívějším vlastníku žádati náhrady. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 29. července 1880 č. 7701.)

Pacht anebo nájem trvá po dobu smluvenou; ruší se však sám sebou, jestliže pachtovaná nebo najatá věc stala se nepotřebnou, **) jestliže prošla doba, na kterou smlouva byla uzavřena, nebo po řádné výpovědi.

Výpověď z nájmu řídí se úmluvou nebo zákonem; ***) výpověď z pachtu jest po zákonu půlletní, při tom ovšem i zde jest možná výpověď zvláštní dle ujednání.

---

*) Dle dvor. d. ze dne 21. března 1844 č. 537 a výn. c. k. min. fin. ze dne 20. ledna 1860 č. 57508 nesmí v okresu, kde mají své působiště, pachtovati úředníci státní a fondovní státní statky nebo statky a práva osobám morálním patřící, pokud zvláštního svolení k tomu nemají, a tolikéž ne úředníci městští městské nemovitosti (dvor. d. ze dne 29. března 1792) a lesníci lesní pozemky ve vlastním revíru (dvor. d. ze dne 22. února 1799.)

**) Stala-li se nepotřebnou zaviněním jedné strany, náleží druhé straně náhrada. (§ 1112. obč. z.)

***) Zákonitá výpověď z nájmu (totiž, nebyla-li žádná určitá vyjednána) jest čtrnáctidenní. (§ 1116. obč. z) Lhůty ku podání výpovědi jsou pro některá místa pevně ustanoveny. (Vide místod. nař. ze dne 31. července 1880 č. 36 z. z. ze dne 26. března 1885 č. 24 z. z., ze dne 9. října 1886 č. 75 z. z. — tato ohledně míst a příslušného okolí: Prahy, Chebu a Jablonce — pak min. nař. ze dne 3. října 1853 č. 193 ř. z. ohledně ostatních míst v Čechách.)

Žádost o vklad pachtu.

Slavný
c. k. okresní soude!

Kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti a nařiditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal v Solnické knihovní vložce 41. na usedlost č. 41 v Solnici podle pachtovní smlouvy ze dne 22. prosince 1889 — lit. A orig. & cop. — vklad pachtovního práva k pozemkům č. parc. 576, 577, 578/1 a 578/2 v Solnici na dobu od 1. ledna 1890 do 31. prosince 1895 pro mne Josefa Sýčka.

O tom budiž dána vědomost:

1. Mně u vrácení přílohy A orig. a
2. Tomáši Krásovi v Solnici.

Poplatek za vklad 3 zl. 75 kr.*) jest přiložen.

V Solnici, dne 27. prosince 1889.

Josef Sýček.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Rychnově.

Josef Sýček v Solnici

prosí o vklad pachtovního práva k pozemkům č. parc. 576, 577, 578/1 578/2 v Solnici na dobu od 1. ledna 1890 do

*) V tomto případě činila by roční pachtovní činže 100 zl.

Poplatek vkladní, jakož i poplatek skálový na smlouvu počítá se dle sumy, již obdržíme násobením jednoroční činže počtem roků, na něž byl pacht (anebo nájem) uzavřen. Kdyby suma tato přesahovala 800 zl., tedy nemusí býti přikládán poplatek ihned k žádosti, nýbrž vyměří ho berní úřad, pro nějž se k tomu cílí přiložiti musí k žádosti 1 rubrika offo.

31. prosince 1895*) na usedlost č. 41 v Solnici.

S přílohou A orig. & cop., 2 rubrikami a poplatkem 3 zl. 75 kr.

3. **Předmět poznámky.**

§ 20.

Knihovní poznámky mohou státi se:

a) K vyznačení osobních poměrů zvláště o obmezení ve správě jmění s tím právním účinkem, že nikdo nemůže odvolávati se na neznalost poměrů, kdo vymohl sobě v dotyčné knihovní vložce nějakého zápisu; na př. poznámky nezletilosti, opatrovnictví, prodloužení otcovské nebo poručnické moci, prohlášení o zletilosti, otevření konkursu, nebo

b) k opatření jistých právních účinků dle předpisů řádu soudu civilního nebo zákona knihovního; na př. poznámky pořadí, oddělení pozemků, společného váznutí, výpovědi hypotečních pohledávek, poznámky spornosti, sequestrace, exekučního prodeje.

§ 20. O poznámkách *ad a*) jedná § 52. kn. z., o poznámkách *ad b*) jednají §§ 53.—73. kn. z.

1. Poznámky ku vyznačení osobních poměrů jsou na př.:

poznámka opatrovnictví (poznamenává se, že N. N. pro marnotratnost dán jest do opatrovnictví),

poznámka substituce (poznamenává se substituce v odst. 3. odevzdací listiny uvedená pro nezletilého N. N.),

---

*) Vyznačení doby trvání nevyžaduje se přísně, doporučuje se však k vůli jasnosti knih. Jinak postačí i všeobecné žádání „o vklad práva pachtovního v smlouvě ze dne ... naznačeného“ nebo jen „podle smlouvy ze dne .... o vklad práva pachtovního pro ....“, protože obsah smlouvy jest patrný ze sbírky listin; kdo však seznati chce v takovém případě, pokud a ohledně čeho právo pachtovní trvá, musí nejen do knihy, ale i do sbírky nahlížeti.

poznámka nezletilosti (poznamenává se, že jest N. N. nezletilý),
poznámka prodloužení otcovské nebo poručnické moci (poznamenává se, že byla otcovská moc nad N. N. prodloužena),
poznámka konkursu (poznamenává se, že na N. N. prohlášen byl konkurs),
poznámka změny jména (poznamenává se, že N. N. provdáním se nabyla jména N. N.),
poznámka totožnosti (poznamenává se, že N. N. jest totožnou osobou s M. M.),
poznámka šlechtictví (poznamenává se, že N. N. povznešením do stavu rytířského přísluší jméno rytíř z N.).

Při zapisování těchto poznámek musí ovšem kromě praesentata a čísla vždycky býti uvedena listina, dle níž byla poznámka povolena, na př.: Podle dekretu c. k. krajského soudu v Mostě ze dne 28. srpna 1890 č. 8923 poznamenává se, že František Lhota pro marnotratnosť dán jest do opatrovnictví.

2. Poznámky ku založení jistých účinků dle knihovního zákona jsou na př.:

poznámka výpovědi (poznamenává se, že jest pohledávání v sumě 500 zl. c. s. c. sub N. Exh. 227 ai 1870 v pol. 7. váznoucí vypovězeno),
poznámka ex. prodeje (poznamenává se, že byla usedlosť č. 13 v Liškách dne 2. července 1890 exekučně prodána),
poznámka pořadí (poznamenává se pořadí k odprodeji pozemku č. parc. 925 do 29. září 1890; anebo poznamenává se pořadí pro obmýšlenou půjčku spořitelny Lounské v sumě 5000 zl. s přísl. do 29. září 1890 [— § 53. —]),
poznámka společného váznutí (poznamenává se společný závazek pohledávání v pol. 1., 3., 4. a 6. váznoucích ve vložce 146. C. pol. 1., 2., 3. a 4., co vložce vedlejší),
poznámka výmazu ve vložce vedlejší (výmaz práva zástavního za pohledávání Jana Vrány v sumě 500 zl. s 6% úrokem v pol. 5. váznoucího, ve vložce 29. C. 26. co vložce hlavní vložený se poznamenává),
poznámka přednosti (poznamenává se přednosť postoupená pohledávání Jana Vrány v sumě 500 zl. s 6% úrokem pod b. č. 5 váznoucí před výměnkem Marie Kotíkové pod b. č. 1 pojištěným),
poznámka zamítnutí (poznamenává se, že byla žádosť Antonína Křikavy o vklad práva vlastnického zamítnuta),

poznámka pořadí až do předložení originálu nebo překladu (poznamenává se žádost Antonína Křikavy o vklad práva vlastnického až do předložení originálu).

3. Poznámky ku založení jistých účinků dle řádu procesu civilního jsou na př.:

poznámka vedené exekuce (poznamenává se exekuce ku vymáhání pohledávky Jana Vrány v sumě 500 zl. s 6% úrokem pod b. č. 5 pojištěné),

poznámka exekuční sequestrace (poznamenává se exekuční sequestrace ku dobytí pohledávky Jana Vrány v sumě 500 zl. s 6% úrokem v pol. 5 pojištěné),

poznámka žaloby (poznamenává se, že jest pohledávání Jana Vrány v sumě 500 zl. s 6% úrokem pod b. č. 5 pojištěné žalobou vymáháno),

poznámka žaloby odpůrčí (poznamenává se, že jest vklad práva vlastnického pod b. č. 2 Janu Křížkovi zapsaný žalobou brán v odpor).

Že také jiného druhu poznámky jsou přípustny, dokazuje rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 5. srpna 1875 č. 8365, dle něhož byla povolena poznámka změny platebních modalit.

Ku významu nejčastějších zde poukáži.

Poznámka substituce obmezuje knihovního vlastníka ve volném nakládání s nemovitostí. Je-li na př. vdova knihovní vlastnicí statku, jejž z pozůstalosti svého manžela převzala se závazkem, že při zletilosti některého dítěte tomuto statek opět odevzdá, nemůže ani statek prodati, ani zadlužiti, majíc vlastně k němu pouze nárok poživatelský (rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 11. prosince 1888 č. 14381, 14382 a 14383) a povinnost odevzdati ho tak, jak ho převzala. (Naproti tomu závazek věřitele, že svoji pohledávku nesmí postoupiti nebo zadlužiti, nevadí, aby exekuční vklad na ni byl povolen. — Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 25. ledna 1876 č. 12494.)

Poznámka nezletilosti vlastníka (hypotéky nebo pohledávky) má za následek, že tento svým právem volně nakládati nemůže, že však také proti němu nelze platně nabyti knihovních práv bez svolení poručníka a schválení soudu poručenského.*)

---

*) Byl-li vynesen proti nezletilému trestní nález, odsuzující téhož ku náhradě škody, tedy možno povoliti exekuci na jeho knihovní pohledávku

Zásada tato zachovává se i ohledně vlastníka byť i ve skutečnosti již zletilého, pokud zletilosť jeho vymazáním poznámky nezletilosti z knih patrna není. (Rozhodnutím ze dne 15. prosince 1885 č. 14138 odepřel c. k. nejv. soud věřiteli i právo, aby žádal k odstranění překážky nezletilosti dlužníka o duplikát dekretu, jímž tento zletilým byl prohlášen. C. k. vrchní zemský soud v Praze rozhodnutím ze dne 13. prosince 1887 č. 32193 odepřel věřiteli právo k žádosti o výmaz poznámky nezletilosti na základě křestního listu.)

Stejný účinek mají poznámky o opatrovnictví a o prodloužení otcovské nebo poručnické moci.

Poznámka otevření konkursu uzavírá knihu*) všem dalším vkladům a zápisům proti kridatáři, byť ještě ani poznámka zapsána nebyla, jen když prohlášení konkursu známým se stalo. (G. U. W. č. 3982 a 6069.) Toliko pohledávky privilegované, které i v konkursu v prvním pořadí se musí přikázati, na př. poplatky z převodu vlastnictví k dotyčné nemovitosti, mohou býti zapsány do knih i po otevření konkursu. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 15. září 1885 č. 10826.)

Proti jakýmkoliv jiným zápisům, vyjma případu v § 56. kn. z. uvedeného má absolutní moc a nepřipouští se ani knihovní převod pohledávky, která byla před otevřením konkursu postoupena. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 29. září 1886 č. 11489.)

O poznámkách pořadí jednají §§ 53.—58. kn. z. Tyto paragrafy mají však na zřeteli pouze poznámky pořadí pro obmyšlené odprodeje nebo pro obmyšlené přijetí půjčky.

V knihách pozemkových nalézáme však ještě jiné poznámky, mající účinek na knihovní pořadí, totiž poznámky současnosti (§ 8. instr.) a poznámky přednosti.

Poznámka současnosti zabezpečuje stejné pořadí všem knihovním zápisům na témže listu knihovní vložky současně žádaným bez ohledu na to, že jeden má dřívější číslo podací než druhý.

V tomto pořadí jednotlivé současné zápisy spolu konkurují a dojde-li na krytí jich ze soudního rozpočtu, musí jednotlivé po-

---

bez ohledu na poznámku nezletilosti. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 13. dubna 1880 č. 4188.)

*) § 2. k. ř. Právní účinky uvalení konkursu nastanou početím toho dne, kterého byl u konkursního soudu přibit edikt konkursní na domě soudním. (§ 69.)

hledávky spokojiti se s případným quotientem, jestliže se na všecky nedostalo úplného krytí.

Poznámky současnosti z moci úřední se vykonají, kdežto poznámky postoupené přednosti teprve na žádosť stran a na základě svolení toho, jenž svým právem právu jiného v pořadí ustupuje.

Postoupení knihovní přednosti má ten účinek, že co do knihovního zajištění zamění si místa ten, kdo postupuje s tím, jemuž postupuje, a že následkem toho při rozpočtech dražebních cen přikáže se zadnější pohledávka, které byla některou přednější pohledávkou postoupena knihovní přednosť, v pořadí této pohledávky, ta pak v pořadí oné pohledávky pozdější, které postoupila přednosť. *)

Ten, kdo knihovní přednosť postupuje právu jiného před právem svým, musí výslovně prohlásiti a dáti k tomu cíli své svolení, aby poznámka o tom knihovně byla provedena. O tom jsou však různé náhledy, zdali prohlášení takové musí býti také legalisováno. K záporné odpovědi svádí to, že jedná se pouze o knihovní poznámku, a ne o vklad anebo záznam nějakého práva, kterýmiž toliko druhy práva lze měniti a jimi disponovati. Leč to nezdá se býti správným. Zákon ze dne 4. června 1882 č. 67 ř. z. kategoricky žádá legalisovaného podpisu stran, jichž práva mají býti obmezena, zrušena nebo převedena. A to nedá se upříti, že postoupením přednosti právo postupujícího se obmezuje, neboť může býti realisováno teprve po tom, až práva mezi ním a právem, jemuž postoupena byla přednosť, dojdou uhrazení, kdežto bez postoupení přednosti ve svém původním pořadí bez ohledu na pozdější by bylo kryto.

Poznámka jest tedy v tomto případě jen věcí formální, což vyslovil také c. k. moravsko-slezský vrchní soud rozhodnutím ze dne 6. listopadu 1888 č. 9681.

Poznámky společného váznutí mají význam pouze evidenční, neboť materielní hodnotu svoji podržely by simultánní zápisy i bez poznámky takové.

O poznámkách výpovědi jednají §§ 59. a 60. kn. z. Účinek jejich jest ten, že výpověď jest platna i proti třetím osobám, jež

---

*) Stačí-li dražební cena na obě pohledávky úplně, přikáží se obě ve svých původních pořadích bez ohledu na postoupenou přednosť. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 11. května 1886 č. 5479.)

by před uplynutím doby výpovědní nemovitosť vypovězeným právem stíženou na sebe převedly.

Výpověď může býti dána soudem anebo notářem. Žádosť o poznamenání výpovědi může býti obsažena v žádosti vypovídací. (Na př. na konec žádosti: „Zároveň prosím, aby bylo v knihovní vložce č. 37 katastrální obce Vranské poznamenáno, že jest mé sub N. Exh. 7624 ai 1884 na usedlosti č. 37 ve Vraném právem zástavním pojištěné pohledávání v sumě 1000 zl. s 5% úrokem a útratami až do 50 zl. na půl roku vypovězeno.“) V takovém případě musí býti o jedno vyhotovení více připojeno pro sbírku listin a první pare opatřeno kolkem za 1 zl. 50 kr.

Právo ku žádání o knihovní poznámku výpovědi přísluší i pohledávce právem nadzástavním pojištěné, ale jen tehdá, je-li ten, jemuž dána jest výpověď, skutečně zapsán co vlastník zastavené pohledávky. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 24. února 1874 č. 1599.)

Nejčastěji v knihách se vyskytující poznámkou jest poznámka spornosti. (§ 61.—71. kn. z.)

Také poznámka spornosti má účinek proti třetím osobám a zabraňuje, aby žalovaný po žalobě nemovitostí svojí nebo svojí pohledávkou na škodu žalujícího mohl nakládati, ji zciziti nebo zadlužiti.

Poznámka spornosti jest přípustna pouze, když někdo, jenž ve svém knihovním právu jest zkrácen (rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 7. prosince 1875 č. 13412), podá žalobu na uznání neplatnosti knihovního vkladu, když podá žalobu o výmaz proto, že zapsané právo uhaslo promlčením, a když podá žalobu na uznání a zápis práva následkem vydržení. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 22. února 1888 č. 218.)

Další poznámkou jest poznámka zažalování na zaplacení.

Jiné případy se nepřipouštějí. Tak zamítl c. k. nejv. soud rozhodnutím ze dne 31. prosince 1878 č. 14379 poznámku zápovědi na knihovní pohledávku, rozhodnutím ze dne 15. července 1885 č. 8170 poznámku exekučního zájmu držebních práv, protože nevztahují se takové případy ke zkrácenému „knihovnímu“ právu. Poznámky žalob na dodržení smlouvy postupní o nemovitostech zamítá z toho důvodu, že se teprve domáhají „knihovního“ práva. (Rozhodnutí ze dne 30. července 1878 č. 8010.)

Žalobu na provedení práva zpáteční koupě, je-li v knihách

zapsáno, lze poznamenati. (Rozhodnutí ze dne 17. července 1878 č. 7969.)

Taktéž žádosti o poznamenání spornosti mohou býti obsaženy v žalobě samé. (Na př. „konečně prosím, aby bylo v Citolibské knihovní vložce 13. poznamenáno, že jest mé pohledávání v sumě 500 zl. s přísl. sub N. Exh. 148 ai 1886 na usedlosti č. 13 v Citolibech váznoucí žalobou vymáháno“ nebo „zároveň prosím o knihovní poznamenání, že jest na zaplacení 5% úroku z pohledávky 3000 zl. sub N. Exh. 1523 ai 1884 pro spořitelnu Lounskou na usedlosti č. 13 v Citolibech, zapsané ve vložce 13., pojištěného, za dobu od 1. ledna 1887 do 31. prosince 1889 podána žaloba.“)

Poznámka sequestrace zabezpečuje věřiteli před dalším knihovním nabyvatelem právo ku vydobytí své pohledávky z užitků zastavené nemovitosti. Sequestor stane se hospodářem na nemovitosti, má však býti podle zákona hospodářem dobrým. Jemu přísluší, aby z výtěžku platil daně a veřejné platy, pak úroky z pojištěných kapitálův.

Sequestrace na nemovitosti dlužníkovy, pokud pro něho v knihách veřejných jsou zapsány, vždy musí býti knihovně poznamenána.

Žádosť o povolení a poznamenání sequestrace může býti podána buď samostatně nebo současně s žádostí vkladní. (Na př.: „prosím 1. o vklad exekučního práva zástavního za ..., 2. o exekuční sequestraci požitků z usedlosti č. ... pro totéž mé pohledávání s přísl. a 3. o poznamenání exek. sequestrace.“)

Za účelem uzavření knihy pro veškeré další zápisy proti dřívějšímu vlastníku poznamená se ihned po provedené exekuční dražbě, že byla nemovitosť (hyp. pohledávka) exekučně prodána. (§ 72. a 73. kn. z.)

Žádosť o poznamenání opatrovnictví.

| 1 zl. 50 kr. |

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil a c. k. knihovnímu úřadu nařídil podle dekretu c. k. krajského soudu v Litoměřicích ze dne 3. března 1890 č. 2726 — lit. A orig. & cop. — při zápisu práva vlastnického mého opatrovance Karla Čipery k usedlosti č. 12 ve Velemíně, zapsané ve vele-

mínské knihovní vložce 12. na listu B téže vložky poznámku, že dán jest Karel Čipera pod opatrovnictví.

Příloha lit. A budiž mně opět vrácena.

Ve Velemíně, dne 10. března 1890.

Jan Kučera.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lovosicích.

Jan Kučera, rolník ve Velemíně,
co opatrovník Karla Čipery

prosí o knihovní poznamenání při vlastnickém právu Karla Čipery k usedlosti č. 12 ve Velemíně, že jest Karel Čipera dán pod opatrovnictví.

S přílohou A orig. & cop. a 1 rubrikou.

4. Knihovní předchůdce.

§ 21.

Knihovní zápisy jsou přípustny jen proti těm, kteří v čase podání žádosti v knihách zapsáni jsou co vlastníci nemovitosti nebo práva, ohledně kterých má státi se zápis, aneb alespoň současně o vklad anebo záznam svého práva žádají.

§ 22.

Byla-li nemovitost anebo knihovní práva na více osob po sobě mimoknihovně převedena, může poslední nabyvatel, vykázav své předchůdce, žádati o knihovní převod přímo na sebe.

Byla-li zaplacena knihovní pohledávka, která převedena byla mimoknihovně na třetí osobu, tedy může dlužník bez předchozího knihovního převedení žádati o její výmaz.

§ 23.

Prodá-li se nemovité jmění nebo knihovní právo do pozůstalosti patřící, budiž povolen kupci vklad nabytého práva bezprostředně po zůstaviteli.

§ 24.

Pokud vymoci může věřitel dědice zajištění na připadlé jemu nemovitosti nebo pohledávce zůstavitelově, ustanovuje § 822. obč. z.

§ 25.

Pokud vymožena mohou býti knihovní práva ještě po otevření konkursu, ustanovuje řád konkursní.

§ 21. Podmínka knihovního zápisu v § 21. kn. z. stanovená opírá se o ustanovení § 432. obč. z., jenž praví: Především jest k zápisu do knih veřejných potřeba, aby ten, z něhož vlastnictví na jiného má přejíti, sám byl již co vlastník zapsán.

Z analogie tohoto paragrafu plyne pak i ta okolnosť, že vůbec všech knihovních práv lze proti někomu jen tehdá nabyti, když on sám v knihách jest zapsán. *)

Z této zásady ani nabývání cestou vydržení není vyjato, neboť ten, jenž z vydržení chce vydobyti si právo knihovní, proti posavadnímu knihovnímu vlastníku práva se musí domáhati. (Odchylka v § 23., 24. a 25.)

Vůbec možno proti jinému nabyti jen takových práv, jaká on sám má. Nemá-li sám práva knihovního, nemůže právo takové ani zadati aniž může býti proti němu vymoženo. Proti vlastníku neknihovního práva opět jen neknihovní právo se může vymáhati.

Drží-li kdo právo k nemovitosti sice fakticky, avšak ne-

*) Za dlužný poplatek z převodu vlastnictví, jejž předchůdce nynějšího vlastníka hypotéky zůstal dlužen, povolen přes to záznam, ač dlužník již nebyl vlastníkem. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 9. června 1874 č. 5817.)

knihovně, možno jen toto neknihovní právo držební proti němu stíhati.

Tento případ v praxi velmi často přichází a zejména v dřívější době, pokud nebylo tak přísné evidence katastrální a povinnosti soudů, aby samy vynucovaly zapisování změn vlastnických do veřejných knih. (Zákon ze dne 23. května 1883 č. 82 ř. z.)

Exekuci na práva neknihovní lze vésti toliko zájmem jich, popisem a odhadem. Knihovně nelze o tom ani poznámku učiniti. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 15. července 1885 č. 8170.)

Pokračováním exekuce jest pak ihned exekuční dražba.

Vydražením kupec jen exequovaných neknihovních práv nabude, pročež zůstává teprve jeho věcí, aby se o knihovní pořádek přičinil. K tomu nepostačí však jednoduché prohlášení dřívějšího vlastníka knihovního, že exekutu prodal a odevzdal a svoluje v knihovní převod, protože ku nabývání ze smlouvy jest potřebno prohlášení jak strany, která zadává knihovní právo, tak i strany, která ho přijímá. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 17. července 1883 č. 8492.) Musí tedy vykázati vydražitel řádnou smlouvu buď původní nebo novou.

Žádost o exekuční zájem, popis a odhad kupních a držebních práv.

36 kr.

Slavný
c. k. okresní soude!

P. Alois Kolář mně po dnes nezaplatil.

Kladu tedy prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně proti němu k dobytí mé pohledávky v sumě 300 zl. c. s. c. podle rozsudku tohoto slavného soudu ze dne 2. září 1885 č. 9716 — lit. A orig. — povoliti exekuční zájem, popis a odhad jeho kupních a držebních práv k domku č. 16 v Mladé od p. Arnošta Červenky koupenému a převzatému, ale na tohoto posud knihovně nepřipsanému, a račiž naříditi c. k. výpravně, aby exekuci tuto za přispění soudních znalců vykonala.

O tom budiž také p. Arnošt Červenka v Mladé vyrozuměn.

Zároveň prosím o přiřknutí následovních útrat proti exekutu ku placení do 14 dnů pod následky exekuce:

za sepsání této žádosti	1 zl	50 kr.
dvojí opis	— „	60 „

kolky	— zl.	72	kr.
kolek na protokol	— „	36	„
1 rubriku s kolkem	— „	25	„
papír, výpravu a podání	— „	10	„

s výhradou útrat výkonu a poselného.

V Mladé, dne .....

František Malý.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Nových Benátkách.

František Malý, obchodník v Mladé,
proti
p. Aloisu Koláři v Mladé,

ad N. Exh. 9716 ai 1885

prosí o exekuční zájem, popis a odhad kupních a držebních práv poslednějšího k domku č. 16 v Mladé pcto. 300 zl. c. s. c.

2 krát
s A orig., 1 rubrikou a kolkem
za 36 kr.

§ 22. Faktického vlastnictví lze nabyti i neknihovně a neknihovně nabyté může dále na jiné osoby neknihovně přecházeti.

Ten však, kdo chce faktické své vlastnictví i vlastnictvím knihovním doplniti, musí vykázati, kterou cestou vlastnictví naň přešlo od posledního knihovního vlastníka. Toho docílí předložením všech po řadě jdoucích postupních smluv dřívějších vlastníků, nebo není-li smluv, zvláštním prohlášením jednotlivých předchůdcův, a když — snad následkem úmrtí — nelze takových prohlášení dosíci, tedy žalobou.

Druhá věta tohoto paragrafu jest neúplná a jen v souvislosti s větou první pochopitelná, neboť o výmaz pohledávky knihovní

na třetího mimoknihovně postoupené může býti žádáno jen na základě kvitance a postupní listiny řádně vystavené.

Žádost o vklad převodu vlastnictví s neknihovního vlastníka.

1 zl. 50 kr.

Slavný c. k. okresní soude!

Smlouvou ze dne 2. listopadu 1877 — lit. A orig. & cop. — postoupil p. Martin Lukáš své vlastnické právo k pozemku č. parc. 316 v Sedmihorkách p. Karlu Drobnému.

Smlouva tato nebyla však posud do knih vložena.

Nyní postoupil p. Karel Drobný své právo k témuž pozemku smlouvou ze dne 4. dubna 1890 — lit B orig. & cop. — mně, pročež kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž povoliti podle uvedených smluv lit. A & B vklad práva vlastnického k pozemku č. parc. 316 v Sedmihorkách mně Janu Kosíři, a račiž naříditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vklad ten ve vložce sedmihorské 64. vykonal.

O tom budiž dána vědomost:

1. mně u vrácení příloh A & B orig.,
2. p. Martinu Lukáši v Sedmihorkách,
3. p. Karlu Drobnému v Sedmihorkách,
4. sl. c. k. bernímu úřadu v Turnově s doložením, že byla smlouva lit. A pod č. 213 B ai 1877, a smlouva lit. B. pod č. 96 B ai 1890 ohlášena k vyměření poplatku, pak
5. sl. c. k. katastrálnímu úřadu v Turnově.

V Sedmihorkách, dne .....

Jan Kosíř.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Turnově.

Jan Kosíř v Sedmihorkách

prosí o vklad práva vlastnického k pozemku čís.

parc. 316 v Sedmihorkách.

S přílohami A & B orig. & cop., 3 kolkovanými a 2 offo rubrikami.

§ 23. Odchylkou od §§ 21. a 22. jest § 23.; kdežto oba dřívější vyžadují průkazu o předchůdcích při žádosti o převod vlastnictví, nežádá tento paragraf takového průkazu, ačkoliv i zde jest mezi knihovním vlastníkem a novým nabyvatelem vlastník neknihovní, dědic.

Po úmrtí zůstavitele nastupuje totiž ve skutečné vlastnictví a držení ihned dědic, jakmile jeho přihlášení se k pozůstalosti k soudu bylo přijato.

Prodá-li se nemovitý statek do pozůstalosti patřící, vydá soud vydražiteli pouze odevzdací listinu,*) podle níž samotné se naň vlastnictví knihovně převede.

Prodej tento rozumí se však před ukončením jednání pozůstalostního. Po vydání pozůstalostní odevzdací listiny musela by i tato vydražitelem ku převodu vlastnictví býti vykázána.

§ 24. Také § 24. odchyluje se od zásady §§ 21. a 22. kn. z., ale jen částečně, neboť nabývání práv knihovních, v tomto paragrafu míněné, není úplné a bezpodmínečné, jako v § 23., nýbrž jest podmíněno a obmezeno ustanovením § 822. obč. z.**)

Máť pouze zabezpečiti věřiteli knihovní pořadí dříve ještě, nežli dědic sám knihovního vlastnictví nabude, aby tento na škodu jeho dědictví zciziti a zadlužiti nemohl.

---

*) Dle analogie § 178. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., dávajícího legatáři právo, aby na základě potvrzení soudu pozůstalostního co vlastník knihovně byl zapsán, musí i tato odevzdací (adjudikační) listina obsahovati intabulační klausuli.

**) § 822. Věřitelé dědicovi mohou sice statek jemu připadlý i dříve než mu byl odevzdán obstaviti, v zástavu vzíti, nebo se dát na něm zaznamenati. Takovéto zajištění nelze jinak povoliti, leč s výslovným vyhrazením, že nemá na ujmu býti nárokům, jež se při vyjednávání pozůstalosti objeví, a že má míti účinek teprve ode dne odevzdání pozůstalosti.

Poněvadž tento paragraf mluví výslovně o záznamu, má se mnohdy za to, že jest vklad nepřístupný. C. k. nejvyšší soud však opětně ve svých rozhodnutích (ze dne 14. září 1880 č. 9950 a ze dne 18. listopadu 1880 č. 13183) vyslovil, že jest i vklad přípustný, předpokládaje ovšem, že se žádosť opírati musí o listinu ku vkladu způsobilou.

Pořadí toto počítá se podle podání žádosti bez ohledu na to, kdy bude dědictví přiřknuto dědicovi. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 30. května 1877 č. 5810.)

Jako věřitel jest také oprávněn žádati o knihovní zajištění svého legátu na statku pozůstalém ještě před ukončením jednání pozůstalostního legatář, neboť legát platiti jest povinen dědic a proto jest legatář věřitelem dědice a přísluší jemu právo vzíti dle § 822. obč. z. dědictví do zástavy. Podobně rozhodl c. k. nejv. soud dne 23. března 1876 č. 893 a dne 11. července 1876 č. 7906.

Věřitel může i proti legatáři použiti § 822. obč. z. (Rozh. c. k. nejv. soudu ze dne 9. července 1878 č. 7411.)

Žádost o vklad exekučního práva na dědictví.

1 zl. 50 kr.

Slavný
c. k. okresní soude!

Podle úředního vysvědčení tohoto slavného soudu ze dne 2. května 1890 č. 5907 — lit. A orig. & cop. — přihlásila se pí. Anna Staňková co jediná dědička ku pozůstalosti po své matce Marii Vránové a přihlášení její bylo k soudu přijato. Poněvadž dle téhož úředního vysvědčení do pozůstalosti té patří domek č. 39 v Miletíně a pí. Anna Staňková domek ten bude děditi, a poněvadž mně pí. Anna Staňková po dnes ničeho nezaplatila na moji pohledávku 100 zl. s 5% úrokem od 1. července 1888 a s útratami v sumě 7 zl. 16 kr. rozsudkem tohoto slavného soudu ze dne 3. prosince 1888 č. 12729 — lit. B orig. & cop. — mně příslušící, tedy kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně proti ní podle úředního vysvědčení ze dne 2. května 1890 č. 5907 a rozsudku ze dne 3. prosince 1888 č. 12729 s výhradou § 822. obč. z. povoliti vklad exekučního práva zástavního za mé pohledávání v sumě 100 zl. s 5% úrokem od 1. července 1888 a s útratami v sumě 7 zl. 16 kr. na domek č. 39 v Miletíně, dědičně jí připadlý, a račiž naříditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vklad ten v miletínské knihovní vložce 39. vykonal.

O tom budiž dána vědomost:

1. mně u vrácení příloh A & B orig.,
2. pí. Anně Staňkové v Miletíně.

Poplatek vkladní (75 kr.) jest přiložen.

Zároveň prosím o přiřknutí následujících útrat proti exekutce k placení do 14 dnů pod následky exekuce:

za sepsání žádosti o vydání úředního vysvědčení.	1	zl.	—	kr.
opis téže	—	„	20	„
kolky	1	„	36	„
podání	—	„	10	„
sepsání této žádosti	1	„	50	„
dvojí opis	—	„	60	„
kolky	1	„	86	„
poplatek za vklad	—	„	75	„
1 rubriku s kolkem	—	„	25	„
opisy příloh A & B	—	„	40	„
podání	—	„	10	„
poselné	—	„	35	„

V Miletíně, dne .....

Jakub Tříska.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Hořicích.

Jakub Tříska v Miletíně,
proti
pí. Anně Staňkové v Miletíně,

ad N. Exh. 12729 ai 1888

prosí o vklad exekučního práva zástavního za své pohledávání v sumě 100zl. c. s. c. na dědičně jí připadlý domek č. 39 v Miletíně s obmezením § 822. obč. z.

2krát
s A a B orig. & cop., 1 rubrikou a poplatkem 75 kr.

§ 25. Jakmile na jmění vlastníka nemovitosti nebo pohledávky hypotekární uvalen jest konkurs, tedy ihned poznamená se otevření konkursu z moci úřední také ve veřejných knihách.

Toto poznamenání jest pro všecka knihovní jednání veřejnou vyhláškou a nikdo nemůže odvolávati se na to, že o otevření konkursu nevěděl.

Proto nelze více nabyti od kridatáře žádných knihovních práv a také ne proti němu žádných, jakmile zapsána byla do veřejných knih poznámka o konkursu; ba ani tenkrát ne, když právní jednání, z něhož by se zápis odvozoval, před prohlášením konkursu se stalo.

Rozhodným ku posouzení, zdali má býti zápis knihovní po otevření konkursu povolen, jest praesentatum, čas podání žádosti. Tím rozumí se však pouze podání u soudu knihovního, tak že kdyby soud knihovní byl jen soudem rekvirovaným, a jiný soud by zápis povoloval, jest bez účinku čas podání u soudu povolovacího.

Od tohoto pravidla odchýlil se c. k. nejv. soud, rozhodnuv dne 15. září 1885 č. 10826, že vzdor poznamenání konkursu může býti na nemovitosť kridatáře povolen vklad zástavního práva za poplatky z převodu vlastnictví k téže nemovitosti, protože poplatky ty požívají zástavního práva po zákonu a neparticipují s ostatními věřiteli na výtěžku za nemovitosť, nýbrž musí býti v prvním pořadí cele přikázány.

Práva věřitelů řídí se po otevření konkursu řádem konkursním.*)

---

*) § 1. Otevřením konkursu odejme se dlužníku neschopnému placení z jeho volného nakládání veškeré jmění podléhající exekuci, které již má nebo které jemu v čase trvání konkursu připadne.

Veškeří věřitelé, kteří nabyli práv před otevřením konkursu, mají dohromady právo dle ustanovení řádu konkursního toto jmění vzíti do opatrování a správy a učiniti se z něho zaplaceni.

§ 2. Právní účinek otevření konkursu nastane počátkem toho dne, kdy edikt o prohlášení konkursu na soudní budově byl vyvěšen.

§ 3. Po otevření konkursu jest každé právní jednání dlužníka v konkurs upadlého, pokud týká se jmění do konkursní massy patřícího, zejména každý prodej, zastavení nebo zadlužení vůči věřitelstvu neplatné. Zaplatil-li kdo kridatáři po otevření konkursu pohledávku jemu dlužnou, tedy sprostí se povinnosti opětného placení konkursní masse, jestliže dokáže, že v čas placení o otevření konkursu věděti nemohl, což i tehdá platí, kdyby kridatář plat ten konkursní masse neodvedl. Plat kridatářem některému věřiteli po otevření konkursu daný jest platným jen tou částkou, kterou by věřitel při rozdělení massy byl obdržel.

§ 4. Věřitelstvo jest oprávněno nastupovati jménem kridatáře s výhradou dobrodiní inventáře dědictví a přijímati odkazy . . .,

Listiny.

§ 26.

Vklady a záznamy mohou býti povoleny jen na základě listin, které vyhotoveny jsou ve formě k jejich platnosti předepsané.

Tyto listiny musí obsahovati platný právní důvod, když jedná se o nabytí nebo změnu věcného práva.

§ 27.

Listiny, na jichž základě státi se má nějaký knihovní zápis, musí býti prosty takových viditelných vad, které by hodnověrnosť jejich oslabovaly, a sestávají-li z více archů, tak musí býti sešity, aby nemohl býti jiný arch podsunut.

Osoby právního jednání súčastněné tak musí býti v listině poznačeny, aby nemohly s jinými býti zaměněny, jakož i musí v ní býti udáno místo, den, měsíc a rok vyhotovení.

§ 26. Novým knihovním zákonem byla mnohá dřívější zákonitá ustanovení zrušena. Tak byl také paragrafem 26. a 27., pak 31. a 32. kn. z. zrušen § 434. obč. z.,*) který vyžadoval k platnosti knihovní listiny, aby byla spolupodepsána dvěma svědky a někdy i vlastní rukou psána. (§ 114. ř. soud.)

Této opatrnosti není potřeba dbáti**) po zavedení nucené

---

§ 11. Po otevření konkursu nelze proti kridatáři na jmění do konkursní massy patřící nabyti ani práv zástavních anebo retenčních, ani zápovědi nebo jiného druhu zajištění, aniž možno v exekuci dříve povolené pokračovati ....

§ 53 Výrokem soudu, že jest konkurs skončen, nabývá kridatář opět práva vládnouti volně svým jměním.

*) § 434. Když ale nedostaví se postupující osobně (rozuměj na panský úřad, aby postoupení ústně jen oznámil), jakož i ve všech případech městských knih a desk zemských se týkajících, musí býti o právním jednání sepsána listina, a podepsána nejen od stran smlouvu uzavírajících, ale i dvěma hodnověrnými muži co svědky.

**) Plenární usnesení c. k. nejv. soudního dvoru ze dne 7. května 1872 č. 4596 a ze dne 28. prosince 1875 č. 8600.

legalisace při listinách, jež byly sepsány po platnosti nového knihovního zákona (15. února 1872). Listiny vydané před tím řídí se ještě ustanovením § 434. obč. z.

Ku platnosti listin knihovních jest potřebí, aby vůbec obsahovaly:

1. Jméno, příjmení a bydliště stran, jichž se právní jednání týče,
2. určité poznačení věci, o niž se jedná,
3. právní důvod jednání a všecky jeho podmínky,
4. místo a čas, kde a kdy se právní jednání stalo,
5. svolení ke knihovnímu zapsání se strany toho, jenž knihovní právo zadává a
6. podpis jednajících stran.

ad 1. Aby předešlo se každé možné mýlce, hleděti jest vždy k tomu, aby poznačení osob v listině uvedených nepřipouštělo žádným způsobem pochybnosť o totožnosti osoby. Jsou-lí v jedné obci téhož jména dvě osoby neb i více, nutno použiti i poznačení vedlejších (čísla domu, jména po statku a p.).

Při obchodních společnostech v rejstříku obchodním zapsaných připouští se dle § 111., 164. a 213. zák. obch. zapsání firmy v přesném souhlase s názvem do rejstříku obchodního zapsaným. Při tom však uvedeno musí býti v listině jméno, příjmení a bydliště zástupce firmy, jenž v zastoupení jejím právní jednání uzavírá.

ad 2. Určité poznačení věci, o niž se jedná, taktéž má za účel vyhnutí se všem možným pochybnostem. § 435. obč. z. ustanovoval, že má býti předávaná věc dle svých hranic poznačena. Toho nevyžaduje se nyní u katastrálních celků (parcel, usedlostí, domů), když katastr byl opraven, dle skutečnosti doplněn a uveden v souhlas s pozemkovou knihou. Toliko tehdá, když oddělovati se má nějaká část katastrálního celku, musí býti hranicemi poznačena. Dělení musí státi se na základě plánku úředním měřičem nebo autorisovaným inženýrem zhotoveného, jenž buď v smlouvě samé jest nakreslen, anebo přiložen co její integrující část. V obou případech musí býti ve smlouvě odvolání se na plánek.

Tvoří-li však parcela čtverec anebo pravidelný obdélník nejvýš 20 m. široký*) a její rozdělení na poměrné dílce jako polovinu, čtvrtinu i podle udání míry správně se dá provésti, tedy se plánku nevyžaduje. Postačí udání míry a směru, kterým se má dělení přímou čarou provésti.

---

*) Délka nerozhoduje.

U katastrálních celků jest dostatečné poznačení, jak zapsány jsou v knihovní vložce na listu A (usedlost č. ..., role č. kat. ...).

ad 3. Bez udání právního důvodu není listina platna a nelze z ní pravého držení nabyti. (§ 316. obč. z.: Držení nějaké věci jest pravé, spočívá-li na platném titulu, to jest na nějakém ku nabývání schopném právním důvodu.) Právní důvod má již nadpis listiny naznačovati, na př. smlouva trhová — z koupě, listina darovací — z darování, dlužní úpis — z půjčky a p.

ad 4. K tomuto odstavci důležité jest připamatování ohledně datování vzhledem k povinnosti ohlášení listiny ku vyměření poplatků. Lhůta k ohlášení běží 8 dnů (svátek na poslední den připadající nepočítaje) ode dne „vyhotovení“ listiny, tedy nikoliv ode dne podepsání, v čemž často promeškání se stává.

Byly různé náhledy o tom, a tvrdili někteří, že listina stane se listinou teprve podepsáním, a že ani tehdá nepodléhá ještě povinnosti ohlašovací, když jen některá ze stran súčastněných ji podepsala, tvrdíce, že ani potud není ještě perfektní; leč nyní drží se rozhodnutí vyšších instancí vždy jen té zásady, že povinnost ke přihlášení nastává po 8 dnech ode dne vyhotovení listiny, ať byla i vůbec anebo jen částečně nepodepsána.

ad 5. Klausule intabulační jest nutnou podmínkou ku vkladu práva knihovního; bez ní jen záznamu práva lze nabyti. Spokojí-li se nabyvatel listinou, v níž klausule té není, nemůže pak ani donucovati odpůrce, aby ke knihovnímu vkladu přivolil. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 4. září 1877 č. 7351.)

ad 6. Podpis strany, jejíž právo listinou má býti obmezeno, zrušeno nebo převedeno, musí býti legalisován. *)

---

*) Úlevy legalisační poskytuje nový

Zákon ze dne 5. června 1890 č. 109 ř. z.

o knihovních vkladech na základě soukromých listin ve věcech knihovních nepatrné ceny.

Za souhlasu obou sněmoven říšské rady nařizuji, jak následuje:

§ 1.

Ve věcech knihovních nepatrné ceny nahrazuje se požadavek soudního nebo notářského ověření podpisů na soukromé listině za účelem knihovního vkladu předepsaný spolupodpisem dvou hodnověrných mužů jako svědků, jestliže vykonati se má vklad v obvodu toho soudního dvoru první stolice, v němž listina byla zřízena. Svědkové připojtež vlastní rukou podpis svého jména a příjmení, udání své živnosti nebo svého zaměstnání, svého bydliště, stáří, jakož i pro-

Legalisování může státi se soudem anebo notářem.

Podpis strany, která v listině pouze nabývá (aniž by na př. své nabývané právo opět neobmezovala, jako kupec, jenž svoluje, aby se na koupenou nemovitosť vložila kupní dobírka), legalisován býti nemusí.

Od této všeobecné zásady jsou následovní výjimky:

1. Legalisování podpisu strany své právo obmezující, zrušující nebo převádějící není potřeba, když listina k nabytí úplné platnosti ještě schválena musí býti úřadem, jemuž opatrovati náleží zájmy toho, jenž listinu podepsal anebo v jehož zastoupení byla jiným podepsána, na př. když poručník vydává listinu knihovní jménem poručence, dědic jménem pozůstalosti a p. (Zákon ze dne 4. června 1882 č. 68 ř. z.)

---

hlášení, že jest jim osobně znám ten, jehož podpis za pravý potvrzují.

Tato ustanovení nevztahují se

1. na listiny pro zemské desky;

2. na plné moci;

3. na listiny, v nichž výše pohledávky nebo cena nebo hodnota nemovitosti nebo práva vůbec není udána, nebo v nichž udaná suma bez úroků a vedlejších povinností 100 zl. převyšuje.

V mezích výše udaných ustanoví zemské zákonodárství, které věci knihovní za věci nepatrné ceny ve smyslu tohoto zákona mají býti považovány.

§ 2.

Tento zákon vstoupí v jednotlivých zemích současně v platnosť se zemským zákonem, jehož se pro dotyčnou zem ustanovení § 1. týče.

§ 3.

Provedení tohoto zákona uloženo jest ministru spravedlnosti.

Zákon ze dne 26. března 1891 č. 25 z. z.
platný pro království České.

Po návrhu zemského sněmu Mého království Českého nařizuji, jak následuje:

§ 1.

Ve smyslu § 1. říšského zákona ze dne 5. června 1890 č. 109 ř. z. považují se za věci knihovní nepatrné ceny takové záležitosti, ohledně jichž státi se má knihovní vklad na základě soukromé listiny, v níž výše pohledávky nebo cena nebo hodnota nemovitosti nebo práva udána jest a v níž udaná suma bez úroků a vedlejších povinností nepřevyšuje 100 zl.

§ 2.

Mému ministru spravedlnosti jest uloženo provedení tohoto zákona.

2. Taktéž nevyžaduje se legalisace, když jest listina jakožto veřejná sepsána úřadem k tomu povolaným anebo notářem.*)

Notáři přísluší všecky listiny o právním jednání mezi manželi, pak mezi rodiči a dětmi. (Zákon ze dne 25. července 1871 č. 76 ř. z.) Listiny jím vyhotovené jsou spisy notářské.

Postupují-li si však manželé knihovní pohledávky mezi sebou, tedy není k tomu potřebí notářského spisu, nýbrž jen legalisované postupní listiny. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 18. prosince 1879 č. 13290.)

Na základě legalisované listiny možno vydobyti knihovní vklad, není-li legalisována, toliko záznam. K podpisu nelegalisovanému vyžaduje se podpisu dvou mužů co svědků, ačkoliv c. k. nejv. soud i záznam na samotný podpis dlužníka povolil. (Rozhodnutí ze dne 3. dubna 1889 č. 3257.)

Jsou-li listiny, jichž ku knihovnímu zápisu v zemích rakouských na říšské radě zastoupených má býti použito, v cizině vydány, musí býti ověřeny tamním rakouským vyslanectvím anebo konsulátem. Toliko listinám soukromým a notářským v Německu vydaným postačí dle smlouvy ze dne 25. února 1880 soudní legalisace. Tamní soudní listiny pak nepotřebují žádného dalšího ověřování.

V praktickém životě setkáváme se nejčastěji s následovními knihovními listinami: se smlouvami různého druhu k nabývání knihovních práv vlastnických a držebních o jednání mezi dvěma stranami; s úpisy k zadávání věcných práv, s postupy k převádění práv, kvitancemi, k zrušení práv, vesměs vůli jedné strany obsahujícími a pak různými prohlášeními.

Ze smluv k následujícím chci poukázati.

A. Smlouva trhová.

Tato musí obsahovati specielně:

1. Poznačení strany prodávající a strany kupující se jmény, příjmeními a bydlišti. Strana prodávající musí býti sama již v knihách za vlastnici prodávané nemovitosti zapsána, nebo musí míti v rukou listiny vykazující řádný převod vlastnictví s posavadního

---

*) Listiny hypoteční bankou království Českého vydané nepotřebují legalisace. (§ 3. zákona ze dne 4. června 1882 č. 67 ř. z.)

Kolkový poplatek zapravuje banka přímo dle výnosu c. k. fin. min. ze dne 23. července 1887 č. 21322.

vlastníka knihovního na ni a obsahující klausuli intabulační. Strana kupující musí býti způsobilá k nabývání.*)

2. Předmět koupě přesně udaný s tím poznačením, s jakým zapsán jest v knize pozemkové s uvedením knihovní vložky, v níž jest zapsán. Při poznačení, které posud není v knihách zapsáno (nově vystavěný dům, nově utvořená parcela), budiž užito toho, jaké má býti po smlouvě do knih zapsáno.

3. Ustanovení ceny kupní a způsobu, jakým se má zaplatiti. Cena budiž ve smlouvě udána vždy skutečná, bez klamného předstírání k vůli snížení poplatků; takové nerozumné opatření zle se mstí.

Částka trhové ceny před anebo při podpisu smlouvy daná budiž kvitována hned ve smlouvě; nevyžadujeť kvitance taková žádných zvláštních kolků.

Ohledně zbytku ceny trhové budiž přesně a na den dle kalendáře udáno, kdy a kde má býti celý nebo některá jeho částka splatna, bylo-li splácení ve lhůtách povoleno, zdali propadá celý nedoplatek, jestliže některá lhůta a do jaké nejdelší doby nebyla dodržena, pak zdali a jak se má zbytek ten úrokovati, v jakých lhůtách platiti úrok, kdo má platiti někdejší kvitanci a zdali má býti celý zbytek anebo některá jeho část na prodané nemovitosti (neb i na jiných nemovitostech) pojištěna. Přejímá-li kupující na

*) Každý, jehož výslovně zákony nevylučují, jest oprávněn k nabývání věcí, jež jsou předmětem práva vlastnického. (§ 355. obč. z.)

Osoby právnické mohou nabývati práv pouze svými zákonitými zástupci.

Z pravidla § 355. obč. z. jsou vyloučeni a nemohou nabývati vlastnictví:

a) Řeholníci, kteří složili slib chudoby (dv. d. ze dne 28. října 1772, 21. května 1774, 30. května 1780, 9. listopadu 1781 č. 30, 30. srpna 1782 č. 72, 23. března 1809 č. 887), leda že by obdrželi papežskou dispensi, nebo že by stanovy jejich řádů nebyly tomu na odpor (němečtí rytíři, maltézští, redemptoristé, anglické slečny, milosrdné a školní sestry).

b) Zběhové (dv. d. ze dne 21. února 1842 č. 599).

c) Černohorci (dv. d. ze dne 14. ledna 1846 č. 922).

Nabývají-li řeholníci vlastnictví k nemovitosti, musí vykázati se potvrzením biskupa, že dle stanov onoho řádu, k němuž přísluší, vlastnictví k nemovitostem nabývati mohou.

Jinak mohou nabývati vlastnictví osoby svéprávné samostatně, osoby nezletilé a opatrované svými poručníky a opatrovníky, osoby právnické svými zákonitými zástupci.

srážku trhové ceny některé dluhy k placení,*) musí tyto býti určitou sumou vyznačeny.

Má-li kupující vedle kupní ceny platiti ještě důchod anebo výměnek, budiž tento podrobně a do nejmenších částí přesně udán, jeho jakosť poznačena, druh míry, místo a čas odvádění, eventuelní cena dávek naturálních pro neodvedení jich v čas, vedlejší povinnosti, jako povozy, společné pasení dobytka a p. udáno, a vůbec budiž v této části vůle stran jasně a tak, aby vylučovala každou pochybnosť, napsána. Šetření slovem v tomto odstavci smlouvy mívá za následek jen spory.

Při vymíněné služebnosti bytu buďtež všecky místnosti jasně uvedeny, jež se k bytu tomu zadávají, při čemž budiž vyhrazeno právo volného přístupu, průchodu a chůze, a uvedeno, zdali které nebo jaké osoby smějí s oprávněným byt sdíleti.

4. Čas, kdy kupec nastoupne ve vlastnictví, držení a užívání koupené věci, kdy naň přechází nebezpečí a povinnosť placení daní. Při tom jest dbáti náležité opatrnosti, aby ustanovení smlouvy s ujednaným právem nekolidovalo a tím nebyly vyvolány spory. (Na př. ve smlouvě, kterou otec postoupil synovi usedlosť, vymínil si onen, že do smrti bude užívati jistého pozemku k usedlosti patřícího. Do smlouvy však bylo bez ohledu na toto vyhrazení napsáno, že „vlastnictví, držení a užívání usedlosti přechází dnem smlouvy na kupujícího“. Když pak otec žaloval syna, jenž sám užívání pole toho odvolávaje se na smlouvu si přivlastnil, byl se žalobou odmrštěn. [Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 13. září 1887 č. 3179.])

5. Vedlejší povinnosti a závazky. Nejdůležitější a nejčastější jest depurování, totiž závazek prodávajícího, že sám zbaví prodávanou nemovitosť dluhů na ní váznoucích, pokud nebyly kupujícím převzaty k placení z kupní ceny. Čas k provedení depurace budiž vždy udán určitě a nikoliv „dle možnosti brzo“, „bez zbytečného průtahu“ a p. Od splnění závazku depuračního jest dobře učiniti odvislým zaplacení kupní dobírky.

Taktéž budiž ihned ve smlouvě ustanovena náhrada škody, která by nesplněním depuračních povinností prodávajícího kupujícímu mohla povstati, jakož i hypotéka pro ni se svolením k za-

*) Převezme-li kupující sám k zaplacení a úrokování dluh na koupené nemovitosti váznoucí, stane se osobním dlužníkem. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 18. září 1878 č. 3223.)

jištění. Je-li při smlouvě vyjednáno právo zpáteční koupě, zpátečního prodeje nebo právo předkupní, budiž zapsáno do smlouvy. Vůbec vše budiž pojato do písemní smlouvy, co mají strany za podstatné a důležité, neboť jednání ústní vedle písemní smlouvy nemá platnosti.

6. Ustanovení, kdo platiti má útraty smlouvy a vkladu, pak poplatky z koupě vyměřené.

7. Výslovné vzdání se práva obou stran odporovati smlouvě pro skrácení nad polovici pravé ceny, ježto by jinak, kdyby takové skrácení některá strana prokázala, smlouva neplatna byla. (§§ 934., 1060. a 1487. obč. z.)

8. Výslovné svolení prodávajícího, že svoluje, aby právo vlastnické knihovně bylo převedeno na kupujícího, a event. výslovné svolení kupujícího, aby kupní dobírka knihovně byla pojištěna.

9. Datum a podpisy.

(O podstatě, náležitostech a vzájemných právech při koupích viz § 1053.—1089. obč. z.)

Vzorec I.

50 kr.

Smlouva trhová

uzavřená dnešního dne mezi pp. manželi Markovými Janem a Annou, rolníky z Bystřice, jako prodávajícími, a p. Aloisem Vlkem z Bystřice, jako kupujícím,*) jak následuje:

I.

Pp. manželé Markovi Jan a Anna, vlastníci usedlosti č. 16 v Bystřici, zapsané v bystřické knihovní vložce 16., na základě smlouvy ze dne 3. května 1871 sub. praes. 4. května 1871 pod č. 4176 do knih vložené, prodávají a odevzdávají tímto uvedenou svoji usedlosť se vším právem a příslušenstvím, jak dnes vše stojí a leží, zejména s jedním párem koní, čtyřmi kravami,

*) Kdyby jedna strana byla osobou právnickou, tedy uvede se na př.: . . . . a „s obcí Dřítenskou, zastoupenou starostou p. Františkem Kučerou, jako kupující“; u nezletilých: „mezi p. Jaroslavem Lukášem z Bavorova, jako poručníkem nezletilé Aloisie Tiché z Bavorova s výhradou schválení soudu vrchnoporučenského jako prodávající“; u obchodních společností: „se společností „Ohře“, akciová společnosť plavební na řece Ohři, zastoupenou p. Otokarem Světlým, továrníkem v Terezíně, jako ředitelem a veřejným společníkem této firmy, jako kupující.“

jednou prasnicí, dvěma těžkými žebřinovými a dvěma hnojníkovými vozy, třema pluhy, jedněma branami, se vším ostatním hospodářským nářadím a náčiním v tom stavu jak se právě nalézá, příslušenství nemovitá v těch mezích, jak ve skutečnosti stávají, za správnosť jejich a výměru však neručíce, vůbec tak, jak sami po dnes usedlosť tu drželi a užívali nebo držeti a užívati měli právo, za umluvenou trhovou cenu . . . 12.000 zl. dvanácti tisíc zlatých r. č. a výměnek v odstavci III. uvedený do úplného a neobmezeného vlastnictví p. Aloisu Vlkovi, jenž usedlosť tu za uvedenou zde cenu kupuje a přejímá.

II.

Na srážku trhové ceny zaplatil p. kupující pp. prodávajícím při podpisu této smlouvy částku . . . . 3024 zl. 50 kr., tři tisíce dvacet čtyři zlaté 50 kr. r. č., pročež pp. prodávající na řádný příjem částky té tímto kvitují.

Zbytek 9000 zl. zaplatí p. kupující tím způsobem, že

1. převezme na sebe k zaplacení pohledávku spořitelny Libáňské v sumě 4000 zl. s přísl. sub N. Exh. 326 ai 1876 na usedlosti č. 16 v Bystřici pojištěnou s připočtením úroků do dnešního dne zastálých po stavších se uplacenostech posud 2975 zl. 50 kr., dva tisíce devět set sedmdesát pět zlatých 50 kr. činící, kterou na dále sám bude úrokovati, a

2. zaplatí přebytek . . . . 6000 zl., šest tisíc zlatých pp. prodávajícím anebo jejich dědicům vždy v jejich bydlišti v šesti ročních po sobě jdoucích a vždy dne 1. října každého roku rokem 1891 počínaje splatných lhůtách po jednom tisíci zlatých r. č., při čemž se zavazuje, že pp. prodávajícím z tohoto nedoplatku od dnešního dne platiti bude pět procent úroku současně vždy při placení lhůt dle částky a času, a že jim nahradí resp. sám ponese útraty někdejší kvitance až do výše 25 zl. Kdyby p. kupující s placením některé lhůty váhal po osm neděl ode dne ustanovené splatnosti, tedy stane se ihned celý nedoplatek bez ohledu na povolené lhůty splatným.

Tato kupní dobírka i s úroky a útratami pojistí se na prodané usedlosti pro pp. prodávající rovným dílem.

III.

Kromě trhové ceny a beze srážky z ní vyhrazují sobě pp. prodávající z prodané usedlosti následovní doživotní bezplatný

výměnek, a to: deset hektolitrů pšenice, deset hektolitrů ječmene, osm hektolitrů žita, dva hektolitry ovsa, jeden hektolitr hrachu, patnáct hektolitrů bramborů, vše v čistém a zdravém zrně a rovné míře, pak dvacet m. centů kamenného uhlí, dva metry měkkého štípaného dříví, dvacet otepí dlouhé žitné slámy, dvacet čtyři kilogramy másla, dvanáct kop čerstvých slepičích vajec, to vše ve čtvrtletních ku předu jdoucích a od dnešního dne počítaných lhůtách, pak jedno živé prokrmené prase nejméně osmdesát kilogramů těžké, vždy 1. října každého roku, a každodenně jeden litr teplého kravského mléka.

Veškeré dávky musí p. kupující pp. prodávajícím do jejich bytu odváděti a bezplatně jim odvézti obilí do mlýna a přivézti ze mlýna mouku.

Kdyby jeden z pp. prodávajících dříve zemřel, odpadne od veškerých dávek jedna třetina.

Naproti tomu oběma bude příslušeti neskráceně bezplatný doživotní byt v pokoji nad krámem v prvním patře domu č. 16 a kuchyně vedle tohoto pokoje se nalézající, jakož i volný příchod do bytu a z něho, pak část půdy nad tímto bytem, jeden malý chlívek na prase v zadním dvoře a tamtéž kůlna na uhlí a dříví k volnému používání.

Konečně vyhrazují si pp. prodávající k doživotnému bezplatnému užívání zahradu za stavením č. parc. 37/1 v Bystřici.

Výměnkáři posléze zemřelému bude hospodář povinen vystrojiti svým nákladem slušný pohřeb.

IV.

Vlastnictví, držení a užívání koupené usedlosti přechází dnešním dnem na p. kupujícího; toliko užívání zahrady č. parc. 37/1 v Bystřici přejde naň teprve po úmrtí obou výměnkářů.

Daně a jiné veřejné dávky platiti bude od 1. července letošního roku, všecka jiná břemena, povinnosti jakož i nebezpečí přechází naň již dnešním dnem.

V.

Kromě pohledávky spořitelny Libáňské v odst. II. uvedené*) nepřevzal p. kupující na sebe žádných dluhů na usedlosti č. 16

*) Převzetí knihovních dluhů kupcem nemovitosti na srážku z trhové ceny jest assignací, kterouž kupec (assignat) stává se nejen reálním ale i osobním dlužníkem assignatarovým. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze

v Bystřici posud váznoucích ke placení, pročež zavazují se pp. prodávající solidárně, že sami svým nákladem opatří knihovní výmaz všech těchto dluhů nejdéle do dvou roků od dnešního dne počítajíce, a ručí p. kupujícímu veškerým svým jměním, zvlášť ale svojí kupní dobírkou za každou škodu, která by jemu nesplněním tohoto závazku povstati mohla.

Proto dávají p. kupujícímu právo, aby sobě lhůtou třetí počínaje další lhůty kupní dobírky i s úrokem tak dlouho zadržel, až oni své depurační povinnosti zadost učiní, a k tomu cíli svolují, aby se na jejich kupní dobírku v sumě 6000 zl. s 5% úrokem a útratami až do výše 25 zl. zároveň vložilo právo zástavní za depurační pohledávání až do výše čtyř tisíc zlatých r. č. pro p. kupujícího.

VI.

Útraty, kolky a poplatky s vyhotovením a vkladem této smlouvy spojené, jakož i veškeré poplatky z ní nese p. kupující.

VII.

Obě strany schvalují veškerá ustanovení této smlouvy, vzdávají se práva odporovati její platnosti pro skrácení nad polovici pravé ceny, a pp. prodávající svolují, aby se v bystřické knihovní vložce č. 16 dle této smlouvy vložilo právo vlastnické k usedlosti č. 16 v Bystřici p. Aloisu Vlkovi.

Tomu na důkaz obou stran ověřené podpisy.

V Libáni, dne 1. června 1890.

Vzorec II.

50 kr.

Smlouva trhová,

uzavřená dnešního dne mezi p. Karlem Čermákem z Lišan, jako prodávajícím, a p. Václavem Trnkou (starším) z Lišan, jako kupujícím, jak následuje:

I.

Pan Karel Čermák, vlastník usedlosti č. 23 v Lišanech, zapsané v lišanské knihovní vložce 23., prodává a odevzdává od této své usedlosti, vlastně od pozemku č. parc. 916 v Lišanech

dne 24. září 1889 č. 6777.) Obecnější praxe však osobního závazku z převzetí reálního dluhu neuznává.

k ní příslušícího, část 725 □° v připojeném nákresu co č. parc. 916/2 v Lišanech znamenanou, v mezích a hranicích v nákresu udaných, se vším právem a příslušenstvím do úplného a neobmezeného vlastnictví p. Václavu Trnkovi, jenž část tu kupuje a přejímá za obapolně ujednanou, při podpisu této smlouvy hotově zaplacenou a proto per contractum kvitovanou trhovou cenu . . . . 360 zl., tří set šedesáti zlatých r. č.

II.

Vlastnictví, držení a užívání koupeného pozemku, jakož i povinnosť placení daní z něho přechází na p. kupujícího dnešním dnem.

III.

Na koupeném pozemku nevázne žádných dluhů; kdyby se však přece jakés vyskytly, zaplatí je p. prodávající a opatří jich výmaz bez ujmy p. kupujícího.

IV.

Útraty, kolky a poplatky s touto smlouvou a její vkladem spojené nese p. kupující.

V.

Obě strany vzdávají se námitky pro skrácení nad polovici pravé ceny proti smlouvě této a p. prodávající svoluje, aby se

1. ve vložce 23. odepsala část pozemku č. parc. 916 v Lišanech, znamenaná co č. parc. 916/2 od usedlosti č. 23 v Lišanech,

2. aby se zřídila pro ni nová vložka, a

3. aby se na tutéž odepsanou část č. parc. 916/2 v Lišanech vložilo právo vlastnické p. Václavu Trnkovi.

Tomu na důkaz prodávajícího ověřený a kupujícího vlastní podpis.

V Rakovníku, dne 1. června 1890.

B. Smlouva směnná.

Tato musí specielně obsahovati:

1. Přesné poznačení stran, které směnu uzavírají,

2. přesné poznačení nemovitostí, které se zaměňují,

3. čas, kdy směnění se má státi, a povinnosti z toho pak plynoucí,

4. poznačení příplatku a způsob jeho zaplacení,
5. vzájemné depurování,
6. ustanovení o útratách,
7. výslovné vzdání se námitky pro skrácení nad polovici,
8. oboustranné svolení ke knihovnímu vkladu vlastnictví,
9. datum a podpisy obou stran legalisované.

Směnné smlouvy vyhotovují se ve dvou stejnopisech, z nichž každý má účinek originálu. Za základ vyměření poplatků slouží však jediné vyhotovení.

Stala-li se směna nemovitostí stejné ceny, bez příplatkův a nádavků jedné strany, může žádati se o prominutí poplatků.

Zvláštních výhod poplatkových poskytuje zákon ze dne 3. března 1868 č. 17 ř. z. a nař. min. fin. ze dne 7. března 1867 č. 18 ř. z. při směnách za účelem arondace provedených.

O podstatě směny a vzájemných právech a povinnostech stran při tom viz §§ 1045.—1052. obč. z.

50 kr.

Směnná smlouva,

uzavřená dnešního dne mezi p. Jakubem Vocilkou ze Žehrovic č. p. 26, a mezi pí. Annou Kašparovou ze Žehrovic, jak následuje:

I.

Pan Jakub Vocilka jest vlastníkem usedlosti č. 26 v Žehrovicích, zapsané v žehrovické knihovní vložce 26., k níž mezi jinými patří též zahrada č. parc. 793 v Žehrovicích, dle katastru 976 □° měřící.

Pí. Anna Kašparová jest vlastnicí usedlosti č. 27 tamtéž, zapsané ve vložce 27., k níž patří také zahrada č. parc. 792 v Žehrovicích, mající dle katastru výměry 1 jitro 23 □°.

Poněvadž obě tyto zahrady tak jsou položeny, že při nynějších usedlostech jen s obtíží se dají obhospodařovati, naproti tomu by ale výhodně byly položeny i co do přístupnosti, i co do obhospodařování, kdyby zahrada č. parc. 793 byla příslušenstvím usedlosti č. 27 v Žehrovicích a zahrada č. parc. 792 příslušenstvím usedlosti č. 26 tamtéž, tedy zaměňuje si tímto pan Jakub Vocilka a odevzdává do úplného a neobmezeného vlastnictví pí. Anně Kašparové svoji zahradu č. parc. 793 v Žehrovicích v ceně 500 zl., pěti set zlatých r. č., s pí. Annou

Kašparovou zahradu č. parc. 792 v Žehrovicích, která ji p. Jakubu Vocilkovi do úplného a neobmezeného vlastnictví odevzdá v ceně 700 zl., sedmi set zlatých r. č. a to proti doplacení 200 zl., dvou set zlatých r. č. na rozdíl cen obou zahrad dle ustanovení čl. III., obě strany na vzájem směněné zahrady se vším právem a příslušenstvím, jak samy jich posud užívaly neb užívati měly právo, za správnosť hranic a výměry katastrální si neručíce, a obě strany na vzájem směněné zahrady v cenách zde uvedených přejímajíce.

II.

Vlastnictví, držení a užívání zahrady č. parc. 793 v Žehrovicích přechází na pí. Annu Kašparovou a vlastnictví, držení a užívání zahrady č. parc. 792 v Žehrovicích na p. Jakuba Vocilku dnešním dnem. Daně a poplatky z nich počnou vzájemně platiti teprve příštím půlletím, t. j. dnem 1. července 1890.

III.

Na zahradě č. parc. 793 v Žehrovicích nevázne žádných dluhů nebo břemen, pročež může býti dluhoprostě odepsána od usedlosti č. 26 v Žehrovicích a připsána k usedlosti č. 27 tamtéž.

Naproti tomu vázne na zahradě č. parc. 792 v Žehrovicích resp. na usedlosti č. 27 tamtéž více dluhů, jež však p. Jakub Vocilka na sebe nepřijímá, nýbrž zavazuje se pí. Anna Kašparová, že dluhy ty sama svým nákladem se zahrady č. parc. 792 v Žehrovicích svede a to nejdéle do 31. prosince 1890, načež jí p. Jakub Vocilka teprve příplatek 200 zl. v odst. I. uvedený zaplatí.

K tomu účelu dává také pí. Anna Kašparová příplatek ten p. Jakubu Vocilkovi do zástavy, jsouc spokojena, aby si jej tak dlouho a na uhrazení vší možné škody podržel, která by jemu nesplněním její depurační povinnosti povstati mohla a pokud by ona povinnosti té neučinila zadost.

Knihovního zajištění příplatku pí. Anna Kašparová nežádá.

IV.

Smlouva tato vyhotovena jest ve dvou stejnopisech, z nichž každý má účinek originálu.

Útraty, kolky a poplatky z vyhotovení a vkladu smlouvy a sjednání knihovních převodů nese každá strana polovicí.

V.

Obě strany vzdávají se námítky pro skrácení nad polovici pravé ceny proti smlouvě této a

1. p. Jakub Vocilka svoluje, aby se od jeho usedlosti č. 26 v Žehrovicích odepsala zahrada č. parc. 793 v Žehrovicích a aby připsala se k usedlosti č. 27 v Žehrovicích co majetku pí. Anny Kašparové, a

2. pí. Anna Kašparová svoluje, aby se od její usedlosti č. 27 v Žehrovicích odepsala zahrada č. parc. 792 tamtéž, aby se pro ni za současného převedení všech dluhů na usedlosti č. 27 v Žehrovicích váznoucích i na tuto odepsanou zahradu s účinkem zástavy simultánní zřídila nová vložka, a aby se na ni vložilo právo vlastnické p. Jakubu Vocilkovi.

Tomu na důkaz obou stran ověřené podpisy.

Na Zbirově, dne 1. června 1890.

C. Smlouvy pachtovní a nájemní.

Tyto musí specielně obsahovati:

1. Poznačení smlouvy jako pachtovní nebo nájemní,

2. poznačení osob smlouvu uzavírajících,*)

3. poznačení předmětu pachtovního nebo nájemního s udáním součástí jeho a příslušenství,

4. poznačení doby, na kterou se pacht anebo nájem uzavírá, jakož i není-li určité doby trvání, výpovědi, kterou může býti a kterou stranou pacht anebo nájem zrušen; pak eventuelních závazků k náhradě, kdyby smlouva nebyla dodržována nebo zrušena byla prodejem, a slevení z činže nebo jiné a jaké ulevení při pohromách živelních,

5. poznačení činže a času i místa, kdy a kde má býti placena,

6. ustanovení o povinnosti k opravám a udržování,

7. čas, kdy smlouva nabývá platnosti a kdy má končiti,

8. ustanovení, zdali pachtýř anebo nájemce může dovoliti si podpacht anebo podnájem,

---

*) Dle dekr. dv. kanc. ze dne 21. března 1844 č. 5373 a nař. fin. min. ze dne 20. ledna 1860 č. 57508 nesmějí pachtovati státní a fondovní úředníci statky státní a fondovní, dle dekr. dv. ze dne 29. března 1792 městští úředníci nemovitosti městské, dle dv. dekr. ze dne 22. února 1799 lesníci pozemky ve vlastním revíru.

9. ustanovení, zdali má býti smlouva knihovně zajištěna, a kdo má nésti útraty vkladu a výmazu,

10. ustanovení, zdali pachtýř nebo nájemce složiti má kauci a jakou, pak jak a kde bude kauce zajištěna a zdali nésti má úrok,

11. ustanovení, jak má býti pacht anebo nájem vrácen, a

12. datum s podpisy stran.

Podpis propachtujícího musí býti legalisován. (Nemá-li smlouva býti vložena do knih, postačí vlastní podpis a podpisy 2 svědků.)

O podstátě, náležitostech a vzájemných právech při pachtech anebo nájmech viz §§ 1090.—1122. obč. z.

Vzorec III.

12 zl. 50 kr.*) Smlouva pachtovní,

uzavřená dnešního dne mezi p. Jakubem Slámou z Livous jako propachtujícím, a p. Václavem Brabcem z Livous jako pachtujícím, jak následuje:

I.

Pan Jakub Sláma, vlastník usedlosti č. 4 v Livousích, zapsané v livouské knihovní vložce 4., propachtuje tímto a odevzdává do pachtovního užívání tuto svoji usedlost se vším katastrálním příslušenstvím a právem v tom stavu, jak se vše nalézá, aniž by za správnost katastrální výměry nebo hranic jakého ručení přejímal, p. Václavu Brabci na dobu šesti roků po sobě jdoucích, dnem 1. října l. r. počínajících a koncem září roku 1896 (devadesát šest) končících, tedy bez letošní sklizně za umluvenou pachtovní činži ročních . . . . 600 zl., šesti set zlatých r. č., za kteroužto činži a na dobu zde ustanovenou p. Václav Brabec pacht ten přijímá.

II.

Na dodržení pachtu a podmínek s ním spojených zaplatil dnes p. Václav Brabec p. Jakubu Slámovi jako kauci částku 600 zl., šest set zlatých r. č., pročež p. Jakub Sláma řádný příjem této kauce zde potvrzuje a se zavazuje, že z ní p. Václavu Brabcovi na dále vypláceti bude 4% úroku vždy při placení činže, vlastně,

*) Smlouvy pachtovní a nájemní kolkují se dle škály II. a dle sumy, kterou obdržíme násobením jednoroční činže počtem pachtovních roků (600 × 6 = 3600 zl.).

že částku úrokovou p. Vácslavu Brabcovi při placení vždy odpočísti dovolí.

Tato povinnost úrokování trvá však jen potud, pokud kauce k účelu jejímu nebude použito.

III.

Činži pachtovní platiti bude p. Vácslav Brabec p. Jakubu Slámovi v bydlišti jeho vždy na celý rok ku předu, dnem 1. října letošního roku počínaje; toliko na poslední pachtovní rok připouští p. Jakub Sláma, že může býti započtena na pachtovní činži složená kauce. Nicméně i v tomto posledním roce pan Vácslav Brabec za všecku možnou škodu zodpovědným zůstává a ostatním svým jměním za ni ručí.

Kdyby p. Vácslav Brabec s placením některé činže po šest neděl prodléval, má p. Jakub Sláma právo prohlásiti pacht za zrušený a uhradí si z kauce škodu, kterou tím utrpěl.

IV.

Jinak nemá p. Jakub Sláma práva pacht rušiti, naproti tomu však přísluší p. Vácslavu Brabcovi dáti z něho výpověď na půl roku, ale teprve po uplynutí třetího roku.

V.

Pan Vácslav Brabec prohlašuje, že jak obytné stavení č. 4 v Livousích, tak i hospodářská stavení jsou úplně zachovalá a v úplném pořádku, pozemky pak že jsou řádně spracované a upravené; pročež zavazuje se, že vše v takovém též pořádku na dále bude udržovati, veškeré opravy na staveních a bytech, pokud by ročně dvacet zlatých nepřesahovaly, že sám ihned svým nákladem řádně provede a o opravách, jež by většího nákladu žádaly, neprodleně p. Jakuba Slámu zpraví, načež bude povinností tohoto, aby je bez průtahu dal provésti sám.

Taktéž se zavazuje p. Vácslav Brabec, že bez svolení p. Jakuba Slámy žádných kulturových změn v hospodaření nezavede, že veškeré stromy opatrovati bude, aby nebyly poškozeny, a že pozemky nejméně dvakrát, a to v druhém a pátém roce pachtu řádně dobytčím hnojem pohnojí.

Kdyby toho neučinil, má p. Jakub Sláma právo učiniti to na účet kauce sám, načež bude p. Vácslavu Brabci náležeti, aby kauci do čtyř neděl opět doplnil.

VI.

Veškeré daně a přirážky, jakož i jiné veřejné povinnosti nese p. Jakub Sláma. On jest ale také povinen udržovati neustále po dobu pachtu pojištění proti škodám z ohně, a má p. Vácslav Brabec právo na účet nejblíže splatné činže pojištění opatřiti sám, kdyby p. Jakub Sláma své povinnosti nedbal.

VII.

Pan Vácslav Brabec nemá práva bez povolení p. Jakuba Slámy dáti pachtovanou usedlosť anebo některou její část v podpacht.

VIII.

Kdyby p. Jakub Sláma mezi pachtem usedlosť svoji prodal a kupec by pacht nechtěl dodržeti, tedy nahradí p. Vácslavu Brabcovi semena i veškerou práci, pokud z ní toho roku posud nebral užitku a vyplatí jemu kromě toho jménem odstupného jedno sto zlatých r. č.

IX.

Pan Jakub Sláma neručí p. Vácslavu Brabcovi za žádnou nehodu, která by ho stihla, a jen v tom případě, kdyby živelní pohromy více jak polovici jednoroční činže učinily škody, povoluje p. Jakub Sláma p. Vácslavu Brabcovi deset procent slevy činžovní, které při příštím placení si započte, v roce posledním však od p. Jakuba Slámy ihned hotově vyplaceny obdrží.

X.

Pacht tento přechází i na dědice obou stran.

XI.

Útraty, kolky a poplatky s touto smlouvou, jež ve dvou stejnopisech jest vyhotovena a každý stejnopis účinku originálu požívá, pak s vkladem spojené nese p. Vácslav Brabec.

XII.

Obě strany zříkají se práva odporovati této smlouvě pro skrácení nad polovici pravé ceny, a p. Jakub Sláma svoluje, aby se dle ní v livouské knihovní vložce 4. na usedlosť č. 4 v Livousích vložilo právo pachtovní na dobu od 1. října 1890 do konce září 1896 pro p. Vácslava Brabce.

Tomu na důkaz p. Jakuba Slámy ověřený a p. Václava Brabce vlastní podpis.

V Livousích, dne 2. června 1890.

D. Smlouva darovací.

Tato má obsahovati:

1. Jméno, příjmení, stav a bydliště darujícího,

2. jméno, příjmení, stav a bydliště obdarovaného,

3. poznačení věci darované a času, kdy obdarovaný ve vlastnictví, držení a užívání nastoupí, po případě i vedlejší ustanovení,

4. výslovné prohlášení obdarovaného, že dar přijímá a darujícího, že darování neodvolá, jestliže nastoupení v dar teprve později se má státi,

5. svolení darujícího, aby vlastnictví knihovně bylo převedeno na obdarovaného, a konečně

6. datum a podpisy.

O darování jedná občanský zákonník v §§ 938.—956.

50 kr.

Smlouva darovací,

uzavřená dnešního dne mezi p. Janem Kalašem, výměnkářem v Senkově jako darujícím, a pí. Anežkou Liškovou, domkářkou v Senkově jako obdarovanou, jak následuje:

I.

Pan Jan Kalaš jest dle senkovské knihovní vložky č. 217 vlastníkem zahrady, vlastně chmelnice č. parc. 938 v Senkově, měřící 1 j. 423 □°. Tuto chmelnici i s tyčemi na ní se nalézajícími v úhrnné ceně . . . . 1100 zl., jedenácti set zlatých r. č. daruje tímto a odstupuje do úplného vlastnictví, tak jak ji sám posud užíval anebo měl právo užívati, své vnučce Anežce Kalašové nyní provdané Liškové, která dar ten vděčně přijímá.

II.

Vlastnictví, držení a užívání darované chmelnice přechází dnešním dnem na pí. Anežku Liškovou, ale zároveň veškeré platy a nebezpečí.

III.

Na darované chmelnici nevázne žádných dluhů nebo břemen; kdyby se však jakés vyskytly, zaplatí je obdarovaná, která si též útraty této smlouvy a jejího vkladu sama zaplatí.

IV.

Pan Jan Kalaš svoluje, aby se v senkovské knihovní vložce 217. dle této smlouvy vložilo právo vlastnické k chmelnici č. parc. 938 v Senkově pí. Anežce Liškové.

Tomu na důkaz p. darujícího ověřený podpis a podpis pí. Anežky Liškové vlastnoruční.

V Senkově, dne 9. června 1890.

E. Smlouva o zadání služebnosti.

50 kr.

Smlouva

uzavřená dnešního dne mezi p. Karlem Srncem z Rokytnice a p. Antonínem Kopřivou z Rokytnice takto:

I.

Pan Karel Srnec jest dle rokytnické knihovní vložky 46. vlastníkem usedlosti č. 46 v Rokytnici, k níž náleží také pozemek č. parc. 613.

Pan Antonín Kopřiva jest dle rokytnické knihovní vložky 213. vlastníkem pozemku č. parc. 973 v Rokytnici.

Poněvadž p. Antonín Kopřiva na tento svůj pozemek nemá žádné cesty, tedy zadává jemu a jeho nástupcům v držení tohoto pozemku p. Karel Srnec služebnosť, aby na pozemek ten s vozy, tedy nikoliv s pluhy, branami, válci a p. s cesty č. parc. 1273 přes pozemek č. parc. 613 těsně podle meze pozemek ten od pozemku č. parc. 614 dělící a to pouze v šířce vozové koleje buď sám anebo prostřednictvím své čeládky jezdil, a svoluje, aby tato služebnosť vozové cesty na pozemku č. parc. 613 jako služebném a na pozemku č. parc. 973 jako vládnoucím byla knihovně vyznačena.

II.

Za toto zadání služebnosti zaplatil p. Antonín Kopřiva p. Karlu Srnci jedno sto zlatých r. č. při podpisu této smlouvy, pročež p. Karel Srnec na řádný příjem této částky kvituje.

III.

Smlouva tato nabývá dnešním dnem platnosti.

IV.

Pan Antonín Kopřiva zavazuje sebe a své nástupce, že vykonávaje nabytou služebnosť, pozemek služebný nepoškodí, zejména že přes něj nebude jezditi za mokra, a že pokaždé nahradí škodu, kterou přejetím plodin p. Karlu Srncovi nebo jeho nástupcům způsobí.

V.

Útraty této smlouvy a knihovního provedení nese pan Antonín Kopřiva.

VI.

Obě strany vzdávají se námítky proti této smlouvě pro skrácení nad polovici pravé ceny.

Tomu na důkaz obou stran podpisy.

V Rokytnici, dne 3. června 1890.

(Podpis Karla Srnce musí býti legalisován.)

Dlužní úpisy.

Nejpodstatnějším obsahem dlužních úpisů jest:

1. Jméno, příjmení, stav a bydliště dlužníka a věřitele,
2. právní důvod (půjčka z hotového připočtení, z účtu a p.),
3. peněžní suma dluhu a měna, výše úroku z prodlení, pak byla-li již valuta připočtena, nebo kdy se tak stane,
4. čas, kdy a kde má býti dluh splacen a zdali po a jaké výpovědi nebo bez ní,
5. závazek solidární nebo poměrný při více dlužnících,
6. následky nesprávného placení úroků,*)
7. povinnosť náhrady útrat výpovědi, postupu a kvitance v ciferně udané sumě, pak náhrady daní, a kdo nese útraty úpisu, vkladu a výmazu,

*) Důležité jest a nemá býti opomenuto ustanovení, aby úroky placeny byly „pod následky § 195. cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.“, což má ten význam, že může býti ihned žádáno a vymaháno zaplacení kapitálu bez ohledu na ujednanou výpověď, když dlužník po šest neděl ode dne ustanovené splatnosti úroky věřiteli nezaplatil.

8. hypotéka, která se dává do zástavy a svolení ku knihovnímu vkladu, pak povinnosť k udržování požárního pojištění, a

9. datum a legalisovaný podpis dlužníka.

Dlužní úpisy (též postupy a kvitance) kolkují se dle škály II. podle výše dluhu s připočtením útrat.

O smlouvách půjčovních viz § 983.—1001. obč. z.

A. Dlužní úpis z půjčky.*)

(Ku vtělení.)

3 zl. 75 kr.

Dlužní úpis,

kterýmž my podepsaní manželé Tvrdkovi Václav a Terezie, rolníci v Mochově, doznáváme a potvrzujeme, že nám dnešního dne p. Antonín Mokrý, výměnkář v Mochově hotově zapůjčil a připočítal částku . . . . 1000 zl., jeden tisíc zlatých r. č.

Uznávajíce takto pravosť i skutečnosť svého dluhu a řádný příjem této částky potvrzujíce, zavazujeme se rukou společnou a nerozdílnou, že dluh ten panu věřiteli v bydlišti jeho hotově splatíme po čtvrtletní výpovědi, oběma stranám volné, že jemu z něho od dnešního dne odváděti budeme taktéž v jeho bydlišti a beze vší srážky, zejména beze srážky daně z příjmu,**) již nahraditi jemu se zavazujeme, pět procent úroku ve lhůtách půlletních ku předu jdoucích pod následky § 195. cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., jakož i 5% úroku z prodlení, kdybychom úrok řádně neplatili, a že jemu nahradíme útraty někdejší výpovědi, postupu a kvitance až do výše 50 zl., jakož i veškeré platy, které by p. věřiteli z půjčky nám poskytnuté jakýmkoliv způsobem vzešly, tak aby při oplacení půjčky nižádné ztráty netrpěl.

---

*) Dlužní úpisy a postupní listiny sirotčích úřadů mají býti vyhotoveny dle nařízení ministeria spravedlnosti ze dne 12. dubna 1879 č. 4757 a ze dne 25. srpna 1889 č. 14942, jež také úřední formuláře obsahují.

**) Dle cís. pat. ze dne 10. října 1849 č. 412 ř. z. jest vlastník hypotéky povinen platiti příjmovou daň z úroků hypotekárních pohledávek, má však právo při placení úroků sraziti si tuto daň. Je-li v úpise ustanoveno, že platiti má „beze srážky“, tedy jest to jisté plus úroků, neboť pak musí platiti i plný úrok i daň. (Viz též rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 17. června 1880 č. 6463.)

Zároveň dávajíce pro tento dluh i se vším příslušenstvím do zástavy svoji usedlosť č. 56 v Mochově, zapsanou v mochovské knihovní vložce 56., a zavazujíce se solidárně, že veškerá stavení k usedlosti té patřící po dobu trvání dluhu nejméně na 3000 zl. proti škodám z ohně budeme míti pojištěná, svolujeme, aby se na ni dle této listiny vložilo právo zástavní za pohledávání p. Antonína Mokrého v sumě 1000 zl. s 5% úrokem, 5% úrokem z prodlení a za útraty až do výše 50 zl. nákladem naším.

Tomu na důkaz naše ověřené podpisy.

V Mochově, dne 3. června 1890.

B. Dlužní úpis z půjčky a účtu.

(K zaznamenání.)

1 zl. 25 kr.

Dlužní úpis,

kterýmž já podepsaný Jan Hajný, hostinský v Palouku, doznávám a potvrzuji, že mně p. Arnošt Karlík, sládek v Borově, dnešního dne zapůjčil a hotově připočítal částku . . . 100 zl. — kr.
jedno sto zlatých r. č., pročež prohlašuji, že jsem tuto částku řádně a hotově přijal, a že ji po právu p. Arnoštu Karlíkovi dluhuji.

Kromě toho dluhuji jemu za pivo od něho na úvěr koupené a odebrané dnešního dne súčtovanou a mnou za pravou uznanou trhovou cenu 250 „ — „
dvě stě padesát zlatých r. č., a

konečně z toho důvodu, že za mne dnešního dne sám zaplatil útraty tohoto úpisu a jeho vkladu, dalších . . . . 9 „ 50 „
devět zlatých 50 kr. r. č., tak že dluhuji panu Arnoštu Karlíkovi úhrnem . . . . 359 zl. 50 kr.
tři sta padesát devět zlatých 50 kr. r. č.

Jsa takto celou tuto sumu platně dlužen, zavazuji se panu Arnoštu Karlíkovi, že jemu celý tento jeho požadavek zaplatím v bydlišti jeho nejdéle do konce roku 1892 (dva), že z něho platiti budu ve lhůtách zpátečních půlletních pod následky § 195. cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. taktéž v jeho bydlišti šest procent úroku a že jemu nahradím útraty někdejší kvitance až do výše 5 zlatých r. č.

K zajištění dávám p. Arnoštu Karlíkovi do zástavy svůj hostinec č. 36 v Palouku, zapsaný ve vložce 36., a svoluji, aby se naň zaznamenalo právo zástavní za pohledávání p. Arnošta Karlíka v sumě 359 zl. 50 kr. s 5% úrokem a útratami až do výše 5 zl., při čemž jemu ku spravení tohoto záznamu výslovně povoluji lhůtu do 31. prosince 1892.*)

Tomu na důkaz můj a dvou svědků vlastní podpisy.

V Palouku, dne 3. června 1890.

Cesse.

Podstatným obsahem cesse (postupu) jest:

1. Jméno, příjmení, stav a bydliště cessionáře i cedenta,
2. poznačení pohledávky, která se postupuje a způsob jak a kdy postupní valuta se vypořádá,
3. hypotéka, na níž pohledávka vázne,
4. prohlášení cedenta, zdali ručí za pravosť i dobytnosť anebo do které jen výše,
5. svolení téhož ke knihovnímu převodu, a
6. datum a podpis.

O podstatě a účincích postupu viz §§ 1392.—1399. obč. z.

63 kr.

Postupní listina.**)

Pro mne podepsaného Jana Marka, truhláře z Brozan, vázne dle brozanské knihovní vložky 24. na domku č. 24 v Brozanech sub praes. 3. února 1887 č. 3216 právo zástavní za pohledávání v sumě . . . . 100 zl., jednoho sta zlatých r. č. s 5% úrokem a útratami do 5 zl.

---

*) Tuto lhůtu jest vždy radno dáti hned do úpisu, postačí pak jednoduché vyhotovení žádosti o záznam, kdežto v opačném případě kromě toho pro každého spoludlužníka také po jednom se musí dáti.

**) Ohledně postupních listin sirotčích pokladen bylo vydáno nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 10. července 1889 č. 10429:

Za účelem docílení jednotného postupu nařizuje ministerstvo spravedlnosti ve srozumění s finančním ministerstvem a c. k. nejvyšším účetním dvorem:

K vystavování postupních listin o takových hypotekárních pohledávkách společných sirotčích pokladen, které tyto třetím osobám postupují, potažmo třetími osobami v cestě postupu se přejímají, jsou povolány jen soudy jako úřady opatrovnické. V takových případech buďtež

Toto pohledávání i s úrokem od 1. ledna 1890 zastálým a s útratami do 5 zl. postupuji tímto do úplného a neobmezeného vlastnictví p. Jaroslavu Víškovi, rolníku v Brozanech, z té příčiny, že mně při podpisu této listiny uvedenou moji pohledávku sám úplně a hotově vyplatil, což potvrzuji.

Proto ručím jemu nejen za pravosť ale i za dobytnosť postoupené pohledávky a svoluji, aby se v brozanské knihovní vložce 24. dle této listiny vložil převod práva zástavního za moji pohledávku v sumě 100 zl. s 5% úrokem a útratami až do výše 5 zl. sub N. Exh. 3216 ai 1887 na domku č. 24 v Brozanech pojištěného na p. Jaroslava Víška.

Tomu na důkaz můj ověřený podpis.

V Libochovicích, dne 3. června 1890.

Kvitance.

Podstatný obsah kvitance shoduje se obdobně s obsahem postupní listiny.

I v tom jest mezi nimi shoda, že cedent musí zároveň s cessí vydati cessionáři veškeré listiny postoupené pohledávky se týkající, což obdobně jest u kvitance, s níž má věřitel povinnosť vrátiti dlužníkovi též dlužní úpis.

Útraty kvitance z pravidla nese ten, kdo přijal plat, ač není-li mezi dlužníkem a věřitelem smluveno, že útraty kvitance prvnější nese.

Sporna jest posud otázka, kdo nese útraty při vkladech exekučních.

Rozhodnutím ze dne 7. října 1885 č. 11429 uznal c. k. nejv. soud, že útraty platiti musí dlužník, protože on neplativ, zavinil vklad a připadá mu tedy táž povinnosť náhrady útrat kvitance, jako vkladu.

Kromě toho by věřitel nevymohl celou svoji pohledávku, kdyby z ní musel platiti útraty kvitance.

Leč od tohoto — spíše správného než opačně — náhledu v novější době opět upustil, uznávaje, že věřitel platiti má kvitanci.

O kvitancích a kvitování viz §§ 1426.—1430. obč. z.

---

postupní listiny podepsány představeným soudu, u soudních dvorů buďte spolupodepsány radním sekretářem anebo přednostou expeditu, a opatřeny soudní pečetí. (Viz též poznámku dlužního úpisu A.)

2 zl. 50 kr. *)

A. Kvitance.

Pro mne podepsaného Čeňka Vávru, obchodníka v Slaném, vázne na usedlosti č. 56 ve Zlonicích, zapsané v zlonické knihovní vložce 56. sub praes. 29. března 1882 č. 3337 právo zástavní za pohledávání v sumě . . . . 500 zl., pěti set zlatých r. č. s 6% úrokem, 6% úrokem z prodlení a za útraty až do 20 zl.

Toto pohledávání i se vším příslušenstvím zaplatila mně vlastnice hypotéky pí. Anna Hrušková úplně, pročež kvituji na řádný příjem a svoluji, aby se v zlonické knihovní vložce 56. dle této listiny vložil výmaz práva zástavního za mé pohledávání v sumě 500 zl. s 6% úrokem, 6% úrokem z prodlení a za útraty až do výše 20 zl. sub N. Exh. 3337 ai 1882 na usedlosti č. 56 v Zlonicích pojištěného.

Tomu na důkaz můj ověřený podpis.

V Slaném, dne 3. června 1890.

32 kr.

B. Kvitance
(poručníka),

kterouž já podepsaný Antonín Možný, domkář v Hředlích, jako poručník nezletilé Marie Možné z Hředel, doznávám a potvrzuji, že p. Jan Myška, vlastník domku č. 16 v Hředlích, pohledávání nezl. Marie Možné v sumě . . . . 100 zl., jednoho sta zlatých r. č. i s 5% úrokem od 1. ledna 1890 sub N. Exh. 523 ai 1884 na tomto domku právem zástavním pojištěné hotově zaplatil a do sirotčí kasy okresu Rakovnického pod č. 6367 ai 1890 pro nezl. Marii Možnou uložil, a tím vůči ní své povinnosti zadost učinil; pročež já v zastoupení jejím s výhradou schválení slavného soudu vrchnoporučenského tímto p. Jana Myšku kvituji a své svolení dávám, aby se v hředelské knihovní vložce 16. dle této listiny vložil výmaz práva zástavního za pohledávání nezl. Marie Možné v sumě 100 zl. s 5%

*) Kvitance na pohledávky, které na kapitále 100 zl. nepřevyšují a které před prvním červencem 1875 do knih byly zapsány, jsou kolků prosty. — Zákon ze dne 31. března 1875 č. 52 ř. z. a ze dne 28. prosince 1890 č. 234 ř. z.

úrokem sub N. Exh. 523 ai 1884 na domku č. 16 v Hředlích pojištěného.

Tomu na důkaz můj vlastní podpis a soudní schválení.

V Rakovníku, dne 3. června 1890.

Prohlášení.

Nejčastěji setkáváme se s prohlášením o postoupení přednosti, o spravení záznamu a o upuštění od hypotéky.

Obsahem všech musí býti:

1. Jméno, příjmení, stav a bydliště prohlašujícího,
2. poznačení věcných práv, o něž jde a jednání právního,
3. poznačení hypotéky, na které práva ta váznou,
4. svolení ke knihovnímu zápisu, a
5. datum a podpis.

50 kr.

A. Prohlášení
(o přednosti).

Pro mne podepsaného Jakuba Stehlíka, výměnkáře v Nakří, vázne sub praes. 27. května 1872 č. 5289 na usedlosti č. 41 v Nakří, zapsané ve vložce knihovní č. 41 služebnosť bytu a doživotní výměnek.

Na téže usedlosti vázne sub praes. 1. srpna 1886 č. 8021 právo zástavní za pohledávání občanské záložny v Netolicích v sumě 3000 zl. (tří tisíc zlatých r. č.) s 6% úrokem, 6% úrokem z prodlení a s útratami až do výše 60 zl.

Poněvadž se v tomto pořadí občanská záložna v Netolicích nepovažuje za dosti zajištěnou, tedy postupuji jí tímto já knihovní přednosť před svojí služebností bytu a svým doživotním výměnkem sub N. Exh. 5289 ai 1872 váznoucími pro celé její pohledávání v sumě 3000 zl. s 6% úrokem, s 6% úrokem z prodlení a s útratami až do výše 60 zl. sub N. Exh. 8021 ai 1886 pojištěné a svoluji, aby toto postoupení přednosti bylo na usedlosti č. 41 v Nakří knihovně poznamenáno.

Tomu na důkaz můj ověřený podpis.

V Netolicích, dne 4. června 1890.

50 kr.

B. Prohlášení
(ku spravení záznamu).

Pro p. Františka Hlávku, obchodníka ve Smiřici, jest na mém domě č. 128 ve Smiřici, zapsaném ve smiřické knihovní

vložce 128. sub praes. 31. října 1888 č. 11764 zaznamenáno právo zástavní za pohledávání v sumě . . . . 400 zl., čtyř set zlatých r. č. s 5% úrokem.

Poněvadž jsem se zavázal, že tento dluh p. Františku Hlávkovi do 1. července l. r. zaplatím a do té doby jsem jemu také povolil lhůtu ku spravení záznamu, tedy v uvážení, že svému platebnímu závazku nebudu moci dostáti a že p. František Hlávka ochotu k dalšímu čekání mně projevil, prohlašuji tímto sub N. Exh. 11764 ai 1888 pro pohledávání p. Františka Hlávky v sumě 400 zl. s 5% úrokem na mém domě č. 128 ve Smiřici vydobytý záznam práva zástavního za spravený a svoluji, aby se ve vložce 128. dle této listiny v pořadí vydobytého záznamu vložilo právo zástavní za pohledávání p. Františka Hlávky v sumě 400 zl. s 5% úrokem nákladem mým.

Tomu na důkaz můj ověřený podpis.

Ve Smiřici, dne 4. června 1890.

50 kr.

C. Prohlášení
(o upuštění od hypotéky).

Pro mne podepsaného Václava Smrčka, rolníka v Podhoří, vázne sub praes. 27. září 1887 č. 9654 na usedlosti č. 9 v Podhoří, zapsané ve vložce podhořské č. 9 jako vložce hlavní, a na pozemku č. parc. 1027 tamtéž ve vložce 310. jako vložce vedlejší, právo zástavní za pohledávání v sumě . . . . 1200 zl., dvanácti set zlatých r. č. s 5% úrokem a útratami až do výše 40 zl. r. č.

Požívaje pro toto své pohledávání dostatečné jistoty i na samotné usedlosti č. 9 v Podhoří upouštím k žádosti vlastníka hypotéky tímto od zástavy pozemku č. parc. 1027 v Podhoří ohledně celého svého pohledávání i s příslušenstvím, toliko na usedlosti č. 9 v Podhoří úplné právo si zachovávaje, a svoluji, aby se dle této listiny vložil výmaz práva zástavního za mé pohledávání v sumě 1200 zl. s 5% úrokem a útratami až do výše 40 zl., sub N. Exh. 9654 ai 1887 pojištěné, ale pouze na pozemku č. parc. 1027 v Podhoří.

Tomu na důkaz můj ověřený podpis.

V Podhoří, dne 4. června 1890.

§ 27. Pokud zevních náležitostí se týče, mají býti listiny psány na pevném papíře vzhledem k tomu, že mají tvořiti důkaz i v daleké

budoucnosti a rozpadnutím se a přelámáním laciného papíru po krátké řadě let by k tomu nezpůsobilými se staly; mají psány býti trvanlivým inkoustem*) a zřetelně bez oprav a razur. Chybí-li se v psaní, má se chybné slovo slabě přeškrtnouti a správné bezprostředně psáti dále; zpozoruje-li se chyba po napsání listiny, má se na konec podotknouti, že to a to chybné místo správně má zníti tak a tak.

Sestává-li listina z více archů, mají býti všecky nití nebo šňůrou dohromady sešity, oba konce niti pečetním voskem připevněny a opatřeny pečetí vydatele, jinak nezasluhuje víry takový arch, jenž mohl býti podstrčen. (§ 115. ř. s.)

Není-li vydatel listiny schopen aby ji sám podepsal, má býti podepsána dvěma svědky, z nichž jeden podepsati má jméno vydatelovo. (§ 116. ř. s.)

Nikdo nemá podepisovati listinu co svědek, komu vydatel neoznámil, že jest sepsána dle jeho vůle. (§ 117. ř. s.)

Svědek nemusí však znáti obsah listiny, nýbrž toliko ústní nebo písemní uznání vydatele, že, co jest v listině psáno, jeho vůlí jest (pat. ze dne 13. ledna 1785 č. 382 sb. pr. z.)

5. Účinek vkladu.

§ 28.

Pokud mohou býti brána v odpor práva, kterých vydobyly třetí osoby v důvěře ve veřejné knihy, ustanovuje § 63. a další kn. z.

6. Pořadí.

§ 29.

Pořadí zápisu řídí se číslem podacím, jímž bylo opatřeno podání u soudu knihovního. (§§ 438. a 440. obč. z.)

Zápisy, jež provedeny byly následkem současně došlých podání, požívají mezi sebou stejného pořadí. (§ 103. kn. z.)

*) To jest ovšem požadavek pouze praktickou důležitostí odůvodněný; co do platnosti listiny ve smyslu materielním nevadí jí ani, když jest částečně litografovaná, částečně psaná a to i různými inkousty. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 26. února 1879 č. 2240.)

§ 30.

Věřitel hypotekární jest oprávněn postoupiti přednost před svojí pohledávkou pohledávce jiné, současně nebo později do knih zapsané.

Práva a přednost ostatních věřitelů se tím nedotýkají.

§ 29. Číslo podací (exhibitní) jest ono číslo, pod kterým jest podání zaneseno do soudního podacího protokolu a které protokolista zároveň s dnem stavšího se podání a rokem napíše na rubrum podání.

Pro důležitosť tohoto čísla jest jak povinností protokolisty, aby zejména a před ostatními v tom ohledu bezvýznamnými podáními zanesl do protokolu bezodkladně podání tabulární, tak jest věcí opatrnosti stran, aby buď pomocí podací rubriky, na niž si při podávání počkají, zabezpečily se, že byla jejich tabulární žádosť ihned do protokolu zapsána, neb aby si alespoň vyžádaly od protokolisty ústní sdělení, jaké číslo podací žádosť jejich dostane.

Byla-li žádosť vrácena buď proto, že jest předčasně podána nebo z jiné formální vady, nepočítá se pořadí dle podání původního, nýbrž dle nového. Byla-li žádosť zamítnuta a zamítnutí poznamenáno v knihách, tedy má platnosť původní podání, když byla proti zamítnutí s výsledkem podána stížnosť.

Knihovní pořadí může býti poznamenáním zabezpečeno dle § 53. kn. z.

Zabezpečením knihovního pořadí jest také knihovní záznam (praenotace). Má-li totiž kdo listinu o zadaném anebo nabytém knihovním právu, která jest sice hodnověrná, ale nemá všech náležitostí § 434. a 435. obč. z., tedy může k tomu účelu, aby ho nikdo nepředešel, vymoci podmínečný zápis do knihy veřejné. Tím nabude podmíněného práva, které musí buď přivolením protivníka nebo soudním výrokem zaměniti v zápis bezpodmínečný (spraviti záznam). Po spravení záznamu platí jemu plné právo od podání žádosti o záznam. (§ 438. obč. z.)

Poněvadž jest zásada o významu čísla podacího přesně a jasně vyslovena, řídí se každá změna na právu knihovním jen zápisem do knih veřejných a číslem podacím, a ztrácí proti němu všecko mimoknihovní jednání svou platnosť.

Postoupí-li vlastník tutéž věc nemovitou dvěma rozličným osobám, připadne věc ta tomu, kdo dříve žádal o vklad do knih. (§ 440. obč. z.)

Čas uzavření smlouvy a datum listiny jest nerozhodný. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 27. března 1877 č. 3465.)

§ 30. Knihovní pořadí může býti také mezi věřiteli zaměněno. K tomu cíli je potřeba zvláštního písemního svolení toho, kdo své pořadí jinému na prospěch zadává. (Viz vzorec prohlášení lit. A.)

Listina o takovém svolení nemusí býti legalisována. Leč to nezdá se býti správným.*) Dle zákona ze dne 4. června 1882 č. 67 ř. z. není sice postoupení knihovní přednosti ani zadlužením, ani zrušením, ani převedením věcného práva, ale nedá se upříti, že jest přece zadáním, obmezením (§ 8. kn. z.) práva, a prohlášení o tom že nemá menší důležitosti než jiná knihovní listina, na př. kvitance.

Vysvítá to z účinku jeho. Postoupí-li totiž přednější věřitel pozdějšímu přednosť, zamění si tím knihovní pořadí, a nepožívá tedy onen té jistoty více, kterou měl před postoupením přednosti, neboť musí spokojiti se s pořadím věřitele pozdějšího. Často pak bývá následkem postoupení přednosti úplná ztráta práva.

Postoupení přednosti týká se jediné věřitele, jenž ji postoupil a věřitele, jemuž byla postoupena; na ostatní nemá nijakého účinku. Z toho následuje, že nemůže pozdější věřitel nabyti širšího práva v postoupeném pořadí, než jaké jest tam zapsáno pro postupujícího.

Na př.: Na nemovitosti jsou věřitelé A, B, C a D. Věřitel A má pohledávku 100 zl., věřitel D pohledávku 500 zl. Postoupí-li věřitel A přednosť věřiteli D, vstoupí do pořadí věřitele A věřitel D pouze s částkou 100 zl., kdežto se zbytkem 400 zl., zůstane v pořadí, které má. Věřiteli A přísluší pak konkurující pořadí s částkou 400 zl. v pořadí pohledávky 500 zl. věřitele D.

---

*) Viz „Právník“ 1889, pak rozhodnutí c. k. mor. slezsk. vrchního soudu ze dne 7. července 1885 č. 6467 a c. k. vrchního soudu v Praze ze dne 2. října 1888 č. 25716.

Náhled, že legalisace potřeba není, vyvinul se z falešné praxe, chybnými úředními formuláři vyvolané, dle které se knihovní postoupení jen poznámkou provádí.

Jak v povaze věci tak i v duchu zákona leží, že správně by na místě poznamenávání vkládati se mělo postoupení přednosti. Správné toto provádění nalézáme v knihovním řádě uherském. (§ 68.)

Viz také „Juristische Blätter“ z roku 1872 č. 41 a „Exner. Hypothekenrecht“.

Věřitelé B a C zůstanou tímto jednáním úplně nedotknuti. Účinek postoupení přednosti knihovní vidí se v praktickém světle při rozvrzích trhových cen.

V uvedeném příkladu rozvrhla by se trhová cena za hypotéku následovně:

Obnos rovnající se výši pohledávky věřitele A nejprve by se přikázal věřiteli D na srážku jeho pohledávky 500 zl., pak přikázaly by se pohledávky B a C, načež, když by cena již úplně nestačila, přikázal by se zbytek poměrným dílem na pohledávku věřitele A a na neuhrazenou část pohledávky věřitele D.

Jinak jest, když cena na obě pohledávky vystačí; pak není příčiny hleděti na zaměněné pořadí, nýbrž přikáží se obě tak, jak původně byly do knih zapsány.

Také věřitel, jehož pohledávka stížena jest právem nadzástavním, může postoupiti přednosť, ovšem že jen bez ujmy práva nadzástavního. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 17. února 1885 č. 1718.)*)

Žádosť o poznamenání přednosti.

| 1 zl. 50 kr. |

Slavný
c. k. okresní soude!

Kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti a naříditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal podle prohlášení ze dne 4. června 1890 — lit. A orig. & cop. — poznamenání knihovní přednosti, postoupené pohledávce občanské záložny Netolické v sumě 3000 zl. s 6% úrokem, 6% úrokem z prodlení a útratám až do 60 zl. sub N. Exh. 8021 ai 1886 na usedlosti č. 41 v Nakří (ve vložce 41.) pojištěné před služebností bytu a doživotním vý-

*) Postoupí-li se knihovní přednosť před výměnkem, tedy má ten, jemuž byla přednosť postoupena, právo na uhrazení v pořadí výměnku nejen z úroků uhražovacího kapitálu, nýbrž i z kapitálu samého. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 18. září 1888 č. 24439.)

Naproti tomu:

Postoupí-li kdo jinému přednosť před výměnkem, nabude tento pouze přednosti před dávkami a nikoliv před uhrazovacím kapitálem, protože výměnkář má nárok jen na dávky a tudíž nemohl zadati více práva než sám má. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 13. listopadu 1888 č. 2593.)

měnkem pro Jakuba Stehlíka sub N. Exh. 5289 ai 1872 na téže usedlosti váznoucími.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně jménem občanské záložny v Netolicích s přílohou A orig.,

2. p. Jakubu Stehlíkovi v Nakří, a

3. p. Vácslavu Stehlíkovi tamtéž, jako vlastníku hypotéky.

V Netolicích, dne 5. června 1890.

Antonín Tlustý,
t. č. předseda obč. záložny v Netolicích.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
na Hluboké.

Antonín Tlustý v Netolicích, jako předseda občanské záložny Netolické,

prosí o poznamenání knihovní přednosti postoupené pohledávce občanské záložny Netolické v sumě 3000 zl. s přísl. před služebností bytu a výměnkem Jakuba Stehlíka na usedlosti č. 41 v Nakří.

S přílohou A orig. & cop. a 3 rubrikami.

DÍL II.

O vkladu.

§ 31.

Vklad (§ 8. č. 1) může státi se jen na základě veřejných listin anebo takových listin soukromých, na nichž jsou podpisy soudně nebo notářem ověřeny.

Na základě listin zmocněnce může však proti zmocniteli povolen býti vklad jen tehda, když plná moc zmocnitelem vydaná zní na dotyčné jednání, neb alespoň nebyla vystavena dříve než v době jednoho roku před žádáním o vklad.

§ 32.

Soukromé listiny, na jichž základě státi se má nějaký vklad, musí kromě náležitostí §§ 26. a 27. obsahovati:

a) určité poznačení nemovitosti nebo práva, ohledně kterého státi se má vklad,

b) výslovné prohlášení toho, jehož právo má býti obmezeno, stíženo, zrušeno nebo na jinou osobu převedeno, že ve vklad svoluje.

Toto prohlášení může býti také učiněno buď ve zvláštní listině nebo v knihovní žádosti. V takových případech musí však míti listina nebo žádosť takové náležitosti, jakých ke vkladu jest potřeba.

Listiny v cizích státech vystavené musí býti ověřeny rakouským vyslanectvím anebo

úřadem konsulárním, pokud zákonitě ohledně některých států nestává výminek.

§ 33.

Veřejné listiny, na základě jichž státi se mohou vklady, jsou:

a) Listiny o právních jednáních, sepsané veřejnými úřady nebo notářem v mezích jejich úředního oprávnění, jsou-li opatřeny náležitostmi § 32.,

b) smíry exequovatelné, sepsané soudy nebo jinými k tomu oprávněnými úřady neb osobami,

c) platební rozkazy o zákonitých poplatcích a příspěvcích, jakož i výkázy o zastálých daních a veřejných dávkách, pokud dle stávajících zákonů jsou vykonatelny,

d) jiné listiny, které mají vlastnost soudně vykonatelného výroku některého veřejného úřadu. Sem patří jmenovitě právoplatné nálezy, soudně schválené rozpočty trhových cen za nemovitosti nebo práva exekučně prodaná, soudní odevzdací listiny o prodaných nemovitostech, odevzdací listiny a potvrzení úřadů projednávajících pozůstalost. (§§ 177. a 178. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.)

§ 34.

Je-li zapsáno právo, které nemá za předmět povinnosti se opětující, výslovně na dobu života některé osoby, tedy může býti povolen vklad výmazu tohoto práva i na základě pouhého úmrtního listu nebo prohlášení za mrtvého. U takových práv ale, která mají za předmět povinnosti se opětující, může býti povolen vklad výmazu na základě těchto listin teprve po uplynutí tří roků ode dne úmrtí, jestliže dědic nevymohl knihovní poznamenání žaloby na zaplacení zastálých dávek.

§ 31. Vklad — die Einverleibung — jest bezpodmínečným nabýváním knihovních práv (na rozdíl od podmínečného nabývání praenotací).

Jsou-li knihovní práva zapsána po tři roky ve veřejných knihách, nemůže je nikdo bráti v odpor. (§ 1467. obč. z.) Při tom ovšem se počítá, že byl výměr o vkladu řádně doručen tomu, proti němuž čelí.

Ke každému nabytí knihovních práv jest bez výminky potřeba, aby byla zapsána do příslušných k tomu knih veřejných. Tento zápis jmenuje se vklad, intabulace. (§ 431. obč. z.)

K tomu jest však především potřeba, aby ten, jehož práva mají býti převedena, stížena nebo zrušena, sám byl již v knihách zapsán. (§ 432. obč. z.)

Toliko při původním nabývání se této potřeby nevyhledává.

Účinek vkladu jest ten,. že nastupuje nový vlastník (nebo věřitel) v právní držení, jakmile vložena byla do veřejných knih listina, z níž své právo odvozuje. (§ 440. obč. z.)

S nabytím vlastnictví přechází pak na nabyvatele i všecka s ním spojená práva (§ 442. obč. z.), ale také všecka břemena. (§ 443. obč. z. — Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 17. března 1886 č. 2171.)

Má-li na základě soukromé listiny povolen býti knihovní vklad, musí tato býti legalisována. Pravidlo toto vztahuje se ovšem jen k listinám vydaným po platnosti nového knihovního zákona (16. února 1872), tak že listiny před tím vydané mohou býti základem knihovního vkladu i bez legalisace, jen když vyhovují § 114. ř. soud.

Také není potřebí legalisace listinám, jež byly vyhotoveny dle předpisů řádu notářského ze dne 25. července 1871 č. 75 ř. z. (Notářské spisy), a nepřesahuje-li vkládané právo cenu 100 zl.

Kdo o vklad žádá, musí v žádosti výslovně slovo „vklad“ uvésti (na př. prosím, aby mně povolen byl vklad práva vlastnického, vklad práva zástavního, vklad služebnosti, vklad výmazu a p.), neboť soud nemá ani práva povoliti jinak anebo více, než bylo žádáno. (§ 96.)

Také knihovní provedení musí se přísně slova „vklad“ držeti. (Na př. vkládá se právo vlastnické — wird das Eigenthumsrecht einverleibt —, vkládá se právo zástavní — wird das Pfandrecht einverleibt —, vkládá se služebnosť — wird die Dienstbarkeit ein-

verleibt —, vkládá se výmaz — wird die Löschung .... einverleibt — a p., viz část všeobecnou a instr.)

Jedná-li někdo ve věcech knihovních za jiného jako plnomocník, musí k listině, kterou jménem plnomocněnce vydal, připojiti svoji plnou moc, aby listina ke knihovnímu vkladu byla způsobilá.

Plná moc taková musí býti legalisována.

Zní-li na určitý případ (na př. A splnomocnil B, aby prodal jeho domek), tedy jest lhostejno, kdy na základě této plné moci byla vydána listina a podána žádosť o její vklad.

Zní-li ale plná moc všeobecně (generální), tedy musí býti vydána listina a podána žádosť o její vklad do jednoho roku ode dne vystavení plné moci.

Vzorec plné moci specielní:

50 kr.

Plná moc.

Já podepsaná Alžběta Rohanová, domkářka v Pátku, jsem vlastnicí domku č. 93 v Pátku, zapsaného v pátecké knihovní vložce 93.

Chtíc domek ten prodati a sama pro churavosť k tomu neschopna jsouc, splnomocňuji tímto svého zetě

p. Jana Štěpánka,

rolníka v Pátku, aby za mne a mým jménem domek můj č. 93 v Pátku prodal a odevzdal, s kupcem za mne a mým jménem cenu i podmínky dle svého vlastního uznání vyjednal, od něho závdavek i cenu trhovou přijal a jemu kvitoval, s kupcem za mne a mým jménem platně trhovou smlouvu uzavřel, ji za mne podepsal, v ní ke knihovnímu převodu práva vlastnického za mne a mým jménem svolení dal a vůbec aby s plným právním účinkem při tom za mne a mým jménem vše zařídil, čeho ku prodeji tomu a odevzdání jest potřebí nebo čeho zapotřebí sám uzná.

Tomu na důkaz můj ověřený podpis.

V Pátku, dne 6. června 1890.

§ 32. Podstatnou náležitostí každé soukromé listiny knihovní jest přivolení vydatelovo, aby právo jeho knihovním zápisem bylo obme-

zeno, stíženo, převedeno nebo zrušeno. Není-li takového přivolení v listině, dá odpomoci se jejímu nedostatku tím, že potřebné svolení vloží se buď do zvláštní listiny nebo do žádosti, kterou má býti listina vložena do knih.

Žádosť tato zastupujíc však v tom ohledu listinu, musí býti legalisována jako listina, a opatřena dalším kolkem za 50 kr.

Vzorec takové žádosti:

75 kr.
50 kr.

Slavný
c. k. okresní soude!

Já Arnošt Částek prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil a c. k. knihovnímu úřadu nařídil, aby vykonal v opočenské knihovní vložce 18. podle dlužního úpisu ze dne 3. ledna 1890 — lit. A orig. & cop. — vklad práva zástavního za mé pohledávání v sumě 80 zl. s 5% úrokem a útratami až do výše 10 zl. na usedlosť č. 18 v Opočně.

Já spolupodepsaný Antonín Marek, rolník v Opočně, jako vlastník usedlosti č. 18 v Opočně, k žádanému knihovnímu vkladu v plném obsahu přivoluji, což dokazuji ověřeným svým podpisem.

V Postoloprtech, dne 7. června 1890.

Arnošt Částek,
Antonín Marek (ověřený).

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Postoloprtech.

Arnošt Částek v Opočně, společně s Antonínem Markem v Opočně,

prosí o vklad práva zástavního za pohledávání prvnějšího v sumě 80 zl. c. s. c. na usedlosť č. 18 v Opočně.

S přílohou A orig. & cop. a 2 rubrikami.

§ 33. Listinám veřejným má se dáti úplná víra v příčině skutku o kterém byly sdělány. (§ 111. ř. s.)

Listinami veřejnými jsou vůbec listiny úřední, pokud vydány jsou v mezích působnosti toho kterého úřadu, jakož i spisy notářské, pokud sdělány jsou dle řádu notářského ze dne 25. července 1871 č. 75 ř. z.

Veřejné listiny v Rakousku vydané mají potřebí pouze podpisu toho, jenž jménem dotyčného úřadu oprávněn jest podpisovati, a úřední pečeti.

Veřejné listiny v cizozemsku vydané taktéž podléhají povinnosti ověření jako listiny soukromé, pokud zvláštními smlouvami a zákony jinak o tom není ustanoveno.*)

Konsulátům francouzským, portugalským a italským v Rakousku, pak rakouským ve Francii, Portugalsku a Italii dána jest moc legalisovati smlouvy i poslední pořízení občanů státu svého, uzavřené mezi těmito a jinými osobami země, v níž sídlí. Listiny takové mají při soudech obou států touž platnosť, jako by v jednom anebo druhém z obou od příslušných veřejných orgánů byly sdě-

---

*) Smlouva mezi rakousko-uherským mocnářstvím a říší německou v příčině legalisace dne 25. února 1880 č. 85 ř. z. uzavřená stanoví:

§ 1. Listiny vydané od soudů civilních anebo vojenských v občanských záležitostech sporných i nesporných a ve věcech trestních nemají potřebí ověření, když jsou opatřeny úřední pečetí.

Nálezy německých soudů válečných anebo výrokových buďtež ověřeny příslušným soudem vojenským.

§ 2. Listiny vydané od notářů, od vykonavatelů soudních a jiných pomocných úředníků soudních, též listiny vydané v německé říši od úředníků stavovských a od schovavatelů hypoték, pokud tito náležejí k úřadům v § 1. jmenovaným, mají zapotřebí ověření od soudu.

Toto ověření pokládá se za vykonané, když na listině jest podpis a úřední pečeť některého soudu toho státu, v němž má vydatel listiny své úřední bydliště.

Sepsání úřední pečetí opatřená, sdělaná od konventů kapitolních a řeholních, jimž v Uhrách svěřeno jest zhotovování listin soukromých, nemají zapotřebí dalšího ověření.

§ 3. Výtahy z knih církevních o křtu, oddavkách aneb úmrtích, které se v Německu pod pečetí církevní vydávají, mají zapotřebí ověření od příslušného soudu civilního a kromě toho vysvědčení tohoto soudu, že vydatel výtahu k vydání jeho jest oprávněn. Vydal-li takový výtah některý vojenský duchovní, budiž ověřen a dáno vysvědčení od příslušného soudu vojenského.

V Rakousko-Uhersku ověří výtahy z matrik o narozeních, oddavkách a úmrtích příslušný politický úřad první instance, jestliže sám

lány. Jim náleží i právo ověřovati listiny od úřadův a funkcionářů zemí svých vyhotovené. (Smlouva s Francií ze dne 11. prosince 1866 č. 167 ř. z., smlouva s Portugalskem ze dne 9. ledna 1873 č. 135 ř. z. a smlouva s Italií ze dne 15. května 1874 č. 1875, č. 96 ř. z. a ze dne 28. srpna 1878 č. 114 ř. z.)

Ověřování podpisů úřadů v Elsasích a Lotrinkách přísluší c. k. konsulátům ve Frankfurtě n. M., v Karlsruhe a v Mannheimu. (Min. výnos ze dne 1. prosince 1879 č. 17589.)

Smlouva o ověřování listin v Persii vydaných obsažena jest v obchodní smlouvě s tímto státem dne 17. května 1858 č. 74 ř. z. uzavřené.

I listiny veřejné mají vyhovovati předpisům § 32. a mají obsahovati jak určité poznačení hypotéky, tak i klausuli intabulační. (Na př.: Odevzdací listina: odevzdává se usedlosť č. .... a může býti právo vlastnické k uvedené usedlosti na základě této listiny vloženo panu ....; rozsudek: pohledávka ... jest neplatná a může právo zástavní za tuto pohledávku na usedlosti č. ... dle tohoto rozsudku knihovně býti vymazáno a p.)

Bez klausule intabulační, zní-li na př. rozsudek pouze na dodržení smlouvy a odevzdání nemovitosti, nelze povoliti knihovní vklad práva vlastnického. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 20. ledna 1885 č. 442.)

Chce-li však věřitel cestou exekuce domoci se práva zástavního, k tomu nemá potřebí, aby v rozsudku o dluhu nebo v platebním rozkaze či výměru již svolení ke knihovnímu vkladu bylo

---

dotyčné matriky nevede Výtahy z matrik, jež pod dozorem jsou úřadů vojenských, ověří ministerium války nebo zeměbrany.

§ 4. Listiny vydané neb ověřené některým nejvyšším správním úřadem německým anebo některého státu německého spolku, neb od společných nejvyšších úřadů správních rakousko-uherských aneb od nejvyšších úřadů správních rakousko-uherských aneb od některého jiného státního nebo církevního vyššího úřadu správního nemají zapotřebí dalšího ověření. (Seznamy těchto úřadů jsou v min. nařízení ze dne 12. února 1881 č. 13 a ze dne 29. srpna 1881 č. 93 ř. z. uvedeny.)

Listiny vydané neb ověřené od některého jiného úřadu než výše uvedených, mají zapotřebí ověření od toho ze jmenovaných úřadů, pod kterým úřad listinu vydávající jest postaven.

Konečně nemají potřebí dalšího ověření listiny vydané úřady finančními a lesními v okresích pohraničných.

§ 5. K ověření připojenému k soukromé listině od některého příslušného úřadu není potřebí dalšího ověřování.

obsaženo a aby udána byla hypotéka. Za to však, aby exekucí právo mohl vymáhati, musí následek exekuční v listině býti vysloven. K tomu ovšem musí úřad, jenž to vysloví, míti také sám moc exekuční.

(Na základě rozhodnutí samosprávných úřadů nelze vésti exekuci. — Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 27. března 1874 č. 3441; naproti tomu jsou exequovatelnými smíry uzavřené u policejních úřadů. — Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 8. října 1884 č. 11429.)

K exekučnímu vymahání práva z veřejné listiny jest potřebí, aby tato moci práva již nabyla.

Ježto povolování exekuce přísluší vždy tomu soudu, jenž listinu vydal, tedy není potřeba zvláštního průkazu o tom, že listina jest již v právní moci; soud přesvědčí se o tom z vlastních spisův. Ani k žádostem o vklad exekučního práva zástavního za nedoplatky daní (které jsou odchylkou od tohoto pravidla) netřeba přikládati průkaz o doručení berním úřadem vydaného platebního rozkazu. (Min. nař. ze dne 17. prosince 1852 č. 256 ř. z.)

Vedle soudních rozsudků, rozkazův a nálezů lze exekuci povoliti též na základě následovních úředních listin, a to na základě

nálezů soudů trestních dle §§ 193., 358. a 373. tr. ř., rozsudkův a nařízení úřadův a soudů povolaných ku rozhodování o přestupcích důchodkových (§ 887. duch. tr. z.),

úředních výtahů konkursního komisaře dle § 121. ř. konk. a zákona ze dne 9. dubna 1873 č. 70 ř. z.,

smírův uzavřených prostřednictvím obecních úřadů dle zákona ze dne 21. září 1869 č. 150 ř. z.,

spisů notářských, přivolila-li osoba ve spisu zavázaná k exekuční vykonatelnosti spisu dle řádu notářského ze dne 25. července 1871 č. 75 ř. z.,

smírův uzavřených okresními komisemi vyvazovacími dle min. nař. ze dne 9. srpna 1850 č. 326 ř. z.,

protokolovaných úmluv s podnikatelstvy železničními v řízení vyvlastňovacím dle zákona ze dne 18. února 1878 č. 30 ř. z.,

smírův uzavřených před magistráty a policejními ředitelstvy dle dv. dekr. ze dne 8. června 1832 č. 2567 sb. z. s. a nař. min. ze dne 18. června 1853 č. 114 ř. z.,

nálezův úředních v záležitosti slučování a dělení hospodářských pozemků, vynesených dle zákona ze dne 7. června 1883 č. 92 a 94 ř. z.,

výtahů z hlavních knih rakousko-uherské banky dle zákona ze dne 27. června 1878 č. 66 ř. z., všeobecného rakouského ústavu pro úvěr pozemkový ve Vídni dle min. nařízení ze dne 1. června 1864 č. 49 ř. z., hypoteční banky království Českého dle min. nařízení ze dne 26. prosince 1864 č. 99 ř. z., hypoteční banky království Haličského dle zákona ze dne 21. června 1882 č. 81 ř. z. a zemské banky království Českého dle § 66. zákona ze dne 30. května 1889 č. 35 z. z. a min. nařízení ze dne 28. října 1865 č. 110 ř. z.

Právo zástavní v cestě exekuce může věřitel vymoci na kteroukoliv anebo na všecky nemovitosti a hypotekární pohledávky dlužníkovy.*)

Vede-li exekuci na základě platebního rozkazu z řízení upomínacího, musí podati žádosť nejdéle do 6 měsícův ode dne doručení, ježto po uplynutí této doby takový platební rozkaz uhasne.

Pohledávky, které při rozvrhu trhové ceny za exekučně prodanou nemovitosť propadly, mohou býti rozpočetním výměrem poukázány k výmazu; ale také pohledávky, které odkázány byly na nějaký předcházející uhrazovací kapitál, které tedy posud platně nepropadly, mohou býti na základě rozpočetního výměru z knih mazány,**) leč pouze za současného poznamenání při onom právu, pro které byl uhrazovací kapitál zachován, že ty a ty pohledávky v tom a v tom pořadí na uhrazovací kapitál v té a té výši odkázány byly.

Vzorec takové žádosti:

| 1 zl 50 kr. |

Slavný
c. k. okresní soude!

Kladu prosbu: ***)

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti a naříditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal v libické knihovní vložce 76.

*) To jest také jedním z nedostatků nové knihy pozemkové, že nevykazuje ve zvláštních seznamech všecky nemovitosti a všecky pohledávky jedné osoby i v různých katastrálních obcích, tak že jest shledávání v tom ohledu obtížné a nespolehlivé.

**) Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 21. ledna 1885 č. 680, 29. září 1885 č. 11511 a 12. února 1889 č. 1001.

***) Žádosti podobné bývají obyčejně spojeny s žádostí o převod vlastnictví k vydražené nemovitosti. Případ zde uvedený předpokládá, že vlastnictví již dříve bylo vloženo.

podle výměru tohoto slavného soudu ze dne 3. března 1890 č. 3472 — lit. A orig. & cop. — vydaného o rozvrhu nejvyššího podání za dům č. 76 v Libici docíleného

1. vklad výmazu práva zástavního za pohledávání Anny Pekárkové v sumě 500 zl. s 5% úrokem sub N. Exh. 809 ai 1876 na domě č. 76 v Libici pojištěného,

2. vklad výmazu exekučního práva zástavního za pohledávání občanské záložny v Chotěboři v sumě 616 zl. 97 kr. s 6% úrokem od 1. ledna 1890 a s útratami v sumě 9 zl. 34 kr. sub N. Exh. 4219 ai 1890 na témž domě váznoucího, a

3. vklad výmazu práva zástavního za pohledávání Čeňka Bárty v sumě 120 zl. sub N. Exh. 4607 ai 1890 tamtéž zaznamenaného, pak

4. poznamenání, že na uhrazovací kapitál 4793 zl. 50 kr. pro doživotní výměnek Josefa Bárty a Aloisie Bártové sub N. Exh. 231 ai 1878 na domě č. 76 v Libici pojištěný, z dražební ceny zachovaný, po jeho uvolnění poukázáni jsou v následovním pořadí věřitelé:

a) Anna Pekárková s pohledáváním 500 zl. c. s. c., činícím úhrnem 573 zl. 16 kr., s 5% úrokem od 4. dubna 1890,

b) občanská záložna v Chotěboři s pohledáváním 616 zl. 97 kr. c. s. c., činícím úhrnem 672 zl. 94 kr., s 6% úrokem od 4. dubna 1890, a

c) Čeněk Bárta s pohledáváním 120 zl., s 5% úrokem od 4. dubna 1890.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,

2. pí. Anně Pekárkové v Libici,

3. občanské záložně v Chotěboři k ruce předsedy p. Jana Trnky tamtéž, a

4. p. Čeňku Bártovi v Libici.

V Chotěboři, dne 8. června 1890.

Vojtěch Klapka.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Chotěboři.

Vojtěch Klapka v Libici
prosí o vklad výmazu
práva zástavního za po-

[illegible]

§ 21. *Jest-li nějaké právo knihovní výslovně zapsáno jen na dobu života nějaké osoby, může býti ihned po jejím úmrtí na základě úmrtního listu nebo prohlášení za mrtvého vymazáno z knih, jestliže nemá za předmět dávky se opětující.* (Služebnost *doživotního bytu, doživotního užívání*; taktéž právo předkupní a zpáteční *koupě*.)

Úmrtní list anebo prohlášení jest průkazem o tom, že uplynula *doba*, pro kterou knihovní právo bylo vyhrazeno.

Právě tak i *jiná* práva, která vyhrazena jsou na určitou *dobu*, zaniknou uplynutím této doby a mohou býti ihned mazána *po průkazu o tom, že* doba ta uplynula. (Služebnost bytu až do *zletilosti maže se* podle křestního listu, vykazujícího zletilost *oprávněné osoby*; služebnost bytu do provdání se — může býti vymazána podle listu oddacího, vykazujícího, že oprávněná osoba *se provdala*.)

Naproti tomu však výměnky a důchody jako práva, mající za předmět opětující se dávky, přes to, že na doživotí jsou pojištěny, mohou na základě úmrtního listu nebo prohlášení za mrtvého teprve po 3 letech ode dne úmrtí z knih býti vymazány a to pouze tenkrát, nezahájil-li dědic oprávněného spor o zaplacení zastálých dávek, nechav zároveň žalobu knihovně poznamenati.

Před uplynutím 3 roků může býti povolen vklad výmazu výměnku nebo důchodu jen na svolení dědiců, ovšem ale záznam výmazu může býti na základě pouhého úmrtního listu ihned povolen.

K výmaznému prohlášení dědice jest potřebí schválení soudu pozůstalostního, jestliže není posud odevzdána pozůstalosť; po odevzdání pozůstalosti musí ku prohlášení přiložena býti i odevzdací listina.

50 kr.

Prohlášení.

Pro moji matku, Annu Rychlou, vázne sub praes. 20. dubna 1869 č. 4216 na usedlosti č. 23 ve Vojničkách, zapsané v tamní knihovní vložce 23., doživotní výměnek v čl. IV. smlouvy ze dne 17. března 1869 vyhrazený.

Výměnek ten odváděli jí až do její smrti vlastníci hypotéky pp. manželé Skřivánkovi Václav a Barbora řádně, pročež jí z něho za nimi ničeho nezastálo.

To uznávám já podepsaný Jan Rychlý, rolník ve Vojničkách, jako jediný ku pozůstalosti Anny Rychlé přihlášený dědic, a proto na výměnek ten resp. nějaké jeho zastálé dávky žádných nároků nečiním, nýbrž v zastoupení pozůstalosti své matky a s výhradou schválení soudu pozůstalostního své svolení dávám, aby se ve vojničské knihovní vložce 23. dle této listiny vložil výmaz doživotního výměnku sub praes. 22. dubna 1869 č. 4216 na usedlosti č. 23 ve Vojničkách pro Annu Rychlou pojištěného.

Tomu na důkaz můj vlastní podpis a soudní schválení.

V Libochovicích, dne 15. srpna 1890.

Jan Rychlý.

Po odevzdání pozůstalosti by v tomto prohlášení odpadla slova: „Ku pozůstalosti Anny Rychlé přihlášený dědic“ a nahradila se slovy: „dědic Anny Rychlé“; pak odpadla by slova: „s výhradou schválení soudu pozůstalostního“ a na konci „a soudní schválení.“

Před odevzdáním není potřeba podpis legalisovati, po odevzdání musí býti legalisován.

DÍL III.

O záznamu.

a) Přípustnost.

§ 35.

Nemá-li předložená listina všech náležitostí ke vkladu v §§ 31.—34. stanovených, přece však náležitostí §§ 26. a 27. ke knihovnímu zápisu, tedy může dle ní povolen býti záznam. (§ 8., 2.)

§ 36.

Záznam ku nabytí práva zástavního má jen tehda místo, když nejen pohledávka ale i právní důvod k zástavnímu právu dostatečně jest prokázán.

§ 37.

Záznam práva zpáteční koupě a práva předkupního, pak práva pachtovního nebo nájemního má jen tehda místa, když nejen trvání práva ale i přivolení k zápisu dostatečně jest prokázáno.

§ 38.

Záznam stane se:

a) Na základě soudních nálezů první nebo vyšší instance, jimiž se věcné právo sice bezvýminečně přisuzuje neb odpírá, které však posud nenabyly právní moci;

b) na základě soudních nařízení, jimiž se povoluje záznam jako exekuce ku zjištění, a

c) na základě žádostí veřejných úřadů v takových případech, v nichž tyto dle své působnosti jsou povolány, aby z moci úřední nařídily zástavní zajištění nároků státního pokladu neb oněch fondův a ústavů, jež stojí pod správou státní, zemskou neb obecní, jakož i nároků náhradních ze správy jmění péči soudní svěřeného.

§ 39.

Složí-li se k soudu hypotekární dluh, jenž z důvodů § 1425. obč. z. věřiteli nemůže býti vyplacen, aneb ohledně jehož věřitel platci dle § 1422. svá práva nejdříve má postoupiti, tedy má místo záznam výmazu nebo záznam převodu pohledávky na platce, předloží-li se úřední listina o tom, že pohledávka byla složena.

b) Spravení.

§ 40.

Každý záznam zakládá nabytí, převedení, obmezení nebo zrušení věcného práva jenom pod tou výminkou, že bude spraven, a jen v tom obsahu, v kterém záznam se stal.

§ 41.

Spravení stane se:

a) Na základě prohlášení ke vkladu způsobilého se strany toho, proti němuž byl záznam vydobyt;

b) v případech § 38. na základě výkazu o nastalé exequovatelnosti zaznamenaného soudního nálezu, nebo na základě právoplatného nálezu příslušného úřadu, jenž o trvání zajištěného nároku má rozhodovati;

c) na základě nálezu příslušného soudu v cestě sporu vyneseného proti tomu, proti němuž byl vymožen záznam.

§ 42.

Musí-li státi se spravení sporem, budiž žaloba u příslušného soudu podána do 14 dnů ode dne doručení výměru o záznamu tím, jenž záznam vymohl.

Ve sporu o spravení záznamu má žalobce prokázati právní důvod k nabytí žádaného knihovního práva a tedy ohledně zaznamenaného práva zástavního nejen pravost pohledávky, nýbrž i právní důvod k nabytí práva zástavního a jeho obsahu. Žalovanému jest volno pronésti své námítky proti trvání knihovního práva i pak, když buď vůbec nepodal stížnost na výměr o povoleném záznamu, nebo minula-li se stížnost s účinkem.

§ 43.

Lhůta ku podání žaloby na spravení záznamu budiž ustanovena ve výměru záznam povolujícím a může býti z podstatných příčin prodloužena.

Žádosť o povolení lhůty budiž podána u soudu knihovního, načež jedná se o ní dle řádu procesu civilního.

§ 44.

Je-li zahájen již spor o trvání zaznamenaného práva, když podána byla žádosť o záznam, tedy odpadá nutnosť podati zvláštní žalobu na spravení, pokud dle ustanovení řádu o civilním procesu žádání také na spravení záznamu může býti rozšířeno.

§ 45.

Nestalo-li se spravení, tedy může žádati o výmaz povoleného záznamu ten, proti němuž byl povolen.

Je-li známo soudu, že byla žaloba na spravení záznamu v čas podána, nebo že lhůta ku podání žaloby při podání žádosti o výmaz ještě neprošla, budiž žádosť o výmaz od-

mrštěna. V opačném případě budiž na krátkou dobu nařízeno stání, při němž prokázati má ten, jenž o záznam žádal, že lhůta ke spravení posud neprošla, nebo že v čas byla podána žaloba; jinak povolen budiž výmaz.

Za včasně podanou pokládána budiž žaloba na spravení záznamu, když podána byla i po lhůtě ku spravení ustanovené avšak ještě před žádostí o výmaz anebo téhož dne co tato.

§ 46.

Uzná-li se záznam za spravený, budiž na žádost účastníka zapsáno spravení dle právoplatného rozhodnutí do knihy pozemkové.

Neuzná-li se za spravený, budiž na žádost účastníka na základě právoplatného rozhodnutí vymazán.

§ 47.

Stal-li se výmaz záznamu z toho důvodu, že zaznamenané právo žalujícímu platně bylo odepřeno, nebo že záznam za spravený uznán nebyl, anebo že ten, jenž záznam vydobyl, téhož se zřekl, budiž každá nová žádost o záznam téhož práva na základě téže listiny z moci úřední zamítnuta; bylo-li toto opomenuto, pak budiž záznam vymazán, jakmile oznámí stavší se již dříve výmaz ten, proti němuž byl záznam vykonán.

§ 48.

Byl-li však záznam jen z toho důvodu vymazán, že nebyla v čas podána žaloba na spravení, tedy může podána býti nová žádost o záznam, která však má právní účinek pouze od času svého podání.

Vlastníku nemovitosti nebo knihovního práva jest také volno předejíti opětnému povolení záznamu nastoupením jednání vyzývacího a poznamenáním téhož v knize pozemkové po příznivém nálezu.

§ 49.

Byl-li vymožen záznam práva vlastnického proti někomu, jenž co vlastník nemovitosti jest vložen, mohou býti povolovány další vklady i proti vloženému i proti zaznamenanému vlastníku; ale právní trvání jejich závisí od toho, zdali bude záznam práva vlastnického spraven anebo ne.

Spraví-li se záznam, vymažou se zároveň z moci úřední ony vklady, jež staly se proti vloženému vlastníku po podání žádosti o záznam.

Vymaže-li se naproti tomu záznam práva vlastnického, tedy vymažou se z moci úřední i vklady k zaznamenanému právu se vztahující.

Toto ustanovení platí také, byl-li proti vlastníku zástavním právem pojištěné pohledávky vymožen záznam převodu téže na jiného.

§ 50.

Byl-li výmaz nějakého práva jen zaznamenán, tedy mohou býti povolovány ohledně tohoto práva další vklady, na př. vklady práv nadzástavních anebo postupův, ale právní trvání jejich závisí od toho, spraví-li se záznam výmazu nebo ne.

Spraví-li se záznam, vymažou se při vkladu spravení z moci úřední zároveň všecky zápisy, jež mezi tím na vymazané nyní právo byly povoleny.

§ 51.

Váznou-li na hypotekární pohledávce ještě práva nadzástavní, když žádá se o její výmaz, tedy může býti povolen výmaz jen s dodatkem, že nabude právního účinku vzhledem ke právům nadzástavním teprve po vymazání těchto práv.

Další vklady na hypotekární pohledávku, když výmaz její byl vložen, nesmí se povo-

liti; byl-li však výmaz jen zaznamenán, tedy mohou býti povolovány jen s účinkem § 50.

§ 35. Ke každému knihovnímu vkladu jest potřebí listiny. Listina, aby byla ku vkladu způsobilá, musí odpovídati předpisům §§ 26. a 27. pak 31.—34. kn. z.

Předpisy §§ 26. a 27. jsou obecné, předpisy §§ 31.—34. jsou zvláštní. Odpovídá-li listina pouze předpisům obecným a ne i všem zvláštním, jest sice způsobilá ke knihovnímu zápisu, ale pouze podmíněnému, totiž k záznamu. *)

Podmínku k materielnímu osvědčení práva obsahovati musí; nedostatek jest pouze formální.

Formální nedostatek listiny však nemá býti na závadu zabezpečení si práva materielně prokázaného a proto připouští zákon předčasné knihovní vyznačení záznamem dle § 438., 439., 445. a 453. obč. z. **)

Od okamžiku žádání o záznam odvozuje úplné knihovní právo nabyvatel, jenž formální vadu listiny odstranil dodatečně spravením záznamu.

---

*) Na př.: Neobsahuje-li listina intabulační svolení, jinak ale jest správná, možno dle ní žádati o záznam, nikoliv však o vklad.

**) § 438. Má-li ten, kdo činí nároky na vlastnictví věci nemovité sice o tom hodnověrnou listinu, která však neobsahuje všeho toho, čeho dle § 434. a 435. potřebí, aby mohla býti do knih vložena, může žádati, aby mu nikdo přednosti neodňal, aby byla podmínečně do knih zapsána, kterýžto zápis slove záznam. Tím nabude podmínečného práva vlastnického a jakmile výpovědí soudcovskou záznam spraví, pokládán bude za pravého vlastníka od toho času, kdy dle pořádku zákonem předepsaného podal žádosť o záznam.

§ 439. O vykonaném záznamu musí býti jak ten, kdo záznam vymohl, tak i ten, proti němuž byl vymožen, vyrozuměn, a to do vlastních rukou. Ten, jenž záznam vymohl, musí do 14 dnů ode dne doručení podati řádnou žalobu ke prokázání práva vlastnického, jinak budiž na žádosť toho, proti němuž byl vymožen, záznam vymazán.

§ 445. Dle předpisů o nabývání a rušení práva vlastnického budiž se řízeno také u ostatních ke věcem nemovitým se vztahujících věcných práv.

§ 453. Není-li možno provésti vklad pohledávky do knih veřejných pro nedostatek zákonitých formálností, tedy může se dáti věřitel zaznamenati (praenotovati). Tímto záznamem nabude podmínečného práva, které, když jest pohledávka dle § 438. a 439. ospravedlněna, přechází ve právo bezpodmínečné od okamžiku podání žádosti o záznam.

Bez listiny nemůže se nikdy záznam povoliti. Listina musí býti předložena v originále. Nalézá-li se originál té doby u jiného úřadu, může býti povolen záznam jen s poznámkou „až do předložení originálu“ — bis zum Einlangen des Originals — ale toliko na základě ověřeného opisu listiny a s podmínkou, že do určité lhůty bude originál předložen. (§ 88. kn. z.)

Žádá-li kdo o záznam, musí v žádosti výslovně udati, v jaké lhůtě chce záznam spraviti a uvésti k tomu cíli poslední den dle kalendáře.

U vyřízení žádosti vyzve soud toho, proti němuž bylo o záznam žádáno, aby se do tří dnů vyjádřil, zdali žádanou lhůtu ke spravení povoluje, jinak že by se mělo za to, že ji povoluje mlčky.

Proto musí býti žádosť podána ve dvojím (resp. i dalším) vyhotovení.

Je-li však přiznána žádaná lhůta již v listině samé, postačí jediné vyhotovení.

Vzorce:

a) Žádosť o záznam práva vlastnického.

1 zl. 50kr. I. 36 kr. II.

Slavný
c. k. okresní soude!

Kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně proti p. Janu Vlasákovi povoliti a naříditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal ve vlastějovické knihovní vložce 29. podle smlouvy ze dne 25. dubna 1890 — lit. A orig. & cop. — záznam práva vlastnického k domu č. 29 ve Vlastějovicích mně

Vojtěchu Cvrčkovi

a račiž vyrozuměti o tom:

1. mne u vrácení přílohy A orig.,
2. p. Jana Vlasáka ve Vlastějovicích,
3. sl. c. k. berní úřad v Ledči s doložením, že byla smlouva přihlášena k vyměření poplatku pod č. 207 B, a
4. sl. c. k. katastrálnímu úřadu tamtéž.

Zároveň kladu při té okolnosti, že očekávám s jistotou uzdravení se p. Jana Vlasáka do konce l. r. a že do té doby bude moci podpis svůj opatřiti legalisací, aby mně slavný c. k.

okresní soud povoliti ráčil lhůtu ke spravení tohoto záznamu do 31. prosince 1890.

Ve Vlastějovicích, dne 10. června 1890.

Vojtěch Cvrček.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Ledči.

Vojtěch Cvrček ve Vlastějovicích,
proti
p. Janu Vlasákovi tamtéž,

prosí o záznam práva vlastnického k domu č. 29 ve Vlastějovicích a o povolení lhůty ke spravení záznamu do 31. prosince 1890.

2krát

s přílohou A orig. & cop., 1 kolkovanou a 2 offo rubrikami.

b) Žádost o záznam práva zástavního, když v listině jest lhůta přivolena.

1 zl. 50 kr.

Slavný
c. k. okresní soude!

Kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti podle dlužního úpisu ze dne 13. května 1890 — lit. A orig. & cop. — záznam práva zástavního za mé pohledávání v sumě 300 zl. s 6% úrokem a útratami až do výše 20 zl. na dům č. 17 v Borové, a račiž nařiditi c. k. knihovnímu úřadu, aby záznam ten v borovské knihovní vložce 17. vykonal.

Zároveň prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud ke spravení tohoto záznamu povoliti ráčil lhůtu do dne 28. září 1895, jak pan dlužník v listině lit. A již přivolil, neboť očekávám, že do toho dne jistě dluh splatí, čímž by spravování vůbec odpadlo.

O tom budiž dána vědomosť:
1. mně u vrácení přílohy A orig.,
2. p. Františku Hruškovi v Borové.
Poplatek 2 zl. jest přiložen.
V Přibislavi, dne 10. června 1890.

Alois Pokorný.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Přibislavi.

Alois Pokorný, obchodník v Přibislavi,

prosí o záznam práva zástavního za své pohledávání v sumě 300 zl. c. s. c. na dům č. 17 v Borové a o povolení lhůty ke spravení záznamu do 28. září 1895.

S přílohou A orig. & cop., 2 rubrikami a poplatkem 2 zl. v kolcích.

§ 36. Slovo v § 36.: když jest „prokázán“ (bescheinigt) mohlo by sváděti k domněnce, že průkaz o právním důvodu k zástavnímu právu a o pohledávce jest možný jakýmkoliv způsobem (vide Exner), leč tomu není tak, neboť průkaz ten musí býti dán jediné listinou s náležitostmi § 26. a 27. kn. z.

Také ale nepostačí pouze průkaz o pohledávce a právním důvodu; podstatnou podmínkou jest také určité poznačení hypotéky. *)

---

*) V praxi naskytují se v tom ohledu různosti. Na př.: V dlužním úpise bylo všeobecně řečeno: dávám do zástavy veškeré své jmění; věřitel žádal pak o záznam na určitý dům, byl však se žádostí odmrštěn. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 1. února 1876 č 795.) — Rozhodnutím ze dne 26. listopadu 1873 č. 11450 bylo však právě takové žádosti vyhověno.

Není-li pohledávka přesně cifrou stanovena, může býti zaznamenána jen ve smyslu § 14. kn. z., totiž v jistém nejvyšším obnosu. Tento § vypočítává určité případy, výpočet ten není však úplný (viz záznamy alimentů).

Právní důvod k nabytí práva zástavního není prokázán výrokem o povinnosti alimentační, pokud se nestaly dávky splatnými. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 23. listopadu 1882 č. 13623, 21. února 1883 č. 1632 — opačné rozhodnutí c. k. vrchn. soudu zemského v Praze ze dne 6. září 1882 č. 26059.)

Po splatnosti možno ihned exekuční vklad vymoci.

Záznam jiných věcných práv než práva zástavního může státi se na základě soukromé listiny náležitostmi §§ 26. a 27. kn. z. opatřené, aniž by bylo třeba dalšího průkazu o právním důvodu k dotyčnému věcnému právu. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 4. listopadu 1883 č. 10690.)

§ 37. Při prodejích nemovitostí může si prodávající vyhraditi, že prodanou nemovitosť od kupce nazpět koupí, nebo kupec, že ji prodávajícímu nazpět prodá. To jsou zpáteční koupě.

Vyhradí-li si prodávající, že jemu nejdříve musí kupec ke koupi nabídnouti prodanou nemovitosť, vzniká předkupní právo. O těchto jakož i o právech pachtovních a nájemních viz § 9. kn. z.

Mají-li tato práva býti knihovně zaznamenána, musí býti prokázáno jejich trvání listinou, tato pak musí míti náležitosti §§ 26., 27. a 32. kn. z.

§ 38. Záznam lze žádati a povoliti dle § 38. a na základě soudních nálezů, jimiž se věcné právo bezpodmínečně přiznává neb odpírá, pokud nenabyly právní moci. *)

Toto ustanovení není však pevné všeobecně a v praxi vyskytují se některé nesrovnalosti. Tak na př. je-li vynesen rozsudek, že jest *B* povinen zaplatiti věřiteli *A* 100 zl., které tento onomu půjčil a připočítal, tedy jest v něm sice přiznáno *A* bezpodmínečné právo, ale rozsudek může býti po odvolání se *B* zrušen. Jest tedy přiznané bezpodmínečné právo přece odvislé od té okolnosti, že bude rozsudek udržen v platnosti.

Z takovéhoto rozsudku možno žádati o záznam práva zástavního. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 3. září 1872 č. 9182.)

---

*) I také příští pohledávky a zejména alimenty rozsudkem přiřknuté, posud ke splatnosti nedospělé, jsou předmětem knihovního záznamu. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 31. května 1876 č. 6276. Viz též ze dne 3. listopadu 1872 č. 9183.)

Naproti tomu z platebního rozkazu v řízení upomínacím, ač také by v něm bylo vysloveno, že jest *B* povinen zaplatiti věřiteli *A* 100 zl., které tento onomu půjčil a připočítal, nelze žádati o záznam, poněvadž platební rozkaz jen tehda bude míti platnosť, nebude-li proti němu do 14 dnů podán odpor. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 29. března 1876 č. 3890.) Je-li tato zásada správna, pak by konsequentně i záznam z platebního rozkazu směnečního se musel odepříti, ač se to ve skutečnosti nečiní. *)

Vedle nálezů, které věcné právo přiznávají neb odpírají, jsou způsobilé ku záznamu i soudní nálezy, které pouze titul k takovému právu přiznávají neb odpírají.

Nařízení. v § 38. ad *b*) uvedené nepostačí samo o sobě; předpokládáť listinu ku záznamu způsobilou. Tato listina musí k žádosti přiložena býti v originále nebo v ověřeném opisu. V posledně̌jším případě povolí se záznam s doložkou „až do předložení originálu“.

Listiny není potřeba pouze v tom případě, když žádají zástupci veřejných úřadův o záznam za náhradu ze správy. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 26. srpna 1873 č. 8533.)

Finanční úřady žádajíce o záznam práva zástavního za dlužné poplatky musí předložiti duplikát platebního rozkazu a výkaz, že platební rozkaz řádně byl doručen.

Tyto záznamy nepotřebují spravení dle min. nař. ze dne 13. prosince 1852 č. 256. Dle rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 13. března 1877 č. 2968 ani záznamy pro očekávanou přestupkovou pokutu nemusí býti spravovány.

Zajišťování eráru provádí dle dv. dekretu ze dne 18. srpna 1786 č. 577 c. k. finanční prokuratura.

Nyní jsou i berní úřady oprávněny podávati žádosti o zajištění poplatků.

Erár požívá dle rakouského práva výsady, že pro pohledávky jeho, nechť jsou druhu jakéhokoliv, soudem povoleny býti musejí všeliké prostředky zajišťovací, o nichž jest řeč v obecním řádu soudním. Zde sluší rozuměti také praenotaci na nemovitém statku dlužníkově, aniž by v případě takovém zapotřebí bylo vykázati jakýsi zvláštní titul práva zástavního.

Vůbec není zapotřebí k vydobytí tohoto zajištění ani výkazu nebezpečenství, ani výkazu pohledávky; stačí pouhé požádání pří-

---

***) Osamotnělý případ nalézáme v rozhodnutí c. k. moravsko-slezského vrchního zemského soudu ze dne 16. března 1875 č. 2888.**

slušného úřadu správního beze všech dokladův a formálností, kteréžto požádání se pravidlem podává prostřednictvím finanční prokuratury, kteréž však také přímo soudu může býti podáno (dekr. dv. k. ze dne 11. dubna 1848 č. 1134 sb. z. s.).

Zákon nerozeznává, zdali pohledávka eráru, o kterou jde, spočívá na titulu práva veřejného nebo soukromého.

Výsada pouze eráru propůjčená nepřísluší též fondům finanční prokuraturou zastoupeným, leč že by fond, o který jde, jevil se jako část jmění státního (dekr. dv. k. ze dne 11. ledna 1839 č. 33589).

Co se týče spravení takového prostředku zajišťovacího, jest rozeznávati:

a) Je-li pohledávka, pro kterou záznam byl povolen taková, že o pravosti její nalézti přísluší soudům, musí spravení záznamu díti se pořadem práva.

Tu pak platí, co se týče lhůt k onomu spravení, pak významu a účinků výsledku rozepře spravovací, předpisy všeobecné. Zejména tedy dlužno, pokud jde o záznam, dáti místo žádosti o výmaz záznamu, nebyla-li žaloba spravovací ve lhůtě 14 dnů nebo v další lhůtě k tomu konci snad povolené podána, nebo když erár se žalobou o zaplacení pohledávky zaznamenané třeba jen pro tentokrát byl odmrštěn. V rozepři spravovací netřeba dle § 41. *b*) kn. z. eráru dokazovati titul práva zástavního, a to proto, že vzhledem k privileji pokladny státní titul tento již napřed jest vykázán.

b) Přísluší-li rozhodnutí o pravosti pohledávky, která opatřením prozatímním byla zjištěna, úřadu správnímu, nemůže dle cís. dv. dekr. ze dne 24. října 1806 č. 789 sb. z. s. rozepře spravovací před soudem býti provedena, nýbrž spravení děje se právoplatným nálezem příslušného úřadu správního, kterým se uznává pohledávka zaznamenaná. Až do času vynesení tohoto nálezu a vzejití jeho v moc práva netřeba eráru na soudu žádati lhůtu ku spravení záznamu.

Nelze tedy výměru, kterým se záznam povoluje, připojiti dodatek, že do určité lhůty má býti spraven, aniž může ten, proti komu byl záznam povolen, žádati o výmaz jeho proto, že do určité doby spraven nebyl. Pouze tenkrát,

kdyby mohl vykázati se nálezem příslušného soudu, že zaznamenaná pohledávka jest neplatna, může žádati o výmaz.*) (Rozhodnutím c. k. nejv. soudu ze dne 28. listopadu 1882 č. 13737 vyhověno také žádosti kuratoria ke správě obce ustanoveného o záznam práva zástavního za pohledávku obce z utrpené škody bývalým starostou způsobené až do výše liquidatorem vyšetřené.)

§ 39. Mnohdy stává se, že dlužník anebo ten kdo za něho platiti chce, nemůže zaplatiti věřiteli buď že o něm neví, nebo že tento přijetí platu odpírá.

Pro ten případ poskytují odpomoc § 1422. a 1425. obč. z.**) a pokud ochrany knihovní má býti docíleno, § 39. kn. z.

V tom ohledu shledáváme se v praxi nejčastěji s případem, že dlužník o svém věřiteli neví. Chce-li tedy zbaviti se knihovního dluhu a nemůže ještě žalovati na uznání, že promlčením uhasl, tedy složí pro nezvěstného věřitele pohledávku i s příslušnými úroky a útratami k soudu a pak dvojí cestou se může bráti: buď na základě soudního potvrzení o stavším se deponování žádá o záznam výmazu práva zástavního za složenou pohledávku a pak žaluje nezvěstného věřitele (kurátorem) na spravení záznamu, nebo žaluje hned na uznání, že pohledávka složením do soudního uschování jest zaplacena a může býti z knih vymazána.

Žádost se složením pohledávky.

36 kr.

Slavný
c. k. okresní soude!

Na mé usedlosti č. 5 v Kozejedech vázne dle kozojedské knihovní vložky 5. sub praes. 3. září 1870 č. 9823 podle ode-

---

*) Viz dra. Pražáka „Spory o příslušnosť“.

**) § 1422. obč. z. Může-li a chce-li kdo třetí místo dlužníka s jeho srozuměním dle závazku učiněného zaplatiti, musí věřitel placení přijmout. a platícímu postoupiti svá práva; ale v případě takovém neručí věřitel ani za dobytnosť, ani za platnosť dluhu, leč by se udál podvod.

§ 1425 obč. z. Nemůže-li dlužník věřiteli zaplatiti proto, že není znám, anebo že není přítomen, anebo že s tím, co jemu nabízí, není spokojen, aneb i z jiné důležité příčiny, má dlužník věc (pohledávku) jíž se týče, u soudu složiti, nebo nehodí-li se k tomu, žádati, aby soud učinil opatření, aby byla uschována. Stalo-li se řádně to neb ono, a byl-li o tom věřitel vyrozuměn, jest dlužník zbaven svého závazku a nebezpečí se strany věci (pohledávky) složené uvaluje se na věřitele.

vzdací listiny tohoto slavného soudu ze dne 11. června 1870 č. 6413 právo zástavní za pohledávání v sumě 80 zl. s 5% úrokem pro Martina Krčka.

Tohoto věřitele jsem já ani nepoznal, neboť od roku 1874, co jsem vlastníkem své usedlosti, se u mne ani o kapitál, ani o úrok nehlásil, a já jen tolik jsem se o něm dozvěděl, že se již ku konci roku 1869 vystěhoval někam do Ruska, aniž se mně ale podařilo bydliště jeho vypátrati.

Nemoha takto uvedenému věřiteli pohledávku jeho zaplatiti, skládám ji tímto pro něj do soudního uschování, a to:

kapitál	80 zl.
a tříleté 5% úroky	12 „
úhrnem tedy	92 zl.

a prosím:

Slavný c. k. okresní soude račiž těchto 92 zl. pro nezvěstného Martina Krčka vzíti do soudního uschování.

V Lounech, dne 24. srpna 1890.

Karel Král.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lounech.

Karel Král, rolník v Kozojedech

skládá pro nezvěstného Martina Krčka pohledávku jeho v sumě 80 zl. s 5% úrokem na usedlosti č. 5 v Kozojedech váznoucí do soudního uschování.

Jednoduše
s 92 zl. v hotovosti a 2 rubrikami.

Žádosť o záznam výmazu.

Slavný
c. k. okresní soude!

Dle výměru tohoto slavného soudu ze dne 26. srpna 1890 č. 8916 — lit. A orig. & cop. — a potvrzení c. k. berního jako soudního depositního úřadu na témž výměru se nacházejícího složil jsem pro nezvěstného Martina Krčka do soudního uschování pohledávku jeho v sumě 80 zl. s 5% úrokem sub N. Exh. 9823 ai 1870 dle kozojedské knihovní vložky 5. na mé usedlosti č. 5 v Kozojedech právem zástavním pojištěnou.

Proto kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně podle uvedeného výměru lit. A povoliti záznam výmazu práva zástavního za pohledávání Martina Krčka v sumě 80 zl. s 5% úrokem sub N. Exh. 9823 ai 1870 na usedlosti č. 5 v Kozojedech pojištěného.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,

2. Martinu Krčkovi opatrovníkem, jenž jemu ustanoven budiž.

V Lounech, dne 14. září 1890.

Karel Král.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lounech.

Karel Král, rolník v Kozojedech,
proti
nezvěstnému Martinu Krčkovi,
opatrovníkem ad actum

ad N. Exh. 8916 ai 1890

prosí o záznam výmazu práva zástavního za pohledávání poslednějšího v sumě 80 zl. s 5% úrokem na usedlosti č. 5

v Kozojedech pojištěného.

2krát
s A orig. & cop., 1 rubrikou a poplatkem 3 zl. 25 kr. *)

Žaloba na spravení záznamu.

Slavný
c. k. okresní soude!

Na mé usedlosti č. 5 v Kozojedech vázne dle kozojedské knihovní vložky 5. sub praes. 3. září 1870 č. 9823 na základě odevzdací listiny tohoto slavného soudu ze dne 11. června 1870 č. 6413 právo zástavní za pohledávání Martina Krčka v sumě 80 zl. s 5% úrokem.

Martin Krček jest mně úplně neznámý, neboť pokud já jsem vlastníkem usedlosti č. 5 v Kozojedech — od roku 1874 — nehlásil se u mne ani o kapitál ani o úrok. Odstěhoval prý se v roce 1869 někam do Ruska a já, ač jsem po něm pátral, nedozvěděl jsem se kam. Také nevím, zdali posud jest na živu, nebo zdali a kterých zanechal dědiců.

Proto, abych se zbavil knihovního dluhu, složil jsem sub N. Exh. 8916 ai 1890 celou jeho pohledávku, totiž na kapitále 80 zl. a na 3letém 5% úroku 12 zl., úhrnem tedy 92 zl. pro nezvěstného věřitele do soudního uschování, čímž učinil jsem dle § 1425. obč. z. své platební povinnosti zadost a žádal sub praes. 15. září 1890 č. 9692 o záznam výmazu práva zástavního za složenou pohledávku, jenž také v kozojedské knihovní vložce 5. na listu C pol. 13. byl vykonán.

Poněvadž složením pohledávky Martina Krčka do soudního uschování tato zanikla, tedy stalo se také právo zástavní pro pohledávku tu na usedlosti č. 5 v Kozojedech bezpředmětným a já jsem oprávněn žádati na věřiteli, aby zaplacení uznal a ve výmaz svolil, resp. záznam výmazu mnou vydobytý za spra-

*) Ustanoví-li soud nezvěstnému opatrovníka, tedy uveřejní to v úředních novinách třikrát po sobě. Za toto uveřejnění musí ten, z jehož popudu se tak stalo, zaplatiti insertní poplatek, jenž i s portem obnáší 3 zl. 25 kr. Poplatek ten přiloží se hned k žádosti.

vený prohlásil. Po dobrém však toho dosíci nemoha jsem nucen žalovati s prosbou:

Slavný c. k. okresní soude račiž po skončeném stručném jednání uznati právem, že pohledávání Martina Krčka v sumě 80 zl. s 5% úrokem sub N. Exh. 9823 ai 1870 na usedlosti č. 5 v Kozojedech právem zástavním pojištěné složením do soudního uschování zaniklo, právo zástavní zaň váznoucí že stalo se bezpředmětným, pročež že záznam výmazu jeho sub N. Exh. 9692 ai 1890 jest spraven a může v bezvýminečný vklad výmazu býti zaměněn, což vše že jest Martin Krček povinen uznati a nahraditi mně útraty této rozepře*) do 14 dnů, jinak že by naň vedena byla exekuce.

Žalobní jistotu po zákonu nabízím.

V Lounech, dne 9. října 1890.

Karel Král.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lounech.

Žaloba
Karla Krále, rolníka v Kozojedech,
na
nezvěstného Martina Krčka, opatrovníkem p. Josefem Slámou v Lounech,

pcto. uznání zaplacení a spravení záznamu výmazu práva zástavního za pohledávání Martina Krčka v sumě 80 zl. s 5% úrokem na usedlosti č. 5 v Kozejedech váznoucí.

2krát.

*) Útraty dobudou se exekučním odevzdáním a vydáním ze složené pohledávky.

Kdyby nebylo žádáno o záznam výmazu, tedy možno ihned po složení pohledávky žalovati. Žaloba jest taková jako tato, zní pouze místo na uznání, že jest záznam spraven, na uznání, že jest pohledávka zaplacena, právo zástavní že stalo se bezpředmětným a může býti z knih vymazáno.

§ 40. Knihovní záznam sám o sobě není způsobilý, aby jím bylo lze práv nabývati, je převáděti nebo rušiti; máť pouze právu, jež později prosaditi hodláme, zabezpečiti pořadí. Aby v tom pořadí mohlo býti právo zjednáno, k tomu zapotřebí jest spravení záznamu.

Spravení záznamu mění právo zaznamenané v právo vložené. Jeví tedy účinek zpáteční.

§ 41. Spravení státi se může cestou dobrovolnou a cestou nucenou. Dobrovolným prohlášením praenotata (viz prohlášení při § 26.), že vydobytý záznam za spravený uznává, a vložením prohlášení do knih, pak rozsudkem o žalobě praenotanta vyneseným, jímž uznáno, že vydobytý záznam jest spraven.

Jsou však také případy, kdy spravení záznamu potřeba není, totiž tehda, když o záznam bylo žádáno z rozsudku právní moci posud nenabyvšího. Spravení stane se v tomto případě samo sebou, jakmile rozsudek nabyl právní moci.

Také nepotřebují spravení záznamy finančními a politickými úřady vydobyté ohledně pohledávek, o nichž rozhodují a jež exekucemi vymáhají tyto úřady.

Spravování záznamů před platností tohoto zákona se stavších řiditi dlužno dle ustanovení § 453. obč. z. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 31. ledna 1878 č. 14732.)

Spravení záznamu provádí se tím způsobem, že se zaznamenané právo vkládá, avšak s dodatkem, že se tak děje v pořadí a ku spravení vydobytého záznamu.

Žádosť záznam spravující.

Slavný

c. k. okresní soude!

Podle prohlášení ze dne 3. srpna 1890 — lit. A orig. & cop. — prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil a vykonati dal v lišanské knihovní vložce 33. vklad práva zástavního za mé pohledávání v sumě 1000 zl. s 6% úrokem, 6% úrokem z úroků a s útratami až do výše 40 zl. na usedlosť č. 33 v Li-

šanech a to v pořadí a ke spravení záznamu pro totéž mé pohledávání s příslušenstvím sub N. Exh. 4276 ai 1889 na téže usedlosti vydobytého.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.
2. pí. Julii Náhlovské v Lišanech.

V Rakovníku, dne 24. srpna 1890.

Vácslav Stehlík.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Rakovníku.

Vácslav Stehlík v Rakovníku

prosí o vklad práva zástavního za své pohledávání v sumě 1000 zl. s příslušenstvím na usedlosť č. 33 v Lišanech v pořadí a ke spravení vydobytého již záznamu.

S A orig. & cop. a 2 rubrikami.

§ 42. Má-li státi se spravení cestou soudní,*) musí býti na uznání, že jest záznam spraven, žalováno.

Žalovati musí vlastník zaznamenaného práva (věřitel, kupec), ale jen toho, proti němuž byl záznam vydobyt (původního dlužníka, prodávajícího), bez ohledu na to zdali jest posud vlastníkem nemovitosti nebo pohledávky, na niž záznam byl vykonán. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 1. října 1878 č. 10996.)

Následky rozsudku stíhnou pak ale každého knihovního nástupce žalovaného, neboť on, přejímaje nemovitosť anebo pohledávku, z knihy pozemkové o záznamu věděl anebo věděti mohl a tudíž nutný následek záznamu očekávati musel.

Nutnosť žalování původního praenotata jeví se také tím odůvodněna, jelikož jediné on platné může činiti námitky proti žalobě.

Vzorec žaloby na spravení záznamu viz při § 39.

---

*) Viz § 115.

Žaloba musí býti podána do 14 dnů ode dne doručení výměru o stavším se záznamu. Tato 14tidenní lhůta počíná teprve nejblíže příštím dnem po dnu kdy výměr byl doručen. Doručuje-li se takový výměr poštou, platí za den doručení ten, jenž datován jest na zpátečním recepise a ne ten den kdy byl adresátovi skutečně dodán, což na venkovských poštách často jeví dosti značné odchylky.

§ 43. Lhůta k žalobě má býti ve výměru samém udána. Toho není však potřeba, když záznam jest takového druhu, že nebude muset býti spravován (pro c. k. daně, poplatky a jiné dávky veřejné. — Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 3. ledna 1877 č. 15481 a ze dne 13. března 1877 č. 2968), a jestliže praenotat sám již výslovně povolil jinou než zákonitou lhůtu ke spravení v listině záznamu za základ sloužící.

To odporučuje se vždy a v každé listině, která předem již jest určena pouze k záznamu; odpadá pak žádání o prodloužení zákonité lhůty ku podání žaloby. Budiž tedy vždy na konec listiny uvedeno: „Zároveň dávám panu věřiteli ke spravení tohoto záznamu výslovně lhůtu do dne ....“ Tato lhůta musí býti výslovně datem dne, měsíce a roku udána, neboť nepostačí na př.: dávám lhůtu jednoho roku, tříměsíční a p.

Žádaná lhůta musí býti také v žádosti uvedena určitým dnem dle kalendáře, na př.: prosím o povolení lhůty ke spravení tohoto záznamu do 31. prosince 1895.

Žádosti o záznam a povolení lhůty ke spravení musí býti vyhotoveny dvakrát proti jednomu praenotatu, třikrát proti dvěma atd., je-li však v listině již lhůta povolena, postačí jednoduché vyhotovení a pro každého praenotata pouze rubrika.

Lhůtu ke spravení může soud z podstatných důvodů prodloužiti.

Žádosť o prodloužení lhůty.

Slavný
c. k. okresní soude!

Dle výměru tohoto slavného soudu ze dne 21. července 1890 č. 7764 — lit. A orig. — byl mně povolen záznam práva zástavního za mé pohledávání v sumě 10.000 zl. na továrnu č. 427 v Libochovicích.

Tento záznam mám nyní spraviti.

Já jsem však dle vysvědčení — lit B orig. — tak těžce

onemocněl, že nemám naděje na pozdravení se ani v době 4 neděl.

Ježto pak ku podání žaloby na spravení záznamu nezbytně jest potřeba, abych svému právnímu příteli dal osobně informaci, tedy kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně ku podání žaloby na spravení záznamu práva zástavního za mé pohledávání v sumě 10.000 zl. sub N. Exh. 7764 ai 1890 na továrně č. 427 v Libochovicích vydobytého povoliti první lhůtu do dne 28. září 1890 a vyrozuměti o tom p. Jaroslava Černého v Libochovicích, jako předsedu akc. společnosti na vyrábění umělých hnojiv v Libochovicích.

V Slaném, dne 1. srpna 1890.

Antonín Jeřábek.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Libochovicích.

Antonín Jeřábek, obchodník
v Slaném,
proti
akciové společnosti na vyrábění umělých hnojiv v Libochovicích, panem Jaroslavem Černým v Libochovicích, jako předsedou,

ad N. Exh. 7764 ai 1890

prosí o povolení první do 28. září 1890 sahající lhůty ke spravení záznamu na továrně č. 427 v Libochovicích pcto. 10.000 zl. vydobytého.

2krát

s přílohami A & B orig.

V žádosti budiž vždy uvedeno kolikátá lhůta jest to, o niž se žádá (o první lhůtu, o druhou, o třetí). Při žádosti o druhou

lhůtu budiž předložen výměr povolující první lhůtu, při žádosti o třetí výměr povolující druhou.

První prodloužení lhůty může soudce povoliti, aniž by vyslyšel o tom stranu druhou, když shledá, že jest žádosť odůvodněna a když žádané prodloužení nečiní více, nežli lhůta původní. Následující žádosti o povolení lhůty musí však předložiti praenotatovi, aby se o nich mohl vyjádřiti.

Nevyjádří-li se, pokládá se prodloužení lhůty až do dne v žádosti uvedeného za povolené.

Vyjádří-li se však buď docela odmítavě, nebo že ochoten jest sice povoliti, ale kratší lhůtu než jak se žádá, rozhodne o tom soudce, uváživ bedlivě všecky okolnosti.

Vyjádří-li se praenotat, že povoluje žádanou lhůtu již naposled, nemůže praenotant o další lhůtu žádati.

Připadá-li poslední den lhůty na neděli nebo nějaký všeobecný svátek, tedy se takový den nepočítá a lhůta končí teprve nejblíže následujícím dnem všedním. (Zákon ze dne 16. května 1874 č. 69 ř. z.)

§ 44. Dáti do výměru záznam povolujícího lhůtu ke spravení není potřeba, jestliže v čase podání žádosti o záznam podána již byla žaloba ohledně zaznamenávaného práva, a jestliže dle stávajících předpisů možno žalobní prosbu i na spravení rozšířiti.

Při tom dlužno míti na zřeteli §§ 21. a 49. ř. s.*)

Byla-li žalobní prosba i na spravení vykonaného záznamu rozšířena, musí, aby záznam spraviti se mohl, výrok o spravení výslovně pojat býti do rozsudku. (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 1. května 1877 č. 5299.)

Spravení záznamu práva zástavního za pohledávku není vázáno na její splatnosť a může býti i před splatností podána žaloba spravovací. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 8. srpna 1875 č. 5620.)

Případ, kde (kromě pohledávek eráru) nespravuje se záznam žalobou, shledáváme při legátech; bylo-li zaznamenáno právo zá-

---

*) § 21. Žalobce nemá práva změniti důvod žalobní a prosbu z něho učiněnou v jednání ústním, pakli žalobu svou podal písemně; smí tak ale učiniti, podal-li žalobu ústně. (Z řízení ústního.)

§ 49. Žalobci nemá býti dovoleno, aby žalobní prosbu v žalobě obsaženou, podstatně, totiž pokud se týče předmětu a důvodu žalobního, změnil; má po náhradě útrat žalovanému od žaloby upustiti a podati novou. (Z řízení písemního.)

stavní za legát, může tento záznam býti spraven jedině odevzdací listinou. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 25. července 1876 č. 8422.)

Záznam práva zástavního, vydobytý ze směnečního platebního rozkazu, pokud právní moci nenabyl, nelze spravovati zvláštní civilní žalobou, jestliže proti platebnímu rozkazu s výsledkem podány byly námítky. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 28. prosince 1880 č. 14211.)

§ 45. První odstavec tohoto paragrafu není úplný, dávaje právo k žádání o výmaz záznamu, jestliže spravení nebylo provedeno, toliko praenotatovi; i nástupce praenotata má takové právo, vůbec každý, kdo v čas podání žádosti o výmaz jest knihovním držitelem statku resp. knihovního práva praenotací ohroženého.*)

Nesprávné znění tohoto paragrafu sluší doplniti ve smyslu §§ 443. a 523. obč. z.

Tomuto výkladu odpovídají také četná rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu, řídící se tou zásadou, že s vlastnictvím nemovitosti dle § 443.. obč. z. přechází na nového vlastníka i břemena na ní v knize pozemkové zaznamenaná, pročež ohledně těchto břemen nový nabyvatel hypotéky právním nástupcem předešlého vlastníka býti se jeví, a tudíž oprávněn jest pro opomenuté spravení žádati o výmaz. (Rozhodnutí ze dne 20. března 1877 č. 3045, ze dne 4. ledna 1881 č. 14885, ze dne 24. května 1881 č. 5872 — opačně ze dne 1. února 1876 č. 1156.)

Vlastník hypotéky nemůže však žádati o výmaz záznamu pro nespravení, jestliže byla žaloba spravovací podána proti původnímu praenotatovi. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 1. října 1878 č. 10996.)

Vyřizuje soud žádosť o výmaz záznamu pro nespravení, zamítne ji, jestliže lhůta ke spravení posud neuplynula, neb uplynula-li sice, avšak před podáním žádosti o výmaz anebo týž den**) podána byla praenotantem žaloba na spravení. Není-li obého, nevyhoví soud ihned žádosti, nýbrž ustanoví na krátkou dobu stání, při němž praenotant má prokázati, že lhůta ještě neuplynula, nebo že žaloba byla podána. Neprokáže-li to, povolí soud výmaz.

Poněvadž § 45. kn. z. o jednání při takovémto stání ničeho

*) Viz dra. Randy „Právo vlastnické“ str. 190.

**) Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 4. listopadu 1873 č. 10698.

neurčuje, má býti použito všeobecných zásad o stáních. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 4. dubna 1876 č. 3820.)

Bylo-li při stání kontradictorně jednáno, má ohledně útrat býti použito zákona ze dne 16. května 1874 č. 69 ř. z. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 29. prosince 1877 č. 15629.)

Výmaz zaznamenané pohledávky, na níž vázne právo nadzástavní, nemá povolovati se s výhradou § 51. kn. z., neboť předpisy o výmazech záznamů v §§ 45. a 46. kn. z. obsažené neobsahují výhrady v § 51. učiněné, a použití § 51. nesouhlasí s §§ 442., 454., 438. a 445. obč. z., naproti tomu však dobře dá se užiti analogie § 49. a 50. kn. z. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 5. března 1879 č. 2496.)

Žádosť o výmaz zaznamenané pohledávky pro nespravení záznamu.

Slavný
c. k. okresní soude!

Dle výměru tohoto slavného soudu ze dne 3. listopadu 1889 č. 11326 — lit. A orig. & cop. — byl p. Františku Sedláčkovi povolen záznam práva zástavního za jeho pohledávání v sumě 100 zl. s 5% úrokem na moji polovici usedlosti č. 13 v Kounově, a záznam ten také byl v kounovské knihovní vložce 13. C 27. vykonán.

Poněvadž lhůta ke spravení tohoto záznamu dávno již minula a p. František Sedláček ani novou lhůtu sobě nevymohl, ani posud žalobu spravovací nepodal, tedy kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně po slyšení p. odpůrce povoliti vklad výmazu záznamu práva zástavního za pohledávání p. Františka Sedláčka v sumě 100 zl. s 5% úrokem sub N. Exh. 11326 ai 1889 na mé polovici usedlosti č. 13 v Kounově váznoucího.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig. a
2. p. Františku Sedláčkovi, obchodníku v Kounově.

V Kounově, dne 26. srpna 1890.

Vácslav Čížek.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Žatci.

Vácslav Čížek, rolník v Kounově,

prosí o vklad výmazu záznamu práva zástavního za pohledávání poslednějšího v sumě 100 zl. c. s. c. na polovici usedlosti č. 13 v Kounově váznoucího pro nespravení záznamu.

S A orig. & cop. a 2 rubrikami.

Povolí-li se výmaz zaznamenané pohledávky, vymažou se zároveň zápisy mezi tím na pohledávku tu se stavší, právě tak jako v případě vymazání záznamu práva vlastnického (§ 49. kn. z.) a v případě stavšího se spravení záznamu výmazu (§ 50. kn. z.); neboť použití normy § 51. kn. z. na výmaz jen zaznamenaných pohledávek jest s předpisy §§ 442., 454., 438. a 445. obč. z. neslučitelné. Také neobsahují §§ 45. a 46. kn. z., na výmaz záznamu se vztahující, takového obmezení, naopak rozhodným jest obdobné ustanovení §§ 49., 50. a 65. kn. z. (Plenární rozhodnutí ze dne 18. února 1874 č. 734. — Judicatenbuch N. 87.)

§ 46. Žádosť záznam na základě rozsudku spravující.

Slavný
c. k. okresní soude!

Pan Alois Kopřiva mně posud ani nezaplatil, ani záznam práva zástavního pro moji pohledávku nespravil.

Kladu tedy prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně proti němu podle rozsudku ze dne 3. srpna 1890 č. 8423 — lit. A orig. & cop. — povoliti vklad exekučního práva zástavního za mé pohledávání v sumě 500 zl. s 6% úrokem od 14. dubna 1890 a za útraty

v sumě 32 zl. 16 kr. na usedlosť č. 7 v Staňkově zapsané ve staňkovské knihovní vložce 7., a to ohledně kapitálu 500 zl. a 6% úroků v pořadí a ke spravení záznamu sub N. Exh. 3612 ai 1890 tamtéž vydobytého.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,
2. p. Aloisu Kopřivovi v Staňkově.

Zároveň prosím o přiřknutí následovních útrat proti exekutu ke placení do 14 dnů pod následky exekuce:

Za sepsání této žádosti . . .	3 zl.	—	kr.
dvojí opis téže	— „	60	„
opis přílohy	— „	20	„
1 rubriku	— „	10	„
podání	— „	10	„
kolky	2 „	01	„
poselné	— „	17½	„

V Třeboni, dne 26. srpna 1890.

Vojtěch Bláha.

Rubrum.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Třeboni.

Vojtěch Bláha, obchodník
v Třeboni,
proti
p. Aloisu Kopřivovi, rolníku
v Staňkově,

ad N. Exh. 8423 ai 1890
prosí o vklad exekučního práva zástavního za své pohledávání v sumě 500 zl. c. s. c. na usedlosť č. 7 v Staňkově, a to ohledně kapitálu a úroků v pořadí a ke spravení vydobytého záznamu.

2krát
s přílohou A orig. & cop. a 1 rubrikou.

Byla-li žaloba na spravení záznamu v první a druhé instanci souhlasně zamítnuta, může žalovaný bez ohledu na podanou mimořádnou revisi na základě rozsudku žádati dle § 46. kn. z. o výmaz záznamu. (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 12. září 1872 č. 9281.)

§ 47. Byl-li záznam na základě rozsudku ve sporu spravovacím vyneseného nebo v případě dobrovolného vzdání se věřitele na základě výmazného prohlášení jeho vymazán, nemá věřitel práva, aby na základě téže listiny a pro totéž knihovní právo nově o záznam žádal.

Kdyby byla přece taková žádosť podána, má ji soud zamítnouti.

Leč tu může snadno státi se nedopatření, že soud žádosti vyhoví; na př. tím, že při původním žádání o záznam předloženo bylo více listin, jež po výkonu knihovním byly listovním sešity dohromady a cercionační klausule dána byla (nesprávně) na jedinou (jinou) listinu. Věřitel může pak listiny rozebrati a žádati nově o záznam, a tu soud, nenalézaje na listině cercionační klausule a jinak o tom vědomosť nemaje, snadno se domýšlí, že jest žádáno o záznam poprvé.

Náprava jest však lehká. Postačí, aby ten, proti němuž byl záznam opětně vykonán, oznámil soudu stavší se nedopatření, načež soud nařídí výmaz záznamu.

Oznámení opětného záznamu.

Slavný
c. k. okresní soude!

Dle výměru tohoto slavného soudu ze dne 29. července 1890 č. 7985 — ⁱ/. orig. — byl k žádosti p. Petra Skaláka de praes. 18. července 1890 č. 7985 na základě dlužního úpisu ze dne 3. ledna 1884 povolen a ve vrutické knihovní vložce č. 54 vykonán záznam práva zástavního za jeho domnělé pohledávání v sumě 500 zl. s 8% úrokem na mojí polovici usedlosti č. 54 ve Vruticích.

Jak tomu ale nasvědčuje rozsudek tohoto slavného soudu ze dne 22. listopadu 1886 č. 11793 — ²/₂ orig. — a potvrzení c. k. knihovního úřadu ze dne 23. ledna 1887 na něm se nalézající, byla táž pohledávka, pro kterouž p. Petr Skalák sub praes.

4. ledna 1884 č. 107 záznam práva zástavního na mé polovici usedlosti č. 54 ve Vruticích si byl vymohl, uznána neplatnou a vydobyté právo zástavní bezpředmětným, pročež byl také sub praes. 23. prosince 1886 č. 12927 záznam práva zástavního za pohledávku tu i s příslušenstvím knihovně vymazán.

Z toho vysvítá, že p. Petr Skalák nedovoleným způsobem opětně žádal o záznam práva zástavního, a proto, čině o tom slavnému soudu oznámení prosím, aby vklad výmazu záznamu práva zástavního za pohledávání p. Petra Skaláka v sumě 500 zl. c. s. c. sub N. Exh. 7985 ai 1890 na mé polovici usedlosti č. 54 ve Vruticích podruhé povoleného naříditi ráčil a mně přílohy ·/. & $^2/_2$ orig. opět vrátil.

Ve Vruticích, dne 27. srpna 1890.

Vácslav Kratochvíl.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
na Mělníku.

Vácslav Kratochvíl, rolník ve Vruticích

oznamuje, že záznam práva zástavního za pohledávání Petra Skaláka v sumě 500 zl. s 8% úrokem na polovici usedlosti č. 54 ve Vruticích povolen byl již podruhé.

S přílohami ·/. & $^2/_2$ orig.

§ 48. Jinak jest, byl-li výmaz povolen proto, že praenotant záznam nespravil. Tu může bez závady svoji žádosť na základě téže listiny a pro totéž právo opakovati.

To však by mohlo býti nemilé knihovnímu vlastníku, proti němuž jest záznam povolen, a proto dává jemu zákon (§ 48.) právo, že nemusí čekati, zdali praenotant záznam spraví čili nic, nýbrž že on ho může ku spravení vyzvati.

To učiní žalobou vyzývací,*) dle níž soud praenotantovi uloží, aby do 14 dnů žalobou pohledávku svoji prokázal a záznam spravil, jinak že by jemu uloženo bylo věčné mlčení.

Nepodá-li v určené lhůtě žalobu, může praenotat na základě úředního vysvědčení o tom žádati o knihovní poznamenání, že byl praenotant vyzván, aby zaznamenanou pohledávku svoji prokázal a spravil, že však vyzvanou žalobu nepodal.

Podá-li vyzvanou žalobu, vloží se výmaz záznamu — zvítězí-li praenotat — na základě rozsudku, a tak v obou případech, nechť vyzvaný podá žalobu čili nic, vzata jest mu možnosť, aby žádání o záznam opakovati mohl.

Žaloba vyzývací.

Slavný
c. k. okresní soude!

Pan Jakub Liška se veřejně vychloubá, že jsem jemu dlužen 40 zl. a dal si také sub praes. 31. července 1890 č. 8021 na můj domek č. 16 v Neustupově ve vložce 16. knihy pozemkové obce neustupovské zaznamenati právo zástavní za takovouto pohledávku.

Já však jemu nejsem dlužen žádných 40 zl., vůbec ničeho, a proto prosím:

Slavný c. k. okresní soude račiž p. Jakuba Lišku vyzvati, aby do 14 dnů žalobou svoji domnělou pohledávku 40 zl. r. č. prokázal a záznam práva zástavního pro ni na mém domku č. 16 v Neustupově sub N. Exh. 8021 ai 1890 vydobytý spravil, jinak že by jemu uloženo bylo věčné mlčení a on povinen byl nahraditi mně útraty této rozepře do 14 dnů pod následky exekuce.

Ve Voticích, dne 27. srpna 1890.

Jan Dlouhý.

*) § 66.—71. ř. s.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
ve Voticích.

Vyzývací žaloba
Jana Dlouhého, domkáře v Neustupově,
na
p. Jakuba Lišku, obchodníka v Neustupově,

aby prokázal svoji pohledávku 40 zl. a spravil záznam práva zástavního pro ni na domku č. 16 v Neustupově vydobytý c. s. c.

2krát.

§ 49. Veškeré knihovní zápisy nabývají nezměnitelné právní platnosti, jakmile staly se na základě listin bezpodmínečný vklad připouštějících proti tomu, proti němuž jsou vydány, a jenž zapsán jest v knihách jako vlastník.

Zajímavou odchylkou z tohoto pravidla jest § 49. kn. z.

Připouští další zápisy i proti vloženému i proti zaznamenanému vlastníku, aniž by zápisy takové před spravením záznamu nebo výmazem jeho proti jednomu nebo druhému trvaly v jistotě. Jsou jen jakýmisi záznamy, jichž platnosť nastane teprve tehda, potrvá-li v platnosti ono právo, na nějž byly vymoženy.

Z analogie tohoto paragrafu také vysvítá, že jen podmínečně trvati mohou nadzástavy na pohledávce pouze zaznamenané, a že i ony musí zároveň ustoupiti, když zaznamenaná pohledávka neobstojí. Tak rozhoduje také c. k. nejvyšší soudní dvůr. (Viz rozhodnutí ze dne 18. února 1874 č. 734, Judikatenbuch č. 87.)

§ 50. Také § 50. kn. z. jedná o takových nejistých zápisech a to na pohledávky, jichž výmaz jest zaznamenán. I zápisy, i převody ohledně takových pohledávek se připouštějí, jsou však odvislé od té okolnosti, bude-li nebo nebude-li záznam výmazu spraven.

Spraví-li se záznam výmazu, jsou tyto další zápisy bez předmětu zástavního a zároveň s vkladem spravení z knihy pozemkové se vymažou.

O výmaz veškerých zápisů po záznamu výmazu se stavších nežádá strana, nýbrž soud, povoluje vklad spravení záznamu, ze své moci výmaz ten nařídí a těm, kdož takové další zápisy vymohli, dá o tom věděti.

§ 51. Důležitou úlohu má v praxi § 51., neboť dle něho nezaniká pohledávka knihovně zjištěná zaplacením (§ 469. obč. z.),*) jestliže nebylo právo zástavní pro ni vydobyté zároveň z knih mazáno, a byť by i zaplacena byla, nicméně mohou věřitelé zaplaceného dlužníka na takovou jeho knihovně posud váznoucí pohledávku vésti exekuci nebo může ji on sám dáti do zástavy, nebo ji na jiného postoupiti, a realní dlužník ručí vzdor tomu, že již jednou zaplatil, za vydobytou nadzástavu znova.

Jest to trest dlužníka za to, že nedbá knihovního pořádku, a následek přísného zachovávání principu publicity knih.

Jediný případ jest, kdy nenabývá věřitel platného práva nadzástavního, totiž tehda, jestliže o materielní neplatnosti zástavy věděl, jestliže nejednal pouze a jediné v důvěře ve veřejné knihy a v dobré víře.

Nadzástavního práva možno nabyti dobrovolným zastavením (§ 454. obč. z.),**) nebo v cestě exekuce; v poslednějším případě není potřeba souhlasu držitele hypotéky (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 11. prosince 1876 č. 10947), ačkoliv i on jest sjednáním nadzástavního práva ve svém jednání vázán. Praví§ § 455. obč. z.:

Je-li vlastník o dalším zastavení vyrozuměn — a to při knihovních zástavách vždy státi se musí — tedy může svůj dluh věřiteli odvésti jen s vůlí toho, kdo má nadzástavu, nebo musí ho složiti k soudu, jinak zůstane zástava nadzástavnímu věřiteli vyhrazena.

---

*) Zaplacením dluhu zaniká právo zástavní. Zastavovatel jest ale zavázán jen tehda dluh zaplatiti, když zároveň obdrží zástavu nazpět. Ku zrušení hypotéky nepostačí jen zaplacení dluhu. Hypotéka zůstává tak dlouho zavazena, pokud se dlužní úpis z knih veřejných nevymaže.

**) Majitel zástavy, pokud k ní má právo, může ji zastaviti jinému, a tehda stane se zástava nadzástavou, jestliže si tento jiný zároveň dá vydati nebo zapsati další zastavení na právo zástavní do knih veřejných.

Ručí tedy vlastník nejen za pohledávku zástavní, ale i za pohledávku nadzástavní.

Nadzástavnímu věřiteli, jenž nabyl nadzástavního práva bona fide, nemůže býti namítáno zaniknutí zástavního práva zaplacením, když pohledávka právem zástavním pojištěná nebyla z knih vymazána (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 11. ledna 1871 č. 15239), a tolikéž ne cessionáři, jenž v dobré víře dal si postoupiti pohledávku posud knihovně váznoucí. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 18. února 1873 č. 1523.)

Kdo vůbec nabývá nějakého práva v důvěře ve veřejné knihy, toho důvěra musí býti chráněna. (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 14. ledna 1885 č. 14886 ai 1884.) C. k. nejvyšší soud odpírá však nadzástavnímu věřiteli exekučnímu této ochrany.

Myslím, že k posouzení jak vykládá § 51. kn. z., nejlépe poslouží, uvedu-li více jeho rozhodnutí.*)

Rozhodnutí ze dne 1. listopadu 1871 č. 15239. Právní zásada v posledních dvou větách § 469. obč. z. vyslovená, dle níž ku vyzdvižení hypotéky zaplacení dluhu samo nestačí a zástava až do knihovního výmazu dlužního úpisu zavazena zůstává, jest nevyhnutelně potřebna k udržení důvěry ve veřejné knihy.

Rozhodnutí ze dne 18. února 1873 č. 1523. Jelikož nebylo nic předneseno, z čeho by vycházelo, že by cessionáři byli jednali mala fide, tedy nemůže býti také cessionářům, jimž, ovšem bezúplatně, postoupena byla v pravdě již zaplacená avšak knihovně nevymazaná hypotekární pohledávka, namítáno stavší se zaplacení a tím méně protipohledávka knihovně nepojištěná. (§§ 469. a 1443. obč. z.)

Rozhodnutí ze dne 18. února 1874 č. 734 (Judikatenbuch Nr. 87.) Povoluje-li se výmaz pohledávky pouze zaznamenané, tedy vymažou se zároveň zápisy mezi tím na ní vydobyté právě tak, jako v případě výmazu záznamu práva vlastnického (§ 49. kn. z.) a v případě, když záznam výmazu se spraví (§ 50. kn. z.), — jelikož použití normy § 51. na výmaz pouze zaznamenaných pohledávek jest nesrovnatelné s předpisy §§ 442., 454., 438. a 445. obč. z., a taktéž neobsahují takového obmezení §§ 45. a 46. kn. z. na výmaz záznamu se vztahující, naopak rozhodnými jsou zde analogie §§ 49., 50. a 65. kn. z.

---

*) Z Riehlova Občanského zákona, z Právníka, Centralblatt f. j. Praxis a sbírky Glaser-Unger Walter.

Rozhodnutí ze dne 21. dubna 1876 č. 2079. Ačkoliv hypotekární dlužník z hypotéky ručí, a hypotekární jmění dle § 469. bez ohledu na to, že dluh již zaplacen byl, tak dlouho zůstává zavazeno, pokud dlužní úpis z knih nebyl vymazán, tedy musí na druhé straně věřitel při nabývání pohledávky nalézati se v dobré víře a dle toho jednati v důvěře ve veřejné knihy. Pro to mluví analogie §§ 367. a 456. obč. z., jakož i všeobecná zásada, že nepoctivosť nemá býti zákonem podporována a chráněna.

Rozhodnutí ze dne 3. května 1876 č. 1699. Právo zástavní samo není předmětem exekuce, pročež může býti prodána a zabavena jen zástavní pohledávka dlužníkova, nikoliv ale vydobyté pro ni zástavní právo o sobě.

Rozhodnutím ze dne 5. ledna 1877 č. 10229 bylo dáno místo žalobě na výmaz exekucí vydobytého nadzástavního práva pro nedávno stavší se zaplacení exequované hypotekární pohledávky, poněvadž právo nadzástavní na uhaslé pohledávce bylo vydobyto v cestě exekuce, nikoliv ale na základě dobrovolného jednání zástavního věřitele a v důvěře ve veřejné knihy.

Rozhodnutí ze dne 29. května 1878 č. 4079.: Námitce osobního dlužníka, že zaplatil cedentovi pohledávku posud knihovně váznoucí a cessionářem bezúplatně nabytou, musí taktéž na prospěch spolužalovaných hypotekárních dlužníků místo dáno býti. (§§ 1394., 1396., 447. a 449. obč. z.) § 469. obč. z. má pouze za účel ochranu důvěry ve veřejné knihy, kdežto v přítomném případě cessionář dle postupní listiny nabyl pohledávky cestou darování.

Rozhodnutí ze dne 1. října 1878 č. 10290. Pro tabulárního soudce jest rozhodný jediné knihovní stav, jelikož nikoliv on, nýbrž rozhodující soudce oprávněn jest rozhodovati o platnosti nebo neplatnosti hypotekární pohledávky; hypotekární jmění však tak dlouho zůstává zavazeno, až jest dlužní úpis z knih vymazán.

Rozhodnutí ze dne 27. listopadu 1878 č. 12641. Výmaz hypotekární pohledávky s výhradou § 51. kn. z. před exekuční dražbou téže má ten účinek, že zůstala jen ohledně nadzástavního práva v platnosti, jinak ale knihovní její trvání úplně zmizelo.

Ten kdo pak při exekuční dražbě ji vydražil, mohl tudíž na ní jen tolik nabyti, co z nadzástavního práva bylo přivedeno k platnosti, t. j. dle § 461. až do výše dražební ceny.

Rozhodnutím ze dne 4. března 1879 č. 2496 zrušen výměr prvního soudu, jímž povolen výmaz zaznamenané pohledávky pro nespravení záznamu s výhradou práv nadzástavních dle § 51. kn. z.

a povolen výmaz bez výhrady, protože předpisy §§ 45. a 46. kn. z. takové výhrady neobsahují.

Rozhodnutí ze dne 10. července 1879 č. 6774. Právo nadzástavní nabyté nikoliv dobrovolným zastavením v důvěře ve veřejné knihy, nýbrž v cestě exekuce, netrvá po právu, když do zástavy vzatá položka již zaplacením byla vyrovnána, jelikož dle § 459. obč. z. právo zástavní bez platné pohledávky trvati nemůže, a dle § 1412. obč. z. pohledávka před vymožením nadzástavního práva zaplacená uhasla.

Rozhodnutí ze dne 6. listopadu 1879 č. 11312. Převzetím neplatné pohledávky nenabude cessionář žádného platného zástavního práva. Je-li nárok neplatný, nemůže se nabyvatel chrániti důvěrou ve veřejné knihy.

Rozhodnutí ze dne 20. května 1880 č. 1517. Striktní zákonitá zásada, že zapsané právo zástavní až ku svému výmazu trvá, nedá se odstraniti žádnými výklady.

Rozhodnutí ze dne 17. června 1880 č. 6367. Cessionáři, jenž nabyl v dobré víře hypotekární pohledávky, nemůže býti namítáno, že půjčka nebyla připočítána, neboť jedná se o hypotekární pohledávku, tudíž o věcné právo knihovním aktem kryté, postavené pod ochranu zvláštních zákonitých předpisů §§ 469. a 1443. obč. z. a zaručené základním principem publicity knih veřejných s ohledem na právní bezpečnost v obchodu, která tak dlouho vázne, až jest dlužní úpis z knih vymazán.

Rozhodnutí ze dne 29. listopadu 1880 č. 8258. Zastavení, o němž se § 456. obč. z. zmiňuje, jest dobrovolné opatření zástavy se strany dlužníka, a nevztahuje se tedy ustanovení tohoto paragrafu na zájem soudní.

Rozhodnutí ze dne 29. března 1881 č. 2349. Z nadzástavního práva v cestě exekuce vydobytého, které nebylo dlužníkem zadáno nebo jinak v důvěře ve veřejné knihy vymoženo, nemůže nadzástavní věřitel nabyti více práv, než jich měl jeho dlužník; jelikož však zabavená pohledávka na základě legalisované kvitance, byť i s výhradou § 51. kn. z. vymazána byla, tedy nemůže také býti uznáno, že nadzástava trvá.

Rozhodnutí ze dne 26. července 1881 č. 8260. Nabyl-li někdo knihovního zástavního práva v cestě exekuce, tedy nemůže odvolávati se na důvěru ve veřejné knihy.

Rozhodnutí ze dne 9. srpna 1883 č. 9470. Převod pohledávky právem nadzástavním stížené a s výhradou § 51. kn. zák. mazané nelze povoliti.

Rozhodnutí ze dne 22. září 1885 č. 9629. Vydražiteli pohledávky s výhradou § 51. kn. z. vymazané přikázati lze jen výši pohledávky nadzástavní. Více práv nemohl nabyti, než měla pohledávka exequentova.

Rozhodnutí ze dne 8. listopadu 1887 č. 9857. Výmaz s obmezením § 51. kn. z. musí i vydražitel respektovati a nabývá pohledávky jen potud, pokud výmazem zůstalo zástavní právo pro vydobyté právo nadzástavní nedotknuto. *)

Žádá-li kdo o výmaz pohledávky nadzástavním právem stížené, nepotřebuje žádati, aby byl výmaz povolen s výhradou § 51.; to jest již věcí soudu, jenž sám dle knihovního stavu tak učiní.

K tomu cíli jest potřeba, aby listovní ve svém lustru uvedl, že na knihovním právu (právu věcném), o jehož výmaz se žádá, ta a ta nadzástavní práva váznou.

---

*) Další rozhodnutí k tomuto paragrafu ze dne 13. května 1888 č. 3916 a ze dne 3. prosince 1889 č. 13633 — Centralblatt 1890 č. 206.

DÍL IV.

O p o z n á m c e.

1. Poznámka osobních poměrů.

§ 52.

Poznámka poměrů v § 20. a) zmíněných, jakož i výmaz této poznámky stane se k žádosti súčastněných, jejich zákonitých zástupců nebo soudů k tomu povolaných, na základě listin důkaz tvořících.

§ 52. K poznámkám vůbec poukázal jsem obšírněji v § 20.

Ze všeobecného ustanovení § 52. vymyká se poznámka konkursu, o niž nežádá strana, ani soud co strana, neboť nařídí ji soud z úřední své povinnosti. Proto není také potřebí k tomu nějaké průkazné listiny.

Strany vyžádají si poznámky opatrovnictví na základě soudního dekretu, jímž opatrovnictví bylo uvaleno, poznámku prodloužení otcovské nebo poručnické moci na základě dekretu soudního, jímž byla otcovská moc anebo poručenství prodlouženo, poznámku změny jména na základě kopulačního listu nebo výnosu úředního, jímž změna povolena, poznámku totožnosti na základě kopulačního listu nebo jiného úředního důkazu, poznámku šlechtictví na základě příslušného dekretu a p.

Žádosť o poznámku opatrovnictví.

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil a při vlastnickém právu k usedlosti č. 13 v Rané ve vložce 13.

vykonati dal podle dekretu c. k. krajského soudu v Mostě ze dne 28. srpna 1890 č. 8923 — lit. A orig. & cop. — knihovní poznamenání, že František Lhota pro marnotratnost dán jest do opatrovnictví.

Dekret lit. A vykazuje zároveň, že já jsem Františku Lhotovi ustanoven opatrovníkem.

V Rané, dne 1. září 1890.

Karel Lukáš.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lounech.

Karel Lukáš, rolník v Rané, jako opatrovník Františka Lhoty, vlastníka usedlosti č. 13 v Rané,

prosí o knihovní poznamenání, že jest František Lhota dán do opatrovnictví.

S přílohou lit. A orig. & cop. a 1 rubrikou.

2. Poznámka pořadí.

§ 53.

Vlastník jest oprávněn žádati knihovní poznamenání, že svoji nemovitost prodati nebo půjčku, jejíž obnos určen býti má, na ni přijati chce, aby opatřil knihovní pořadí od času podání žádosti právům, jež v následku tohoto jednání vložena býti mají.

Se stejným účinkem může hypotekární věřitel žádati poznamenání obmýšleného postupu nebo výmazu své pohledávky.

Poznamenání takovýchto žádostí může však jen tehda býti povoleno, je-li dle knihovního stavu vklad práva, jež má býti vloženo, nebo výmaz stávajícího práva přípustný,

a je-li podpis na žádosti soudně nebo notářem ověřen.

§ 54.

O výměru, jímž se žádosti vyhovuje, smí vydati se pouze jediné vyhotovení; toto opatří se potvrzením o vykonané poznámce.

§ 55.

Poznámka pořadí pozbude své platnosti uplynutím šedesáti dnů po povolení.

To vysloveno budiž ve výměru s udáním kalendářního dne, jímž lhůta končí.

§ 56.

Žádosť o zápis práva nebo výmazu, pro nějž poznamenáno bylo pořadí, budiž s vyhotovením výměru poznámku povolujícího podána ve lhůtě v § 55. ustanovené.

Povolí-li se žádaný vklad anebo záznam, tedy požívá zápis toho pořadí, jež bylo proň poznamenáno.

Provedený zápis poznamená se na zmíněném vyhotovení.

I tehda může býti zápis v poznamenaném pořadí povolen, když nemovitosť anebo pohledávka po podání žádosti o poznamenání pořadí na jiného převedena nebo zadlužena byla.

Byl-li na vlastníka nemovitosti nebo hypotekární pohledávky před podáním žádosti o zápis uvalen konkurs, tedy může býti povolen zápis jen tehda, byla-li listina o onom jednání ještě před otevřením konkursu vyhotovena a prokázán-li den jejího vyhotovení soudním nebo notářským ověřením.

Nevyhovuje-li tomu listina, budiž posuzována přípustnosť zápisu dle předpisů řádu konkursního.

§ 57.

Byl-li povolen vklad prodeje nemovitosti, postupu nebo výmazu pohledávky v po-

znamenaném pořadí, buďtež na žádosť strany, pro niž vklad se stal, vymazány zároveň takové zápisy, jež na nemovitosť anebo pohledávku po podání žádosti o poznamenání pořadí byly vydobyty.

§ 58.

Nepodá-li se žádosť o zápis před koncem ustanovené lhůty, nebo nevyčerpá-li se v téže lhůtě obnos, pro nějž pořadí bylo poznamenáno, stane se poznámka bezúčinnou a vymaže se z moci úřední.

Před uplynutím zákonité lhůty může býti povolen výmaz poznámky jen tehda, když bylo předloženo vyřízení o povolené poznámce. Výmaz poznamená se na tomto vyřízení.

§ 53. Poznámka pořadí dle § 53. má ten účinek, že zabezpečuje knihovní pořadí od okamžiku, kdy žádosť o povolení poznámky byla podána, jistým právním jednáním, jež vlastník teprve později chce provésti.

Účinku toho lze však docíliti jen tehda, když v dané lhůtě 60 dnů o takový zápis, pro nějž bylo pořadí sjednáno, skutečně se žádá.

Nepodá-li se žádosť, ztrácí poznámka svoji moc a soud sám nařídí ihned její výmaz.

Formálně důležité jest, že musí býti k žádosti o zápis připojeno vyhotovení výměru, jímž byla poznámka povolena. (§ 56.) Kdyby žadatel opomenul tak učiniti, nepožívá zápis pořadí poznamenaného, nýbrž svého vlastního, a jsou platny takové zápisy, které po povolené poznámce byly učiněny. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 2. března 1886 č. 2381.)

Na př.: Vlastník A vyžádal si poznámku, že chce od své usedlosti odprodati jistou parcelu. Později žádal věřitel B o vklad své pohledávky na celou usedlosť A-ovu. Žádá-li pak A v dané lhůtě 60tidenní o odepsání oné parcely, přiloživ k žádosti vyhotovení výměru poznámku povolujícího, tedy převedou se na tuto parcelu jen dluhy až do okamžiku poznamenání pořadí pro odprodej na usedlosti váznuvší; nepřiloží-li však k žádosti tohoto

vyřízení, zapíše se na odepsanou parcelu i pohledávka věřitele B. Anebo, vymohl-li si A poznámku pro obmýšlenou půjčku, požívá tato v prvnějším případě pořadí poznámky, v druhém případě pořadí za věřitelem B.

Žádosť o poznámku pořadí může vlastník opakovati, jestliže v dané lhůtě zápis provésti nemůže; ale každé takové opakování jest nová, samostatná poznámka, a neruší platnosť zápisů, které se staly v čase dřívější lhůty.

Při žádosti o poznámku pořadí pro obmýšlenou půjčku není potřebí udávati, která vložka bude vložkou hlavní a která vedlejší, jestliže na více nemovitostech má býti půjčka pojištěna.

Při zápisu půjčky nevymaže se poznámka pořadí, aby toto zůstalo patrným.

Maje poznamenáno pořadí pro půjčku v určité sumě udanou, může vlastník přijati pak i půjčku větší; v takovém případě požívá však poznamenaného pořadí tato půjčka jen do výše v poznámce udané, se zbytkem však pouze pořadí zápisu. (Na př. poznamenáno pořadí pro 10.000 zl., vlastník žádá však o zápis pro 12.000 zl.; požívají tedy 2000 zl. pořadí zápisu.)

Žádosť o poznámku prodeje.

Slavný
c. k. okresní soude!

Jsem vlastníkem usedlosti č. 59 v Sádku a chci tuto usedlosť rozprodati.

Abych tomuto obmýšlenému rozprodeji opatřil pořadí dle § 53. kn. z., tedy kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti knihovní poznamenání pořadí za příčinou obmýšleného rozprodeje mé usedlosti č. 59 v Sádku a naříditi výkon téhož v sádecké knihovní vložce 59.

V Poličce, dne 1. září 1890.

Jan Přímek.

Že Jan Přímek, rolník v Sádku, žádosť tuto před soudem vlastní rukou podepsal, stvrzuje na základě legalisačního protokolu č. 9074 ai 1890

c. k. okresní soud v Poličce, dne 1. září 1890.

L. S.

Adolf Kabourek,
c. k. soud. příručí.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Poličce.

Jan Přímek, rolník v Sádku,

prosí o knihovní poznamenání rozprodeje své usedlosti č. 59 v Sádku

S 1 rubrikou.

Žádosť o poznámku půjčky.

Slavný
c. k. okresní soude!

Chci od městské spořitelny pražské na svoji usedlosti č. 59 v Sádku přijmouti a na této usedlosti pojistiti půjčku 5000 zl. s $4\frac{1}{2}\%$ úrokem, 6% úrokem z prodlení a s útratami až do výše 100 zl.

Abych této půjčce opatřil knihovní pořadí, tedy kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti a naříditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal v sádecké knihovní vložce 59. poznamenání knihovního pořadí pro půjčku městské spořitelny pražské v sumě 5000 zl. s $4\frac{1}{2}\%$ úrokem, 6% úrokem z prodlení a s útratami až do výše 100 zl. na moji usedlosť č. 59 v Sádku.

V Poličce, dne 1. září 1890.

Jan Přímek.

(Legalisace jako v předcházejícím vzorci.)

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Poličce.

Jan Přímek, rolník v Sádku,

prosí o knihovní poznamenání pořadí půjčce

městské spořitelny pražské v sumě 5000 zl. s přísl. na usedlosť č. 59 v Sádku.

S 1 rubrikou.

§ 54. O povolení poznámky vydá soud následovní vyřízení, jež žadateli se doručí a na němž listovní potvrdí, že a kde byla poznámka provedena:

Č. 9725.

K žádosti Jana Přímka povoluje se, aby se ve vložce sádecké č. 59 poznamenalo knihovní pořadí za příčinou rozprodeje usedlosti č. 59 v Sádku až do 1. listopadu 1890, o čemž se p. Janu Přímkovi věděti dává s doložením, že po uplynutí dané lhůty poznámka své platnosti pozbývá.

C. k. okresní soud v Poličce, dne 2. září 1890.

N. N.,
c. k. okresní soudce.

Podle žádosti ddto. 1. září 1890 a dle výměru zdejšího soudu ze dne 2. září 1890 č. 9725 poznamenáno jest knihovní pořadí za příčinou rozprodeje usedlosti č. 59 v Sádku až do 1. listopadu 1890 v sádecké knihovní vložce č. 59 na listu B, pol. 2.

C. k. knihovní úřad v Poličce, dne 3. září 1890.

L. S.

N. N.,
c. k. listovní.

§ 55. Lhůtu, kterou dal soud, poznamená si listovní do denníku v rubrice 8., a nebyla-li pak žádosť o zápis do poznamenaného pořadí před uplynutím této lhůty podána, učiní o tom soudu oznámení následovní rubrikou:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Poličce.

C. k. knihovní úřad v Poličce

oznamuje k č. 9725 ai 1890, že dnem 1. listopadu 1890 uplynula lhůta ku knihovnímu provedení

rozprodeje usedlosti č. 59
v Sádku a že příslušná
žádosť podána nebyla.

Dne 2. listopadu 1890.

N. N.,
c. k. listovní.

§ 56. Ohledně prvního a druhého odstavce tohoto paragrafu poukazuji k poznámkám při §§ 53.—55.

Odstavec třetí má za účel i pro případ konkursu chrániti účinek vykonané poznámky.

§ 2., 11. a 12. konk. ř. nepřipouští dalších zápisů na nemovitosť, na níž jest poznamenáno prohlášení konkursu, a také knihovní praxe té zásady se přidržuje, že poznamenáním konkursu kniha pozemková dalším zápisům se uzavírá. V tom však odchyluje se § 56. kn. z. i od konkursního řádu i od praxe knihovní, že připouští zápis práva, pro nějž bylo dle § 53. poznamenáno pořadí, jen když listina, z níž o zápis se žádá, vydána a podepsána byla před prohlášením konkursu.

To jest však odchylka specielně jen v případech poznámky pořadí dle § 53. možná, neboť ve všech jiných případech, jakmile se prohlášení konkursu známým stalo, musí žádosti knihovní zamítnuty býti, byť by i poznámka prohlášení konkursu posud nebyla v knihách poznamenána (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 12. dubna 1876 G. U. W. č. 6096); ano i žádosť o knihovní převod pohledávky, když postupní listina vydána a podepsána byla ještě před prohlášením konkursu. (Rozhodnutí ze dne 29. září 1886 č. 11489.)

Ovšem to vztahuje se pouze k žádostem o samostatné, nové zápisy, kdežto v případě uvedeném v třetím odstavci § 56. není zápis samostatný, nýbrž jen pokračováním zápisu dříve, před prohlášením konkursu se stavšího; jeť poznámka pořadí jaksi záznamem, jehož spravením jest pozdější zápis.

§ 57. Stalo-li se takovéto spravení, byl-li totiž vložen prodej nemovitosti, postup anebo výmaz pohledávky, pak ztrácí svoji platnosť takové zápisy, které staly se na tutéž nemovitosť anebo pohledávku v mezidobí od poznámky pořadí do vkladu a mohou býti na žádosť strany vymazány.

V tomto případě není souhlasu s analogickým případem §§ 49. a 50. kn. z., kteréž výmazy z úřední moci nařizují.

O výmaz může však žádati jenom ten, kdo dle §§ 53.—56. zápis knihovní řádným způsobem provedl, totiž kdo ve lhůtě 60tidenní o zápis v poznamenaném pořadí žádal a k žádosti potvrzení o povolené a vykonané poznámce přiložil.

V rozhodování o podobných záležitostech c. k. nejvyšší soud velmi přísně si vede.

Poukazuji zde na rozhodnutí ze dne 2. března 1886 č. 2381 (A žádal o převod vlastnictví v 60tidenní lhůtě, nepředloživ rubriku o poznámce. Později, předloživ ji, žádal o výmaz pohledávky B v čase od poznámky do převodu zapsané, byl však odmrštěn, protože nepředloživ rubriku při převodu vlastnictví, nemůže pro sebe vyvozovati práva z § 57.), pak na rozhodnutí ze dne 14. března 1888 č. 2896. (A žádal o poznámku prodeje a ve lhůtě 60tidenní skutečně prodal. Mezi tím dal si B na tutéž nemovitosť vtěliti pohledávku. Kupec žádal o převod vlastnictví a o výmaz pohledávky B, byl však odmrštěn, neboť žádal o převod a na poznamenané pořadí se ani neodvolával.)

Výmaz zápisů po poznámce pořadí se stavších jako následek poznámky stíhá však jen takové zápisy, jež vztahují se přímo k nemovitosti nebo pohledávce poznámkou chráněné, nikoli však na zápisy, jež vztahují se ku zápisům dřívějším.

Tak na př. nemůže ten, kdo v dané lhůtě poznámky žádal o převod vlastnictví ku nemovitosti, žádati o výmaz poznámky zažalování nebo poznámky exekuce k vymáhání pohledávek před poznámkou pořadí již váznuvších, protože se tyto poznámky vztahují ne k nemovitosti, nýbrž ke právům dříve již na ní vydobytým. (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 1. srpna 1888 č. 9208.)

Žádosť o převod vlastnictví v poznamenaném pořadí a o výmaz.

Slavný
c. k. okresní soude!

Odvolávaje se na výměr tohoto slavného soudu ze dne 1. srpna 1890 č. 7998 — ·/. orig. & cop. —, jímž pro odprodej usedlosti č. 3 v Rudolticích povolena a ve vložce 3. poznamenána byla lhůta do 30. září t. r., kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně podle smlouvy ze dne 3. září 1890 — $^{2}/_{2}$ orig. & cop. — povoliti:

1. Vklad práva vlastnického k usedlosti č. 3 v Rudolticích mně Václavu Vávrovi, a to v pořadí sub N. Exh. 7998 ai 1890 vydobytém, a

2. vklad výmazu exekučního práva zástavního za pohledávání Františka Máčka v sumě 100 zl. s 5"/₀ úrokem od 2. ledna 1890 a s útratami v sumě 13 zl. 26 kr. sub N. Exh. 8614 ai 1890 po poznámce prodeje sub N. Exh. 7998 ai 1890 vydobyté na téže usedlosti pojištěného.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy ·/. a $^2/_2$ orig.,
2. p. Janu Kroupovi v Rudolticích,
3. p. Františku Máčkovi v Domníkově,
4. sl. c. k. bernímu úřadu s doložením, že byla smlouva k vyměření poplatku ohlášena pod č. B 163 a
5. sl. c. k. katastrálnímu úřadu.

V Lanškrouně, dne 4. září 1890.

Václav Vávra.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lanškrouně.

Václav Vávra, rolník v Rudolticích,

prosí o vklad práva vlastnického k usedlosti č. 3 v Rudolticích v poznamenaném pořadí, a o vklad výmazu ex. práva zástavního za pohledávání Františka Máčka v sumě 100 zl. c. s. c. na téže usedlosti.

S přílohami ·/. & $^2/_2$ orig. & cop., 3 kolkovanými a 2 otto rubrikami.

§ 58. Výmaz neupotřebené poznámky stane se bez žádosti strany z moci úřední a straně dá se o tom věděti.

Výmaz nařídí soud po oznámení knihovního úřadu, o němž jsem se při §§ 55. zmínil.

Na žádosť strany může však býti vymazána poznámka pořadí i před uplynutím lhůty. Stalo-li se tak, jsou ihned platny všecky zápisy, jež po poznamenání pořadí se staly, i kdyby pak hned byla nemovitosť prodána, zadlužena nebo pohledávka převedena nebo mazána.

Žádosť o výmaz poznámky.

Slavný
c. k. okresní soude!

Dle výměru tohoto slavného soudu ze dne 1. srpna 1890 č. 7998 — lit. A orig. & cop. — bylo mně povoleno knihovní poznamenání pořadí za příčinou obmýšleného prodeje mé usedlosti č. 3 v Rudolticích do 30. září l. r., a poznámka ta dle potvrzení c. k. knihovního úřadu na témž výměru se nacházejícího vykonána byla v rudoltické knihovní vložce 3.

Netrvaje více na svém úmyslu, prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil výmaz shora uvedené poznámky sub N. Exh. 7998 ai 1890 na mé usedlosti č. 3 v Rudolticích vykonané, a o tom u vrácení přílohy A mne pak vyrozuměl.

V Rudolticích, dne 4. září 1890.

Vácslav Vávra.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lanškrouně.

Vácslav Vávra, rolník v Rudolticích,

prosí o výmaz poznámky pořadí za příčinou prodeje na usedlosti č. 3 v Rudolticích vykonané.

S přílohou A orig. & cop. a 1 rubrikou.

3. Poznámka výpovědi a hypotekární žaloby.

§ 59.

Poznámku soudně nebo notářem ověřené výpovědi hypotekární pohledávky, jakož i poznámku hypotekární žaloby povolí knihovní soud na žádost věřitele, je-li ten, jemuž se vypovídá nebo na nějž se žaluje, jako vlastník zastavené nemovitosti zapsán a je-li podání žaloby hypotekární vykázáno.

Poznámka hypotekární žaloby může býti také ihned povolena soudem, jenž spor projednává.

§ 60.

Taková poznámka má za následek, že jest vypovězení nebo zažalování účinným i proti každému pozdějšímu vlastníku zástavy, a že zejména může býti vedena exekuce na základě právoplatného rozsudku o poznamenané žalobě vyneseného nebo na základě exequovatelného smíru proti každému vlastníku této nemovitosti.

§ 59. **§ 60.** Poznámky výpovědi a hypotekární žaloby založil nový knihovní zákon na § 443. obč. z.*) a na min. nařízení ze dne 19. září 1860,**) aby věřiteli zabezpečil účinek dané výpovědi***) nebo podané žaloby pro každý případ, nechť jest potom vlastníkem zastavené nemovitosti dlužník sám anebo kdokoliv jiný.

---

*) § 443. obč. z S vlastnictvím nemovité věci přejímají se také břemena na ní v knihách veřejných poznamenaná. Kdo do těchto knih nenahlédne, trpí v každém případě za svoji nedbalosť. Jiné pohledávky a nároky, jež má kdo proti dřívějšímu vlastníku, nepřecházejí na nového vlastníka.

**) Nařízení ministeria spravedlnosti ze dne 19. září 1860 č. 212 ř. z.

§ 1. Hypotekární věřitel může svoji pohledávku soudně jen žalobou vymáhati.

§ 2. Jemu jest volno podati jak žalobu, tak i výpověď, pokud jest od ní splatnosť pohledávky odvisla, buď proti osobnímu dlužníku, nebo proti vlastníku zastavené nemovitosti, nebo proti oběma společně.

§ 3. Při zástavních nemovitostech, které zapsány jsou v zemských deskách, v městských anebo pozemkových knihách, může věřitel soudně

Žaloby hypotekární podati se mohou buď u toho soudu v němž má dlužník své řádné bydliště, nebo u soudu v jehož obvodu leží zastavená nemovitosť. (§ 56. jur. nor. — O řízení v příčině vymáhání hypotekárních pohledávek viz nařízení min. spravedlnosti ze dne 18. července 1859 č. 130 ř. z.)

Žalobu hypotekární může také podati dědic věřitele a žádati o její poznamenání, třeba by posud nebyl v knihách zapsán (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 14. prosince 1876 č. 10933), a právě tak v knihách posud nezapsaný cessionář, vykáže-li se řádnou cessí. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 29. března 1876 č. 3619 a ze dne 2. července 1885 č. 7542.)

Žádosť o knihovní poznamenání hypotekární žaloby může podati se buď samostatně, a to opět buď současně se žalobou nebo po žalobě, vždy s odvoláváním se na žalobu, nebo může žádati se o poznámku v žalobě samé. (Pravidelně na konci žaloby, na př.:

---

podanou nebo notářem osvědčenou výpověď nebo žalobu dáti knihovně poznamenati, když ten, proti němuž jest podána, jest vlastníkem zástavy.

§ 4. O tuto poznámku budiž žádáno buď u knihovního soudu, neb u toho soudu, u něhož výpověď anebo žaloba byla podána.

§ 5. Taková poznámka má za následek, že výpověď anebo žaloba dle § 443. obč. z. účinna jest také proti každému pozdějšímu vlastníku zastavené nemovitosti, a že proto zejména vésti se může dle právoplatného rozsudku o poznamenané žalobě vyneseného neb exequovatelného smíru exekuce bezprostředně na zastavenou nemovitosť proti každému jejímu vlastníku.

§ 6. Nebyla-li žaloba knihovně poznamenána, tedy může býti povolena exekuce na zastavenou nemovitosť jen dle právoplatného rozsudku proti vlastníku téže vymoženého nebo dle uzavřeného s ním exequovatelného smíru. Upadla-li ale zastavená nemovitosť pro nějakou pohledávku již do exekuce, tedy může býti pro tuto pohledávku pokračováno v exekuci na zastavenou nemovitosť bez ohledu na později stavší se prodej i proti každému nově nastupujícímu vlastníku.

§ 7. Ustanovení § 6. má býti použito také na takové zastavené nemovitosti, které v zemských deskách, v městských anebo pozemkových knihách zapsány nejsou, jakož i v těch zemích, v nichž takových knih nestává.

***) Pohledávky, jež knihovně pojištěny nejsou, nelze soudně vypovídati. — Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 25. srpna 1887 č. 9657. — Ustanovení v notářském spisu dle § 3. n. ř. sepsanému, že smlouva má býti ohledně tam ujednaných platův ihned vykonatelna, dlužno v tom případě, když předcházel vklad práva zástavního, přičítati význam poznámky žalobní dle § 60. kn. z. a možno pak ihned vésti exekuci na zastavenou nemovitosť proti každému jejímu vlastníku. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 5. března 1889 č. 1660.)

Konečně prosím o knihovní poznamenání v miletické knihovní vložce 16., že jest mé pohledávání v sumě 1000 zl. s přísluš., sub N. Exh. 8425 ai 1880 na usedlosti č. 16 v Mileticích pojištěné, žalobou vymáháno; nebo, že jest na zaplacení mé sub N. Exh. 8425 ai 1880 na usedlosti č. 16 v Mileticích právem zástavním pojištěné pohledávky v sumě 1000 zl. s přísluš. podána žaloba.)

Právě tak může věřitel žádati o poznámku výpovědi, totiž buď zvláštní žádostí současně s výpovědí nebo po ní, nebo ve výpovědi samé.

První a poslední případ zdají se, že odporují ustanovení § 59., jenž žádá výpověď soudně nebo notářem osvědčenou, tedy již vydanou a doručenou, které ale při žádání o poznámku současně při podání výpovědi nebo ve výpovědi samé není; leč praxe takové žádosti trpí, majíc alespoň podání výpovědi za samo sebou osvědčené. O poznamenání výpovědi a žaloby hypotekární může žádati i věřitel nadzástavní. (Rozhodnutí ze dne 24. února 1874 č. 1599.)

Žádosť o poznámku výpovědi.

Slavný
c. k. okresní soude!

Dle výměru tohoto slavného soudu ze dne 19. srpna 1890 č. 8713 — lit. A orig. & cop. — vypověděl jsem p. Jakubu Strejčkovi na čtvrť roku svoji pohledávku v sumě 1000 zl. s přísl., sub N. Exh. 3002 ai 1884 na jeho usedlosti č. 33 ve Stráži pojištěnou, a výpověď ta byla jemu dle potvrzení na témž výměru se nacházejícího doručena dne 28. srpna 1890.

Abych pro každý případ účinky této výpovědi si zabezpečil, tedy kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti knihovní poznamenání, že jest má sub N. Exh. 3002 ai 1884 na usedlosti č. 33 ve Stráži, zapsané ve vložce 33., právem zástavním pojištěná pohledávka v sumě 1000 zl. s přísl. na čtvrť roku vypovězena.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně s přílohou A orig., a
2. p. Jakubu Strejčkovi ve Stráži.

V Třeboni, dne 5. září 1890.

Karel Brumlík.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Třeboni.

Karel Brumlík v Třeboni

prosí o poznámku výpovědi pohledávky 1000 zl. s přísl. na usedlosti č. 33 ve Stráži pojištěné.

S přílohou A orig. & cop. a 2 rubrikami.

Žádost o poznamenání žaloby.

Slavný
c. k. okresní soude!

Dle žaloby de praes. 3. srpna 1890 č. 7991 — lit. A orig. & cop. — zažaloval jsem svoji pohledávku 150 zl. s přísl., sub N. Exh. 4216 ai 1885 na pozemku č. parc. 217 v Žírovnici, zapsaném v žírovnické knihovní vložce 93. váznoucí.

Proto kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti knihovní poznamenání, že jest má pohledávka 150 zl. s přísl. sub N. Exh. 4216 ai 1885 na pozemku č. parc. 217 v Žírovnici pojištěná vymáhána žalobou, a račiž vyrozuměti o tom:

1. mne u vrácení přílohy A orig., a
2. pí. Annu Markovou v Žírovnici.

V Počátkách, dne 6. září 1890.

Martin Lukeš.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Počátkách.

Martin Lukeš v Počátkách

prosí o knihovní poznamenání žaloby na zaplacení pohledávky 150 zl. c. s. c. na pozemku č. parc. 217 v Žírovnici pojištěné.

S přílohou A orig. & cop. a 2 rubrikami.

4. Žaloby na výmaz a poznámky spornosti.

§ 61.

Je-li někdo poškozen na knihovním svém právu nějakým vkladem a tomuto vkladu z důvodu neplatnosti sporem se opírá a uvedení v předešlý knihovní stav žádá, tedy může žádati o poznamenání takovéhoto sporu v knize pozemkové buď hned při žalobě nebo později.

Žádáno může býti jak u soudu spor projednávajícího, tak i u soudu knihovního.

Poznamenání spornosti má za následek, že rozsudek o žalobě vynesený plný účinek má také proti osobám, které nabyly knihovních práv teprve po podání žádosti u soudu knihovního.

§ 62.

Má-li býti podána žaloba na výmaz proti oněm osobám, které bezprostředně nabyly práv vkladem, na jehož výmaz se žaluje, nebo sproštěny jím byly nějakého břemena, neb opírá-li se žaloba o takové poměry, které stávají bezprostředně mezi žalobcem a žalo-

vaným, tedy dlužno posuzovati trvání práva k žalobě dle stávajících ustanovení ohledně promlčení.

§ 63.

Kdo však vklad, o němž řádně byl vyrozuměn, též proti třetím osobám jako neplatný chce popírati, žádati má o poznámku, že vklad ten jest sporný, u soudu knihovního ve lhůtě, která by jemu příslušela k podání rekursu proti povolení, a podati skutečně buď hned anebo nejdéle do dalších šedesáti dnů po uplynutí lhůty rekursní žalobu na výmaz proti všem osobám, které popíraným vkladem nabyly knihovního práva, nebo další vklady či záznamy naň vymohly.

Po uplynutí této lhůty může býti uznáno na výmaz popíraného vkladu proti třetím osobám ještě před poznamenáním spornosti dalších knihovních práv naň nabyvším jen tehda, když jich nenabyly v důvěře ve veřejné knihy.

§ 64.

Nebyl-li však žalobce z jakéhokoliv důvodu řádným způsobem vyrozuměn o povolení vkladu, jehož neplatnosť tvrdí, tedy pomíjí jeho právo k žalování na výmaz proti třetím osobám další knihovní práva naň v důvěře ve veřejné knihy nabyvším teprve ve třech letech od podání žádosti o vklad u soudu knihovního.

§ 65.

Ustoupí-li žalobce od žaloby, nebo byl-li právoplatným rozsudkem odmrštěn, anebo nepodal-li žalobu ve lhůtě § 63. předepsané, tedy vymaže se k žádosti druhé strany poznámka spornosti.

Zruší-li se však vklad právoplatným rozsudkem anebo smírem buď úplně nebo částečně, tedy povolí se k žádosti žalobce

vklad výmazu sporného vkladu ve způsobu a rozsahu rozsudkem anebo smírem vysloveném, a zároveň nařídí se výmaz poznámky spornosti a všech vkladův a záznamův ohledně sporného práva, o které žádáno bylo teprve po podání žádosti o poznámku spornosti u soudu knihovního.

§ 66.

Kdo tvrdí, že byl vymožen vklad následkem jednání trestními zákony zapovězeného, může ku dosažení právního účinku proti pozdějším zápisům v § 61. naznačeného, předloživ potvrzení příslušného úřadu, že u něho podáno bylo trestní oznámení, žádati o poznamenání, že vklad jest sporný.

Má-li však býti poznámkou spornosti opodstatněn účinek, že nárok na prohlášení neplatnosti některého vkladu chráněn bude také proti třetím osobám, které v dobré víře nabyly naň knihovních práv ještě před poznamenáním spornosti, tedy musí býti podána žádosť o poznamenání u soudu knihovního ve lhůtě, která by příslušela straně ku rekursu proti povolení vkladu.

§ 67.

Vysloví-li trestní soud, že vklad i s knihovními právy před poznámkou v § 66. vyznačenou nabytými má býti vymazán, tedy má soud knihovní, když poškozená strana předloží o tom nález s potvrzením, že právní moci nabyl, nařiditi výmaz dle ustanovení § 65.

Uznal-li však trestní soud sice vinu obžalovaného nikoliv ale na výmaz, a poukázal poškozeného s nárokem na výmaz na pořad práva soukromého, tedy může poškozený žalovati na výmaz vkladu a práv knihovních výše uvedených do šedesáti dnů po vstoupení trestního nálezu do právní moci. Po uplynutí této lhůty, jakož i neuznal-li trestní

soud obžalovaného vinným, povolí se výmaz poznámky spornosti na žádost toho, jemuž záleží na platném trvání vkladu.

§ 68.

Bylo-li žádáno o výmaz poznámky spornosti z toho důvodu, že nebyla podána žaloba na výmaz ve lhůtách §§ 63. a 67. určených, tedy má soud knihovní, nemá-li vědomosti o opaku toho, nařiditi na krátký čas stání, při němž ten, jenž poznámku vydobyl, dáti má důkaz o tom, že podal v čas žalobu. Neučiní-li tak, tedy se výmaz poznámky povolí.

§ 69.

Žaluje-li knihovní vlastník anebo věřitel, na jehož nemovitosti nebo pohledávce nějaké právo jest vtěleno, na úplný nebo částečný jeho výmaz z důvodu promlčení, tedy může býti poznámka spornosti povolena.

§ 70.

Poznámka spornosti i tomu může býti povolena, kdo z důvodu vydržení (§ 1498. obč. z.) žádá přiznání věcného práva.

§ 71.

Poznámka spornosti z žaloby na výmaz následkem promlčení (§ 69.), nebo z žaloby na přiznání věcného práva následkem vydržení (§ 70.) nemá však účinku proti třetím osobám, které v důvěře ve veřejné knihy vymohly vklady nebo záznamy před podáním žádosti o poznamenání spornosti u soudu knihovního.

Přiznané vydržené právo požívá pořadí přede všemi vklady teprve po poznámce spornosti se stavšími a všecka s tím v odporu stojící práva po poznámce spornosti vložená se vymažou.

V ostatním jedná se dle ustanovení § 65.

§ 61. až § 71. V některých případech dává zákon knihovnímu držiteli příležitosť, aby chránil své právo proti úskokům odpůrcovým knihovní poznámkou spornosti.

To však jen v následujících případech:

1. Když ten, jenž v knihovním svém právu jest poškozen, podává žalobu na „výmaz pro neplatnosť“ knihovního vkladu, tudíž na sjednání předešlého knihovního stavu;

2. když podává se žaloba na „výmaz z promlčení“ zapsaného práva;

3. když podává se žaloba na „zápis vydrženého práva“ (§ 1498.)*) a

4. když podává se „žaloba odpůrčí“ proti právnímu jednání dlužníka insolventního a má-li tato podmínky §§ 275., 277., 283., 286. a 293. s. ř., ač-li provedení žalobního nároku knihovního vkladu vyžaduje.

V jiných případech, v kterých se žalobce „teprve domáhá zápisu“ knihovního, jest poznámka nepřípustna (na př. když kupec žaluje prodávajícího na postoupení nemovitosti ústní smlouvou koupené).

Poznámkou spornosti vylučuje se důvěra ve veřejné knihy.

Právo k žádání poznámky ve sporu odpůrčím ad 4 uvedené má věřitel z § 46. zákona ze dne 16. března 1884 č. 36 ř. z.

Poznámka spornosti má ten účinek, že držitel nemůže nakládati nemovitostí na škodu žalobce. On může sice nemovitosť zciziti a zadlužiti, ale zvítězí-li žalobce ve sporu, pak vymaže se sporné právo, o jehož výmaz anebo zápis se žalovalo, se všemi pozdějšími vklady a záznamy k němu se vztahujícími, a právo žalobcovo zapíše se v pořadí knihovní poznámky bez ohledu na činy žalovaného po provedené poznámce.

V tom srovnává se tedy účinek poznámky spornosti se záznamem.

Právo z vydržení nebo promlčení nabyté neruší ale zápisy, jichž kdo před poznámkou spornosti, důvěřuje v knihy veřejné, nabyl.**)

Vydržení a promlčení jsou protivy na jediném činu se stýkající: trpí-li kdo knihovní zápis, aniž by se proti němu bránil,

*) § 1498. obč. z. Kdo vydržel nějakou věc anebo právo, může proti posavadnímu vlastníku žádati u soudu o přiznání vlastnictví a dáti je vtěliti, jestliže přiznané právo jest předmětem veřejných knih.

**) Dvorní dekret ze dne 27. března 1846 č. 951 s. z. p.

jinými slovy, mlčí-li, tedy promlčí své právo k odpírání knihovnímu zápisu ve třech letech; ten, jehož právo po tři roky bez odporu v knihách jest zapsáno, jenž právo to nerušeně po tři roky drží, po uplynutí této doby právo vydržuje, a právo takové jest pak nepopíratelné.*).

Promlčením pozbývá se tedy práva, vydržením se práva nabývá.

Je-li vlastník o neplatném vkladu řádně vyrozuměn, tedy nabývají třetí osoby, které na základě tohoto vkladu v důvěře ve veřejné knihy práva knihovního nabyly, práva toho bezpečně jen tehda, když vlastník ve lhůtě rekursní (30 resp. 60 dnů) nežádal o poznámku spornosti a nepodal v dalších 60 dnech žalobu na výmaz. Lhůta tato počítá se ode dne doručení výměru o povoleném vkladu.

Nebyl-li vlastník o neplatném vkladu řádně vyrozuměn, tedy může se tento nedostatek původní neplatnosti toliko promlčením napraviti.

Žaloba na výmaz neplatného vkladu promlčuje se naproti osobám, jež přímo z tohoto vkladu práva knihovního nabyly, a k žalobci v bezprostředním obligačním poměru stojí dle všeobecných předpisů zákonníka občanského.

Na př.: B nabyl neprávem vlastnického práva k nemovitosti připsané posud vlastníku A a postoupil ji dále C, jenž byl bezelstný, jednaje toliko v důvěře ve veřejné knihy.

C podrží pak vlastnictví: 1. Jestliže A o zápisu B řádně byl vyrozuměn a přece ve 30 (resp. 60) dnech nežádal o poznámku spornosti a v dalších 60ti dnech nepodal žalobu na výmaz, anebo 2. jestliže, nebyv řádně vyrozuměn, nežádal o poznámku spornosti do tří let a dále do 60 dnů žalobu nepodal.

Ke lhůtám, jež §§ 61.—71. ustanovují, předpokládá se vždy řádné vyrozumění o povoleném vkladu.

Lhůty k podání žádosti o poznámku od toho závisí, zdali stalo se doručení výměru o povoleném vkladu v obvodu téhož vrchního soudu zemského, v němž také dotyčný knihovní soud má své sídlo. Stalo-li se tak, má ten, kdo žalovati chce na neplat-

*) Doba ku mimoknihovnímu vydržení trvá proti jednotlivci třicet, proti právním osobám čtyřicet let. (§§ 1451.—1477. obč. z. s obmezením §§ 1472., 1475. a 1494.)

O vydržení a promlčení viz důkladné pojednání v Randově „Právu vlastnickém“ str. 95—127.

nosť vkladu, k podání žádosti o poznamenání spornosti lhůtu 30 dnů od doručení výměru o povoleném vkladu, počítaje dnem nejblíže po doručení následujícím; byl-li však výměr ten doručen mimo obvod vrchního zemského soudu, má k podání žádosti té lhůtu 60 dnů.

Do těchto lhůt počítají se i dny, pokud nalézala by se žádosť na poště, i dny soudních prázdnin, a lhůty ty nemohou se prodlužovati aniž přípustno jest uvedení v předešlý stav pro obmeškání lhůty.

Po uplynutí lhůt může býti podána žaloba proti třetím osobám jen tehda, nenabyly-li práv před poznámkou spornosti v dobré víře, na př. když dal si někdo postoupiti pohledávku o níž věděl, že jest již zaplacena.

K poznání praxe při c. k. nejvyšším soudu ohledně povolování poznámek dle §§ 61.—71. uvedu zde některá rozhodnutí:

K žádání o poznámku spornosti v knize pozemkové jest jen ten oprávněn, kdo jeví se býti sporným vkladem, ohledně jehož má býti poznámka učiněna, ve svém knihovním právu poškozeným. (Rozhodnutí ze dne 13. srpna 1872 č. 8378.)

I když žalobce stejně znějícími rozsudky první a druhé instance se svým nárokem byl odmrštěn, nemůže býti povolen výmaz poznámky spornosti před rozhodnutím c. k. nejvyššího soudu, jestliže žalobce mimořádnou revisi ohlásil. (Rozhodnutí ze dne 27. března 1873 č. 2632.)

Poznámka spornosti může býti jen tomu povolena, kdo jest na svém knihovním právu poškozen. (Rozhodnutí ze dne 23. listopadu 1875 č. 12716.)

Dědic, jakmile se k dědictví přihlásil, může žádati o poznámku spornosti, neboť představuje zůstavitele — § 447. obč. z. (Rozhodnutí ze dne 8. června 1876 č. 6741.)

Poznámka žaloby na uznání vlastnictví a odevzdání nemovitosti jest nepřípustna, jelikož domáhané vlastnické právo nespočívá na právu knihovním, a žalobce práva toho teprve dosíci chce. (Rozhodnutí ze dne 27. listopadu 1877 č. 14315.)

Poznamenání žaloby na rozdělení spoluvlastnictví jest přípustné. (Rozhodnutí ze dne 15. ledna 1878 č. 186.)

Poznamenání žaloby na odevzdání koupené nemovitosti a vklad práva vlastnického k ní se nepřipouští, poněvadž žalobce knihovního práva teprve se domáhá. (Rozhodnutí ze dne 15. ledna 1878 č. 571.)

Poznamenání žaloby na rozdělení spoluvlastnictví k nemovitosti jest přípustné, protože věc, o níž se jedná, jest předmětem knihovní poznámky. (Rozhodnutí ze dne 5. června 1878 č. 6424.)

Když právo koupě zpáteční jest vtěleno, lze žalobu na provedení tohoto práva poznamenati. (Rozhodnutí ze dne 7. července 1878 č. 7967.)

Žalobu na dodržení smlouvy ústně uzavřenou a odevzdání nemovitosti nelze knihovně poznamenati. (Rozhodnutí ze dne 30. července 1878 č. 8010.)

Poznámka spornosti může se povoliti i tehda, když pozdější věřitel vede spor o neplatnost pořadí. (Rozhodnutí ze dne 18. února 1879 č. 1788.)

Žalobu na uznání postupu a vlastnictví k nemovitosti povoliti nelze, protože žalobce, domáhaje se ho teprve, není na nějakém knihovním svém právu poškozen. (Rozhodnutí ze dne 11. ledna 1881 č. 102.)

Poznámku spornosti o žalobě dědice na neplatnost zůstavitelem uzavřené smlouvy lze povoliti. Dědic zastupuje zůstavitele. (Rozhodnutí ze dne 14. srpna 1883 č. 8154.)

Případy poznámek, jež povoliti lze, jsou uvedeny v §§ 20., 59.—72. kn. z. Jiných povoliti nelze. (Rozhodnutí ze dne 15. října 1885 č. 11837.)

Poznámku odpůrčí žaloby povoliti možno i bez průkazu nebezpečí; nebezpečí vězí již v povaze věci samé. (Rozhodnutí ze dne 9. února 1886 č. 1501.)

Pouhým knihovním převodem se promlčení pohledávky neruší, neboť z passivního chování se dlužníka k tabulárnímu výměru nelze souditi, že pohledávku mlčky uznává. (Rozhodnutí ze dne 9. září 1887 č. 10159.)

Žalobu na uznání vydrželé služebnosti lze knihovně poznamenati. (Rozhodnutí ze dne 22. února 1888 č. 218.)

Poznámka žaloby na uznání, že knihovní pohledávka složením do deposice zanikla, může býti povolena. (Rozhodnutí ze dne 6. června 1888 č. 7540.)

Žalobu na uznání neplatnosti pohledávky a vydání kvitance lze poznamenati, neboť jest lhostejno, je-li žalováno na neplatnost původního zápisu nebo na pozdější odpadnutí právního titulu. (Rozhodnutí ze dne 19. září 1888 č. 10850 — též ze dne 20. srpna 1885 č. 5830.)

Žalobu na dodržení kupní smlouvy poznamenati nelze, poněvadž se žalobce žalobou svojí o své knihovní právo neopírá. (Rozhodnutí ze dne 7. května 1889 č. 3732.)

Žádosť o poznamenání spornosti)
(současně s podáním žaloby [§ 61., 62.]).

Slavný
c. k. okresní soude!

Sub N. Exh. praec. podal jsem žalobu na p. Vojtěcha Lásku pcto. uznání neplatnosti převodu práva zástavního za mé pohledávání v sumě 2000 zl. s přísl., sub N. Exh. 103 ai 1890 na usedlosti č. 16 v Radonicích v radonické knihovní vložce 16. váznoucího, na p. Vojtěcha Lásku sub N. Exh. 8027 ai 1890 vykonaného, jakož i na výmaz téhož převodu.

Pročež kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti knihovní poznamenání, že jest vklad převodu práva zástavního za mé pohledávání v sumě 2000 zl. s přísl. na usedlosti č. 16 v Radonicích sub N. Exh. 8027 ai 1890 na p. Vojtěcha Lásku vykonaný sporným, a račiž vyrozuměti o tom kromě mne a pana Vojtěcha Lásku, obchodníka v Libochovicích, také vlastníka hypotéky p. Vácslava Svítka v Radonicích.

V Lounech, dne 8. září 1890.

Karel Borový.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lounech.

Karel Borový, soukromník v Lounech,

ad N. Exh. praec.

prosí o poznamenání spornosti převodu pohledávky 2000 zl. sub hyp. usedlosti č. 16 v Radonicích váznoucí na p. Vojtěcha Lásku.

S 3 rubrikami.

Žádost o poznámku spornosti die § 63. kn. z.

Slavný
c. k. okresní soude!

Sub N. Exh. 9276 ai 1889 vymohl si p. Břetislav Kratochvíl na moji usedlost č. 22 v Hamrech, zapsanou ve vložce 22. vklad exekučního práva zástavního za své pohledávání v sumě 250 zl. s 6% úrokem od 2. ledna 1889 a s útratami v sumě 8 zl. 65 kr., o čemž jsem byl výměrem tohoto slavného soudu ze dne 22. srpna 1889 č. 9276 dne 1. t. m. vyrozuměn.

Toto pohledávání jest však neplatné, pročež podám proti p. Břetislavu Kratochvílovi žalobu na uznání neplatnosti tohoto pohledávání a na výmaz práva zástavního proň na mé usedlosti vymoženého.

Z toho důvodu kladu ve lhůtě rekursní uctivou prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně dle § 63. kn. z. povoliti knihovní poznámku spornosti ohledně exekučního vkladu práva zástavního za pohledávání Břetislava Kratochvíla v sumě 250 zl. s přísl. sub N. Exh. 9276 ai 1889 na mé usedlosti č. 22 v Hamrech vykonaného.

O tom budiž kromě mně dána vědomost i p. Břetislavu Kratochvílovi v Hlinsku.

V Hlinsku, dne 8. září 1889.

Jakub Sláma.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Hlinsku.

Jakub Sláma, rolník v Hamrech,

prosí o poznamenání spornosti ohledně vkladu ex. práva zástavního za pohledávání Břetislava Kratochvíla v sumě 250 zl. c. s. c. na usedlosti č. 22 v Hamrech.

S 2 rubrikami.

Žádost o výmaz poznámky dle § 65. kn. z.

Slavný
c. k. okresní soude!

Dle výměru tohoto slavného soudu ze dne 10. září 1889 č. 10416 — lit. A orig. & cop. — byla p. Jakubu Slámovi povolena knihovní poznámka spornosti ohledně vkladu exekučního práva zástavního za mé pohledávání v sumě 250 zl. s 6% úrokem od 2. ledna 1889 a s útratami v sumě 8 zl. 65 kr. sub N. Exh. 9276 ai 1889 na jeho usedlosti č. 22 v Hamrech vydobytého.

Od té doby dávno již uplynula lhůta šedesáti dnů, v níž tvrzenou spornost proti mně žalobou měl prokázati, on však po dnes žádné žaloby proti mně nepodal.

Kladu tedy dle § 65. kn. z. prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti výmaz poznámky spornosti ohledně mého pohledávání 250 zl. c. s. c. sub N. Exh. 10416 ai 1889 na usedlosti č. 22 v Hamrech ve vložce 22. vykonané.

V Hlinsku, dne 26. prosince 1889.

Břetislav Kratochvíl.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Hlinsku.

Břetislav Kratochvíl, obchodník
v Hlinsku,

prosí o výmaz poznámky spornosti ohledně svého pohledávání v sumě 250 zl. c. s. c. na usedlosti č. 22 v Hamrech vykonané.

S přílohou A orig. & cop. a 2 rubrikami.

Žádosť o poznámku spornosti dle § 66. kn. z.

Slavný
c. k. okresní soude!

Dle potvrzení c. k. státního návladnictví v Litoměřicích ze dne 15. srpna 1890 č. 2109 tr. — lit. A orig. & cop. — podal jsem na p. Martina Vránu trestní oznámení pro podvod, jehož se proti mně ohledně pohledávky 100 zl. sub N. Exh. 9216 ai 1890 na mé pozemky č. parc. 618 a 619 v Třemšici exekučně vložené byl dopustil.

Proto kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti knihovní poznamenání, že jest exekuční vklad práva zástavního za pohledávání Martina Vrány v sumě 100 zl. sub N. Exh. 9216 ai 1890 na mé pozemky č. parc. 618 a 619 v Třemšici vydobytý sporný, a račiž nařiditi c. k. knihovnímu úřadu, aby poznámku tu v třemšické knihovní vložce 112. vykonal.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.; a
2. p. Martinu Vránovi v Třemšici.

V Lovosicích, dne 8. září 1890.

Alois Pokorný.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lovosicích.

Alois Pokorný, domkář v Třemšici,

prosí o poznamenání spornosti ohledně vkladu ex. práva zástavního za pohledávání Martina Vrány v sumě 100 zl. na pozemky č. parc. 618 a 619 v Třemšici.

S přílohou A orig. & cop. a 2 rubrikami.

Žádost o poznámku dle § 69. (70.) kn. z.
(obsažená v žalobě samé).

Slavný
c. k. okresní soude!

Pro p. Jana Vondru vázne na mé usedlosti č. 36 v Drachově, zapsané v drachovské knihovní vložce 36., sub praes. 21. března 1859 č. 527 podle dlužního úpisu ze dne 19. března 1859 právo zástavní za pohledávání v sumě 80 zl. r. č. s 5% úrokem.

Toto pohledávání nevázne již po právu, neboť bylo zaplaceno mým předchůdcem v držení usedlosti č. 36 v Drachově ještě v roce 1859, jak hlášeno mně bylo, když jsem já dnem 1. ledna 1860 jako nový vlastník usedlosti té nastupoval.

Že zaplacení skutečně se stalo, tomu nasvědčuje i ta okolnosť, že v té době, pokud já jsem vlastníkem usedlosti č. 36 v Drachově, tedy po více jak 30 roků, p. Jan Vondra u mne ani o placení kapitálu ani o úroky se nehlásil, a tím, kdyby ani nebylo bývalo zaplaceno, stala se pohledávka jeho neplatnou, uhasnuvši promlčením.

Žádal jsem tedy nyní p. Jana Vondru, aby neplatnosť své pohledávky uznal a vydal mně o ní výmaznou listinu, leč on po dobrém nechce tak učiniti.

Jsem tedy nucen žalovati s prosbou:

Slavný c. k. okresní soude račiž po skončeném stručném jednání uznati právem, že pohledávka Jana Vondry v sumě 80 zl. r. č. s 5% úrokem sub praes. 21. března 1859 č. 527 podle dlužního úpisu ze dne 19. března 1859 na mé usedlosti č. 36 v Drachově pojištěná uhasla promlčením, právo zástavn pro ní vydobyté že stalo se bezpředmětným a neplatným a že může býti na základě rozsudku o této žalobě vyneseného z knih pozemkových vymazáno, což vše že jest p. Jan Vondra povinen uznati a nahraditi mně útraty tohoto sporu do 14 dnů, jinak že by naň vedena byla exekuce.

Žalobní jistotu po zákonu nabízím.

Konečně prosím, aby bylo v drachovské knihovní vložce 36. poznamenáno, že jest na uznání neplatnosti pohledávky Jana Vondry v sumě 80 zl. r. č. s 5% úrokem sub N. Exh. 527 ai

1859 na usedlosti č. 36 v Drachově pojištěné a na výmaz její podána žaloba.

Ve Veselí, dne 8. září 1890.

František Špaček.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
ve Veselí.

Žaloba
Františka Špačka, rolníka v Drachově,
na
p. Jana Vondru, výměnkáře v Mezimostí,

pcto. uznání neplatnosti pohledávky 80 zl. r. č. c. s. c. pro poslednějšího na usedlosti č. 36 v Drachově pojištěné, s prosbou o knihovní poznamenání spornosti.

3krát.

5. Poznámka exekučního prodeje.

§ 72.

Soud, u něhož provedla se exekuční dražba nemovitosti nebo hypotekární pohledávky, nařídíti má z moci úřední knihovní poznamenání provedeného exekučního prodeje.

Poznámka tato má za následek, že pozdější vklady proti posavadnímu vlastníku jen tehda mají platnosti, když prohlásí se dražba za neplatnou

Nebyl-li proti dražbě podán odpor, anebo byl-li tento platně odmrštěn, tedy vymažou

se na žádost účastníků veškeré vklady proti posavadnímu vlastníku po poznámce exekučního prodeje vydobyté, jakož i zápisy ohledně těchto snad dále předsevzaté.

§ 73.

Pokud soud knihovní nebo soud, jenž spor vede, v jiných případech naříditi má nějakou poznámku, ustanovuje dílem tento zákon, dílem zákon ze dne 6. února 1869 č. 8 ř. z., pak řád procesu civilního a řád konkursní.

§ 72. až § 73. Poznámka exekučního prodeje jest aktem činnosti úřední právě tak, jako poznámka konkursu. Účelem jejím jest, aby vyznačila v knihách a uvedla ve veřejnou známost, že další vklady a záznamy proti dřívějšímu vlastníku povolovati se mohou jen s výhradou, jen pro ten případ, jestliže snad bude dražba za neplatnou prohlášena, a že potrvá-li dražba v platnosti, další vklady a záznamy budou ihned neplatny.

Týž účinek, jako poznámka exekučního prodeje, má dle § 34. zákona ze dne 18. února 1878 také poznámka složení náhrady výkupní při expropriaci pozemků železničních.

Vydražením samotným nenabývá se ještě vlastnictví ku vydražené nemovitosti, nýbrž jen titulu vlastnictví; vlastnictví nabyti lze toliko zápisem do knih.

Po vykonané poznámce exekučního prodeje jsou proti posavadnímu vlastníku (exekutu) ještě přípustny zápisy, jež však mají shora uvedené podmíněné trvání a ustoupiti musí, jakmile dražba v platnosti zůstala

Pak se na žádosť vydražitele nebo nástupce jeho z knih vymaží.

Opomenutí knihovního poznamenání exekučního prodeje má za následek, že výmazy zápisů po provedené dražbě vyžádaných toliko žalobou lze provésti. (Randa: Vlastnictví, str. $154_{,4}$.)

Dle analogie § 88. konk. ř. nemůže opomenutím knihovního poznamenání, že nemovitosť exekučně byla prodána, vzejíti nikomu v příčině soukromého práva škoda.

O řízení při exekučních dražbách nemovitostí viz § 69. a 72. jur· n., pak § 9.—22. zákona ze dne 10. června 1887 č. 74

ř. z. Po ukončené dražbě má ten, kdo dražbu prováděl (adjunkt, soudce atd.), učiniti o tom soudu oznámení, a to jednoduchou rubrikou:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Rakovníku.

Jaroslav Borek, c. k. soudní adjunkt v Rakovníku,

oznamuje k č. 4023 ai 1890, že byla usedlosť č. 3 v Lišanech při exekuční dražbě dne 9. září 1890 odbývané exekučně prodána,

načež, když bylo toto oznámení v podacím protokole exhibováno, napíše na tutéž rubriku následovní vyřízení:

Videat knihovní úřad.

Exekuční prodej usedlosti č. 3 v Lišanech, dne 9. září 1890 vykonaný, budiž v lišanské knihovní vložce 3. poznamenán.

9/9 1890.

Jaroslav Borek,

a knihovní na listu B lišanské knihovní vložky 3. zapíše:

2. Praes. 9. září 1890 č. 9725.

Exekuční prodej dne 9. září 1890 vykonaný se poznamenává.

V následujícím uvedu některá rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu k §§ 72. a 73. kn. z. se vztahující:

Proti vydražiteli nemovitosti posud za vlastníka knihovně nezapsanému nelze povoliti knihovní zápisy. (A vydražil nemovitosť a dražba byla poznamenána. B pak žádal o vklad exekučního práva zástavního na vydraženou nemovitosť proti A, byl však odmrštěn, neboť v čase podání žádosti nebyla nemovitosť ještě na jméno vydražitele připsána a poznámka prodeje věcné právo nezakládá. — Rozhodnutí ze dne 19. prosince 1882 č. 14608.)

Poznámku žaloby na převod knihovní poznámky povoliti nelze, protože § 73. kn. z. k otázce, pokud soudce i jiné poznámky může povoliti, poukazuje na zákon ze dne 6. února 1869 č. 18, pak na civilní řád soudní a řád konkursní, v těchto záko-

nech se však o poznámkách žaloby na převod hyp. pohledávky nejedná. (Rozhodnutí ze dne 22. prosince 1880 č. 14343.)

Po poznámce exekučního prodeje nelze povoliti poznámku exekuce ku dobytí poplatku z převodu práva vlastnického, neboť v tomto případě není podmínek § 5. min. nař. ze dne 19. září 1860 č. 212 ř. z. (Rozhodnutí ze dne 23. července 1879 č. 8094.)

Věřitel exekuta nabude platně zástavního práva na nemovitosti exek. prodané avšak na vydražitele posud nepřevedené. (A vydražil nemovitosť a prodal ji dále B. Ani A ani B nedali na sebe vlastnictví převésti, tak že v knihách jako vlastník posud byl zapsán exekut C, proti němuž D vymohl vklad exekučního práva zástavního. B žaloval pak D na uznání neplatnosti a výmaz vkladu, prokázav, že A vydražil nemovitosť a od něho že B řádně ji koupil, byl však odmrštěn, neboť prokázal sice titul ku vlastnictví ale ne nabytí vlastnictví, jež by jediné zápisem do knih možné bylo. Také nerozhoduje, že nebyl exek. prodej poznamenán, neboť poznámka by také nemohla vkladu zabrániti a toliko na jeho účinek by měla vliv. — Rozhodnutí ze dne 20. února 1879 č. 11991.)

Viz kromě toho rozhodnutí ve sbírce Glaser-Unger-Walter č. 4728, 5258, 5328, 5864, 5871, 6565, 6672, 7058, 7106, 7341, 7366, 7547, 7603, 8220.

DÍL V.

O oddělování součástí knihovního tělesa.

§ 74.

Odepsání části knihovního tělesa a připsání téže ke knihovnímu tělesu jinému nebo zřízení zvláštní vložky pro ni jest jen tehda přípustno, když část, jež odepsati se má, přesně jest označena, dle potřeby i plánem anebo mapou, a když vyhovuje listina, na jejíž základě se žádá, podmínkám vkladu práva vlastnického.

Při oddělování budiž jednáno dle §§ 13. až 18. zákona ze dne 6. února 1869 č. 18 ř. z.

§ 74. O dělení knihovních celků zmínil jsem se již při §§ 3. a 11. a poukazuji zde k tomu.

Jako tělesa knihy pozemkové mohou děliti se i tělesa železniční a tělesa horní; v tom však jest rozdíl, že kdežto dělení prvnějších nyní žádného úředního povolení nevyžaduje, dělení těles železničních podmíněno jest povolením ministeria obchodu, buď v koncessi nebo povolením zvláštním (§ 44. žel. z.), a dělení horních těles, mír dolových, schválením úřadu horního. (§§ 115. a 116. hor. z.)

Při dělení těchto těles není potřeba, aby totožná tělesa byla tvořena nebo připisována k tělesům sourodým; části tělesa knihy pozemkové mohou býti zaměňovány na tělesa horní nebo železniční, připisovány k nim a naopak. (§§ 120. a 261. h. z. a § 45. žel. z.)

Součásti těles knihovních mohou býti oddělovány buď v tom způsobu, že ponechají se na oddělené části veškeré dluhy a veškerá břemena na původním celku váznoucí jako závady simul-

tánní, nebo v tom způsobu, že oddělí se bezzávadně, totiž, že dluhy a břemena na původním celku váznoucí na oddělenou část se nepřevedou.

V prvnějším případě není potřebí, aby věřitelé a vůbec ti, kdož na původní těleso mají nějakých věcných práv, k oddělení částí knihovního tělesa dávali svolení. Oddělování takové provede se bez jejich vědomí a souhlasu, a teprve o hotovém oddělení a utvoření nové vložky (jako simultánní) dá jim a úřadu katastrálnímu soud věděti.

Naproti tomu nezbytně jest potřebí souhlasu věřitelů a těch, kdo věcná práva na původním knihovním tělesu mají pojištěná, aby k bezzávadnému oddělení části jeho přivolili. Teprve po výkazu o tom řádnými listinami možno o bezzávadné oddělení žádati.

Ten kdo svůj knihovní celek chce děliti, aniž by na oddělené části závady celku převáděl, může opatřiti si k tomu svolení věřitelů (i nadzástavních) buď cestou soukromou, buď cestou soudní, vyzývací. (Viz § 11.)

Zahájení řízení vyzývacího *) — žádost o vyzvání věřitelů — poznamená se při knihovním tělese, od něhož má býti oddělováno, aby osoby, jež později práv (i vlastnických) na dosavadním celku nabudou, nemohly bezzávadnému oddělení činiti překážky. Vyzvaní mají právo proti obmýšlenému oddělení podati své námitky **) ve lhůtě, kterou jim soud udá (nejméně 30 dnů). Kdyby lhůtu tuto propásli, nemohou žádati o navrácení v předešlý stav.

Podají-li námitky (odpor), nelze bezzávadné oddělení provésti jinak než cestou sporu (to však jen tehda, jedná-li se o směnu pozemků k hospodářskému vzdělávání, k arondaci nebo lepšímu obhospodařování pozemků, a když se tím hyp. jistota věřitelova nezmenšuje) nebo zaplacením pohledávky odporujícího věřitele.

Věřitel takový zaplacení přijmouti musí, byť i jeho pohledávka nebyla posud splatna.

Má-li býti část oddělovaná připsána k tělesu hornímu, tedy zmaří se námitky věřitelů tím, že žadatel složí pro ně k soudu odhadní cenu oddělované části. (§ 117. hor. z.)

Nepodají-li vyzvaní námitek proti obmýšlenému bezzávad-

*) Zákon ze dne 6. února 1869 č. 18 viz u § 11.

**) Kdo oddělení odporuje, nese útraty odporu sám. (Rozhodnutí ze dne 31. října 1888 č. 12833 a podobné ze dne 20. listopadu 1888 č. 13364.)

nému oddělení, má se za to, že mlčky svolují, což soud žadateli úředním vysvědčením potvrdí.

V žádosti o vyzvání věřitelů musí již býti ona část, která bezzávadně se má odděliti, přesně určena a má-li děliti se některá jednotlivá parcela, musí díl udán býti plánkem zhotoveným katastrálním úředníkem měřičským aneb oprávněným technikem soukromým (civilním geometrem) dle min. nař. ze dne 1. června 1883 č. 86 ř. z.*)

Toliko v tom případě, když děliti se má parcela tvořící čtverec aneb obdélník, jehož šířka (kratší strana) není větší než 20 m., není potřebí plánku a postačí i pouhý popis, jestliže dle aliquotních dílů, rozdělením protilehlých stran na stejné části, státi se má dělení.

K žádosti o oddělení připojiti dlužno vedle originálu plánku, když vůbec přiložen býti má, ještě dvě kopie téhož, totiž jednu pro sbírku listin a druhou pro katastr.**)

Listiny žádosti této za základ sloužící musí míti takové náležitosti, aby dle nich povolen býti mohl vklad (nikoliv záznam).

Nemá-li listina všech náležitostí listiny vkladné, tedy se žádost nezaznamená (§ 85.), nýbrž zamítne.

Povolí-li soud knihovní oddělení, vyrozumí o tom též berní úřad, ale také tomuto náleží, aby o udržení shody mezi knihami a katastrem pečoval.

Toto udržování shody nevztahuje se pouze k případům oddělování, nýbrž i ku všem změnám těles knihovních.

Dozví-li se soud prostřednictvím berního úřadu o změnách, jež měřičský úředník ve skutečnosti nalezl, a kteréž posud v knize a mapě knihovní provedeny nejsou, má slyšeti o tom strany a vyzvati je, aby knihovní pořádek sjednaly, totiž aby shledanou změnu také v knize a mapě knihovní dali provésti.

Ku sjednání pořádku dá jim soud lhůtu, načež nedodrží-li jí, může je pokutami donucovati.

O svých opatřeních dá soud navzájem věděti bernímu úřadu, aby v operátu katastrálním změny provésti mohl. (§ 44. zákona ze dne 23. května 1883 č. 83 ř. z.)

*) Na plánku musí nalézati se potvrzení, že mez chyb do $\frac{1}{200}$, zákonem dovolená, překročena není.

**) Za příčinou udržení shody mezi knihou a katastrem. (§§ 2., 11., 13., 42., 43. a 44. zákona ze dne 23. května 1883 č. 83.)

O odepsání části knihovního tělesa*) a zřízení zvláštní vložky pro ni, nebo připsání jí k tělesu jinému žádá se jedinou žádostí.

Má-li býti odepsána část od knihovního tělesa u jednoho soudu a připsána ke knihovnímu tělesu nebo zřízena pro ni nová vložka u jiného soudu, tedy podá se žádosť u toho soudu, u něhož státi se má odepsání.

Tento soud poznamená v knize pozemkové povolené odepsání a požádá soud druhý, aby pro žádanou část otevřel novou vložku (nebo ji připsal), a že se tak stalo, jakož i ve které vložce, aby oznámil opět soudu prvnímu, jenž pak teprve definitivní oddělení provede.

Připisuje-li se bezzávadně oddělená část knihovního tělesa k tělesu jinému, jež jest zavazeno, tedy zároveň s připsáním rozšiřují se dluhy a břemena tohoto tělesa i na část připisovanou.

Oddělování a připisování částic od tělesa zapsaného v deskách zemských jest obmezeno zvláštními předpisy se zřetelem na zřízení zemské.

Při zakládání nových knih může pozemek deskový býti oddělen a přenesen do knihy pozemkové a obdržeti tam novou vložku, žádá-li o to vlastník a svolí-li místodržitelství a zemský výbor. Opačně však nemůže býti v deskách zřízena samostatná vložka pro pozemek nedominikální (selský nebo městský). **)

Má-li býti rozhodnuto, je-li ten který pozemek dominikální čili nic, učiní tak zemská vláda.

Připsání pozemků nedominikálních k deskovým tělesům jest možné jen tehda, když se současně od deskových těles as stejné pozemky oddělují, tedy když jedná se vlastně o výměnu pozemků as stejně odaněných.

Po založení nových knih připouští se pouze připisování nedeskových pozemků (za současného odepsání as stejných jiných)

---

*) Když zakázán byl obchod parcelářský, obcházeli parceláři zákaz tím způsobem, že rozdělili dříve usedlosť na množství knihovních těles, oddělivše jednotlivé parcely od ní a zřídivše pro ně zvláštní vložky, načež teprve pak prodávali jednotlivá knihovní tělesa z parcel utvořená. Nyní i to jest zakázáno.

Viz o tom zajímavá pojednání v „Právníku“ z r. 1889 str. 505 (dra. Perka) a str. 793 (dra. Kouteckého). Taktéž zajímavý článek jest na str. 576 téhož ročníku, vztahující se k § 74. kn. z.

**) Výnos ministeria spravedlnosti ze dne 13. června 1888 č. 9177.

k tělesům deskovým, zní-li pro to dobrozdání zemské vlády a zemského výboru.

Žádost o oddělení dílce pozemku s vklady vlastnictví, důchodu, kupní dobírky a depurace.

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosíme, aby nám slavný c. k. okresní soud podle smlouvy ze dne 10. září 1890 — lit. A orig. & cop. duplo — a plánku k ní jako interující součásť připojeného povoliti ráčil:

1. Odepsání části pozemku č. parc. 316 v Stropnici, v plánku jako č. parc. 316/2 v Stropnici naznačené, od usedlosti č. 21 v Stropnici, zapsané v stropnické knihovní vložce 21., pak zřízení zvláštní vložky pro tuto odepsanou část za současného převedení dluhův a břemen usedlosti č. 21 v Stropnici i na tuto část jako vložku vedlejší;

2. vklad práva vlastnického k pozemku č. parc. 316/2 v Stropnici nám

a) Janu Kalašovi na polovici a

b) Marii Kalašové na polovici,

3. vklad práva zástavního za doživotní důchod ročních 37 zl. 26 kr. pro

Aloisa Svítka, pak

4. vklad práva zástavního za pohledávání Aloisa Svítka v sumě 1200 zl. s 5% úrokem a za útraty až do výše 20 zl. na týž pozemek č. parc. 316/2 v Stropnici, a konečně

5. vklad práva zástavního za pohledávání depurační a odškodňovací až do výše 2000 zl. pro nás

a) Jana Kalaše a

b) Marii Kalašovou

na pohledávání Aloisa Svítka v sumě 1200 zl. s 5% úrokem a útratami až do výše 20 zl., ad 4 jmenované, jako vložku hlavní, a na zbytek usedlosti č. 21 v Stropnici, jako vložku vedlejší.

O tom budiž dána vědomosť:

1. a 2. nám u vrácení přílohy A orig.,

3. p. Aloisu Svítkovi v Nových Hradech,

4. sl. c. k. bernímu úřadu s přílohou A cop., a
5. sl. c. k. katastrálnímu úřadu s kopií plánku.*)
V Nových Hradech, dne 14. září 1890.

Jan Kalaš,
Marie Kalašová.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Nových Hradech.

Manželé Kalašovi Jan a Marie,
rolníci v Stropnici,

prosí o odepsání části pozemku č. parc. 316 v Stropnici jako č. parc. 316/2 v Stropnici naznačené od usedlosti č. 21 v Stropnici a zřízení zvláštní vložky pro tuto odepsanou část, pak o vklad práva vlastnického k ní žadatelům rovným dílem, o vklad práva zástavního za důchod ročních 37 zl. 26 kr. pro Aloisa Svítka na týž odepsaný pozemek, o vklad práva zástavního za téhož pohledávání v sumě 1200 zl. s přísl. tamtéž a o vklad práva zástavního za depurační a odškodňovací pohledávání žadatelů až do výše 2000 zl. na pohledávání 1200 zl. s přísl. pro Aloisa Svítka na po-

*) Dle zákona ze dne 23. května 1883 č. 83 ř. z.

zemku č. parc. 316/2 v Stropnici pojištěné a na zbytek usedlosti č. 21 v Stropnici.

S přílohou A orig. & cop. duplo, 1 samostatnou kopií plánku, 3 kolkovanými a 2 offo rubrikami.

§ 74. kn. z. pozměněn byl částečně zákonem ze dne 23. května 1883 č. 82 — viz při § 76.

Slučování hospodářských pozemků za účelem vydatnějšího hospodaření (commassace) řídí se zákonem ze dne 7. června 1883 č. 92.

Hlava třetí.

O řízení ve věcech knihovních.

DÍL I.

Všeobecná ustanovení.

1. Příslušnosť.

§ 75.

Vyjímaje případy v tomto zákoně jakož i v zákonech o řízení soudním ustanovené, budiž o povolení zápisu žádáno u toho soudu knihovního, u něhož se nalézá vložka, v které zápis vykonán býti má.

§ 75. Aby nebyla žádosť marna, aby nebylo ztráty času a nevzešly mnohdy velmi citelné zlé následky z opozdění, jest velice důležito zkoumati, ku kterému soudu podána býti má žádosť, který soud jest k povolení žádosti příslušný.

Máť soud povinnosť ve věcech sporných i nesporných pilně zkoumati, je-li k vyřízení podané žádosti příslušný, jak co se týče osob, tak i co se týče věci, a shledá-li, že není příslušný, anebo že podle zvláštních předpisů řízení soudní místa nemá, tedy má z povinnosti úřední žádosť odmítnouti. (§ 1. jur. n.)

K rozhodování o všelikých žádostech o vklad, záznam anebo výmaz věcných práv, o poznámky, o prodloužení lhůty k podání žaloby na spravení záznamu, jakož i ku všelikým ostatním jednáním úředním, jež vztahují se ke knihám, příslušný jest:

1. Ohledně nemovitostí, které zapsány jsou v deskách zemských, soudní dvůr první instance (zemský soud) toho místa, kde se nalézají desky zemské;

2. ohledně nemovitostí v obvodu takových měst, v kterých má své sídlo soudní dvůr první instance (krajský soud), tento soudní dvůr, a

3. ohledně ostatních nemovitostí*) soudy okresní, v jichž obvodu dotyčná nemovitosť anebo hlavní její část leží. (§ 49. jur. n.)

Soudy tyto jsou zároveň příslušnou instancí realní. (Výnos min. sprav. ze dne 17. března 1860 č. 67 ř. z.)

Žaloby, které se vztahují ku věcným právům na nemovitosti, vznášeti se mohou jen na instanci realní a to i tehda, když držitel nemovitosti náleží pod soudní moc vojenskou nebo dvorské maršálství. (§ 52. jur. n.)**)

Žaloby na zaplacení pohledávek, pro něž zapsáno jest na nemovitosti právo zástavní, jakož i žaloby na spravení záznamu, vznésti se mohou dle § 56. jur. n. buď na soud realní (v jehož obvodu nemovitosť leží) nebo na soud osobní (v jehož obvodu žalovaný má stálé bydliště).

V řízení exekučním podati se musí žádosť o povolení prvního stupně exekuce (o exekuční vklad, o záznam jako exekuci ku zjištění) vždy u toho soudu, jenž vynesl rozsudek (přísudek, výměr), z něhož se o exekuci žádá, neb u něhož uzavřen byl nedodržený smír, nechť jest soud ten zároveň soudem knihovním čili nic. V poslednějším případě soud povolovací požádá o výkon příslušný knihovní soud.

O povolení dalších stupňů exekuce může se žádati přímo u soudu knihovního.

---

*) Ohledně nemovitostí železničních jest dle zákona ze dne 19. května 1874 č. 70 ř. z. příslušný:

a) pro dráhy v obvodu hranic jediné země soudní dvůr první instance v městě, kde nalézá se sídlo zemské vlády (zemský soud);

b) pro dráhy, které probíhají více zeměmi, onen soudní dvůr první instance v sídle zemské vlády, u něhož podnikatelstvo o otevření knihovní vložky žádalo a u něhož se dotyčná knihovní vložka vede.

Příslušnosť tato počíná již otevřením prozatímní vložky železniční.

Ohledně nemovitostí horních příslušný jest ten soudní dvůr první instance, jenž vede knihy o nich.

V Čechách knihy ty vedou horní senáty čtyř krajských soudů: v Chebu, v Horách Kutných, v Mostu a v Plzni.

O soudní moci horní viz § 65. a 66. jur. n.

**) Žaloba na dodržení ústně uzavřené smlouvy o koupi nemovitosti není žalobou realní. (Rozhodnutí ze dne 20. června 1877 č. 1118.)

V řízení pozůstalostním podá se žádosť o vklad odevzdací listiny u toho soudu, jenž ji vydal.

Žádosť o odepsání části jednoho knihovního tělesa a připsání této části k jinému knihovnímu tělesu, jež u jiného soudu má knihovní vložku, nebo zřízení zvláštní vložky pro ni u jiného soudu, podají se u onoho soudu, u něhož odepsání státi se má.

(§§ 13.—15. zákona ze dne 6. února 1869 č. 18 ř. z. — viz při § 11.)

Mají-li býti zaměněny nemovitosti v různých okresech soudních ležící a k tomu cíli odepsány u obou soudů, může býti žádosť podána u kteréhokoliv z nich.

2. Zásada řízení.

§ 76.

Kromě případů v tomto zákonu uvedených nenařizuje knihovní soud zápisy z moci úřední, nýbrž jen na žádosť stran aneb úřadův.

§ 76. Ze znění tohoto paragrafu sice vysvítá, že přípustny jsou také některé knihovní zápisy, jež provedou se z moci úřední, aniž by strana o to žádala; leč případy, které má na zřeteli, týkají se pouze zápisu některých poznámek (prohlášení konkursu, exekuční dražby), nebo výmazu poznámek (pořadí, stížnosti).

Tyto případy byly však důležitě rozmnoženy zákonem ze dne 23. května 1883 č. 82 ř. z.,*) kterýmž karakter § 76. kn. z. podstatně byl změněn.

---

*) Zákon ze dne 23. května 1883 č. 82 ř. z.

§ 1.

Knihovní dělení parcel katastrálních, když nejedná se o parcelu, jejíž hraniční linie tvoří buď čtverec anebo pravoúhelník s šíří nejvýše 20 metrů a jež dělena býti má dle aliquotních dílů parcely, může státi se jen na základě geometrického (situačního) plánu, zhotoveného a ověřeného měřičským úředníkem katastru neb autorisovaným soukromým technikem.

V případech, v nichž není plánu potřebí, má býti dělení zevrubně popsáno v listině knihovnímu vkladu za základ sloužící.

Tento popis jakož i plán musí odpovídati předpisům, jež vydají se v cestě nařízení k evidenci katastru.

Vedle originálu plánu má strana předložiti dvě ověřené kolků prosté kopie, z nichž v případě povolení žádaného dělení jedna do sbírky

Potřebu tohoto zákona vyvolala nutnosť, aby udržován byl knihovní pořádek a souhlas knihy pozemkové s katastrem zejména v případech pozůstalostních, neboť často nástupci zůstavitele, obdrževše odevzdací listinu, nestarali se, aby ji do knih dali vložiti,

listin se založí, druhá pak přiloží se výměru, jímž vyrozumí se úřad poplatky vyměřující.

Kopii pro sbírku listin určenou může nahraditi originál.

Má-li již knihovní úřad o dělení katastrální parcely nákres, jejž jemu sdělen byl úřadem katastrálním, tedy může strana v žádosti o provedení knihovního dělení na tento nákres se odvolati a odpadá povinnosť ku předložení plánu a kopií.

§ 2.

Knihovní zápisy, jichž základy ve formě podmínkám vkladu vyhovující na jisto byly postaveny mezi jednáním pozůstalostním, provedou se v nedostatku žádosti účastníků, jež by stávajícím zákonitým předpisům vyhovovala, soudem pozůstalostním po vejití odevzdací listiny v moc práva z povinnosti úřední, když má soud listiny k povolení zápisu potřebné, pokud nejsou tyto vyřízeními rozhodnutí soudu pozůstalostního.

S nařízeními, jež státi se mají z povinnosti úřadu, jest posečkati 6 neděl po vejítí odevzdací listiny v moc práva, neprohlásíli-li se účastníci opačně.

Opisy pro sbírku listin a pro úřad poplatky vyměřující potřebné má strana v čas předložiti soudu pozůstalostnímu, jinak vyhotoví se u soudu proti vyzdvižení dvojnásobného pro úřední ověření opisů ustanoveného poplatku.

Straně, která za účelem provedení předstojících ustanovení listiny neb opisy listin předloží, budiž, žádá-li o to, příjem jich potvrzen. Žádosti k tomuto předložení potřeba není.

Nenalézá-li se kniha pozemková, v níž zápis má býti proveden, u soudu pozůstalostního, tedy požádá tento příslušný knihovní soud o výkon zápisu.

§ 3.

Nabude-li knihovní soud za příležitosti projednávání pozůstalosti úřední vědomosti o tom, že nebyl proveden knihovní zápis nějakého věcného práva, jež tvoří podklad povinnosti placení daně pozemkové, nebo je-li knihovní soud úřadem katastrálním požádán, aby přivodil knihovní zápis takového práva, tedy má váhavé straně po vyslechnutí téže dáti lhůtu, aby provedla knihovní pořádek, anebo je-li tomu něco na překážku, aby vykázala, co na odstranění toho učinila.

Přestoupení této lhůty, jež má se vésti z povinnosti úřadu v patrnosti, trestá se peněžitou pokutou od 1 zl. do 50 zl. Pokutou touto z předu již se pohrozí, a opakuje-li se přestoupení lhůty, tedy se trest stupňuje.

Řízení díti se má dle ustanovení o řízení ve věcech nesporných.

Žádosti, protokoly, přílohy, rubriky, pokud týkají se jen použití

a tak ani kniha ani katastr neodpovídaly skutečnému stavu vykazujíce na dále zůstavitele za vlastníka.

Proto bylo cit. zákonem uloženo soudům pozůstalostním, aby pokud jen potřebno a možno, výsledek projednání ku knihovnímu zápisu přiváděly, a to jak ohledně práv vlastnických, tak i jiných věcných práv, ani vklady výmazů nevyjímaje.

Proto mohou na základě odevzdací listiny a jiných mezi projednáváním listinami prokázaných potvrzení a nařízení nebo rozhodnutí soudu pozůstalostního, jakož i na základě listin před vydáním odevzdací listiny soudem pozůstalostním schválených zapsána resp. mazána býti práva vlastnická, práva zástavní, služebnosti, výměnky a realní břemena, když jsou zde podmínky ku vkladu práv, obmezení, převedení neb uhasnutí jich. Pozůstalostní soud uloží straně, aby odevzdací listinu dala vložiti do knih, a dá jí k tomu lhůtu 6 neděl.

Po uplynutí této lhůty, kterou má soud vésti v patrnosti, zkouší pozůstalostní soudce se zřetelem ku § 94. kn. z., za jakých podmínek mohl by straně povoliti ony zápisy, jež by vzhledem ku přeměně věcných práv, na nemovitosti cestou pozůstalostní mimoknihovně se stavší, do knih vloženy býti měly, kdyby strana sama o ně žádala, načež musí se přesvědčiti, zdali podmínky ty za splněné pokládati možno, a zdali zejména stranou předloženy byly listiny nebo v soudních spisech nalézají se referáty, jichž k vyřízení potřebuje.

Shledá-li vše v pořádku, poznamená to ve spisech*) pozůstalostních a vyhotoví tabulární výměr, jímž knihovnímu úřadu výkon vkladu uloží.

Zejména dbáti jest soudci pozůstalostnímu o vložení odevzdací listiny do knih, jedná-li se o práva nezletilých a opatrovanců.

Pečovati o to, aby dodržena byla povinnosť ku vkladu odevzdací listiny, jestliže povinnosť ta uložena byla straně, nenáleží

předstojících ustanovení a nemají za předmět žádosť strany o povolení nějakého knihovního zápisu, jsou prosty kolků.

§ 4.

Provedení tohoto zákona uloženo jest ministrům spravedlnosti a financí.

*) Zvláštní rubrikou učiní „úřední připomenutí (Amtserinnerung), že odevzdací listina po N. N., dne ... v ... zemřelém, vložiti se má do knih“, jež podá do podacího protokolu, aby docíleno bylo účinku § 93. kn. z. a § 8. instr. ku kn. z.

více soudu pozůstalostnímu, nýbrž soudu knihovnímu; ovšem že v nejhustějších případech oba v jedno splývají.

Váhá-li strana, má na ni soud knih vní naléhati, ji vyslechnouti, poučiti a uložiti jí lhůtu, ve které buď vtělení má provésti nebo prokázati, které kroky k tomu cíli učinila.

Způsob všeho ponechán jest uvážení soudce.

Tutéž péči má také věnovati knihovní soud sjednání knihovního pořádku, obdrží-li prostřednictvím berního úřadu zprávu orgánů evidenčních (§ 43. zákona ze dne 23. května 1883 č. 83 ř. z.) o tom, že skutečný stav některé nemovitosti neodpovídá stavu knihovnímu, bez ohledu na to, zdali tato neshoda cestou úmrtí nebo následkem jednání mezi živými vznikla, nebo před či po platnosti zákonů ze dne 23. května 1883 č. 82 a 83 ř. z.

Knihovní soud uloživ straně ku provedení knihovního pořádku lhůtu, může ji k žádosti strany z podstatných důvodů prodloužiti; nepomůže-li ani vyzvání soudní a poučení, může váhavou stranu ku provedení pořádku knihovního donucovati peněžitými pokutami.

Sjednává-li soud z vlastní moci knihovní pořádek, nekolkují se ani úřední připomenutí, ani rubriky a také nepředkládá se vkladní poplatek.

Kolky a poplatky vyzvedne od strany teprve berní úřad dodatečně, když od soudu obdržel vyrozumění o vkladu.

Je-li k vyřízení potřeba originálu některé listiny, vyzve soud stranu, aby ji předložila, což bez jakékoliv žádosti státi se může. Strana může také sama si vyhotoviti potřebný opis pro sbírku listin; neučiní-li toho, dá soud sám opis vyhotoviti, za nějž pak prostřednictvím berního úřadu vyzvedne od strany dvojnásobný poplatek za vyhotovení ověřeného opisu.

Žádá-li strana protokolárně o vklad odevzdací listiny, tedy musí jak protokol, tak i rubriky a po případě přílohy kolkovati, a to protokol jako žádosť tabulární.

3. **Oprávněnosť ku žádání.**

§ 77.

Činí-li někdo jménem jiného podání, tedy musí býti prokázáno, že jest ku podávání knihovních žádostí oprávněn.

Ku žádání o zápis jménem toho, jemuž

stane se k prospěchu, stačí plná moc všeobecná.

Zástupci zákonití nebo soudně zřízení nepotřebují zvláštního zmocnění, aby vymohli zápis práv těm, jež zastupují, nebo výmaz břemen na jmění jim svěřeném.

§ 78.

Zadá-li ten, jenž nabyl nějaké nemovitosti nebo knihovního práva mimoknihovně, na tuto nemovitost nebo toto právo jinému právo nějaké, jež jest předmětem veřejných knih, tedy může tento žádati o zápis práva svého předchůdce.

§ 79.

Také rukojmí může žádati jménem věřitele o zápis, když tento zadaného sobě práva k nabytí práva zástavního na nemovitost dlužníkovu nebo knihovní jeho právo neužije.

§ 80.

Zápis společných práv, která dělení v poměru ku celku nepřipouštějí, může vyžádati si každý podílník pro sebe a jménem ostatních podílníků.

§ 77. Jménem jiného může činiti podání poručník — jménem svého poručence, opatrovník — jménem svého opatrovance, a plnomocník — jménem svého zmocnitele.

Ve svých podáních jako vůbec v ostatním svém jednání jsou však poručníci a opatrovníci vázáni.

Tak může poručník nemovitosť patřící jeho poručenci jen v nutné potřebě a jen žádá-li toho zřejmý prospěch tohoto, prodati, to však jen se svolením soudu poručenského a z pravidla jen veřejnou dražbou; z volné ruky prodávati může, ovšem opět se svolením soudu, jen z důležitých příčin. (§ 232. obč. z. a výnos min. spravedlnosti ze dne 18. září 1857 č. 20886.)

Právě tak vázáni jsou i opatrovníci. (§ 282. obč. z.)

Plnomocník obmezován jest jenom druhem a obsahem plné moci.

Jsouť dvojího druhu: všeobecné a zvláštní, pak neobmezené a obmezené, dle toho, zní-li na všecky případy a neobmezeně, totiž jen na uznání, svědomí a rozum zmocněnce spoléhajíce, nebo zní-li jen na určitý případ a jsou-li obmezeny ustanovením, pokud a jak má zmocněnec jednati. (§ 1006. a 1007. obč. z.)

Je-li zmocněnec opatřen zvláštní plnou mocí, jest lhostejno, kdy uzavře jednání, k němuž plná moc byla dána, a kdy na základě této plné moci učiní soudní podání.

Má-li však plnou moc všeobecnou, jest již právo jeho k podávání knihovních žádostí obmezeno: připouštějí se totiž jen do roka ode dne vystavení plné moci. (§ 31. kn. z.)

Podání plnomocníkem učiněné jako jeho jednání vůbec, pokud obsahu plné moci odpovídá a v mezích jejích se děje, má plnou platnosť vůči třetím osobám.

Plná moc se ruší buď odvoláním (§ 1020.), nebo výpovědí (§ 1021.), smrtí (§ 1022.), zrušením společnosti, která splnomocnění učinila (§ 1023.) a konkursem (§ 1024. obč. z.), ale uzavře-li kdo s plnomocníkem jednání, aniž by mu bez jeho viny známo bylo, že plná moc byla již zrušena, zůstává jednání takové v platnosti a zmocnitel může jen na zmocněnci, jenž zrušení plné moci zamlčel, žádati náhradu škody. (§ 1026. obč. z.)

Pokud zákonití zástupci nabývají práv pro své poručence, opatrovance a svěřence, nepotřebují vykazovati se povolením soudu; jinak jest však, zadávají-li jejich práva. (§ 233. obč. z.)

Právo poručníkův a opatrovníků k jednání za své poručence a opatrovance zakládá se na nařízení soudu, kterým jsou ustanoveni. Otci a manželu dává právo k zastupování dětí a manželky zákon. (§ 1034. obč. z.)

Není-li ten, kdo jménem jiného soudní podání činí, u soudu již prokázán jako k tomu oprávněný, musí listinu, kterou oprávněnosť svoji prokazuje, k podání přiložiti; nalézá-li se listina ta již v soudních spisech, možno se na ni jen odvolati.

§ 78. Jakýmsi druhem splnomocnění k podání žádosti jest také ustanovení § 78.; toto splnomocnění však nezávisí na vůli strany, jménem jejímž se podání činí, nýbrž plyne ze zákona samého. Aby ten, jenž nabyl od neknihovního vlastníka nějakých práv na nemovitosť (anebo pohledávku) jeho, na této pojistiti se mohl, jest potřeba, aby vlastník dříve sám byl do knih zapsán. (§ 21. kn. z.)

Tomu však mnohdy nezáleží na tom, aby knihovní pořádek sjednal a tak by nabyvatel třeba nikdy zajištění nemohl docíliti.

Pro ten případ dává jemu zákon právo, aby sám a bez svolení neknihovního vlastníka právo jeho do knih dal vložiti. Ovšem že k tomu zapotřebí má listin, buď originálu smlouvy, originálu nebo duplikátu*) rozsudku, odevzdací listiny, a vůbec té listiny, z které neknihovní vlastnické právo své ku nemovitosti (nebo pohledávce) odvozuje.

V tom ohledu různí se tento paragraf od § 22., jenž předpokládá svolení auktora, kdežto zde svolení auktora se nevyhledává.

Nabyl-li kdo vlastnického práva k nemovitosti, patřící do pozůstalosti knihovního vlastníka, z prodeje soudně schváleného, není potřeba, aby před vkladem svého vlastnického práva vklad práva vlastnického pro pozůstalosť si vyžádal, neboť v tomto případě připouští výjimku § 23. kn. z. a § 178. zákona ze dne 9. srpna 1854 a možno vlastnictví dle odevzdací listiny o prodeji vydané ihned na kupce převésti.

Taktéž má se to s legatářem, jemuž odkázána byla nemovitosť a jenž přímo na sebe převede vlastnictví dle odevzdací listiny po zůstaviteli, ačkoliv mezi oběma byla neknihovní vlastnicí pozůstalosť.

Právo k podání knihovní žádosti paragrafen 78. přiznané jest však obmezeno tím, že musí neknihovním vlastníkem zadané právo býti zadáno dobrovolně a neplatí tedy, bylo-li vymoženo cestou exekuční.

Dle tohoto paragrafu může tedy B, jemuž A v dlužním úpise dal svolení k pojištění dané půjčky na nemovitosť x, která sice skutečně dlužníku A patří, knihovně ale jemu posud není připsána, na základě duplikátu odevzdací listiny, kterou nemovitosť x dlužníku A byla odevzdána, žádati o vklad práva vlastnického k této nemovitosti pro dlužníka A; kdyby však neměl na svoji pohledávku dlužního úpisu (s intabulační klausulí), nýbrž roz-

---

*) C. k. nejv. soud rozhodnutím ze dne 15. prosince 1885 č. 14138 zamítl ex. věřitele, jenž žádal o vydání duplikátu zleťovacího dekretu dlužníkova, aby odstranil překážku jeho knihovní nezletilosti.

C. k. vrchní soud zemský v Praze rozhodnutím ze dne 13. prosince 1887 č. 32193 zamítl žádosť exekučního věřitele o výmaz poznámky nezletilosti dlužníkovy.

sudek, pak nemůže o vklad vlastnického práva pro dlužníka A žádati.*)

§ 79. Jako v § 78. má býti poskytnuta možnosť na př. věřiteli, aby liknavosti dlužníka předešel a sám knihovní zajištění sobě vymohl, tak dává právo rukojemci § 79., aby chránil se před ohrožením rukojemství liknavostí věřitele, jenž zaručenou pohledávku na nemovitosti dlužníkovy nedává pojistiti.

Ovšem i jemu jest potřebí, aby listinu o dluhu, ohledně kterého se za dlužníka zaručil, k žádosti připojil v originálu.

Žádati zajištění zaručeného dluhu má pro rukojemce velikou důležitosť vzhledem k tomu, že zaplatí-li za dlužníka, nastoupí v práva věřitele (§ 1358. obč. z.), a musí mu tudíž na tom býti záleženo, aby pro takový případ již předem si sjednal, pokud možno, jistější hypotéku; snadno by mohl přijíti pozdě, kdyby o zajištění teprve po zaplacení žádal.

§ 80. Společná práva jsou ta, která příslušÍ k jediné věci nebo k jedinému právu nedílně více osobám, nechť odvozují se z náhody, ze zákona, z poslední vůle nebo ze smlouvy. (§ 825. obč. z.)

Pokud podílníci jsou srozuměni, representují jedinou osobu a mohou se společnou věcí nebo se společným právem dle libosti nakládati. Nejsou-li srozuměni, nesmí žádný podílník na společné věci samostatně ničeho podnikati. (§ 828. obč. z.)

Podíl každého jednotlivce jest pouze idealní, právo ku každé i sebe menší částce celku jest všem společné. Tento poměr nemění se zápisem do knih.

Žádosť plnomocníka o vklad práva vlastnického pro zmocnitele.

Slavný
c. k. okresní soude!

Vykazuje se plnou mocí ze dne 3. března 1890 — lit. A orig. & cop. — kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž podle smlouvy ze dne

*) C. k. nejvyšší soud zamítl i žádosť dětí, jimž z odevzdací listiny po otci podíly měly býti pojištěny, pokud i o vklad práva vlastnického k nemovitosti dle téže odevzdací listiny matce připadlé žádaly. (Rozhodnutí ze dne 9. května 1876 č. 5490.)

16. srpna 1890 — lit. B orig. & cop. — povoliti a nařiditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal v hospozínské knihovní vložce 164.

1. vklad práva vlastnického k pozemku č. parc. 927, 928 a 929/1 v Hospozíně

akciovému cukrovaru ve Velvarech, a

2. vklad výmazu práva zástavního za důchod ročních 10 zl. 12 kr. na témž pozemku pro Marii Horskou sub N. Exh. 1216 ai 1869 pojištěného.*)

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně za akc. cukrovar ve Velvarech s přílohou A orig.,
2. p. Františku Cífkovi v Hospozíně,
3. pí. Marii Horské v Hospozíně a
4. sl. c. k. bernímu úřadu ve Velvarech s doložením, že smlouva lit. A přihlášena byla k vyměření poplatku pod č. B 326 ai 1890.

Ve Velvarech, dne 19. září 1890.

Alois Krásný.

Rubrum:

(§ 77.)

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
ve Velvarech.

Alois Krásný ve Velvarech, jako plnomocník akciov. cukrovaru ve Velvarech,

prosí o vklad práva vlastnického k pozemkům č. parc. 927, 928 a 929/1 v Hospozíně akc. cukrovaru ve Velvarech, a o vklad výmazu doživotního důchodu Marie Horské na témž pozemku váznoucího.

S přílohou A orig. & cop., 3 kolkovanými a 1 offo rubrikou.

*) Prohlášení Marie Horské obsaženo jest ve smlouvě.

Žádost o zápis práva zadatelova.*)

Slavný
c. k. okresní soude!

Jak tomu nasvědčuje dlužní úpis ze dne 20. června 1890 — lit. B — svolil p. Antonín Čížek ke vkladu práva zástavního na svoji usedlost č. 16 v Klapí za moji pohledávku v sumě 2500 zl. s příslušenstvím, sám však posud knihovního připsání vlastnického práva k této usedlosti si nevymohl.

Kladu tedy prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti a naříditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal ve vložce č. 16 poz. knihy obce Klapí podle duplikátu rozsudku tohoto slavného soudu ze dne 11. listopadu 1889 č. 12724 — lit. A orig. & cop. — a dlužního úpisu ze dne 20. června 1890 — lit. B orig. & cop.

1. vklad práva vlastnického k usedlosti č. 16 v Klapí

Antonínu Čížkovi, a

2. vklad práva zástavního za mé pohledávání v sumě 2500 zl. s 5% úrokem, 6% úrokem z úroků a s útratami až do výše 25 zl. na tutéž usedlost.

O tom budiž dána vědomost:

1. mně u vrácení příloh A & B orig.,
2. p. Antonínu Čížkovi v Klapí,
3. nezvěstnému Janu Křížovi*) opatrovníkem p. Arnoštem Cífkou v Libochovicích,
4. sl. c. k. bernímu úřadu v Libochovicích a
5. sl. c. k. katastrálnímu úřadu.

V Libochovicích, dne 19. září 1890.

Emil Pánek.

---

*) Antonínu Čížkovi bylo rozsudkem přiznáno vlastnické právo k usedlosti č. 16 v Klapí, on však rozsudek nedal vložiti do knih, tak že má posud jen neknihovní právo k ní. V tom stavu vydlužil sé 2500 zl., svoliv v úpise, aby na usedlosti č. 16 v Klapí byly pojištěny.

*) Žalovaný, proti němuž byl rozsudek lit. A vydán.

Rubrum:

(§ 78.)

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Libochovicích.

Emil Pánek, rolník v Klapí,

prosí o vklad práva vlastnického k usedlosti č. 16 v Klapí Antonínu Čížkovi a o vklad práva zástavního za své pohledávání v sumě 2500 zl. c. s. c. na tutéž usedlosť.

S přílohami lit. A orig. & cop., 3 kolkovanými a 2 offo rubrikami.

Žádosť rukojemce o vklad pro věřitele.*)

Slavný
c. k. okresní soude!

Jako rukojemce v dlužním úpisu ze dne 4. dubna 1890 — lit. A orig. & cop. — vykázaný kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti a nařiditi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal v heralecké knihovní vložce 41. podle uvedeného dlužního úpisu vklad práva zástavního za pohledávání v sumě 750 zl. s 5% úrokem a útratami až do výše 20 zl. na usedlosť č. 41 v Heralci pro

a) Jana Říhu polovicí a
b) Marii Říhovou polovicí.

O tom budiž dána vědomosť:
1. p. Janu Říhovi v Humpolci s přílohou A orig.,
2. pí. Marii Říhové tamtéž,

---

*) Jan a Marie Říhovi půjčili Anežce Procházkové 750 zl, za kteroužto půjčku se zaručil jako rukojmě Vácslav Kroupa.

Manželé Říhovi váhají se vkladem; pročež vyžádá si od nich Kroupa zapůjčení dlužního úpisu a sám vklad provede.

3. pí. Anežce Procházkové v Heralci, a
4. mně.

Pop'atek za vklad 4 zl. 87½ kr. jest přiložen.

V Humpolci, dne 19. září 1890.

Vácslav Kroupa.

Rubrum:

(§ 79.)

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Humpolci.

Vácslav Kroupa, rolník v Heralci, jako rukojemce za pí. Anežku Procházkovou tamtéž,

prosí o vklad práva zástavního za pohledávání Jana Říhy a Marie Říhové v sumě 750 zl. c. s. c. na usedlosť č. 41 v Heralci.

S přílohou A orig. & cop., 4 rubrikami a poplatkem 4 zl. 87½ kr.

Žádosť o vklad společného práva.

Slavný
c. k. okresní soude!

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti a nařídititi c. k. knihovnímu úřadu, aby vykonal v sázavské knihovní vložce č. 1 podle odevzdací listiny tohoto slavného soudu ze dne 23. května 1890 č. 6413 — lit. A orig. & cop. — vklad služebnosti bytu pro

a) mne Karla Řezníčka,
b) Helenu Řezníčkovou,
c) nezletilou Alžbětu Vítkovou,
d) nezletilou Annu Vítkovou

na usedlosť č. 1 Sázavě.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,

2. pí. Heleně Řezníčkové v Praze č. 271/I.,

3. p. Vácslavu Vítkovi v Praze, jako poručníku nezletilých Alžběty a Anny Vítkových, a

4. sl. c. k. bernímu úřadu.

V Přibislavi, dne 19. září 1890.

Karel Řezníček.

Rubrum:

(§ 80.)

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Přibislavi.

Karel Řezníček v Sázavě,

prosí o vklad služebnosti bytu na usedlosť č. 1 v Sázavě pro žadatele, pak pro Helenu Řezníčkovou, nezl. Alžbětu Vítkovou a nezl. Annu Vítkovou.

S přílohou A orig. & cop., 3 kolkovanými a 1 offo rubrikou.

4. Lhůty.

§ 81.

Lhůty, jež nejsou ustanoveny na den dle kalendáře, počínají dnem po doručení.

Při počítání jich nesmí se odpočísti dny prázdnin, neděle a svátky, jakož i dny, v nichž nalézal se spis ku podání u soudu knihovního určený na poště.

Tyto lhůty, vyjímaje lhůtu ke spravení záznamu (§ 43.) a lhůtu ku dodání originálu (§ 88.) nebo překladu (§ 89.), nepřipouštějí žádného prodloužení.

§ 82.

Uvedení v předešlý stav pro zameškání lhůt v tomto zákoně ustanovených se nepřipouští.

§ 81. § 82. Lhůty, jež končiti mají dnem dle kalendáře udaným, jsou vždy výrokem soudu a obsaženy v soudním vyřízení.

Lhůty tyto končí tím dnem, jenž jest udán.

Lhůty jiné mají za podklad ustanovení zákona a počínají dnem po dnu doručení nejblíže následujícím a běží bez přetržení dále až do počtu zákonité doby bez ohledu na svátky a prázdniny soudní.

Před uplynutím posledního dne lhůty musí býti podání, k němuž lhůta běží, již u soudu.

Kdyby se opozdilo, vrátí jej soud ihned jako opozděné. (Viz výnos ministeria spravedlnosti ze dne 28. srpna 1860 č. 205 ř. z.)

Lhůty v záležitostech knihovních nemohou býti prodlouženy, vyjma případy §§ 43., 88. a 89. kn. z.

Žádá-li se v těchto případech o prodloužení, budiž v žádosti uvedena (dle potřeby i doložena) příčina, z které se o prodloužení žádá, pak udán den dle kalendáře, do kterého se o prodloužení žádá, a podotknuto o kolikátou lhůtu se již žádá (o první lhůtu až do dne . . ., o druhou lhůtu do . . .), při čemž budiž vždy přiložen výměr, jímž byla uložena nebo povolena lhůta, o jejíž prodloužení se žádá.

Nedostatečnou žádosť o lhůtu vrátí soud žadateli s rozkazem, aby ji do 3 dnů opravil; neučiní-li toho, považuje se jeho žádosť za odpadlou, a podá-li opravenou žádosť po této době, počítá se dle nového svého podání jako podání samostatné.

První lhůtu může soud, jsou-li k tomu vážné příčiny, povoliti o své ujmě. Není-li dle zdání soudu k povolení vážných příčin, anebo žádá-li se o povolení dalších lhůt než první, vyzve soud druhou stranu, aby se o žádosti vyjádřila. Nevyjádří-li se, považuje se prodloužení lhůty za mlčky povolené.

Strana druhá může vysloviti se v ten smysl, že sice žádanou lhůtu povoluje, ale naposledy, načež další žádosť o prodloužení lhůty podati se nemůže.

Kromě lhůt v §§ 43., 88. a 89. uvedených jsou všecky ostatní pevné, neprodloužitelné.

Nejhustěji přicházející lhůty knihovní jsou tyto:

Lhůty k výmazným žalobám a poznámkám spornosti (§§ 61. až 71. kn. z.). Směřuje-li žaloba výmazná proti tomu, jenž bezprostředně zápisem nabyl knihovních práv, tedy řídí se lhůta ku podání žaloby předpisy o právním promlčení, a těmitéž předpisy také, opírá-li se žaloba o takové poměry, které bezprostředně mezi žalujícím a žalovaným stávají, na př. o plat žalobcem žalovanému daný ohledně hypotekární pohledávky, na jejíž výmaz se žaluje.

Lhůty k podání žaloby na uznání neplatnosti zápisu knihovního a k poznamenání spornosti řídí se dle místa, kde žalobci doručen byl výměr o povoleném zápisu.

Stalo-li se tak v místě obvodu vrchního zemského soudu, v němž nachází se také knihovní soud, jenž zápis povolil, běží lhůta k podání třicet dnů ode dne doručení povolovacího výměru. (Na př.: Výměr o vkladu práva zástavního za pohledávku věřitele A na pohledávku dlužníka B, v Slaném bydlícího, na domě č. 10 v Rakovníku pojištěnou, byl B doručen dne 30. ledna 1890. Má tedy B lhůtu k žádání o poznámku spornosti proti A do 1. března 1890.)

Není-li však knihovní soud v témž obvodu vrchního zemského soudu, kde doručení výměru se stalo, tedy běží lhůta ku podání šedesát dnů. (Na př.: Kdyby v předcházejícím příkladu pohledávka dlužníka B vázla na některé nemovitosti na Moravě, tedy má lhůtu k podání žaloby na věřitele A a o poznámku spornosti do 31. března 1890.)

Lhůty k podání žaloby a poznamenání spornosti v případech, když žalobce o zápisu nebyl řádně vyrozuměn, běží tři roky od podání žádosti o zápis, jehož platnosť se popírá. Vydobyly-li jiné osoby mezi tím na onen zápis dalších zápisů, podrží jich platnosť jen tehda, nebyla-li do tří roků podána žaloba a žádosť o poznámku spornosti. Po uplynutí tří roků, nabyly-li svých práv v dobré víře, vydrží je proti každému odporu. Chce-li žadatel poznámkou toho docíliti, aby účinek měla i proti třetím osobám, jež nabyly na popíraný zápis dalších práv ještě před zápisem poznámky, tedy musí žádosť o poznámku podati ve shora uvedené lhůtě třiceti resp. šedesáti dnů. (Odvozuje-li se žalobní nárok z promlčení nebo vydržení, tedy nemá poznámka takového účinku proti osobám, jež před poznámkou v dobré víře dalších práv nabyly.)

Lhůty k rekursům na tabulární výměry taktéž, jak nahoře praveno, buď třicet anebo šedesát dnů ode dne doručení běží, dle toho, byl-li výměr rekurentovi doručen v obvodu téhož vrchního zemského soudu, v němž se knihovní soud výměr onen vydavší nalézá, nebo byl-li jemu doručen mimo obvod vrchního zemského soudu, v němž jest dotyčný knihovní soud.

Rekurs po uplynutí lhůty podaný vrátí soud z moci úřední jako opozděný. (§§ 126.—133. kn. z.)

Lhůty k podání námitek vyzvaných účastníkův ohledně obmýšleného bezzávadného oddělení částí nemovitostních ustanovuje v každém jednotlivém případě soud po uvážení okolností, ale nikdy na dobu kratší než 30 dnů ode dne doručení. (Zákon ze dne 6. února 1869 č. 18 ř. z.)

DÍL II.

O žádostech.

1. Forma žádání.

§ 83.

U soudních dvorů podávají se knihovní žádosti písemně; u soudů okresních mohou býti také ústně podávány.

Podá-li se žádosť ústně, tedy sepíše se o tom protokol se zřetelem na předpisy ohledně obsahu písemních žádostí dané, a žadatel ponavede se k určitému žádání.

§ 83. Jelikož by některá strana, obávajíc se útrat spojených s podáním knihovní žádosti, zejména prostřednictvím advokáta, oddalovala s provedením knihovního pořádku, tedy jest zákonem povoleno, že i na ústní žádosť soud žádání její provede, aby jí útrat ušetřil. Při tom ovšem myslí se vždy na takové strany, které chudy jsouce, toho zasluhují.

Ústní žádosti mohou se však přednésti jen soudům okresním.

Předloží-li strana soudu originály listin, z nichž chce míti žádané právo povoleno, sepíše s ní soud protokol, v němž žádosť strany tak uvede, jako by ji bylo potřeba uvésti, kdyby byla podána písemně.

Takováto protokolární žádosť musí býti kolkována právě tak, jako žádosť písemní, musí přiložiti se k ní potřebné poplatky, rubriky a opisy listin.

Opisy může si opatřiti strana sama; neučiní-li toho, dá je vyhotoviti soud sám a oznámí to c. k. bernímu úřadu, aby za opisy vyzvedl příslušný poplatek od žadatele.

Žádosti písemní mají říditi se vždy dle všeobecných pravidel o soudních podáních vůbec.

Z pravidla jsou vyhotoveny pouze jednou (§ 92.) s potřebnými rubry; toliko v řízení exekučním v tolika vyhotoveních mají býti podány, aby jedno vyhotovení u soudu zůstati mohlo a po jednom aby dostal každý jednotlivý exekut. Pro exequenta stačí rubrika. Kromě toho má býti vždy tolik rubrik připojeno, aby každý, jehož se knihovní žádost dotýká, o zápisu byl vyrozuměn. (§ 92.)

Žádosti buďtež vždy psány na čistém archu kancelářského papíru, a to tím způsobem, že nahoře, po levé straně a dole zůstane vždy as na 3 prsty prázdného místa. Na sudých stránkách nebudiž docela na pravé straně dopisováno, skládá-li se žádost z více archů. Rubrum budiž psáno na vrchní straně podélně složeného archu.

Písmo budiž zřetelné, psané černým inkoustem a beze všech zbytečných okras.

Je-li žádost hektografována, má ji soud sice vyříditi, ale má naříditi žadateli, aby dodatečně psanou žádost předložil. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 17. března 1885 č. 3108.)

Žádání budiž vysloveno řečí prostou a uctivou, ve formě přesné a stručné, a budiž pečlivě vyhýbáno se chybám pravopisným, opravám a rasurám.

Žádost každá budiž opatřena vždy náležitým nadpisem.

„Slavnými“ jsou soudy první instance (okresní), „veleslavnými“ soudy druhé instance (krajské, zemské) nebo soudy, jichž působnost na celou zemi se vztahuje (vrchní zemské), „vysokými“ soudy třetí instance (nejvyšší soud) anebo ministeria.

Nadpis uvnitř žádosti budiž vždy ve formě oslovení: Slavný c. k. okresní soude!, Veleslavný c. k. vrchní zemský soude!, Vysoký c. k. nejvyšší soude!; nadpis na rubru budiž ve formě adresy: Slavnému c. k. okresnímu soudu v ... atd.

Kromě případů § 76. stanou se veškeré knihovní zápisy jen tehda, žádá-li o to strana.

Kdo jest ku podání žádostí oprávněn, nevypočítává knihovní zákon, neboť v § 77. uvádí pouze, kdo v zastoupení jiného může žádati; ale dle praxe dosavadní dlužno za to míti, že ku podání knihovní žádosti oprávněn jest i ten, kdo knihovních práv nabývá, jakož i ten, kdo je zadává.*)

*) § 119. uher. kn. zákona to výslovně uvádí.

Žádost ústně přednešená.

Protokol *)
sepsaný u c. k. okresního soudu v Poličce, dne 20. srpna 1890.

Věc.

Předstoupila Marie Vávrová z Březiny a prosí, aby jí bylo povoleno a vykonáno v knihovní vložce č. 23 obce Březiny podle odevzdací listiny tohoto c. k. okresního soudu ze dne 13. září 1890 č. 9872:

1. vklad práva vlastnického k polovici domku č. 23 v Březině, Josefu Vávrovi patřící, žadatelce

Marii Vávrové, pak

2. vklad služebnosti bytu na čas svobodného stavu pro nezletilou Annu Vávrovou na domek č. 23 v Březině,

a aby vyrozuměni byli o výkonu:

1. žadatelka u vrácení přílohy v prvopisu,

2. p. Jakub Vávra v Březině, jako poručník nezletilé Anny Vávrové,

3. c. k. berní úřad v Poličce a

4. týž jmenem úřadu katastrálního.

Odevzdací listinu předkládá v originale i v opisu a na tento protokol kolky za 1 zl. a za 50 kr., pak 2 kolky po 15 kr. na 2 rubriky a konečně 3 archy papíru.

Po přečtení skončeno, schváleno a podepsáno.

Arnošt Čepelák, Marie Vávrová.
c. k. soudní adjunkt.

Karel Zítek,
zapisovatel.

2. Náležitosti.

§ 84.

V každé knihovní žádosti udán budiž soud knihovní, k němuž se žádost podati má, jakož i jméno, příjmení, stav a bydliště žadatele a oněch osob, jež o vyřízení mají býti vyrozuměny, a jsou-li poslednější osobami právními (společnosti a p.), budiž udán příslušný jim název a jejich zástupce.

*) Při protokolech odpadá rubrum.

§ 85.

Knihovní vložky, v nichž má se zápis státi, buďtež uvedeny s týmž poznačením, které mají v knize pozemkové.

V žádosti budiž přesně udáno, co do knihy pozemkové zapsáno býti má.

Žádost o vklad zahrnuje v sobě mlčky i žádost o záznam, nevyloučil-li žadatel záznam výslovně.

Může nebo chce-li žadatel vymoci věcné právo jen na užitky nemovitosti, tedy to má výslovně poznamenati.

§ 84. Veškeré knihovní žádosti musí býti podány k soudu příslušnému (§ 75.), a tento příslušný soud musí správně býti uveden na žádosti; stal-li se v tom omyl a žádosť byla podána k soudu jinému, vrátí ji tento soud pro nepříslušnosť, a tím mnohdy vzejde průtah, jenž může býti žadateli osudným.

Platnosť knihovního podání počítá se dle praesentata příslušného soudu, tak že čas, v němž se nalézalo u soudu nepříslušného a na poště, jest úplně ztracen.

Na udání stavu žadatelova nebo jiné osoby, jež má býti o vyřízení žádosti zpravena, se v praxi přísně nehledí; jest však v zájmu žadatele, aby vždy stav osob udával, jestliže v témž bydlišti jest více osob stejného jména. Stane-li se, že v témž bydlišti jest více osob stejného jména i stejného stavu, jest nutno dalšími poznačeními je rozeznávati (na př. starší, mladší, číslo domu, přezdívka po statku a p.), aby vyřízení té pravé osobě bylo doručeno.

Aby usnadněno bylo doručování, vyžaduje se při udávání bydliště zejména ve velkých městech i udání čtvrti, ulice, čísla domu, poschodí a p. (na př. Božena Čermáková, bytem u p. Jana Třísky, kloboučníka v Praze na Novém městě, v Panské ulici č. 16 n., v II. poschodí.)

U právních osob bývá velmi důležito uvésti správně název jejich; zejména u firem protokolovaných musí název ten do slova tak býti uveden, jak zapsán jest v rejstříku obchodním (na př. bylo by nesprávné žádati o vklad pro „Rolnický cukrovar v Milčíně“, zní-li firma tohoto cukrovaru „Rolnická akciová továrna na vyrábění cukru v Milčíně“, nebo pro „cukrovar Matěje Kubíka

v Ratajích" na místě pro „cukrovar M. Kubíka a spol. v Ratajích", jak jest v rejstříku zanesen).

Ke přijetí vyřízení musí udána býti osoba, která jest k tomu buď jako plnomocník anebo zástupce ustanovena (na př. obec Malšická zastoupena svým starostou Janem Zvonkem, rolníkem v Malšicích; firmě cukrovar M. Kubíka a spol. v Ratajích, k ruce veřejného společníka p. Matěje Kubíka v Ratajích).

Na místě osob nezletilých a opatrovanců musí býti udáni jejich poručníci a opatrovníci.

Další náležitostí knihovní žádosti jest, aby byla řádně doložena,*) totiž, aby z předložených listin právo žadatelovo beze vší pochybnosti a co platné**) vysvítalo, pak, není-li vůbec pochybnosť vyloučena, aby žadatel oprávněnosť svoji k žádání prokázal.

Je-li žádanému zápisu nějaká závada (na př. nezletilosť dlužníkova) na překážku, musí v žádosti příslušnou listinou býti prokázáno, že jest závada ta bezúčinnou (na př. křestním listem).

Kolkování, přiložení opisů listin, účtování útrat v žádostech exekučních***) a p. nejsou podstatnými náležitostmi žádostí knihovních, protože nejsou nijak na překážku vyřízení.

Opomenuté kolkování má pouze za následek vyměření pokuty, opomenuté předložení opisů podržení originálů ve sbírce listin a opomenuté účtování útrat nepřisouzení jich.

Důležitým jest však doplnění knihovní žádosti intabulačním svolením a ověřeným podpisem zadavatele, jestliže svolení toho v listině samé obsaženo není.

Vedle stran, jež o žádaném zápisu změn na právu vlastnickém mají býti vyrozuměny, dlužno žádati také o vyrozumění poplatkového úřadu (dle min. nařízení ze dne 11. listopadu 1882 č. 159 ř. z.), úřadu katastrálního a evidenčního geometra (dle min. nařízení ze dne 27. září 1887 č. 15119, ř. z. č. 31).

§ 85. K zamezení zmatků ustanovuje § 85., že v listině a v žádosti poznačena má býti nemovitosť, ohledně níž se o zápis žádá,

---

*) V opravovacím řízení dlužno povoliti vklady i když není žádosť listinami doložena. (Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu ze dne 12. listopadu 1879 č. 10943.)

**) Žádá-li se o exekuční vklad z rozsudku, není potřeba prokazovati, že rozsudek právní moci nabyl.

***) Exequent nemůže žádati náhradu útrat za žádosť ku podání připravenou avšak nepodanou. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 4. února 1885 č. 1290.)

právě tak, jak poznačena jest v knize pozemkové, aby omylné zapsání na nepravou nemovitost možné nebylo.

K tomu cíli jest nezbytně nutno lustrovati vždy knihu pozemkovou dříve, než se listina nebo žádost sepisuje. Pochybí-li se i jen v jednom směru, že buď udání vložky, buď poznačení nemovitosti (usedlost č. . . ., dům č. . . ., role č. parc. . .) jest nesprávné, nelze žádný zápis povoliti. (Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu ze dne 25. června 1878 č. 10807.)

To, oč strana žádá, musí býti přesně a jasně v žádosti uvedeno. Soud nesmí ani více ani něco jiného povoliti, než co jest v žádosti výslovně žádáno, byť by i listiny více nebo jiné právo připouštěly. (§ 96.) Toliko v tom případě, když jen formální vada nepřipouští povolení žádaného vkladu, možno od žádání v žádosti obsaženého se odchýliti, v kterémžto případě soud záznam povolí (na př. žádá-li se o vklad práva zástavního na základě jinak správného avšak nelegalisovaného dlužního úpisu); kdyby však žadatel výslovně si toho nepřál, nemůže soud ani ten povoliti. Žádati možno pouze o vklady, o záznamy a o poznámky.

Jiných výrazů pro knihovní zápisy knihovní zákon nezná, a proto by žádost jiných výrazů užívající musela býti zamítnuta.*)

Žadatel může výslovně žádati o zápis svého práva pouze na užitky nemovitosti.

Realisování takového práva jest však možné jen sequestrací (§ 320. ř. s.), neb exekučním odevzdáním (§ 321. ř. s.), nebo dobrovolným přenecháním užitků. Z toho plyne, že na př. výměnky, služebnosti a práva požitečná nemohou býti exekučně prodány, nýbrž jen sequestrovány.

Žádosti o knihovní zápisy pouze na užitky z nemovitostí přicházejí nejčastěji při nemovitostech, ohledně jichž jest vlastnictví dlužníkovo vázáno nějakou substitucí, na př. při nemovitostech fideikomisních, při nemovitostech, jež převzala v pozůstalosti vdova se závazkem, že je některému dítěti odevzdá a p.

Zápis takový jest možný vzdor tomu, že právo na užitky není separisováno a zvlášť zapsáno v knihách; přísluší vlastníkovi samo sebou. (§ 613. obč. z.)

---

*) C. k. nejv. soud rozhodnutím ze dne 2. ledna 1879 č. 14382 povolil vklad služebnosti, ačkoliv v listině bylo jen povolení „zur bücherlichen Auszeichnung und Ersichtlichmachung“.

Žádosť o vklad práva zástavního na užitky domu substitucí stíženého.

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil a c. k. knihovnímu úřadu nařídil, aby vykonal v Lounské knihovní vložce 440. podle dlužního úpisu ze dne 15. srpna 1890 — lit. A orig. & cop. — vklad práva zástavního za mé pohledávání v sumě 1000 zl. s 6% úrokem a útratami až do výše 20 zl. na užitky ze substitucí stíženého domu č. 440 v Lounech, p. Matěji Bačkovskému příslušící.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,
2. p. Matěji Bačkovskému v Lounech, a
3. c. k. bernímu úřadu ku vyměření poplatku.

V Lounech, dne 22. září 1890.

Vácslav Křepelka.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Lounech.

Vácslav Křepelka v Lounech

prosí o vklad práva zástavního za své pohledávání v sumě 1000 zl. s přísl. na užitky z domu č. 440 v Lounech.

S přílohou A orig. & cop., 2 kolkovanými a 1 offo rubrikou.

Když věřitel chce vésti exekuci na užitky nemovitosti, má uděliti jemu soudce na jeho žádosť zástavní právo na ně, a povoliti, aby k tomu konci zřízen byl sequestor. (§ 320. ř. s.)

Zástavní právo musí býti na požitečném právu zjištěno a sequestrace poznamenána.

Poznámka sequestrace musí býti vyžádána vždy současně s žádostí o povolení sequestrace, o tuto pak může býti žádáno

buď při zápisu práva zástavního nebo teprve později. (Dv. dekr. ze dne 27. února 1784 č. 248 sb. z. s.)

Co nařízeno jest § 320. ř. s. o vedení práva na užitky nemovitostí, platí též, vede-li se právo na úroky a příjmy z kapitálů knihovních; není však potřeba sequestrace, nýbrž užitky ty se věřiteli odevzdají. (Dv. dekr. ze dne 4. června 1792 č. 22 sb. z. s., § 287., 321. ř. s.)

Věřitel, jenž má v zástavě celou nemovitosť, může žádati o zaplacení pouze z její užitků (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 28. ledna 1881 č. 14197), aniž by se tím vzdával svého práva k nemovitosti samé, neboť právo zástavní vztahuje se ke všem dílům vlastnictví zadavatelova, ku přírůstkům a příbytkům zástavy, tudíž také na užitky z ní, pokud nejsou odloučeny.

Když tedy dlužník jednomu věřiteli celou nemovitosť, jinému pak později užitky z ní zastaví, tedy jest poslednější zastavení jen potud platno, pokud vztahuje se k užitkům od nemovitosti již odděleným (na př. ku sklizenému již obilí. — § 457. obč. z.)

Ústavy, které pod dozorem státní správy úvěrní obchody provozují, mají po zákonu podstatná ulehčení při sjednávání exek. sequestrací a exek. odhadů.*)

Dlužník, jenž zastavil celou svoji nemovitosť, tedy i užitky z ní, má nicméně právo s užitky volně nakládati, pokud na ně nebyla vymožena sequestrace. (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 30. června 1881 č. 7212.)

Sequestraci na jednotlivé části knihovního tělesa povoliti nelze, protože dle § 13. kn. z. jediný celek tvoří. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 23. září 1874 č. 7528.)

---

*) Rakousko-uherská banka v §§ 39.—46. svých stanov zákonem ze dne 27. června 1878 č. 66 ř. z. vyhlášených,

Všeobecný ústav rakouský pro úvěr pozemkový v §§ 112.—119. svých stanov dle min. výnosu ze dne 1. června 1864 č. 49 ř. z.,

Hypoteční banka král. českého dle min. nařízení ze dne 26. prosince 1864 č. 99 ř. z., dále pak Hypoteční banka markrabství moravského a nejnověji Zemská banka česká atd.

(Seznam takovýchto privilegovaných ústavů viz v min. výnosu ze dne 12. března 1878 č. 3243, opírajícím se o min. nařízení ze dne 21. května 1855 č. 95 ř. z., ze dne 12. července 1859 č. 130 ř. z., a ze dne 28. října 1865 č 110 ř. z.)

3. Hromadění žádostí.

§ 86.

O vícero zápisů jedinou listinou odůvodněných jakož i o zápis jednoho práva ve více knihovních vložkách aneb o vícero práv v jedné knihovní vložce může býti žádáno jedinou žádostí.

§ 86. Jedinou žádostí možno provésti knihovní zápisy, jsou-li tyto založeny na jediné listině, bez ohledu na počet nemovitostí (na př. z jediné odevzdací listiny vklad práva vlastnického, vklad práva zástavního za podíly pro různé osoby, vklad výměnku, služebnosti bytu, užívání a p.), nebo vztahují-li se ku jediné osobě nebo osobám přímo súčastněným bez ohledu na počet listin (na př. z odevzdací listiny předešlého posud neknihovního vlastníka, a z kupní smlouvy s tímto uzavřené o vklad práva vlastnického na více knihovních těles a o vklad výměnku na ně pro prodávajícího), nebo vztahují-li se k jediné nemovitosti*) nebo k nemovitostem simultánním opět bez ohledu na počet listin a žádání (na př. z kupní smlouvy o vklad práva vlastnického na jednu nemovitosť, z kvitance o vklad výmazu práva zástavního na téže nemovitosti a zároveň na jiné, jež za vložku vedlejší sloužila a z dlužního úpisu o vklad práva zástavního na obě tyto nemovitosti).

Při hromaděných žádostech dlužno pouze uvažovati, je-li žadatel ku všem žádáním legitimován.

Co do kolkování nečiní rozdílu, žádá-li se o zápis jediného práva nebo zápis vícera práv (ovšem vyjma povinnosť ohledně poplatků zápisních), toliko v tom případě, mají-li různá práva z jediné žádosti zapsati se u různých knihovních soudů, musí tato žádosť tolikrát býti kolkována, u kolika soudů knihovní jednání

---

*) Náš knihovní zákon vykazuje mezeru v tom ohledu, že nevyslovuje se též o případě žádání jednoho vlastníka o různé zápisy z různých listin na různých „svých“ nemovitostech.

Uherský knihovní řád případ takový uvádí, připouštěje jedinou žádosť pro všecky zápisy za podmínky jediného vlastníka na všech nemovitostech, jichž se žádosť týká.

Praví v § 123.: Jednou a touže žádostí může býti žádáno o více zápisů v knihách pozemkových téhož knihovního úřadu, když se žádání týká buď téže nemovitosti nebo knihovního práva, nebo sice více nemovitostí nebo práv, „které však jedné a téže osobě náležejí“, nebo když jsou odůvodněna jednou a touže listinou.

má býti předsevzato (na př. jedinou žádostí žádám o vklad práva vlastnického na nemovitosť v okresu slanském ležící, a na jinou nemovitosť nalézající se v okresu velvarském; musím tedy opatřiti žádosť dvojnásobnými kolky po 1 zl. 50 kr. resp. po 75 kr. anebo 36 kr. dle ceny nemovitostí).

Exekuční věřitel má jedinou žádostí vyčerpati všecky hypotéky dlužníkovy, na nichž se hojiti chce, ježto má nárok na náhradu jen nutných útrat proti dlužníkovi. Má-li však za nutné pojistiti se i na hypotekách, o nichž se později dozvěděl, anebo jež později teprve za prospěšné ku svému zajištění uznal, má nárok na náhradu útrat i dalších žádostí o zápis svého práva. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 15. června 1880 č. 6894.)

V žádosti o exekuční vklad na nemovitosť anebo knihovní právo může věřitel žádati i o exekuční zájem svršků, žádá-li z jedné a téže listiny, a může i jinorodá žádání připojiti, pokud z téže listiny plynou.

Žádosť o vícero zápisů z jediné listiny.

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil podle odevzdací listiny tohoto slavného soudu ze dne 23. srpna 1890 č. 9046 — lit. A orig. & cop. —

1. vklad práva vlastnického k usedlosti č. 13 v Srbech, zapsané v srbské knihovní vložce 13., a k polovici pozemků č. parc. 627 a 628 v Srbech, patřící Janu Prachenskému, v srbské knihovní vložce 329. zapsaných, mně

Vojtěšce Prachenské;

2. vklad práva zástavního

a) za pohledávání Karla Prachenského v sumě 1500 zl.,

b) za pohledávání nezl. Anny Prachenské v sumě 1500 zl., a

c) za pohledávání nezl. Václava Prachenského v sumě 1500 zl. na tytéž nemovitosti, a to na usedlosť č. 13 v Srbech, jako vložku hlavní, a na polovici pozemků č. parc. 627 a 628 v Srbech, Janu Prachenskému patřící, jako vložku vedlejší.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,

2. p. Karlu Prachenskému v Horšově Týně,

3. p. Aloisu Prachenskému v Hostouni, jako poručníku nezl. Anny a Vácslava Prachenských,

4. sl. c. k. bernímu úřadu v Hostouni, a

5. p. evidenčnímu geometrovi.

V Hostouni, dne 26. září 1890.

Vojtěška Prachenská.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Hostouni.

Vojtěška Prachenská v Srbech

prosí o vklad práva vlastnického k usedlosti č. 13 a polovici pozemků č. parc. 627 a 628 v Srbech, Janu Prachenskému patřících, žadatelce, pak o vklad práva zástavního za pohledávání Karla Prachenského v sumě 1500 zl., nezl. Anny Prachenské v sumě 1500 zl. a nezl. Vácslava Prachenského v sumě 1500 zl. na tytéž nemovitosti.

S přílohou A orig. & cop., 3 kolkovanými a 2 offo rubrikami.

Žádosť o zápis jednoho práva ve více knihovních vložkách.

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosím, aby slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil a c. k. knihovnímu úřadu nařídil podle smlouvy ze dne 11. září 1890 —

lit. A orig. & cop. — a dekretu tohoto slavného soudu ze dne 11. září 1890 č. 10416 — lit. B orig. & cop. —

1. vklad práva vlastnického k usedlosti č. 44 v Petrovicích (ve vložce 44.) mně

Františku Kalivodovi, a

2. vklad práva vlastnického k pozemkům č. parc. 411, 412, 413, 423/1 a 423/2 tamtéž (ve vložce 179.) též mně

Františku Kalivodovi.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení příloh A & B orig.,
2. p. Adolfu Kroužkovi v Petrovicích,
3. sl. c. k. bernímu úřadu, a
4. p. evidenčnímu geometrovi.

V Sušici, dne 26. září 1890.

František Kalivoda.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Sušici.

František Kalivoda v Petrovicích

prosí o vklad práva vlastnického k usedlosti č. 44 a pozemkům č. parc. 411, 412, 413, 423/1 a 423/2 v Petrovicích žadateli.

S přílohami A & B orig. & cop., 2 kolkovanými a 2 offo rubrikami.

Žádosť o několik zápisů v jedné knihovní vložce.

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil a c. k. knihovnímu úřadu uložil, aby vykonal v cerhovické knihovní vložce č. 56:

I. podle odevzdací listiny tohoto slavného soudu ze dne 5. května 1890 č. 5824 — lit. A orig. & cop. —

a) vklad práva vlastnického k usedlosti č. 56 v Cerhovicích mně

Antonínu Sládkovi,

b) vklad výmazu práva zástavního za následovní na prázdno vyšlá pohledávání:

1. za pohledávání Františka Stehlíka v sumě 300 zl. s 6% úrokem sub N. Exh. 2316 ai 1885 pojištěné,

2. za pohledávání Marie Vavřincové v sumě 236 zl. s 6% úrokem a útratami v sumě 8 zl. 37 kr. sub N. Exh. 12326 ai 1885 exekučně váznoucí, a

3. za pohledávání depurační až do výše 1000 zl. sub N. Exh. 3729 č. 1886 pro Jana Krákoru pojištěné — vesměs na usedlosti č. 56 v Cerhovicích;

II. podle kvitance ze dne 11. srpna 1890 — lit. B orig. & cop. — vklad výmazu exekučního práva zástavního za pohledávání občanské záložny Zbirovské v sumě 750 zl. s 6% úrokem a útratami v sumě 11 zl. 76½ kr. sub N. Exh. 102 ai 1883 na usedlosti č. 56 v Cerhovicích pojištěného, jakož i výmaz poznámky exekuční sequestrace pro totéž pohledávání sub N. Exh. 4339 ai 1884 zapsané.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení příloh A & B orig.,
2. p. Františku Stehlíkovi v Cerhovicích,
3. pí. Marii Vavřincové v Cerhovicích,
4. p. Janu Krákorovi v Žebráce,
5. občanské záložně ve Zbirově,
6. sl. c. k. bernímu úřadu ve Zbirově, a
7. sl. c. k. katastrálnímu úřadu tamtéž.

Ve Zbirově, dne 27. září 1890.

Antonín Sládek.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
ve Zbirově.

Antonín Sládek, rolník v Cerhovicích,

prosí o vklad práva vlastnického k usedlosti č. 56

v Cerhovicích žadateli, pak o vklad výmazu práva zástavního za pohledávání Františka Stehlíka v sumě 300 zl., Marie Vavřincové v sumě 236 zl., Jana Krákory až do výše 1000 zl. a občanské záložny ve Zbirově v sumě 750 zl. s příslušenstvím, vesměs na usedlosti č. 56 v Cerhovicích, pak o výmaz poznámky exek. sequestrace ohledně poslední pohledávky tamtéž zapsané.

S přílohami A & B orig. & cop., 5 kolkovanými a 2 offo rubrikami.

4. Přílohy.

a) Originály.

§ 87.

Listiny, na jichž základě má provésti se nějaký zápis, buďtež předloženy v prvopise.

Nalézá-li se již prvopis listiny u soudu knihovního buď ve spisech úředních anebo v uschování, nebo je-li přiložen ku jiné posud nevyřízené žádosti, tu postačí, když předloží se opis s udáním, kde se nalézá originál.

§ 88.

Když nemůže býti ihned předložen originál z té příčiny, že nalézá se u jiného úřadu, pak budiž to v žádosti udáno a předložen ověřený opis.

Nemohlo-li by se vyhověti žádosti ani kdyby originál listiny byl předložen, budiž žádost ihned zamítnuta; ale patrno-li, že

mohlo by jí býti vyhověno, kdyby originál listiny byl předložen, tedy se žádosť ihned poznamená v knize pozemkové s dodatkem „až do předložení originálu“, aby zachováno bylo pořadí dotyčnému právu.

Žadateli uloží se zároveň přiměřená lhůta, aby originál listiny předložil, jestliže nemá býti zaslán z povinnosti úřední od jiného soudu knihovního, u něhož se nalézá.

Po zaslání originálu listiny jiným soudem anebo po předložení jeho v dané lhůtě se žádosť věcně vyřídí; nebyl-li v dané nebo prodloužené lhůtě předložen, tedy se ihned žádosť zamítne, a poznámka vymaže se z moci úřední.

b) Překlady.

§ 89.

Nejsou-li sepsány listiny v oné řeči, v níž možno soudu knihovnímu podávati žádosti, tedy musí býti předložen překlad zasluhující plné víry.

Chybí-li překlad a nevysvítá-li ze žádosti, že jest ji vůbec zamítnouti, tedy, aby pořadí dotyčnému právu bylo zachováno, poznamená se žádosť v knize pozemkové s poznámkou „až do předložení překladu“.

Zároveň ustanoví se žadateli ku předložení překladu přiměřená lhůta.

Předloží-li se překlad ve lhůtě ustanovené nebo prodloužené, tedy vyřídí se žádosť co do věci; v opačném případě se zamítne a poznámka vymaže se z moci úřední.

c) Opisy.

§ 90.

Opisy pro sbírku listin potřebné (§ 6.) jsou kolků prosty. Nepředloží-li se, nebo jsou-li neupotřebitelny, tedy založí se do sbírky listin originály a stranám dá se věděti, že

jest jim volno, aby si je proti dodatečnému předložení řádných opisů vyzvedly.

V případech, kdy žádosť domáhající se zápisův u více soudů, s originálem listiny od jednoho soudu ke druhému má býti posýlána, vyhotoví každý knihovní soud opis pro svoji sbírku listin potřebný a vyzvedne za to dvojnásobný poplatek pro ověřené opisy předepsaný, jestliže nebyl opis předložen, anebo jestliže byl neupotřebitelný.

Listovní z moci úřední potvrdí souhlas s originálem listiny na opise do sbírky listin založeném anebo do knihy listin zapsaném.

§ 91.

Zvláštními předpisy jest ustanoveno, kdy mají býti opisy předkládány za účelem vyměření poplatků.

§ 87. Listiny na jichž základě možno provésti knihovní zápisy, uvedeny jsou v §§ 26., 27., 32. a 33. kn. z.

Předkládání jich v originále má za účel, aby tabulární soudce vedle ustanovení §§ 94. a 27. kn. z. z nich seznati mohl, jsou-li prosty všech takových vad, jež by hodnověrnosť jejich mohly oslabovati.

Učiní-li tabulární soudce své povinnosti zadost a listinu za základ knihovního zápisu uzná, na ní zevních vad neshledávaje, nemusí strana z téže listiny dalšího zápisu knihovního se domáhající originál listiny předkládati, když opis téže předloží a buď na originál u jiného podání se nalézající nebo na ověřený opis ve sbírce listin založený se odvolá.

Máť soudce příležitosť i z ověřeného opisu založeného ve sbírce listin nebo zapsaného v knize listin příležitosť seznati, zdali žádané právo materielně jest odůvodněno, spoléhaje při tom na své zkoumání originálu při dřívějším zápisu se stavší co do zevní spolehlivosti jeho.

Tuto zásadu vedle jasného znění zákona i c. k. nejvyšší soud ve svých rozhodnutích zachovává. (Rozhodnutí ze dne 31. března 1885 č. 3671 a 4. prosince 1888 č. 10404.)

Žádá-li se z jediné listiny současně nebo pokud ještě jeden soud podanou žádosť nevyřídil o zápis i u soudu jiného, dlužno

doložiti tuto žádosť ověřeným opisem listiny a udati, u kterého soudu se originál nalézá. Při tom jest radno vyhotoviti ověřený opis dle předpisův o opisech knihovních (§ 17. instr.) a žádati, aby po dojití originálu bylo tohoto opisu použito pro sbírku listin.

Knihovní soud obdržev žádosť pouze ověřeným opisem listiny doloženou, nařídí, aby se v knihách poznamenala „až do předložení originálu". (Knihovní zápis: Praes. 13. září 1890 č. 9796. — Poznamenává se žádosť Antonína Černého o vklad práva zástavního za jeho pohledávání v sumě 400 zl. s 6% úrokem na polovici Adolfu Švestkovi patřící až do předložení originálu.)

Při tom ovšem již zkouší knihovní soud, lze-li vůbec žádaný zápis povoliti, a nařídí poznámku jen v tom případě, když, originál listiny předpokládaje, zápis jest povolitelný.

Kdyby již z předu knihovní soud měl přesvědčení, že nebude moci povoliti žádaný zápis i když originál listiny bude předložen, pak ani poznámku „až do předložení originálu" nenařídí, nýbrž hned žádosť zamítne.

Nalézá-li se originál listiny u jiného soudu, od něhož v postupu soudního jednání bude zaslán, pak neustanoví soud straně žádné lhůty ku předložení originálu; toliko když by neobyčejně dlouho nedocházel, má listovní povinnosť učiniti o tom úřední připomenutí, aby soud, u něhož se originál nalézá, k zaslání téhož byl pobízen.

Nalézá-li se však originál jinde, tak že v úřední cestě ku knihovnímu soudu by nedošel, tedy ustanoví soud straně lhůtu, ve které má originál předložiti. Lhůta tato může býti na žádosť strany prodloužena.

Předloží-li strana v dané nebo prodloužené lhůtě originál anebo došel-li od jiného soudu, vyřídí soud žádosť meritorně.

Vyřízení toto má tu platnosť, jako kdyby se bylo ihned při původním podání stalo, a knihovní zápis z něho požívá pořadí poznámky „až do předložení originálu".

Nedodá-li strana ve lhůtě originál, oznámí to listovní (maje lhůtu v denníku poznamenánu) za tím účelem, aby soud výmaz poznámky nařídil.

Žádost o prodloužení lhůty ku předložení originálu.

Slavný
c. k. okresní soude!

Výměrem tohoto slavného soudu ze dne 30. srpna 1890 č. 8997 — ·/. orig. — bylo mně uloženo, abych do dne 1. října l. r. předložila originál postupní listiny ze dne 2. května 1890 za účelem knihovního převodu práva zástavního za pohledávání Jakuba Třísky v sumě 1000 zl. s přísl. na usedlosti č. 33 v Kounově váznoucího na mne.

Tato postupní listina nalézá se však, jak jsem již dříve udala, posud u c. k. krajského soudu v Mostě založena v trestních spisech proti Jakubu Třískovi pro zločin podvodu, a já nemám naděje, že bych ji před ukončením dvouměsíční doby vrácenu obdržela.

Proto kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně ku předložení originálu postupní listiny Jakuba Třísky ze dne 2. května 1890 vzhledem na výměr ze dne 30. srpna 1890 č. 8997 další do dne 1. ledna 1891 sahající lhůtu povoliti.

V Žatci, dne 27. září 1890.

Barbora Třísková.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Žatci.

Barbora Třísková, obchodnice
v Kounově,

prosí o prodloužení lhůty ku předložení originálu postupní listiny Jakuba Třísky ku převodu práva zástavního za jeho pohledávání v sumě 1000 zl. c. s. c. na usedlosti č. 33 v Kounově váznoucího na

žadatelku do 1. ledna 1891.

S ./. orig. a 1 rubrikou.

Úřední připomenutí listovního.

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Žatci.

C. k. listovní úřad v Žatci

oznamuje k č. 7426 ai 1890, že Barbora Třísková do 1. října 1890 nepředložila originál postupní listiny ze dne 2. května 1890 a že se proto vymazati má poznámka její žádosti č. 7426 ai 1890 o vklad převodu práva zástavního za pohledávání Jakuba Třísky v sumě 1000 zl. c. s. c. na usedlosti č. 33 v Kounově, ve vložce 33.

V Žatci, dne 2. října 1890.

Josef Židlický,
c. k. listovní.

Soudní vyřízení.

Č. 10127 c.

Jelikož Barbora Třísková originál postupní listiny Jakuba Třísky ze dne 2. května 1890 v dané jí lhůtě do 1. října 1890 nepředložila, tedy se žádosť tato zamítá a nařizuje se výmaz poznámky její až do předložení originálu v kounovské knihovní vložce 33. na usedlosti č. 33 v Kounově zapsané.

C. k. okresní soud v Žatci, dne 3. října 1890.

C. k. okresní soudce:
Adolf Páv.

O povolené poznámce „až do předložení originálu“ nevyrozumí se ještě účastníci, nýbrž toliko žadatel, jemuž se v témž výměru zároveň lhůta ustanoví (na př.: Tato žádosť o vklad převodu práva zástavního za pohledávání Jakuba Třísky v sumě 1000 zl. s přísl. na Barboru Třískovou budiž v kounovské knihovní vložce 33. na usedlosti č. 33 v Kounově až do předložení originálu postupní listiny ze dne 2. května 1890 poznamenána, a dává se zároveň pí. Barboře Třískové ku předložení tohoto originálu lhůta do 1. října 1890.

C. k. okresní soud v Žatci, dne 30. srpna 1890.

C. k. okresní soudce:
Adolf Páv.)

Vyrozumění účastníků stane se teprve o věcném vyřízení žádosti po předložení originálu. Do té doby zůstane také celá žádosť u soudu a žadateli vydá se pouze výměr na zvláštním listu (per copiam rubri).

Výměr o nařízené poznámce v tom případě, když má originál dojíti od jiného soudu, jest právě takový, jako v tom případě, když originál dodati má strana sama, toliko ustanovení lhůty v něm odpadá.

§ 89. Právě tak, jak řízeno jest při nepředloženém originálu listiny, tak také jedná se, není-li předložen řádný překlad, s tím toliko rozdílem, že se žadateli vydá originál, aby překlad mohl opatřiti, načež jak originál, tak i překlad a opis předloží.

Jak v řízení knihovním tak i jiném nesporném i sporném jsou strany povinny všem listinám, které nejsou vyhotoveny v jazyku toho soudu, ke kterému se podání činí, přiložiti ověřené překlady v jazyku soudním anebo v některém z jazyků zemských.

Ku zhotovování překladů ustanoveni jsou přísežní tlumočníci (pravidelně při každém soudním dvoru).

Překlady tlumočníků přísežních pokládají se od soudu za správné; straně však, která by překlad za nesprávný pokládala, jest dovoleno tvrzenou nesprávnosť dle předpisů řádu soudního znalci prokázati. (Dv. dekr. ze dne 22. prosince 1835 č. 109 sb. z. s.)

Notáři, kteří pro cizí jazyk za tlumočníky byli ustanoveni, mají právo správnosť překladu ověřovati. Totéž platí i v příčině ověřování překladů z jednoho jazyka zemského do druhého, má-li notář právo sdělávati spisy v obou jazycích.

Ověření budiž vyznačeno v prvopise na překladu samém a nití a pečetí s originálem listiny spojeno. (§ 78. not. ř.)

Někteří jenerální konsulové a konsulové (místokonsulové nebo jednatelé konsulští) v Rakousku mají právo sdělávati překlady listin od úřadův a funkcionářů té země, kterou zastupují, vystavených, a překlady takové tutéž mají platnosť, jako kdyby přísežním tlumočníkem byly sdělány. Tito jsou:

Francouzští dle zákona ze dne 11. prosince 1866 č. 167 ř. z.,

portugalští dle smlouvy ze dne 9. ledna 1873 č. 135 ř. z. ai 1874,

italští dle smlouvy ze dne 15. května 1874 č. 96 ř. z. ai 1875, a

srbští dle smlouvy ze dne 6. května 1881 č. 37 ř. z. ai 1882.

Vyřízení žádosti, jejíž listina jest sepsána v cizí řeči.

(Dlužní úpis jest na př. vyhotoven v ruštině.)

Praes. 21. září 1890 č. 10427.

Arnošt Čejka, obchodník v Lounech,

prosí o vklad práva zástavního za své pohledávání v sumě 5000 zl. s přísl. na dům č. 512 v Lounech.

Č. 10427 c.

Tato žádosť budiž v lounské knihovní vložce 512. až do předložení překladu dlužního úpisu poznamenána.

Zároveň dává se p. Arnoštu Čejkovi lhůta 4 neděl ode dne doručení tohoto výměru počítaná, aby opatřil a předložil ověřený český nebo německý překlad v ruské řeči sepsaného originálu dlužního úpisu lit. A, jenž se mu za tím účelem vrací.

C. k. okresní soud v Lounech,
dne 28. září 1890.

C. k. okresní soudce:
Emil Zdický.

§ 90. Opisy listin doplňují zápisy knihovní, pročež jest jim věnovati tutéž péči, jako knize samé. Tu žádoucno především, aby doslova a přesně byly dle originálu zhotoveny a jelikož trvalou mají cenu pro veřejnosť knihy pozemkové, aby psány byly zřetelně a inkoustem trvanlivým.

§ 17. instr. sice připouští všeobecně, že opisy mohou býti i mechanickou cestou zhotoveny, leč to vedlo k tomu, že byly předkládány pro sbírku listin i opisy hektografované a p., které však po čase nečitelnými se stávají, a proto nyní zakázáno jest je předkládati.

Nyní jest povinností soudu takové a vůbec nepotřebné opisy straně vrátiti s vyzváním, že může proti předložení řádného opisu vyzvednouti si originál, jenž se prozatím na místě opisu ponechá ve sbírce listin. Kdyby strana tohoto vyzvání nedbala, tedy učiní o tom listovní soudu úřední připomenutí, když hodlá k vazbě sbírku listin přichystati, načež soud upomene stranu o předložení opisu s pohrozením, že se originál do sbírky listin sváže a tudíž později nevydá, jestliže v určité lhůtě nebude za řádný opis vyzvednut.

K zápisům u jednoho soudu jest potřebí pro sbírku listin pouze jednoho opisu; má-li však zápis býti vykonán u více knihovních soudů, musí býti přiloženo po jednom opisu pro každý z nich.

Nestalo-li se tak, neupomene dotyčný soud, pro jehož sbírku listin nebyl předložen řádný opis, stranu, aby opis předložila, nýbrž dá opis vyhotoviti sám, žádá však prostřednictvím příslušného úřadu, aby za to od strany vyzvedl poplatek, jenž rovná se dvojnásobnému poplatku za ověřené opisy.

Jednotlivé opisy listin svazují se po konci každého roku do zvláštních svazků; aby vazbou nestala se část opisu ve švu nečitelnou, musí býti podle té podélné strany archu, kterou se arch všije, ponechán prázdný prostor s šíří 2 prstů na obou stranách jednotlivých listů. Kdyby byl opis po celé šířce psán, vrátí ho soud co neupotřebitelný a podrží originál ve sbírce listin.

Opisy musí býti psány na celých arších, resp. stačí-li dvě strany, na půlarších obyčejného kancelářského formátu. Je-li k žádosti přiloženo více listin, nemusí míti každá svůj opis zvlášť, nýbrž mohou býti všecky bezprostředně jedna za druhou na jediném anebo více arších psány.

Byl-li již nějakou dřívější žádostí předložen opis téže listiny, netřeba předkládati nový. V žádosti musí však býti udáno, pod kterým číslem opis ve sbírce listin již jest založen.

Plyne-li ze žádosti povinnosť k poplatkům, jež berní úřad má vyměřiti, dlužno předložiti vedle opisu pro sbírku listin i také opis pro berní úřad (min. nař. ze dne 11. listopadu 1882 č. 159 ř. z.), ten však může býti psán po celé šířce stránky.

Povinnosť tato odpadá v tom případě, když se přihlášení k vyměření poplatků stalo již před podáním žádosti; musí to však býti v žádosti podotknuto (na př.: O tom budiž dána vědomosť: .... c. k. bernímu úřadu s doložením, že byla smlouva lit. A ohlášena ku vyměření poplatků pod č. 216 B ai 1890).

Kdyby žadatel pro berní úřad, když jest toho potřeba, nepředložil žádného opisu, tedy doručí knihovní soud bernímu úřadu opis pro sbírku listin předložený, pro tuto pak podrží originál listiny a upozorní žadatele, že jest mu volno, aby si ji vyzvedl proti předložení řádného opisu.

Souhlas opisu s originálem potvrzuje listovní na opise doložkou: Souhlasí doslovně s originálem na jednom 50 kr. kolku vystaveným.

C. k. listovní úřad v Lanškrouně, dne 28. září 1890.

Karel Vaněk, c. k. listovní.

§ 91. Mají-li býti opisy listin ku vyměření poplatků sděleny bernímu úřadu (min. nařízení ze dne 11. listopadu 1882 č. 159 ř. z.), dlužno míti na zřeteli, aby sdělení nebo přihlášení stalo se v pravý čas, totiž do 8 dnů ode dne vystavení listiny, tedy od dáta listiny, nikoliv od času podpisu účastníků, což mnohdy zaviňuje nepříjemné následky, neboť opozděné přihlášení podléhá pokutě.

Připadá-li však osmý den na neděli nebo zasvěcený svátek, končí lhůta ku přihlášení teprve nejblíže následujícím dnem všedním.

Činí-li se přihlášení před podáním knihovní žádosti, jest povinností stran, aby samy přihlášení učinily. K tomu cíli vyhotoví si opis listiny, jejž u soudu (bezplatně a bez kolků) dají ověřiti, načež i opis i originál bernímu úřadu předloží. Berní úřad potvrdí přihlášení na originále listiny, jejž straně ihned vrátí.

Nebylo-li však přihlášení učiněno před podáním knihovní žádosti, pak jest lhostejno, kdy berní úřad od knihovního soudu opis k vyměření poplatků obdrží (strana se o to ani o ověření

již starati nemusí); stačí, jen když byla žádosť ke knihovnímu soudu do 8 dnův ode dne vystavení listiny podána.

Soud musí doručiti bernímu úřadu opis i když knihovní žádosť zamítne. (§ 47. tar. p. 45 a min. nař. ze dne 2. července 1857 č. 125 a ze dne 11. listopadu 1882 č. 159 ř. z.)

Také opisy pro berní úřad jsou prosty kolků.

5. Vyhotovení žádostí a rubrik.

§ 92.

Pokud nečiní zákon výminky, buďtež žádosti knihovní podávány v jediném vyhotovení.

K žádostem budiž přiloženo tolik rubrik, kolik vyřízení žádosti se má vyhotoviti; nejsou-li však přiloženy, tedy není příčiny, aby proto byla žádosť zamítnuta.

Na rubrikách budiž udán podstatný obsah žádosti.

Místo rubrik mohou býti předloženy úplné opisy žádosti. V tom případě budiž udáno, komu mají býti doručeny.

Je-li žádosť protokolární, tedy vyhotoví soud potřebné rubriky, a žádá-li se o to, i úplné opisy protokolu k vyrozumění účastníků.

§ 92. Žádosti knihovní mohou býti podávány buď písemně nebo ústně, protokolárně. Protokolární žádosti však přijímají pouze okresní soudy a nikoliv soudy sborové.

Připuštění protokolárních žádostí má ten účel, aby spíše strany hleděly knihovního pořádku a obávajíce se před útratami, aby nenechaly listiny, jež dlužno do knih pozemkových zapsati, nezapsány. Jest to tedy jak žádoucno pro spolehlivosť knih, tak i výhodno zejména pro chudší strany.

Přednášejíc svoji žádosť ústně předloží strana soudu pouze originál a opis listiny, pak kolky na protokol a rubriky.

Kdyby opis nepředložila, vyhotoví se také u soudu, ale strana musí zaplatiti dvojnásobný poplatek za ověřený opis. Protokol vyžaduje těchže kolkův a poplatků jako žádosť.

Žádosti písemní podají se úplně vyhotoveny do podacího protokolu. I žádosti musí býti psány zřetelně a inkoustem trvanlivým.

Byla-li by na př. podána žádosť hektografovaná, tedy ji soud sice vyřídí, ale uloží žadateli, aby předložil novou žádosť inkoustem psanou. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 17. března 1885 č. 3018.)

Žádosti psáti se musí vždy na celý arch obyčejného kancelářského formátu.

V nich dlužno uvésti žádání v přesné a jasné mluvě, poznačiti nemovitosť, na kterou se má žádaný zápis státi, a knihovní vložku, v níž se nalézá, právě tak jak pojmenovány jsou v knize pozemkové; dále třeba jest uvésti osoby, jimž má býti doručeno vyřízení žádosti dle jména, příjmení a bydliště, dle potřeby i blíže a pokud o společnosti nebo firmy se jedná, pojmenovati zástupce jejich, jakož i poručníky a opatrovníky, jedná-li se o osoby nezletilé neb opatrované.

Stručný výtah ze žádosti, ale jen pokud vlastního žádání se týče, uvede se na rubru žádosti a pak na všech rubrikách.

Žadatel musí vždy dbáti na to, aby dostatečný počet rubrik k žádosti přiložil. Nepředloží-li jich dostatečný počet, tedy se u soudu vyhotoví, učiní se však o tom oznámení finančním úřadům (okres. fin. ředitelství) načež se straně jako pokuta předepíše k zaplacení trojnásobná částka za rubrikový kolek (45 anebo 30 kr.).

Toliko v tom případě, když strana nemohla věděti, že rubrik jest více potřebí, jest povinností soudu, aby stranu ku předložení dodatečných rubrik vyzval, a teprve tehda notionování nařídil, kdyby tohoto vyzvání neuposlechla.

Rubriky možno psáti jen na půlarchy.

Je-li potřeba, aby ten, jenž obdržeti má vyřízení žádosti, znal celý její obsah (na př. v řízení vyzývacím), tedy vyhotoví se na místě rubrik úplné opisy žádosti na celých arších.

V nejhustších případech postačí, vyhotoví-li se žádosť jen jednou. V řízení exekučním však vedle jednoho vyhotovení pro knihovní úřad musí také po jednom obdržeti každý exekut, a proto na př. v exekuci proti jedné osobě dvojí, proti dvěma osobám (manželům) trojí vyhotovení musí býti podáno. Z těch však jen první podléhá kolku tabulárních žádostí, kdežto ostatní pouze

36 kr. neb 12 kr. kolky za každý arch (dle ceny nad anebo pod 50 zl.) se kolkují.

K žádostem o vklad anebo záznam práva zástavního za pohledávky od 100 do 800 zl. musí býti připojen poplatek zápisní (Eintragungsgebühr) v kolcích. (Viz dodatek.)

Za pohledávky obnášející více než 800 zl. nemusí (může však) přikládati se zápisní poplatek ihned k žádosti, nýbrž může připojiti se jedna rubrika bez kolku, kterou soud doručí příslušnému vyměřovacímu (bernímu) úřadu, jenž pak poplatek vyměří a žadateli vydá platební rozkaz, aby vyměřený poplatek do 30 dnů zaplatil.

Při convertování hypotekárních pohledávek odpadá zápisní poplatek a poskytují se stranám ještě jiné výhody dle zákona ze dne 11. června 1881 č. 59 ř. z., min. nařízení ze dne 22. června 1881 č. 61 ř. z., a zákona ze dne 2. března 1886 č. 36 ř. z.

DÍL III.

O vyřizování žádostí.

1. Zkoumání a rozhodnutí.

§ 93.

Čas, kdy žádost podána byla k soudu knihovnímu, jest rozhodný ku posouzení této žádosti.

§ 94.

Soud knihovní má přísně zkoumati žádost a její přílohy a smí knihovní zápis jen tehda povoliti, když:

1. není z knihy pozemkové patrna žádná překážka proti žádanému zápisu vzhledem k nemovitosti nebo právu,

2. není odůvodněných rozpaků, zdali účastníci mají osobní způsobilost k volnému nakládání s předmětem, jehož se zápis týče, nebo zdali žadatelé oprávněni jsou k podání,

3. je žádost odůvodněna obsahem před ložených listin, a když

4. jsou listiny takového způsobu, jenž vyžaduje se k povolení vkladu, záznamu nebo poznamenání.

U knihovních zápisů, jež jiný povolil soud než soud knihovní, má tento obmeziti se pouze na rozhodnutí o přípustnosti zápisu vzhledem k stavu knihovnímu; ohledně ostatních náležitostí přísluší rozhodování soudu povolovacímu.

§ 95.

Pokud §§ 45., 68. a 104. tohoto zákona a zákon ze dne 6. února 1869 č. 18 ř. z. výjimky nečiní, rozhodne knihovní soud co do věci o každé žádosti knihovní z pravidla (§§ 88. a 89.) bez předchozího slyšení stran a bez předběžného výměru, a ve výměru, jenž má býti vydán, prohlásí výslovně povolení nebo zamítnutí žádosti.

Nemůže-li se vyhověti žádosti úplně, ale přece z části, tedy nařídí se zápis pokud jest přípustný, ohledně části však, které vyhověti nelze, se žádosť zamítne.

Byla-li žádosť úplně nebo z části zamítnuta, tedy udají se ve výměru všecky důvody, jež povolení odporují.

§ 93. Již v knize první poukázal jsem na důležitost praesentata. Rozhodnou jest doba, v které tabulární žádosť do podacího protokolu byla zapsána, nejen pro soudce, aby posouditi mohl, zdali jest žádosť podána včasně, není-li předčasná neb opozděná, ale i pro žadatele, jehož právo dle doby podání v knize pozemkové nalézá své pořadí.

Podání současná, bezprostředně za sebou do podacího protokolu zapsaná a stejné nemovitosti nebo hyp. pohledávky se týkající konkurují spolu, totiž požívají pořadí společného dle poměru zapsaných práv.

Podací protokol má své zvláštní úřední hodiny (obyčejně od 8. do 11. dopoledne a od 2. do 5. odpoledne kromě neděl a svátků, kdy pouze dopoledne se úřaduje), jež vyhlášeny jsou buď na dveřích podacího protokolu nebo na příhodném místě v soudní budově, a jen v těchto hodinách mohou strany do protokolu podávati.

Protokolista nesmí od stran mimo své úřední hodiny přijímati podání neb odkládati zapsání do protokolu na pozdější dobu. (§ 110. s. instr.)

Naopak má veškerá podání a zejména věci tabulární ihned po učiněném podání zanésti do protokolu a nemá vzdáliti se, pokud všecka v tom půldni došlá podání nezanesl. (§ 114. s. instr.)

Jakmile podání došlo, má naň protokolista ihned napsati den, měsíc a rok, kdy podání bylo učiněno a číslo, pod kterým za-

psáno jest do podacího prolokolu, na př.: Praes. 30. září 1890 č. 10716.

Žádá-li toho podávající, musí protokolista zapsati podání do protokolu v jeho přítomnosti, a předloží-li podací rubriku*), tuto jemu potvrditi a ihned vydati. (§ 115. s. instr.)

Poněvadž číslo podacího protokolu na podání napsané tak důležitým jest měřítkem, má varovati se protokolista každého opakování nebo přeskočení čísla podacího.

Důležitosť doby podání plyne však pouze z podání u soudu knihovního, tak že není-li soud knihovní zároveň soudem povolovacím a jest jiným soudem pouze o výkon requirován, zůstává úplně lhostejno, kdy bylo podání u soudu povolovacího učiněno.

§ 94. Knihovní podání řádně zapsané do protokolu odevzdá protokolista vždy po uzavření protokolu (v nutných případech ihned) knihovnímu úřadu, jenž opatří lustrum a vrátí podání s lustrem soudu.

Soudci jest pak uvažovati, je-li podání v každém ohledu takové, aby se žádaný zápis mohl povoliti, a především zdali jest soud vůbec ku vyřízení jeho příslušný.

Jsouť případy, že soud, ač vede pozemkovou knihu o nemovitosti nebo pohledávce, které se podání týká, přece není ku vyřízení jeho příslušný, na př. má-li býti vložena odevzdací listina z pozůstalosti, kterou jiný soud projednával**); má-li býti zapsána exekuce z rozsudku nebo platebního rozkazu jiným soudem vydaného; týká-li se podání práva u tohoto soudu jen na vedlejší vložce zapsaného, kdežto vložku hlavní jiný soud vede a tudíž tam mělo býti učiněno a p.

Dalším uvažováním soudce pak jest, zdali není nějaké překážky proti žádanému zápisu, na př. není-li jiná osoba knihovním

*) Podací rubrika se nekolkuje.

**) Císařský patent ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.

§ 177. Zapsání odevzdací listiny do knih ku převedení vlastnictví k pozůstalostní nemovitosti nebo pohledávce může býti dědicem žádáno jen u pozůstalostního soudu, který po nabytí právní moci odevzdací listiny zapsání má povoliti, a podléhá-li nemovitosť jinému soudu, tento požádati o výkon.

§ 178. Těm, kterým nemovitosti nebo pohledávky z pozůstalosti ne co dědicům, nýbrž co legatářům připadly, dáno buď od pozůstalostního soudu k jejich žádosti potvrzení, že mohou býti do knih co vlastníci zapsáni.

vlastníkem než ta, která žádané právo zadala nebo proti níž se zápisu práva žadatel domáhá; není-li nemovitosť, na kterou zápis se má státi, jen součástí jiného knihovního tělesa; souhlasí-li udání žádosti a listin s knihou pozemkovou co do poznačení vložek a nemovitosti a odpovídá-li předložený nákres přesně knihovní mapě.

Nesmí ponechati neuváženo, zdali zadavatel i nabyvatel jsou osobami, jež volně mohou knihovní práva zadávati nebo jich nabývati, nejsou-li to osoby nezletilé neb opatrované, mají-li právo vůbec knihovní žádosti podávati, na př. zadává-li knihovní právo poručník aneb opatrovník za svého poručence neb opatrovance, zdali k tomu má povolení příslušného soudu; zadává-li plnomocník, zdali má plnou moc specialní nebo všeobecnou a v posledním případě, není-li starší než jeden rok; není-li nemovitosť anebo pohledávka, jíž se týče, stížena substitucí, poznámkou exek. prodeje, konkursu, opatrovnictví a p. Takto uvažuje soudce, přihlížeje k podání a k lustru knihovního úřadu.

Nenalézaje potud závady, zkoumá zdali to, oč jest žádáno, jest také řádně prokázáno listinami.*) Vnitřní platnosť jednání nebo pravosť listiny knihovní soudce zkoumati nemá; to jest věcí sporu.**)

Listiny samy zkoumati má pouze co do formální stránky a nejsou-li zevně vadny.

Především, obsahují-li svolení zadavatelovo ke knihovnímu zápisu (klausuli intabulační) a udávají-li nemovitosť nebo pohledávku, na které, a právo, jaké má býti zapsáno; jsou-li podepsány osobami, jež k podpisu byly oprávněny; ***) jsou-li při žádaném vkladu

---

*) Zní-li rozsudek proti společnosti, nelze povoliti exekuci proti společníkům. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 5. května 1885 č. 5174.)

Není-li v listině ohledně alimentů, jež pro budoucnosť platiti se mají, povolení ke knihovnímu vkladu, nelze vklad práva zástavního za ně vtěliti nebo zaznamenati. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 9. ledna 1883 č. 11.)

Je-li zapsáno právo zástavní za pohledávání „až do výše“ . . . ., nelze povoliti převod „v sumě“. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 11. ledna 1887 č. 252.)

**) Při vyřizování má soudce přihlížeti též ku staré knize a ku sbírce listin. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 29. listopadu 1882 č. 13615 a c. k. vrchního soudu zemského v Praze ze dne 31. května 1887 č. 14728.)

***) Při podpisech obchodních firem musí býti prokázáno úředním vysvědčením obchodního soudu nebo politického úřadu, nebo výtahem z ob-

podpisy ověřeny, nebo při záznamu dosvědčeny dvěma svědky; pak nejsou-li podezřelé a zejména pokud závažných slov a cifer se týče, radirovány, přepsávány, přešívány a p. Otázka kolkování listin jest pro tabulárního soudce úplně lhostejna, a náleží jemu vzíti na ni zřetel teprve v druhé řadě, pokud dle poplatkového zákona jest jeho povinností o shledané vadě učiniti oznámení finančnímu úřadu.

Jednodušší jest zkoumání tabulárního soudce, jedná-li se o podání, jež cestou requisice od jiného, povolujícího, soudu došlo. Tu obmezí se pouze na otázku, možno-li to, co jiný soud již povolil, dle stávajícího knihovního stavu nařízeti čili nic, nechávaje vše ostatní co do správnosti povolení nepovšimnuto. *)

Pokud se povolení se stavem knihovním srovnává, musí requirovaný soud povolené jednání vykonati. **)

§ 95. Když soudce žádost (podání), lustrum i listiny prozkoumal a z nich nabyl přesvědčení, že žádost buď povoliti nebo zamítnouti jest, tedy přikročí k vyřízení.

Žádost musí se buď prostě povoliti nebo zamítnouti.

Předběžné vyřízení připouští se pouze v případech, když nebyl předložen originál listiny (§ 88.), nebo překlad (§ 89.), a tudíž žádost až do předložení se nevyřídí co do věci, nýbrž nařídí se pouze poznamenání k zabezpečení knihovního pořadí; pak tehda, když žádáno jest o výmaz záznamu pro nespravení (§ 45.) aneb o vymazání poznámky spornosti proto, že žaloba nebyla podána (§ 68.), nebo konečně má-li býti nařízena oprava knihovního zápisu vážnějšího druhu, totiž když by stavší se chyba mohla míti následky právní. (§ 104.) Ve všech těchto případech (§§ 45., 68. a 104.) soud dříve než podání co do věci vyřídí, ustanoví na krátkou dobu stání k výslechu odpůrce (§ 45. a 68.) neb účastníků vůbec. (§ 104.)

Ve svém vyřízení musí soudce výslovně uvésti, dává-li žá-

---

chodního rejstříku, kdo jest ku platnému podpisování firmy oprávněn; oprávněnost podepisujících za obce prokazují okresní výbory svým schválením.

*) O svém vyřízení může requirovaný soud vyrozuměti přímo účastníky a pak soud requirující. (Min. nařízení ze dne 30. ledna 1874 č. 1173.)

**) § 10. jur. n. Mimo svůj soudní okres nemůže soudce sám před se bráti žádného výkonu, týkajícího se moci soudní. Ale soudové jiných okresů jurisdikčních jsou povinni, nařízení soudce, u kterehož věc jest na soudě, k dožádání jeho vykonati.

dosti místa nebo zamítá-li ji. (Na př.: Podle smlouvy ze dne 11. dubna 1890 povoluje se, aby se v břinkovské knihovní vložce 3. vložilo právo vlastnické k usedlosti č. 3 v Břinkově Vácslavu Suchému; podle dlužního úpisu ze dne 13. června 1890 povoluje se, aby se v břinkovské knihovní vložce 3. zaznamenalo právo zástavní za pohledávání Vojtěcha Drobného v sumě 100 zl. s 5% úrokem na usedlost č. 3 v Břinkově; nebo: žádost tato se zamítá, protože usedlost č. 3 v Břinkově připsána jest dle břinkovské knihovní vložky 3. Barboře Zabranské a nikoliv Janu Zabranskému a tudíž dle § 21. kn. z. právo vlastnické na základě smlouvy s tímto uzavřené převésti nelze.)

Lze-li žádosti jen z části vyhověti, vyhoví jí soudce do této části, v ostatním pak, pokud jí vyhověti nelze, ji zamítne. I v tomto případě, jako při úplném zamítnutí, musí však udati do výměru důvody, z kterých zamítací výrok učinil. (Na př.: Podle smlouvy ze dne 11. dubna 1890 a plné moci ze dne 21. prosince 1889 povoluje se, aby se v břinkovské knihovní vložce 3. zaznamenalo právo vlastnické k usedlosti č. 3 v Břinkově Václavu Suchému.

Naproti tomu zamítá se žádost o vklad práva vlastnického, protože podpis Barbory Zabranské na plné moci Jana Zabranského legalisován není a tudíž plná moc tato náležitostí listin v § 31. kn. z. předepsaných nemá a dle § 35. kn. z. jen knihovnímu záznamu za základ sloužiti může.) *)

2. **Zvláštní ustanovení**

vzhledem ku:

a) povolování:

§ 96.

Více nebo něco jiného než oč strana žádala, nesmí býti povoleno, byť by i byla dle předložených listin oprávněna k obsáhlejšímu nebo jinému žádání.

Žádá-li se jen o záznam, tedy nesmí naříditi se vklad, kdyby byl i přípustný. (§ 85.)

*) Lhůtu ke spravení záznamu v takovémto případě soud nedává, aniž nařizuje poznámku zamítnutí, protože záznam cestou sporu spravovati není třeba a nejedná se o zabezpečení knihovního pořadí.

§ 97.

Vysvítá-li z listiny, že nabyvateli nějakého věcného práva dáno bylo povolení ke vkladu, že jemu však zároveň obmezeno bylo svobodné nakládání s nabytým právem aneb uloženy jemu protipovinnosti, ohledně jichž vymíněn byl současný vklad pro oprávněné, tedy nemůže býti povolen vklad onoho práva, když zároveň ohledně vymíněného obmezení neb ohledně protipovinností nežádá se o vklad, anebo dle povahy listiny alespoň o záznam.

Žádosť o současný zápis vzájemných práv může podána býti buď jednou nebo druhou stranou súčastněnou.

§ 98.

Ve výměrech, jimiž se zápis povoluje, udány buďtež knihovní vložky, ve kterých má býti zápis vykonán, dále uvedeny buďtež s odvoláním se na listinu povolení za základ sloužící osoby, pro které a objekty, na které se má zápis státi, pak právo, jež se má zapsati, zároveň s podstatnými ustanoveními a slovy, jak má býti do hlavní knihy zapsáno. (§ 5.)

b) Zamítnutí:

§ 99.

Zamítne-li se žádosť o vklad anebo záznam, tedy poznamená se zamítnutí v knize pozemkové.

Toto poznamenání odpadá, když nemovitosť anebo právo, na něž se žádá o zápis,

a) ani ze žádosti ani z jejich příloh nejsou patrny nebo nejsou zapsány v knihách soudu knihovního, nebo

b) pro jinou osobu jsou zapsány, než proti které dle obsahu listiny vklad anebo záznam státi se může.

Výkon poznamenání vyznačí se na výměru.

§ 100.

Vyšlo-li zamítnutí žádosti o vklad aneb o záznam od jiného než knihovního soudu, budiž tento z moci úřední o poznamenání zamítnutí požádán.

§ 101.

Jakmile soud knihovní se dozví, že výměr, jímž zamítnut byl vklad anebo záznam, nabyl právní moci proto, že podán nebyl rekurs, má vymazati poznámku zamítnutí žádosti z moci úřední a vyrozuměti o tom účastníky.

§ 96. Vyřizuje knihovní podání, musí soudce co nejsprávněji a nejopatrněji sobě počínati, aby zanedbáním náležité opatrnosti stranám škody nezpůsobil, a právě tak jest listovního přísnou povinností, aby jen to a jen tak, co a jak soudem bylo nařízeno, do knih zapisoval.

Jsouť zodpovědni za to, co stranám na škodu jejich zanedbáním vzešlo, a povinni zaviněnou škodu nahraditi.*)

Proto má, důkladně obsah žádosti i listin prozkoumav, přikročiti k vyřízení s tou pilností a pečlivostí, kterou mu ukládá jeho služební přísaha a jeho svědomí. (§ 138. s. instr.)

Vyřízení a zapsání do knih má státi se vždy v té řeči, v které bylo učiněno podání. (Min. nařízení ze dne 19. dubna 1880 č. 14 z. z.)

Referát svůj napíše soudce pravidelně na lustrum knihovního úřadu, v řídkých případech na podání samo (při nařizování poznámek, výmazu poznámek a p.), nebo na zvláštní arch, předpokládá-li, že referát na list opatřený lustrem nestačí. Referát vypracuje krátce, zřetelně, v prosté a slušné mluvě a pomíjí v něm všemožně skrácenin, jež by mohly zavdati příčinu k omylu. (§ 197. s. instr.)

Ve svém referátě jen o tom rozhoduje, oč bylo žádáno. Jeť naprosto vázán žádostí, a nesmí povolovati nebo zamítati ničeho, oč žádáno nebylo, byť by i z předložených listin něco více nebo něco jiného vyplývalo (Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu ze dne

*) § 59. s. instr. Každý úředník anebo služebník soudní práv jest ze škody, kterou zanedbáním anebo přestoupením svých povinností úředních způsobí a má po zákonu přidržán býti k náhradě.

28. října 1879 č. 11788), jakož i nesmí povolovati, co výslovně listinou není odůvodněno.*) (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 22. března 1877 č. 14059.)

Toliko tenkrát o své ujmě soudce rozhodne, jestliže žádáno bylo o vklad nějakého práva, ale listiny způsobilosti ku vkladu nemají, za to však způsobilý jsou pro záznam.

V tom případě povolí proti znění žádosti záznam. (§ 85.) Obrácené však toho práva nemá a nesmí povoliti vklad, jestliže jen o záznam bylo žádáno.

To, co ve svém vyřízení soudce rozhodl, musí listovní právě tak do knih zapsati. K tomu však není potřebí, aby soudce zvláštní rozkaz knihovnímu úřadu udílel. (§ 5. instr.)

Jen tehda, obává-li se soudce, že by listovní byl na rozpacích, jakými slovy, kde a jakým způsobem má zápis provésti, připojí pro něho zvláštní pokyn.

O vyřízení knihovního podání vyrozumí soud všecky účastníky a uvede je tudíž tabulární soudce již ve svém vyřízení, podotknuv, které osobě vydávají se listiny a jaké. (Na př.: O čemž dává se věděti panu Antonínu Mojžišovi ve Chvalíně u vrácení přílohy A orig. . . .)

Kromě stran súčastněných musí však vyrozuměti také příslušný poplatkový úřad (berní úřad), má-li býti z knihovního jednání poplatek vyměřen, a dle potřeby doručiti jemu i opis listiny**) k vyměření poplatků z právního jednání, jestliže se tak dříve již nestalo.

Opis takový má býti doručen i tehda, když se žádosť knihovní zamítne. (Min. nař. ze dne 2. července 1857 č. 125 a 11. listopadu 1882 č. 159 ř. z.)

Jedná-li se o nějakou změnu katastrální, musí býti o žádosti a vyřízení dána vědomosť i příslušnému katastrálnímu úřadu nebo

---

*) C. k. nejv. soud rozhodnutím ze dne 2. ledna 1879 č. 14382 povolil vklad práva vlastnického, ačkoliv ve smlouvě bylo dáno svolení pouze ke knihovnímu vyznačení, odůvodniv to tím, že jest nicméně vůle stran ke vkladu směřující patrna.

**) Když má býti dle § 47. popl. z. vyrozuměn poplatkový úřad, tedy v tom případě, když nebyl proň předložen opis, má vždy býti udáno zdali a jakými kolky byl poplatek na listině zapraven. (Min. nař. ze dne 31. března 1885 č. 3268.)

Byl-li k žádosti připojen poplatek zápisní, tedy se zapravení jeho ve výměru samém potvrdí. (Na př.: Poplatek za vklad zapraven byl kolkem za 2 zl. 50 kr.)

evidenčnímu geometru. (Výnos min. spravedlnosti ze dne 27. září 1887 č. 31 ř. z.)

Referát úplně vyhotovený a podepsaný soudcem (referentem) approbuje přednosta soudu a expeduje, načež odevzdá se knihovnímu úřadu k zapsání.

§ 97. Bylo-li žádáno o zápis nějakého práva, jež netrvá samostatně, nýbrž jest nějak podmíněno, obmezeno nebo vázáno na protipovinnosti, tedy zamítne soudce žádosť o zápis pouze jednoho ze vzájemných práv anebo povinností, neboť patří k sobě, podmiňují se na vzájem a tudíž jedno bez druhého trvati nemůže.

Daroval-li na př. někdo nemovitosť nějakou jinému proti tomu, že jemu obdarovaný za to odváděti bude doživotní výměnek, tedy nemůže obdarovaný žádati o vklad práva vlastnického k darované věci, aniž by zároveň žádal na ni o vklad výměnku pro darujícího, nebo darující o vklad výměnku, aniž by obdarovaného o vklad práva vlastnického nežádal.

O zápis takovýchto vzájemných práv či povinností mohou žádati kterákoliv z obou stran.

Do starých knih zapisovaly se při vkladu odevzdací listiny na nemovitosť z pozůstalosti převzatou i všecky dluhy, které byly k pozůstalosti přihlášeny, knihovní i neknihovní, odkazy, nadace a p.

To však bylo zrušeno min. nař. ze dne 24. října 1856 č. 18636.

§ 98. Ve výměru povolovacím má býti obsaženo vše, čeho jest potřeba věděti listovnímu i stranám, a tedy především udání knihovních vložek, v nichž má státi se zápis, dle čísel jejich a knih, v nichž jsou obsaženy; pak udání listin, dle nichž se povolení stalo, a to dle poznačení (názvů) jejich a dat; udání osob, buď jednotlivých anebo hromadných, pro něž právo knihovní zapsati, jichž právo převésti, obmeziti nebo mazati se má, při čemž přísně dbáti jest toho, aby osoby ty správně a bez možného omylu byly označeny a pokud firem obchodních se týče, aby tak byly uvedeny, jak zapsány jsou v rejstříku obchodním; udání objektu, na němž knihovní právo zapsati, převésti, obmeziti nebo mazati se má, přesně dle pojmenování, jaké má v knize pozemkové; a konečně udání práva, jež má býti zapsáno, převedeno, obmezeno nebo vymazáno tak určitě, aby z knihovního jeho zápisu celý obsah jeho byl patrný. Pokud nelze to provésti stručnými slovy, budiž v zápisu odvoláno se na listinu, v které právo to podrobně jest vyznačeno (na př. u výměnků).

Pořad těchto udání ve výměru se v praxi nezachovává a v českých příkladech nejhustěji se naskytuje následovní: udání vložky, listiny, práva, osoby a objektu; nebo listiny práva, osoby, objektu a vložky, na př.:

Č. 12439.

Povoluje se, aby se ve vložce 57. pozemkové knihy obce ždírecké podle dlužního úpisu ze dne 1. srpna 1890 vložilo právo zástavní za pohledávání Jana Marka v sumě 350 zl. s 5% úrokem a útratami až do výše 10 zl. na usedlosť č. 57 ve Ždírci a t. d.

aneb:

Č. 12016.

Podle platebního rozkazu zdejšího soudu ze dne 4. dubna 1890 č. 4327 povoluje se, aby se vložilo exekuční právo zástavní za pohledávání Anny Skoupé v sumě 126 zl. s 6% úrokem od 1. března 1890 a s útratami v sumě 6 zl. 73 kr. na usedlosť č. 17 v Nížkově ve vložce č. 17 pozemkové knihy obce nížkovské, jako vložku hlavní, a na pozemek č. kat. 335 v Nížkově ve vložce č. 109 téže pozemkové knihy, jako vložku vedlejší.

Útraty této žádosti upravují se na 5 zl. 16½ kr. a jsou p. manželé Májovi František a Anna povinni nahraditi je pí. Anně Skoupé do 14 dnů pod následky exekuce.

O čemž se věděti dává pí. Anně Skoupé v Polné s přílohou A orig., p. Františku Májovi v Nížkově a pí. Anně Májové tamtéž.

Poplatek za vklad 87½ kr. byl zapraven kolky.

C. k. okresní soud v Polné, dne 3. října 1890.

C. k. okresní soudce.

§ 99. Nemůže-li soud žádosti buď úplně nebo s části vyhověti, tedy ji buď úplně nebo s části zamítne.

Je-li žádáno o zápis knihovní na nějakou nemovitosť anebo právo, které nejsou udány ani v žádosti ani v přílohách, anebo které v knihách vůbec zapsány nejsou, tedy se zamítnutí žádosti nepoznamená a taktéž ne, když nemovitosť anebo právo pro jiné osoby jsou zapsány než pro ty, proti nimž zápis čelí.*)

V jiných případech se zamítnutí knihovně poznamená z toho

---

*) Rozhodnutím c. k. nejv. soudu ze dne 28. dubna 1885 č. 4638 povolen vklad práva zástavního za poplatek z převodu vlastnictví k usedlosti vydražené proti vydražiteli, ačkoliv tento posud v knihách zapsán nebyl.

důvodu, aby pro žádaný zápis zachováno bylo pořadí pro tenkráte, kdyby zamítnutí následkem rekursu vyšší instancí bylo zrušeno.

Výkon poznámky nepotvrdí listovní jako při ostatních zápisech na listinu, nýbrž na žádosť samu pod soudní výměr.

Výměr o zamítnutí žádosti:

Č. 127.

Tato žádosť se zamítá, proto že Vácslav Krupička zapsán jest v knize pozemkové posud jako nezletilý a tudíž dle § 94. kn. z. právo vlastnické k usedlosti č. 16 v Soběslavi, jemu patřící, na žadatele převésti nelze, pokud řádnou listinou zletilosť postupitelovu neprokáže.

Toto zamítnutí budiž v soběslavské knihovní vložce č. 16 poznamenáno.

Žádosť i s přílohou A orig. & cop. se žadateli vrací.

C. k. okresní soud v Soběslavi, dne 3. ledna 1890.

C. k. okresní soudce:
František Bouček.

Potvrzení listovního pod tímto výměrem:

Tato žádosť poznamenána jest jako zamítnutá na usedlosti č. 16 v Soběslavi v soběslavské knihovní vložce č. 16 B pol. 2.

C. k. knihovní úřad v Soběslavi, dne 6. ledna 1890.

Antonín Navrátil,
c. k. listovní.

Zápis v knize (na listu B):

Praes. 2. ledna 1890 č. 127.

Žádosť Vácslava Pokorného o vklad práva vlastnického k usedlosti č. 16 v Soběslavi poznamenává se jako zamítnutá.

Výměr o zamítnuté žádosti bez poznámky.

Č. 3376.

Žádosť tato se dle § 99. ad b) zamítá, proto že usedlosť č. 16 v Soběslavi nepatří Vácslavu Krupičkovi, nýbrž Anně Krupičkové.

Žádosť i s přílohou A orig. se žadateli vrací; opis přílohy lit. A se c. k. bernímu úřadu dodává s doložením, že originál sepsán jest na jednom kolku za 50 kr.

C. k. okresní soud v Soběslavi, dne 26. března 1890.

§ 100. Je-li soud knihovní soudem requirovaným, tedy mohou státi se následovní případy: buď povolovací soud žádosť zamítne a požádá soud knihovní o poznamenání zamítnutí, nebo vyhoví žádosti soud povolovací, soud knihovní však zamítne výkon.

Výměr o nařízení poznámky po requisici:

Č. 976.

Podle dožádání c. k. krajského soudu v Táboře ze dne 16. ledna 1890 č. 764 nařizuje se c. k. knihovnímu úřadu, aby v soběslavské knihovní vložce č. 16 zamítnutí žádosti Jana Krákory o vklad exekučního práva zástavního za pohledávání v sumě 500 zl. s 6% úrokem a za útraty v sumě 17 zl. 34 kr. na usedlosť č. 16 v Soběslavi poznamenal.

O čemž se sl. c. k. krajskému soudu v Táboře a žadateli u vrácení žádosti i s přílohami A & B orig. & cop. věděti dává.

C. k. okresní soud v Soběslavi, dne 14. února 1890.

C. k. okresní soudce:
František Bouček.

Výměr o zamítnutí výkonu povoleného zápisu:

Č. 976.

Výkon vkladu exekučního práva zástavního za pohledávání Jana Krákory v sumě 500 zl. s 6% úrokem a útratami v sumě 17 zl. 34 kr. na usedlosť č. 16 v Soběslavi výměrem c. k. krajského soudu v Táboře ze dne 16. ledna 1890 č. 764 povoleného dle § 94. a 99. kn. z. naříditi nelze, proto že usedlosť č. 16 v Soběslavi dle soběslavské knihovní vložky č. 16 nepatří exekutu Vácslavu Krupičkovi, nýbrž Anně Krupičkové.

O čemž se sl. c. k. krajskému soudu v Táboře*) u vrácení žádosti i příloh sem zaslaných věděti dává.

C. k. okresní soud v Soběslavi, dne 14. února 1890.

C. k. okresní soudce:
František Bouček.

§ 101. Kdykoliv nařídí soud poznámku zamítnuté žádosti, poznamená si listovní po vrácení přijímacích lístků do 8. rubriky den-

*) Dle výnosu min. spravedlnosti ze dne 30. ledna 1874 č. 1173 může requirovaný soud strany také přímo vyrozuměti.

níku, kterého dne vyprší lhůta (§ 127.) ku podání rekursu, resp. kterého dne zamítnutí se stane právoplatným.

Lhůtu tuto počítá od toho dne, kterého zamítací výměr žadateli byl doručen.

Když lhůta prošla, tedy podá o tom soudu zprávu:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Soběslavi.

C. k. knihovní úřad v Soběslavi

oznamuje, že nebyl podán rekurs proti výměru ze dne 3. ledna 1890 č. 127, Vácslavu Pokornému dne 17. ledna 1890 doručenému, jímž zamítnuta jeho žádosť o vklad práva vlastnického k usedlosti č. 16 v Soběslavi, kteréžto zamítnutí ve vložce č. 16 kat. obce Soběslavi na listu B pol. 2 jest poznamenáno.

Soudní vyřízení:

Č. 2011.

Jelikož výměr zdejšího soudu ze dne 3. ledna 1890 č. 127, p. Vácslavu Pokornému dne 17. ledna 1890 doručený, jímž zamítnuta jeho žádosť o vklad práva vlastnického k usedlosti č. 16 v Soběslavi a nařízena poznámka zamítnutí na usedlosti té, právní moci již nabyl, tedy nařizuje se c. k. knihovnímu úřadu, aby vymazal tuto poznámku v soběslavské knihovní vložce č. 16 a dává se o tom p. Vácslavu Pokornému věděti.

C. k. okresní soud v Soběslavi, dne 26. února 1890.

C. k. okresní soudce:
František Bouček.

DÍL IV.

O provedení zápisů.

§ 102.

Zápis do knihy pozemkové smí státi se jen na písemní rozkaz soudu knihovního a ne jinak, než dle obsahu tohoto rozkazu.

Nedá-li se dle stavu knihovního rozkaz provésti, tedy může státi se opravení jeho jen novým rozkazem soudu knihovního.

§ 103.

Každý zápis (§ 8.) má vedle poznačení svého druhu obdržeti udání dne, měsíce, roku a podacího čísla, pod kterým podání, o němž zápis se děje, došlo ke knihovnímu úřadu.

Došlo-li k soudu knihovnímu současně více žádostí na totéž knihovní těleso se vztahujících, tedy poznamenají se při každém zápisu o nich čísla současně podaných žádostí s dodatkem vyjadřujícím jejich současnosť.

§ 104.

V knize pozemkové nesmí býti nic radirováno aniž zápisy jinak nečitelnými činěny.

Stala-li se chyba při zapisování a zpozoruje-li se hned, tedy má se opraviti bez rozkazu knihovního soudu.

Opravení chyby, na niž přijde se teprve později, může státi se jen na rozkaz soudu knihovního; je-li chyba taková, že by mohla míti nějaký právní následek, tedy vyslechne soud o ní účastníky.

§ 105.

Prvopis listiny, na jejímž základě byl zápis proveden, opatří se potvrzením o provedení zápisu.

Toto potvrzení, k němuž vytiskne se také úřední pečeť, má udávati podstatný obsah zápisu a naznačovati místo hlavní knihy, kde jest proveden.

Bylo-li předloženo více vyhotovení jediné listiny, tedy opatří se potvrzením každé z nich.

Stal-li se zápis na základě více spolu souvisících listin, tedy dá se potvrzení na každou z nich s odvoláním se na listiny ostatní.

§ 102. Listovní při zapisování do knihy pozemkové přísně jest vázán na vyřízení soudní; on nesmí ani něco jiného ani jinak zapsati, než co jest obsahem vyřízení soudního.

Navzájem ovšem ale musí býti vyřízení soudní takového způsobu, aby listovní — skorem veskrze neprávník — spolehlivě mohl dle něho zapisovati. (§ 9. instr., §§ 8., 9. a 98. kn. z.)

Je-li zápis neobyčejnějšího způsobu, jest věcí tabulárního soudce, aby příslušným (písemním) pokynem listovního poučil o tom, jak a kde má zápis provésti. (§ 4. instr.)

Samostatně si zápisy upravovati listovní absolutně nesmí, a také nesmí sám zapisovati do knihy a měniti co na zápisech, byť by sebe více byl přesvědčen o tom, že něco má býti zapsáno nebo na zápisu měněno. Spadá-li to do povinnosti úřední, o zápis anebo změnu se postarati, má učiniti o tom dříve soudu oznámení a vyčkati soudního rozkazu; spadá-li to však do povinnosti stran, pak vůbec se o to nestará.

Listovní nesmí také daný rozkaz knihovnímu stavu odporující měniti a zapsati něco, co by sice správně knihovnímu stavu odpovídalo, ale co by přesně neodpovídalo soudnímu rozkazu.

V takovém případě učiní soudu nejdříve oznámení, jenž odporující rozkaz opraví a pak teprve zápis dle opraveného rozkazu provede.

V tom jediné jest listovní samostatný, že může provésti

knihovní zápis — ovšem přesně dle soudního vyřízení — aniž by k tomu obdržel výslovný rozkaz.

Rozkaz zastupuje již vyřízení samo. (§ 5. instr.)

S provedením nesmí však vzdor tomu samostatně prodlévati, neboť § 6. instr. ukládá jemu, aby zápis provedl neprodleně, a to v tom pořadí, jak žádosti byly podány; není-li vyřízena ještě některá dřívější žádosť téhož knihovního tělesa se týkající, tedy učiní o tom soudu oznámení a se zápisem posečká, až dojde vyřízení žádosti dřívější.

Při zapisování přeškrtne tužkou číslo exhibitní, jež si při lustrování na okraji listu byl učinil. (§ 6. instr.)*)

Zapisuje do knih má míti listovní vždy na mysli, že zápis má nejen velikou ale i trvalou důležitosť a že každému i prostému občanu má býti srozumitelný a čitelný; proto má psáti trvanlivým černým inkoustem a písmem pečlivě zřetelným beze všech zbytečných přívěsků a kudrlin.

§ 103. Zápis každý bez rozdílu počíná praesentatem.

Jest to důležitý faktor, neboť dle něho počítá se pořadí zápisu a jistota jeho.

Praesentatum jest udání dne, měsíce a roku, kdy žádosť (či podání vůbec) byla u soudu knihovního učiněna, pak číslo, pod kterým zanesena jest do soudního podacího protokolu.

(Na př. Praes. 5. října 1890 č. 12321.)

Stalo-li se, že v stejné době bylo u podacího protokolu podáno více žádostí vztahujících se k jedné a téže nemovitosti, tedy poznamená již protokolista na každou z nich, že současně byla ještě jiná žádosť podána.

(Na př. Praes. 5. října 1890 č. 12321
současně s č. 12322 a 12323, aneb
Praes. 5. října 1890 č. 12322
současně s č. 12321 a 12323),

což jest tabulárnímu soudci pohnutkou, aby všecky současně vyřídil a ve vyřízení každé jednotlivé o současných podáních se zmínil, na př.:

Č. 12322.

Podle dlužního úpisu ze dne 11. srpna 1890 povoluje se, aby se v ouhonické knihovní vložce 66. vložilo právo zástavní

*) Je-li žádosť zamítnuta a dle § 99. b) ani poznamenání zamítnutí se nenařídí, tedy se taktéž tužkou přeškrtne poznamenané číslo. (§ 6. instr.)

za pohledávání Vojtěcha Bartoňka v sumě 80 zl. s 6% úrokem a útratami až do výše 5 zl. na domek č. 66 v Ouhonicích.

Zároveň budiž poznamenáno, že s touto žádostí současně byly podány žádosti č. 12321 a 12323.

O tom se ... atd. ...

Listovní, prováděje pak zápis, poznamená současnosť na téže linii, na níž napsáno jest praesentatum, na pravo, a v tom případě, když zároveň společné váznutí poznamenati dlužno a tudíž na první řádku v pravo „Vložka hlavní“ nebo „Vložka vedlejší“ se napíše, pod tento nápis. Na př.:

Praes. 5. října 1890 č. 12322 ... Současně s č. 12321 a 12323,

aneb:

Praes. 5. října 1890 č. 12323 ... Vložka hlavní
Současně s č. 12321 a 12322.

Poznámka současnosti není poznámkou, jaké má knihovní zákon vůbec na zřeteli (§ $8._3$); ona jest jen „vyznačením“ současných podání, a proto se také neprovádí zvláštním zápisem, jako jiné poznámky. (Na př. poznámka společného váznutí: Poznamenává se společné váznutí ve vložce ouhonické č. 126, C. 13, jako vložce vedlejší; poznámka žaloby: Poznamenává se, že byla na zaplacení pohledávání Vojtěcha Bartoňka v sumě 80 zl. s přísl., pod b. č. 7 váznoucího, podána žaloba atd.)

Práva ze současných podání požívají mezi sebou společného pořadí a to v poměru ku svým hodnotám.

§ 104. Chyby, jichž se listovní dopustí při zapisování, mohou býti jím samým ihned opraveny, jestliže je ihned zpozoroval. Opravení stane se tím způsobem, že chybné slovo slabou čarou se po celé délce přeškrtne a správné slovo napíše se hned vedle, načež se v zapisování pokračuje; nebo není-li možno správné slovo napsati vedle chybného (když dále již bylo psáno), tedy napíše se nad přeškrtnuté chybné.

Přeškrtnutí nesmí však slovo přeškrtávané učiniti nečitelným.

Chyby, na něž listovní teprve později přišel, musí oznámiti soudu, a ten pak nařídí opravu zvláštním výměrem; je-li chyba vážnějšího druhu, tak že některé jednání následkem této chyby již nesprávné býti může, tedy předvolá soud všecky ty osoby, jež ve svých právech by mohly býti poškozeny, a teprve když

k opravě všecky přivolí, tedy nařídí listovnímu, aby opravu provedl. *)

§ 105. Každý jednotlivý ukončený zápis podškrtne listovní příčnou čarou po šíři celého listu a to těsně pod poslední řádkou, aby nebylo možno ničeho více připisovati.

Po té potvrzuje provedení zápisu na žádostech anebo na listinách.

Na žádosti píše se potvrzení o poznámkách zamítnuté žádosti, o poznámkách zažalování, výpovědi a p. **)

Stal-li se však zápis na základě nějaké listiny, tedy se na listinu tu napíše potvrzení.

V potvrzení má býti uvedeno co, kde a kdy bylo zapsáno, a připojen podpis listovního a soudní pečeť.

Stal-li se zápis jen z jedné listiny, tedy zní potvrzení na př. takto:

Podle této smlouvy a výměru zdejšího c. k. okresního soudu ze dne 1. října 1890 č. 13001 vloženo jest právo vlastnické k usedlosti č. 73 v Žírovnici Janu Navrátilovi na polovici a Julii Navrátilové na polovici v žírovnické knihovní vložce 73. na listu B pol. 2.

C. k. knihovní úřad v Počátkách, dne 5. října 1890.

L. S. Arnošt Červenka,
c. k. listovní.

Při zápisech na základě více listin spolu souvisících dá se potvrzení na každou z nich s dovoláváním se listin ostatních. Na př.: (Vlastnické právo bylo vloženo na základě smlouvy a prohlášení.) na smlouvu:

Podle této smlouvy a prohlášení ze dne 30. června 1890 vloženo jest dle výměru c. k. okresního soudu v Počátkách ze dne 1. října 1890 č. 13001 právo vlastnické k usedlosti č. 73 v Žírovnici

---

*) Případ tohoto druhu rozhodl c. k. nejv. soud dne 18. prosince 1878 č. 13794: Listovní zapomněl vložiti zástavní právo. Soud okresní po slyšení stran nařídil vklad s poznamenáním pořadí původního podání. Vrchní soud zrušil poznamenání pořadí, protože toto jen § 29. kn. z. odůvodňuje a kromě toho soud nemá práva k určování pořadí také proto, že mezitím přibyl nový věřitel. Toto rozhodnutí c. k. vrchního soudu c. k. nejv. soud potvrdil s nařízením, aby se na konci vkladu den a číslo původního vyřízení sice poznamenalo, platnosť pořadí či neplatnosť jeho aby však strany samy prokázaly.

**) Poznámka pořadí potvrdí se na rubrice. (Viz § 53.)

a) Janu Navrátilovi na polovici a
b) Julii Navrátilové na polovici
v žírovnické knihovní vložce 73. na listu B pol. 2.

C. k. knihovní úřad v Počátkách, dne 5. října 1890.

L. S. Arnošt Červenka, c. k. listovní.

a na prohlášení:

Podle tohoto prohlášení a smlouvy ze dne 11. září 1890 vloženo jest dle výměru zdejšího c. k. okresního soudu ze dne 1. října 1890 č. 13001 právo vlastnické k usedlosti č. 73 v Žírovnici

a) Janu Navrátilovi na polovici a
b) Julii Navrátilové na polovici
v žírovnické knihovní vložce 73. na listu B pol. 2.

C. k. knihovní úřad v Počátkách, dne 5. října 1890.

L. S. Arnošt Červenka, c. k. listovní.

Při několika zápisech z jedné žádosti na základě různých listin potvrdí se vždy každý jednotlivý zápis zvlášť na listinu, které odpovídá. Na př. při žádosti o vklad vlastnického práva z odevzdací listiny a o výmazy z rozpočetního výměru a různých kvitancí — potvrdí se vklad práva vlastnického na odevzdací listině, vklad výmazů, jež staly se na základě rozpočetního výměru, na tomto, a vklady výmazu jednotlivě na příslušných kvitancích.

Někde sešívá listovní všecky listiny jedné žádosti dohromady a dává pak na jednu potvrzení ohledně všech společně. To však není správné, neboť na každé jednotlivé listině má býti patrno, že a co bylo z ní zapsáno do knih.

DÍL V.

1. O hypotékách simultánních.

§ 106.

Při simultánních hypotékách (§ 15.) jež utvořeny býti mají zápisem do různých knihovních vložek, budiž poznamenána jedna vložka jako vložka hlavní a ostatní buďtež poznačeny jako vložky vedlejší.

Žádá-li se o rozšíření hypotéky pro tutéž pohledávku již váznoucí, na jiné knihovní vložky, tedy se s vložkou původně zavazenou jako s vložkou hlavní naloží.

Při hlavní vložce budiž na vložky vedlejší a při každé vedlejší vložce na vložku hlavní poukazováno poznámkou.

§ 106. Pojistí-li se pohledávka na více knihovních tělesech (na více nemovitostech, na více pohledávkách, na nemovitostech a pohledávkách), vzniká simultánní hypotéka.

Jak dobrovolně, tak i exekučně*) může býti právo zástavní za jednu pohledávku vtěleno nebo zaznamenáno na různých nemovitostech anebo pohledávkách, a věřitel jest pak oprávněn žádati zaplacení buď ze všech hypoték dohromady, nebo z každé jednotlivé z nich.

Pojem simultánní hypotéky předpokládá však pojištění v různých knihovních vložkách a proto jest po dnes ještě sporné,

*) Poplatek z převodu vlastnictví může pojistiti se proti dlužníku, jenž má více nemovitostí, jen na tu nemovitosť, ohledně které byl poplatek vyměřen a nelze z jiných nemovitostí tvořiti simultánní hypotéky. (§ 52. cís. pat. ze dne 9. února 1850 č. 50 ř. z. a rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 2. dubna 1878 č. 3872.)

možno-li na př. součásti jednoho knihovního tělesa pokládati za hypotéky simultánní, což při nemovitostech patřících manželům často se naskytuje. Rozhodnutím ze dne 29. listopadu 1885 č. 13536 uznal c. k. nejvyšší soud, že může věřitel žádati zaplacení pouze z jedné polovice usedlosti, ale tomu odporuje rozhodnutí ze dne 21. března 1877 č. 3347, jímž bylo uznáno, že nevzniká simultánní hypotéka, jestliže spoluvlastníci dají společnou nemovitosť společně do zástavy, dávajíce takto jen jeden zástavní objekt.

Také není posud ustálena praxe o tom, může-li býti v exekucích ohledně jednotlivých dílů nemovitosti použito analogie § 37. konk. ř.*), ač c. k. nejvyšší soud v poslední době tomu přisvědčoval, kdežto dříve, opíraje se o to, že konkursní řád předpokládá jediného dlužníka a několik nemovitostí, použití této analogie nepřipouštěl.

Při exekučních prodejích několika nemovitostí exekutových připouští c. k. nejvyšší soud stále používání analogie § 37. konk. ř., protože o nakládání s výtěžkem za exekučně prodané takové simultánní hypotéky v řádu soudním žádného ustanovení není, a tudíž použití analogie § 37. konk. ř. dle § 437. ř. s. jest možné. (Rozhodnutí ze dne 16. července 1873 č. 7308.)

Dle této analogie mohou zadní věřitelé v tom případě, když dřívější věřitel, pro jehož pohledávku zavazeny byly simultánní hypotéky, žádal zaplacení jen z jedné a oni následkem toho

---

*) § 37. k. ř. Je-li pojištěno některé pohledávání nerozdílně na několika nemovitostech k masse konkursní patřících, přispěje každá tato nemovitosť k zaplacení jeho tou částí, která se má k pohledávání tak, jako zbytek peněz stržených jedné každé nemovitosti po zapravení předcházejících pohledávání zbývající, k sumě všech těchto zbytků. Věřitel má na vůli žádati, aby byl zaplacen z jedné nebo několika nemovitostí; ale věřitelé na těchto nemovitostech za ním jdoucí, kteří proto, že byl zaplacen z několika nemovitostí, méně obdrží, nežli kdyby byl býval poměrně zaplacen ze všech, mohou žádati, aby z peněz za ostatní nemovitosti stržených, částka, která by z nich dle poměru výše udaného byla vyšla na jeho pohledávání, se vyloučila a jim odevzdala.

Nejsou-li ostatní věci již prodány, nastoupí toto pohledávání na místo pohledávání zaplaceného a vloží se, je-li v knihách veřejných zapsáno, do těchto knih v tom pořadí, v kterém jest zapsáno pohledávání zaplacené, kteréž se zároveň vymaže.

(K tomuto paragrafu viz též rozhodnutí c. k. nejv. soudu G. U. W. č. 6477 a 6718 ai 1877.)

na této hypotéce vyšli na prázdno, žádati, aby pohledávky jejich v pořadí zaplaceného věřitele na ostatních hypotékách dle poměru v § 37. konk. ř. udaného, quocientálně byly kryty.

Nebyly-li tyto hypotéky ještě prodány, mohou žádati o knihovní zajištění tohoto nároku, jenž se ovšem teprve při exekučním prodeji těchto hypoték dá realisovati.

Žádost o pojištění quotientalního nároku:

Slavný
c. k. okresní soude!

Jak tomu nasvědčuje hrbovská knihovní vložka č. 3, vázlo pro mne na usedlosti č. 3 v Hrbově sub praes. 12. ledna 1889 č. 423 exekuční právo zástavní za pohledávání v sumě 200 zl. s 6% úrokem od 17. prosince 1888 a s útratami v sumě 9 zl. 92 kr.

Na téže usedlosti dle kn. vložky 3. a simultánně i na usedlosti č. 4 v Hrabově, zapsané ve vložce č. 4, vázlo sub praes. 7. června 1888 č. 7964 pro občanskou záložnu Netolickou exekuční právo zástavní za pohledávání v sumě 320 zl. s 6% úrokem od 1. dubna 1888 a s útratami v sumě 11 zl. 23 kr.

Usedlosť č. 3 v Hrbově byla dne 23. ledna 1889 za 9651 zl. exekučně prodána a při rozpočtu trhové ceny žádala občanská záložna Netolická zaplacení celé své shora uvedené pohledávky i s přísl. pouze z trhové ceny za usedlosť č. 3 v Hrbově docílené, tak že výměrem tohoto slavného soudu ze dne 31. března 1889 č. 4415 — lit. A orig. & cop. — o rozpočtu tom vydaným celá tato pohledávka v úhrnné sumě 413 zl. 16 kr. jí byla z trhové ceny přikázána.

Tím stalo se však, že moje pohledávka 200 zl. s přísl. na téže usedlosti pojištěná vyšla na prázdno, což by se nebylo stalo, kdyby občanská záložna Netolická jen s poměrným uhrazením své pohledávky z hypotéky usedlosti č. 3 v Hrbově se byla spokojila a ostatek z hypotéky usedlosti č. 4 v Hrbově byla požadovala, a proto by také bezdůvodně a na moji škodu sproštěna byla dluhu hypotéka usedlosti č. 4 v Hrbově.

Z těch příčin vstupuje má pohledávka 200 zl. c. s. c. per analogiam § 37. konk. ř. na místo zaplaceného pohledávání občanské záložny Netolické v sumě 320 zl. c. s. c. do pořadí sub N. Exh. 7964 ai 1884 na usedlosti č. 4 v Hrbově vydoby-

tého, a to s oním nárokem na quotientální část ceny usedlosti č. 4 v Hrbově, jaká by na pohledávání občanské záložny netolické ze zbytku ceny této usedlosti byla vypadla, kdyby záložna ta zaplacení svého pohledávání podle poměru k ceně usedlosti č. 3 v Hrbově se byla domáhala.

Usedlosť č. 4 v Hrbově není však posud prodána, a proto, nemoha z ceny její žádati hned takové zaplacení, kladu ve smyslu odst. 2. § 37. konk. ř. prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně povoliti

1. vklad výmazu exekučního práva zástavního za pohledávání občanské záložny netolické v sumě 320 zl. s 6% úrokem od 1. dubna 1888 a s útratami v sumě 11 zl. 23 kr. sub N. Exh. 7964 ai 1888 na usedlosti č. 4 v Hrbově v hrbovské knihovní vložce č. 4 pojištěného, a

2. v pořadí tohoto exekučního práva zástavního podle § 37. konk. ř. vklad práva zástavního za můj nárok na exekuční vymáhání quotientálního zaplacení mé pohledávky v sumě 200 zl. s 6% úrokem od 17. prosince 1888 a s útratami v sumě 9 zl. 92 kr. na tutéž usedlosť č. 4 v Hrbově.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,
2. p. Vácslavu Vaňkovi, vlastníku usedlosti č. 4 v Hrbově,
3. pí. Anně Vaňkové, vlastnici usedlosti č. 3 v Hrbově a
4. občanské záložně v Netolicích.

V Netolicích, dne 2. května 1889.

František Slíva.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Netolicích.

František Slíva v Netolicích
proti
p. Vácslavu Vaňkovi v Hrbově,

prosí o vklad výmazu exek. práva zástavního za pohledávání občanské záložny netolické v sumě 320 zl. c. s. c. na use-

dlosti č. 4 v Hrbově, a o vklad práva zástavního za žadatelův nárok na quotientalní vymáhání své pohledávky v sumě 200 zl. c. s. c. na usedlosť č. 4 v Hrbově.

S přílohou A orig. & cop. a 4 rubrikami.

Soudní vyřízení této žádosti:

Č. 6427.

Podle výměru zdejšího soudu ze dne 31. března 1889 č. 4415, právní moci nabyvšího, povoluje se, aby se v hrbovské knihovní vložce č. 4

1. vložil výmaz exekučního práva zástavního za pohledávání občanské záložny netolické v sumě 320 zl. s 6"/₀ úrokem od 1. dubna 1888 a s útratami v sumě 11 zl. 23 kr. na usedlosti č. 4 v Hrbově váznoucího, a

2. v pořadí téhož vymazaného exekučního práva zástavního aby se podle § 37. konk. ř. vložilo právo zástavní za nárok Františka Slívy na exekuční vymáhání quotientálního zaplacení jeho pohledávky v sumě 200 zl. s 6% úrokem od 17. prosince 1888 a s útratami v sumě 9 zl. 92 kr. na usedlosť č. 4 v Hrbově.

O čemž se p. Františku Slívovi s přílohou A orig., panu Václavu Vaňkovi, pí. Anně Vaňkové a ct. občanské záložně v Netolicích věděti dává.

C. k. okresní soud v Netolicích, dne 12. května 1889.

C. k. okresní soudce:
Jaroslav Pokorný.

Podobné právo přísluší též vlastníku některé ze simultánních hypoték, jestliže pohledávku, pro niž jsou zavazeny, sám zaplatí. Nabývá práva na ostatní hypotéky. (Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu ze dne 12. března 1885 č. 1147.)

Povstanou-li simultánní hypotéky, tedy utvoří se ihned hlavní a vedlejší vložky. To nemá však jiného významu, než úsporu práce, neboť jak z hlavní, tak i z vedlejší vložky může věřitel volně a z kterékoliv žádati zaplacení a oboje stejně jsou zavázány.

Aby však každá změna práva zástavního a každý zápis k tomuto právu se vztahující nemusel býti prováděn ve všech vložkách, tedy provádí se pouze ve vložce hlavní a to má pak takovou platnost, jako kdyby provedeno bylo zároveň i ve všech vedlejších vložkách.*)

Toliko výmazy se i ve vedlejších vložkách provádějí, ale pouze poznámkou. (Na př.: Praes. 7. října 1890 č. 11467. — Výmaz práva zástavního za pohledávání Josefa Zoubka v sumě 1000 zl. s přísl. pod b. č. 2 váznoucí, ve vložce 34. jako vložce hlavní vložený, se poznamenává.)

Také převody ve vložkách vedlejších se nezapisují, a proto kdo lustruje nějakou vedlejší vložku, nikdy nesmí se spokojiti jen touto, nýbrž vždy musí nahlédnouti do vložky hlavní, aby pravý stav seznal.

Z toho důvodu jest též povinností listovního, když vyhotoví knihovní výtah o nějaké vedlejší vložce, aby připsal na konec, že „veškeré změny na právech simultánně váznoucích uvedeny jsou ve vložce hlavní č. . . . .“

Aby stále byly simultánní hypotéky na vzájem patrny, tedy odvolává se každá hlavní vložka na všecky své vložky vedlejší, a každá vedlejší vložka na svoji vložku hlavní. (Ve vložce hlavní na př.: . . . . a poznamenává se společné váznutí ve vložkách č. 126 $\frac{C}{17}$, č. 127 $\frac{C}{5}$ a ve vložce č. 336 $\frac{C}{12}$, jako vložkách vedlejších. — Ve vložkách vedlejších a to v každé z nich: ... a poznamenává se společné váznutí ve vložce č. 78 $\frac{C}{9}$, jako vložce hlavní.)

Pro lepší přehlednost má také každý zápis simultánní zřetelně nadepsáno na první linii zápisu (na pravo od praesentata) „Vložka hlavní“ nebo „Vložka vedlejší“.

---

*) Odchylku činí promlčení, neboť tu může uhasnouti na vedlejších vložkách právo přes to, že na hlavní vložce bylo promlčení přerušeno žalobou neb exekucí, jestliže žalována neb exequována nebyla vedlejší vložka. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 15. února 1888 č. 1249.)

Také v případech vedení exekuce rozhodl c. k. nejvyšší soud, že nemá to účinku i na vložku vedlejší dle § 112., jestliže pouze ve vložce hlavní byla poznamenána exekuce ku dobytí simultánní pohledávky, a že tudíž nelze pokračovati v exekuci na vložku vedlejší, jestliže i ohledně ní nebyla řádná exekuční cesta nastoupena. (Rozhodnutí ze dne 12. října 1886 č. 11889.)

Tyto nadpisy a poznámky společného váznutí odpadají, utvoří-li se simultánní hypotéky z částí jediného knihovního tělesa. (Na př. zadluží-li manžel svoji polovici usedlosti a později i manželka pro týž dluh dá polovici svou do zástavy.)

Zápis práva zástavního na více hypoték vymůže se jedinou žádostí.

V žádosti již má býti udáno, která vložka tvořiti má vložku hlavní, a která vložku vedlejší; není-li takového udání v žádosti, tedy soud z prve jmenované utvoří vložku hlavní, z dalších pak vložky vedlejší.

2. Oznámení a zápis simultánních hypoték.

§ 107.

Žádá-li věřitel o rozšíření práva zástavního váznoucího pro jeho pohledávku, tedy jest povinen udati hypotéku, na níž pohledávka jeho již vázne, aby bylo poznamenáno společné (simultánní) váznutí.

Škodu vzešlou ze zamlčení hypotéky již stávající má nésti věřitel.

Nebylo-li společné váznutí z jakéhokoliv důvodu poznamenáno, tedy může o předsevzetí poznámky žádati hypotekární dlužník. Útraty tím vzešlé má nahraditi věřitel, jestliže on zavinil, že nebylo společné váznutí poznamenáno.

Shledá-li soud knihovní při povolování vkladu nebo záznamu práva zástavního, že jest pro tutéž pohledávku právo zástavní již zapsáno buď v knihách tohoto nebo jiného soudu, tedy má z moci úřední míti na to zřetel, pokládati stávající již vložku za vložku hlavní a vyrozuměti o tom ty soudy, v jejichž knihách jest pohledávka již zapsána.

§ 108.

O zápis simultánní hypotéky u více soudů může za předložení originálu neb ověřeného opisu listiny (§ 88.) žádáno býti zároveň zvlášť

u jednotlivých soudů knihovních, anebo v jediné žádosti.

V prvnějším případě udány buďtež vložka hlavní a všecky vložky vedlejší.

V poslednějším případě podána budiž žádost u toho soudu knihovního, u něhož vedena býti má vložka hlavní, a naznačeno pořadí, dle kterého má býti žádost zasýlána jiným knihovním soudům k vyřízení.

§ 109.

Má-li spolupůsobiti více soudů knihovních při původním anebo pozdějším zápisu simultánní hypotéky, tedy rozhoduje každý z nich samostatně ohledně objektů hypotekárních v jeho knihách zapsaných o otázce vkladu nebo záznamu práva zástavního, a oznámí rozhodnutí své soudu vložky hlavní.

Rekurs proti jednotlivým výměrům o tom podán budiž tomu soudu knihovnímu, jenž výměr vydal.

Zruší-li a vymaže se vklad anebo záznam soudem knihovním ve vložce vedlejší povolený v cestě rekursu, tedy musí se tento výmaz knihovnímu soudu vložky hlavní za účelem poznamenání oznámiti.

§ 110.

Pro pořadí simultánní hypotéky u každého hypotekárního objektu rozhodný jest čas, kdy došla žádost o povolení zápisu k soudu knihovnímu, v jehož knihách byl zápis vykonán.

§ 107. K paragrafům 107.—110. není potřeba dalšího vysvětlování, neboť jsou jasny a srozumitelny.

Obmezím se tedy ponejvíce jen na příklady.

Žádost o rozšíření hypotéky:

Slavný
c. k. okresní soude!

Podle rozsudku tohoto slavného soudu ze dne 11. srpna 1890 č. 8427 — lit. A. orig. — jehož opis pod č. 9716 ai 1890 do sbírky listin již jest založen, prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud proti p. Janu Křepelkovi povoliti ráčil vklad exekučního práva zástavního za mé pohledávání v sumě 500 zl. s 5% úrokem od 1. května 1890 a s útratami v sumě 36 zl. 19 kr. sub N. Exh. 9716 ai 1890 dle dašické knihovní vložky č. 61 na usedlosti č. 61 v Dašici již pojištěné, také na jeho pohledávání v sumě 1000 zl. s 5% úrokem sub N. Exh. 304 ai 1879 na domě č. 44 v Pardubicích, zapsaném v pardubické knihovní vložce 44., váznoucí, při čemž budiž poznamenáno, že jest dašická knihovní vložka č. 61 vložkou hlavní, a pardubická knihovní vložka č. 44 vložkou vedlejší.

O tom budiž dána vědomosť .... atd.

Žádosť dlužníka o poznamenání společného váznutí:

Slavný
c. k. okresní soude!

Pan Alois Sobíček žádal sub praes. 25. září 1890 č. 10724 proti mně podle duplikátu rozsudku tohoto slavného soudu ze dne 11. srpna 1890 č. 8427 o vklad exekučního práva zástavního za své pohledávání v sumě 500 zl. s 5% úrokem od 1. května 1890 a s útratami v sumě 36 zl. 19 kr. na moje pohledávání v sumě 1000 zl. s 5% úrokem sub N. Exh. 304 ai 1879 na domě č. 44 v Pardubicích právem zástavním pojištěné a vklad tento byl také skutečně povolen dle výměru tohoto slavného soudu ze dne 27. září 1890 č. 10724 — lit. A orig. & cop. — a vykonán v pardubické knihovní vložce 44.

Pan Alois Sobíček zamlčel však při tom, že pro tutéž svoji pohledávku s přísl. vydobyl již vklad exekučního práva zástavního na mojí usedlosti č. 61 v Dašici, jak tomu nasvědčuje výměr ze dne 30. srpna 1890 č. 9716 — lit. B orig. & cop. — což jemu jako exequentu a žadateli v obou případech známo bylo,

a proto, aby zřejmým se stalo společné váznutí na obou hypotékách, kladu dle § 107. odst. 2. kn. z. prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž ohledně pohledávání p. Aloise Sobíčka v sumě 500 zl. s přísl. váznoucího sub N. Exh. 9716 ai 1890 na usedlosti č. 61 v Dašici a sub N. Exh. 10724 ai 1890 na mé pohledávce v sumě 1000 zl. s 5% úrokem sub hyp. domu č. 44 v Pardubicích pojištěné, utvořiti z vložky dašické č. 61 vložku hlavní a z vložky pardubické č. 44 vložku vedlejší a poznamenati na obou společné váznutí téhož jeho pohledávání s přísl.

Na útratách tohoto podání účtuji proti p. Aloisu Sobíčkovi . . . . atd.

§ 108. Žádosť o zápis práva zástavního na více nemovitostí nebo pohledávek v různých okresích ležících může býti vyhotovena pouze jednou; podá se u toho soudu, jenž zříditi má hlavní vložku a žádá se v ní, aby tento soud soudům ostatním v daném pořádku ji zasýlal.

Leč někdy jest věřiteli záleženo na tom, aby v čas se dostal na všecky hypotéky a aby bezodkladně nabyl na nich knihovního pořadí. (§ 110.)

Tu by nebylo radno podávati jedinou žádosť pro všecky soudy, neboť u každého se žádosť zdrží a k poslednějším by došla pozdě. Tomu lze odpomoci současným podáním zvláštních žádostí u každého jednotlivého soudu, ku kterémuž cíli dají se ověřiti listiny, z nichž se o zápis žádá, načež se originály přiloží k žádosti pro soud hlavní vložky a ověřené opisy k žádostem pro soudy vložek vedlejších.

Tím jest pak pořadí pro žádaný zápis zabezpečeno, neboť ačkoliv soudy na základě ověřených opisů listin žádosti nevyřídí, přece nařídí o nich knihovní poznámku „až do předložení originálu“. (§ 88.)

Rozdělí-li se takto žádosti, nepovstává značnějších útrat, neboť žádosti jednotlivé jsou méně obsáhlé než žádosť společná a v kolkování již docela není rozdílu, protože společná žádosť musí býti opatřena tolikanásobnými kolky, kolika soudům bude o ní vyřizovati (na př. jsou-li hypotéky u dvou soudů, tedy dvakrát 1 zl. 50 kr. [nebo dvakrát 75 kr., nebo dvakrát 36 kr., dle hodnoty zapisovaného práva], u tří soudů třikrát atd.), kdežto při podáních jednotlivých jednoduché kolky postačí.

Poplatek zápisní jen soudu hlavní vložky se předkládá.

Žádost jednotlivá o zápis do vedlejší vložky:

Slavný
c. k. okresní soude!

Prosím, aby mně slavný c. k. okresní soud povoliti ráčil podle dlužního úpisu ze dne 6. října 1890 — lit. A cop. vid. — vklad práva zástavního za mé pohledávání v sumě 410 zl. s 6% úrokem na usedlosť č. 31 ve Včelákově, zapsanou ve včelákovské knihovní vložce 31. jako vložku vedlejší, a budiž poznamenáno společné váznutí v modletínské knihovní vložce 9. jako vložce hlavní.

Originál dlužního úpisu lit. A přiložen jest mé žádosti o vklad práva zástavního za uvedené mé pohledávání na usedlosť č. 9 v Modletíně jako vložku hlavní, současně u slavného c. k. okresního soudu v Chotěboři podané, odkud tomuto slavnému soudu bude zaslán.

Vidimovaný opis budiž po zaslání originálu založen do sbírky listin.

O tom budiž dána vědomosť . . . . . atd.

Společné váznutí poznamenává se teprve po vzájemném oznámení knihovních soudů, zdali žádosti bylo vyhověno a v které vložce se zápis provedl.

Vyřídí tedy každý soud ohledně svého hypotekárního objektu žádosť tak, jako kdyby nebylo žádných simultánních hypoték a pak teprve, když od druhého soudu dostal vědomosť o zápisu v tamních knihách, nařídí, aby se poznamenalo společné váznutí.

Vyřízení žádosti společné u jediného soudu podané:

Vyřízení soudu vložky hlavní:

Č. 12675.

Podle dlužního úpisu ze dne 20. srpna 1890 povoluje se, aby se ve třeboňské knihovní vložce 136. vložilo právo zástavní za pohledávání Václava Macka v sumě 2000 zl. s 5% úrokem na dům č. 136 v Třeboni.

Pokud se týká povolení vkladu práva zástavního za totéž pohledávání i na dům č. 94 v Lišově, zasýlá se žádosť i s přílohou A orig. & cop. slavnému c. k. okresnímu soudu v Lišově ku vyřízení se žádostí, aby po výkonu vkladu v tamní pozemkové knize za účelem poznamenání společného váznutí ve

třeboňské knihovní vložce č. 136, jež má býti vložkou hlavní, žádosť i s originálem dlužního úpisu sem opět vrátil.*)

O tom dává se věděti p. Ladislavu Pokornému, p. Vácslavu Mackovi a slavnému c. k. bernímu úřadu ku vyměření poplatku.

C. k. okresní soud v Třeboni, dne 18. září 1890.

C. k. okresní soudce.

Vyřízení soudu vedlejší vložky:

Č. 13327.

Podle dlužního úpisu ze dne 20. srpna 1890 povoluje se, aby se v lišovské knihovní vložce 94. vložilo právo zástavní za pohledávání Vácslava Macka v sumě 2000 zl. s 5% úrokem na dům č. 94 v Lišově jako vložku vedlejší a nařizuje se c. k. knihovnímu úřadu, aby poznamenal společné váznutí ve třeboňské knihovní vložce 136., jako vložce hlavní.

O tom se p. Ladislavu Pokornému, p. Vácslavu Mackovi s přílohou A orig. a slavnému c. k. okresnímu soudu v Třeboni u vrácení žádosti č. 12675 ai 1890 věděti dává.

C. k. okresní soud v Lišově, dne 1. října 1890.

C. k. okresní soudce.

Nařízení poznámky společného váznutí:

Č. 14633.

Na základě výměru c. k. okresního soudu v Lišově ze dne 1. října 1890 č. 13327 nařizuje se c. k. knihovnímu úřadu, aby ve třeboňské knihovní vložce 136. ohledně pohledávání Vácslava Macka v sumě 2000 zl. s 5% úrokem sub N. Exh. 12675 ai 1890 pojištěného, poznačiv vložku č. 136 jako vložku hlavní, poznamenal společné váznutí v lišovské knihovní vložce 94. jako vložce vedlejší.

O čemž se p. Vácslavu Mackovi věděti dává.

C. k. okresní soud v Třeboni, dne 8. října 1890.

C. k. okresní soudce.

---

*) Bdíti nad tím, aby žádosť v přiměřeném čase byla vrácena, jest věcí listovního, jenž si o tom učiní poznámku v denníku, a podá soudu oznámení, kdyby žádosť neobyčejně dlouho zpět nepřicházela.

Vede-li soud dle § 240.—242. soud. instr. zvláštní „poháněcí protokol“ (Betreibungsprotokoll), tedy náleží povinnosť oznamovací tomu úředníku, jenž protokol ten vede.

Žádost společná:

Slavný

c. k. okresní soude!

Poněvadž mně p. Josef Kopecký posud nezaplatil, tedy kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně proti němu k dobytí mé pohledávky s přísl. povoliti podle rozsudku ze dne 22. června 1890 č. 7269 — lit. A — vklad exekučního práva zástavního za mé pohledávání v sumě 5000 zl. s 6% úrokem od 1. ledna 1888 a s útratami v sumě 316 zl. 97 kr.

1. na jeho polovici usedlosti č. 5 v Hrbově, zapsanou v hrbovské knihovní vložce 5., jako vložku hlavní, pak

2. na chalupu č. 77 v Brloku, zapsanou v brlozské knihovní vložce 77. (soudního okresu chvalšinského) a

3. na dům č. 412 v Prachaticích, zapsaný v prachatické knihovní vložce 412. (soudního okresu prachatického), jako vložky vedlejší.

Výkon vkladu ad 1 žádaného račiž slavný c. k. okresní soude naříditi c. k. knihovnímu úřadu, o výkon vkladu ad 2 uvedeného pak račiž požádati slavný c. k. okresní soud ve Chvalšinách se žádostí, aby za účelem vkladu ad 3 uvedeného slavnému c. k. okresnímu soudu v Prachaticích žádost postoupil.

O tom budiž dána vědomosť:

1. mně u vrácení přílohy A orig.,

2. p. Josefu Kopeckému v Hrbově, a

3. sl. c. k. bernímu úřadu v Netolicích ku vyměření poplatku.

Na útratách účtuji proti p. exekutu ku placení do 14 dnů pod následky exekuce:

za sepsání této žádosti	6 zl.	— kr.	
dvojí opis	— „	60	„
podání	— „	10	„
trojí opis přílohy A	1 „	80	„
4 rubriky	— „	40	„
kolek k jedné	— „	15	„

s výhradou poplatku zápisního a poplatku za doručení.

V Netolicích, dne 9. října 1890.

Karel Kučera.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Netolicích.

Karel Kučera, obchodník v Netolicích,
proti
p. Josefu Kopeckému v Hrbově,

ad N. Exh. 7269 ai 1890

prosí o vklad exekučního práva zástavního za své pohledávání v sumě 5000 zl. c. s. c. na polovici usedlosti čís. 5 v Hrbově, poslednějšímu patřící, pak na téhož chalupu č. 77 v Brlohu a na dům č. 412 v Prachaticích.

2krát

s A orig. & cop. triplo, 1 kolkovanou a 3 offo rubrikami.

Má-li tvořiti simultánní hypotéku také nějaká hypotekární pohledávka, která sama na více hypotékách simultánně vázne, tedy provede se zápis práva zástavního na tuto pohledávku jen v její vložce hlavní a ani v žádosti není (dle § 112.) potřeba uvésti, kde a na kterých vedlejších vložkách jest pojištěna.

§ 109. Při zápisech simultánních hypoték může býti soud knihovní buď soudem povolovacím anebo soudem výkonným.

V prvnějším případě rozhoduje každý soud samostatně o povolitelnosti vzhledem k žádosti, přílohám a súčastněným osobám (§ 94.), v poslednějším případě pouze o přípustnosti výkonu vzhledem k stavu knihovnímu.

Je-li soud povolovací zároveň i soudem výkonným, rozhoduje o obém.

Soudy vložek vedlejších musí vždy oznámiti svá rozhodnutí soudu vložky hlavní, aby tento ohledně vložek vedlejších simultánní váznutí mohl poznamenati.

Oznámení toto dojde k soudu hlavní vložky po výkonu zápisu ve vložkách vedlejších, načež tento poznamenav společné váznutí, dá účastníkům doručiti vyřízení všech soudů společně, jestliže tak již neučinil soud, u něhož poslední vedlejší vložka byla zřizována. Ode dne doručení těchto výměrů počítá se lhůta k podání rekursu.

Rekurs však nesmí býti podán u soudu, od něhož doručování vyšlo, nýbrž vždy u toho soudu, jenž vydal výměr, z něhož se rekurs podává.

V tom může býti tedy úchylka od všeobecného pravidla, že podání týkající se simultánních hypoték musí býti učiněna u soudu vložky hlavní; ovšem ale musí býti tomuto soudu oznámeno, kdyby rekurs ohledně některé vedlejší vložky měl výsledek a zápis v ní následkem rekursu byl zrušen a vymazán, aby také v hlavní vložce poznámka společného váznutí ohledně této vložky mohla býti mazána.

§ 110. Co do platnosti a pořadí zápisů ve vložkách vedlejších jest úplně lhostejno, kdy byla žádosť podána u soudu vložky hlavní. V tom ohledu má zápis simultánní v každé vložce (různých soudů) různé pořadí, jež tím se řídí, kdy žádosť k dotyčnému soudu došla.

Ku sjednání stejného pořadí napomáhá ustanovení § 108., dle něhož může věřitel učiniti současná podání u jednotlivých knihovních soudů, načež knihovní pořadí časem tohoto podání se řídí.

3. Zápisy změn na vložce hlavní.

§ 111.

Všecky knihovní žádosti vztahující se ku právu zástavnímu ve více knihovních vložkách váznoucímu buďtež podávány u toho soudu knihovního, u něhož se vede vložka hlavní a dle stavu této vložky posuzovány.

Byla-li žádosť podána u soudu jiného, tedy budiž vrácena s poukazem, aby podána byla u knihovního soudu vložky hlavní.

§ 112.

Všecky změny, jež provésti se mají na simultánně váznoucím zástavním právu převedením, obmezením, stížením, výmazem anebo jiným způsobem, zapíšou se jen ve vložce hlavní.

Pro takovéto zápisy může býti v knize pozemkové zvláštní list založen, na nějž ve hlavní vložce budiž se odvoláno.

Zápis změn ve vložce hlavní má týž platný účinek, jako kdyby ve všech již stávajících anebo dále utvořených vložkách vedlejších byl vykonán; ale částečný neb úplný výmaz simultánní hypotéky ohledně všech hypotekárních objektů budiž také ve všech vložkách vedlejších a výmaz práva zástavního ohledně jednotlivých vedlejších vložek v těchto vložkách poznamenán.

§ 113.

Vymaže-li se právo zástavní ohledně hypotekárního objektu ve vložce hlavní zapsaného, tedy buďtež ve vložce hlavní vymazány i také všecky další zápisy a přeneseny do některé vedlejší vložky téhož soudu, s kterouž pak, stává-li ještě simultánní hypotéka, jako s vložkou hlavní budiž naloženo.

Nestává-li žádné vedlejší vložky v knihách toho soudu, tedy pokud věřitel sám se o tom neprohlásil, má ustanoviti tento soud, která vedlejší vložka na dále považovati se má za vložku hlavní, a zaslati knihovnímu soudu nové vložky hlavní z povinnosti úřední ověřené opisy zápisů v hlavní knize stávajících a opisy listin k těmto vkladům se vztahujících.

Změna vložky vedlejší ve vložku hlavní budiž oznámena knihovním soudům všech vedlejších vložek a u každé dále trvající vložky vedlejší poznamenána.

§ 114.

Knihovní žádosti, jež nemohou již býti vyřízeny následkem výmazu práva zástavního ve vložce hlavní, zašlou se soudu knihovnímu, u něhož byla nová vložka hlavní zřízena a žadatelé se o tom vyrozumí.

Pořadí takovýchto žádostí mezi sebou posuzuje se dle čísel podacího protokolu soudu dřívější hlavní vložky.

§ 111. **Zásada, že zápis vztahující se k simultánní hypotéce ve hlavní vložce provedený má týž účinek, jako kdyby proveden byl zároveň i ve všech vložkách vedlejších,*) činí zbytečným prováděti všecky zápisy i ve vložkách vedlejších a podávání dotyčných žádostí u soudů vložek vedlejších; ale naopak u soudu hlavní vložky musí býti podána každá žádost k simultánnímu právu se vztahující, aby soud do hlavní vložky každou změnu na právu tom mohl zapsati a tak udržeti vložku hlavní v takovém vedení, aby z ní vždy pravý stav pohledávky simultánně váznoucí byl patrný.**

Jen v takovém případě, když se zápis týká jen a specielně stavu některé vložky vedlejší, a kde náleží rozhodovati o povolení i provedení zápisu jen soudu této vložky, může býti podána žádost přímo u tohoto soudu.

Tak na př. postoupí-li některý dřívější věřitel přednosť simultánní pohledávce jen na některé vedlejší vložce, tedy podá se dotyčná žádosť u soudu této vložky.

Má-li však zápis vliv na veškeré simultánní hypotéky, buď že se pohledávka na jiného věřitele převádí, buď že se úplně nebo částečně vymazuje, nebo maže-li se jen ohledně jednotlivých hypoték bez rozdílu zdali ve vložce hlavní nebo vedlejší, tedy vždy musí býti podána žádosť knihovnímu soudu vložky hlavní. Podá-li se u některé vedlejší vložky, vrátí ji soud bez vyřízení, čímž nejen zbytečné útraty ale mnohdy i vážná zmeškání povstávají, neboť účinek žádosti nastává teprve podáním u soudu vložky hlavní.

Při vyřizování žádosti řídí se knihovní soud jediné stavem vložky hlavní.

*) Viz poznámku při § 106.

§ 112. Aby lepšího přehledu ohledně hlavní vložky se docílilo, možno pro změny na simultánně váznoucím zástavním právu zříditi zvláštní „list změn“ (Aenderungsblatt).

List tento zřídí se na některém na konci vložky se nalézajícím prázdném listu C v dotyčné hlavní vložce, nebo není-li tam místa, na zvláštním listu, jenž se do hlavní vložky volně založí. V poslednějším případě použije se k tomu jednoho archu tiskopisu C a není-li takového po ruce, tedy čistého papíru, jenž se jako tiskopis C vylinkuje.

Je-li zřízen ve vložce samé, tedy se nadepíše pouze slovy „List změn“, je-li zřízen na zvláštním listu, tedy udá se i číslo vložky ke které patří a katastrální obec, na př.:

List změn
ku knihovní vložce č. 37 katastrální obce Hříškova.

U některých knihovních úřadů zapisují se na list změn i původní zápisy, u jiných pak jen zápisy další.

Při zápisech práv nadzástavních na listu změn vypisují se kapitály a útraty na rozdíl od zápisů ve vložkách také ciferně do rubrik na pravé straně listu se nalézajících. (§ 10. instr.)

Jak ve hlavní vložce musí býti vyznačeno, že byl list změn založen, tak také na tomto udati se musí ohledně které položky jest zřízen.

Na př.: Právo zástavní se ve vložce hlavní (na usedlosti č. 16 v Sázavě) maže a z vedlejší vložky utvoří se vložka hlavní, ve které založí se list změn:

Ve vložce hlavní:

Praes. 11. června 1890 č. 7614.

Podle prohlášení ze dne 2. května 1890 vkládá se výmaz práva zástavního za pohledávání Jana Mráze v sumě 1200 zl. s 5% úrokem pod b. č. 7 váznoucího, ale pouze na usedlosti č. 16 v Sázavě, vymazuje se poznámka společného váznutí a název vložky hlavní.

Ve vložce vedlejší, z níž utvořena vložka hlavní: (Při položce, v níž pohledávka 1200 zl. jest zapsána a jež má nadpis „Vložka vedlejší“ podškrtne se červeným inkoustem v nadpisu slovo „vedlejší“ a vedle něho napíše se černým inkoustem slovo „hlavní“.)

Praes. 11. června 1890 č. 7614.

Název vložky vedlejší ohledně pohledávání Jana Mráze v sumě 1200 zl. s 5% úrokem pod b. č. 13 váznoucího zaměňuje se

v název „vložka hlavní“ a poznamenává se společné váznutí ve vložkách č. 231 C 4 a č. 403 C 9, jako vložkách vedlejších, jakož i založení listu změn v této vložce pag. 923.

V téže vložce:

List změn.

Praes. 11. června 1890 č. 7614.

Ze sázavské knihovní vložky č. 16 převádějí se následovní zápisy, pro něž utvořena v této vložce na listu C pol. 13. vložka hlavní:

13. Praes. 5. dubna 1888 č. 5586.

Podle dlužního úpisu ze dne 4. dubna 1888 vkládá se právo zástavní za pohledávání Jana Mráze v sumě dvanácti set zlatých r. č. s 5% úrokem . . . . 1200.—

Praes. 31. října 1888 č. 11764.

Podle platebního rozkazu c. k. obchodního soudu v Praze ze dne 20. září 1888 č. 24764 vkládá se exekuční právo zástavní za pohledávání v sumě jednoho sta zlatých r. č. s 6% úrokem od 1. srpna 1888 a . . 100.—
za útraty v sumě dvanácti zlatých r. č. na pohledávání 12.—
Jana Mráze v sumě 1200 zl. pod b. č. 13 váznoucí.

Má-li listovní vyhotoviti knihovní výtah o vložce, v níž zřízen jest list změn, tedy musí i tento do výtahu pojmouti a to připojí ho na konec. —

Výmaz práva zástavního pouze v jedné vedlejší vložce:

V hlavní vložce (19.):

14/ad 3 Praes. 5. srpna 1890 č. 9926.

Podle prohlášení ze dne 1. srpna 1890 vkládá se výmaz práva zástavního za pohledávání Marie Běšinské v sumě 300 zl. s 5% úrokem pod b. č. 3 váznoucího, ale pouze na pozemku čís. parc. 512 v Košticích ve vložce č. 169 a vymazuje se poznámka společného váznutí ohledně této vložky.

(V položce 3 podtečkuje se červeným inkoustem slovo „poznamenává se“ a podškrtne týmž inkoustem číslice vložky „169“.)

Ve vedlejší vložce (169.):

9/ad 5 Praes. 5. srpna 1890 č. 9926.

Ve vložce č. 19 $\frac{C}{14}$ jako vložce hlavní vložený výmaz práva zástavního za pohledávání Marie Běšinské v sumě 300 zl. s 5% úrokem pod b. č. 5 váznoucího se poznamenává.

(V položce 5. podškrtne se červeným inkoustem slovo „vkládá se").

Výmaz zástavního práva pouze za část pohledávky:

V hlavní vložce (19.):

14/ad 3 Praes. 5. srpna 1890 č. 9926.

Podle kvitance ze dne 1. srpna 1890 vkládá se výmaz práva zástavního za část jednoho sta zlatých z pohledávání v sumě 300 zl. s 5% úrokem pro Marii Běšinskou pod b. č. 3 váznoucího.

(V položce 3. podtečkuje se červeně slovo „vkládá se").

Ve vedlejší vložce (169. atd.)

9/ad 5 Praes. 5. srpna 1890 č. 9926.

Ve vložce č. 19 $\frac{C}{14}$ jako vložce hlavní vložený výmaz práva zástavního za část 100 zl. z pohledávání v sumě 300 zl. s 5% úrokem pro Marii Běšinskou pod b. č. 5 váznoucího se poznamenává.

(V položce 5. podtečkuje se červeně slovo „vkládá se").

Výměr o výmazu ve vložce hlavní, jsou-li vložky vedlejší u jiných soudů:

Č. 2167.

Podle prohlášení ze dne 30. září 1890 povoluje se, aby se vložil výmaz práva zástavního za pohledávání Arnošta Klokoče v sumě 5000 zl. s 5% úrokem na usedlosti č. 1 v Hořepníku ve vložce č. 1 jako hlavní, pak na usedlosti č. 15 v Senožatech, ve vložce č. 15 a na domě č. 31 v Královicích, ve vložce č. 31 jako vložkách vedlejších pojištěného, ale pouze ve vložce hlavní na usedlosti č. 1 v Hořepníku.

Zároveň ustanovuje se senožatská knihovní vložka č. 15 za novou vložku hlavní.

O čemž se dává věděti:

1. Slavnému c. k. okresnímu soudu v Humpolci, jemuž se zároveň úřední knihovní výtah*) o zápisech v posavadní hlavní vložce stávajících a ověřené opisy k těmto zápisům se vztahující zasýlají,

2. slavnému c. k. okresnímu soudu v Dolních Královicích za účelem poznamenání nové vložky hlavní při tamní vložce vedlejší,

3. p. Arnoštu Kloučkovi v Pacově a

4. p. Jaromíru Lůžkovi tamtéž u vrácení přílohy A orig.

C. k. okresní soud v Pacově, dne 10. října 1890.

C. k. okresní soudce.

§ 113. Vymaže-li se právo zástavní pouze ve vložce hlavní**) a před tím v ní provedeny byly zápisy k tomuto právu zástavnímu se vztahující, na př. práva nadzástavní, poznámky exekucí a p., tedy vymažou se zároveň tyto zápisy ve vložce hlavní, přenesou se však do vložky vedlejší, a je-li těchto více, do té, která ustanovena jest na dále za vložku hlavní, kdež se na list změn zapíší.

Nalézá-li se vložka, do níž tyto další zápisy mají býti přepsány u jiného soudu, tedy vyhotoví soud posavadní hlavní vložky o těchto zápisech úřední knihovní výtah, jejž soudu nové hlavní vložky zašle.

Vymaže-li se hlavní vložka, má věřitel právo sám si určiti, kterou vložku vedlejší chce míti nadále vložkou hlavní; soud sám jen tehda novou hlavní vložku ustanoví, když věřitel své přání ani v žádosti ani v listině nevyslovil.

§ 114. Mezi tím časem, co zaměňují se hlavní vložky, se může státi, že u soudu posavadní hlavní vložky podávány jsou žádosti k této hlavní vložce se vztahující, a že tento soud dle nového knihovního stavu je vyříditi nemůže.

---

*) Výtahu toho (jenž jest bez kolku) použije knihovní soud nové hlavní vložky k vyhotovení listu změn, do něhož položky v něm obsažené vepíše.

Nevztahují-li se žádné další zápisy k dotyčné pohledávce, tedy odpadá vyhotovení úředního výtahu, musí to však býti výslovně uvedeno ve výměru.

**) Vymaže-li se ve vložce hlavní pouze část pohledávky, nelze z vedlejší vložky utvořiti vložku hlavní novou. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 17. srpna 1887 č. 9564.)

V takovém případě se předpokládá, že žadatel o stavší se změně nemohl věděti, že tedy nesprávné podání bez jeho viny se stalo, a proto nezamítne se taková žádosť, nýbrž odešle se z povinnosti úřední k tomu soudu, jenž nyní vložku hlavní vede. Ano ani knihovní pořadí do jisté míry netrpí, neboť bylo-li podáno takových žádostí více, mezi sebou podržují to místo, které jí dle podání u staré hlavní vložky přísluší. Ovšem že však podání u nové hlavní vložky učiněná v době než opozděná podání od dřívějšího soudu hlavní vložky k soudu nové hlavní vložky došla, mají před těmito knihovní přednosť, neboť knihovní pořadí jen časem podání u příslušného knihovního soudu se řídí. (§ 110.)

4. Žaloba na spravení.

§ 115.

Ku spravení záznamu práva zástavního za totéž pohledávání u různých knihovních soudů simultánně váznoucího postačí jediná žaloba spravovací.

Tato žaloba budiž podána buď u obecně příslušného soudu hypotekárního dlužníka, neb u soudu, jenž jest vzhledem k některému z hypotekárních objektů, na něž záznam byl povolen, instancí realní.

§ 115. Ku spravení záznamu (§ 42.) postačí v každém případě jediná žaloba, neboť nerozhoduje, na kolika hypotekách jest pohledávka zaznamenána, nýbrž rozhodným jest, že jest namířena proti jednomu odpůrci, praenotatu.

Příslušný k vynesení rozsudku spravovacího jest buď soud osobní dle stálého bydliště praenotatova bez ohledu na to, je-li soud ten zároveň soudem knihovním čili nic, anebo soud reální, u něhož zapsána jest některá ze simultánních hypoték bez ohledu na to, zdali hypotéka ta jest vložkou hlavní nebo vložkou vedlejší, a proto také buď u praenotatovy osobní instance soudní neb u instance reální může býti žaloba spravovací podána.

Spravovati žalobou záznamy jest však nutno jen v těch případech, kde o pravosti pohledávky náleží rozhodovati soudům.*)

*) V rozepřích spravovacích, v nichž praenotantem jest aerár, netřeba dokazovati titul práva zástavního (§ 41. b), protože vzhledem k privileji pokladny státní titul tento napřed již jest vykázán.

Náleží-li rozhodovati o pravosti pohledávky úřadům správním, nemůže rozepře spravovací vnesena býti na soud (dv. dekr. ze dne 24. října 1806 č. 789 s. z. s.), protože se spravení v takovém případě stane právoplatným nálezem příslušného úřadu správního, kterým se uznává pohledávka zaznamenaná.

Přešla-li hypotéka, na které záznam byl vykonán, mezi tím co jednáno bylo o pravosti pohledávky zaznamenané u úřadu správního, na osobu třetí, může spravení záznamu býti vysloveno na základě právoplatného nálezu správního proti dřívějšímu držiteli hypotéky vyneseného a provede se přes to, že nový držitel není praenotatem, což při spravování v cestě soudu jest nemožno. (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 2. dubna 1878 č. 3872, G. U. W. 6899, viz též „Právník" 1872 str. 130.)

Při povolování takových záznamů, které nebudou spravovány cestou soudní, odpadá udání lhůty, ve které má býti na spravení podána žaloba. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 13. března 1877 č. 2968, G. U. W. 6409.)

Také však nemá držitel hypotéky práva žádati o výmaz záznamu proto, že nebyl do nějaké doby spraven. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 3. ledna 1877 č. 15481, G. U. W. 6340.)

Správa finanční nemůže býti donucována, aby provedla svůj nárok, pro nějž vymohla záznam a tak aby záznam spravila.

Výmazu domůže se držitel hypotéky jen svolením praenotanta nebo na základě nálezu právoplatného, že zaznamenané právo platně netrvá.

Spravení záznamů před platností knihovního zákona ze dne 25. července 1871 č. 95 ř. z. vydobytých řídí se ustanoveními § 453. obč. z.

5. Knihovní výtahy.

§ 116.

V knihovních výtazích o takových vložkách, které vzhledem k simultánní hypotéce jsou vložkami vedlejšími, budiž poukazováno na vložku hlavní a připojeno, že předsevzaté změny na simultánně váznoucím právu zástavním zapsány jsou pouze ve vložce hlavní.

§ 116. O vyhotovování knihovních výtahů vůbec jednají §§ 32.—40. instrukce ke knih. zák.

Knihovní výtahy o takových nemovitostech, které pro některou na nich zapsanou pohledávku jsou vložkami vedlejšími, neposkytují však ohledně takovéto pohledávky pravý stav práva zástavního pro ni ve vložkách těch zapsaného, neboť nejsou v nich prováděny změny na právu zástavním po původním zápisu se stavší.

Tyto změny a tudíž pravý stav zapsaného práva vykazuje toliko vložka hlavní.

Proto musejí býti na to strany z vedlejších vložek výtahy žádající upozorněny a upozornění to stane se doložkou, kterou listovní na konci výtahu před datováním připojí, na př.:

Všecky změny na simultánně váznoucích právech provedeny jsou v jankovské knihovní vložce č. 126 $\frac{C}{4,\ 9,\ 11,}$ jako vložce hlavní.

C. k. knihovní úřad ve Voticích, dne 12. října 1890.

L. S.

František Příbor,
c. k. listovní.

aneb:

Změny na simultánně váznoucím právu zástavním za pohledávku pod b. č. 5 uvedenou zapsány jsou v jankovské knihovní vložce č. 126 $\frac{C}{4,\ 9,\ 11}$, a za pohledávku pod b. č. 7 uvedenou v jankovské knihovní vložce č. 41 $\frac{C}{3,\ 4\ \&\ 14}$, jako vložkách hlavních.

C. k. knihovní úřad ve Voticích, dne 12. října 1890.

L. S.

František Příbor,
c. k. listovní.

Žádá-li kdo o vydání knihovních výtahů o několika knihovních tělesech, tedy může žádati buď aby o každém zvlášť byl vyhotoven knihovní výtah, aneb aby o všech vydán byl výtah společný, totiž aby byly jednotlivé výtahy psány bezprostředně za sebou (tedy na př. na jednom archu výtahy dva neb i více, jak vůbec místo stačí).

Poslednější způsob má tu výhodu, že se ušetří kolků, neboť nepředloží se k cíli vyhotovení více kolků než tolik, kolik archů všecky výtahy dohromady k napsání vyžadovaly, bez ohledu na počet výtahů v nich obsažených (tedy na př. vejdou-li se na jeden arch tři výtahy, pouze jeden 1 zl. kolek).

Výhoda tato plyne z nařízení ministerií spravedlnosti a financí ze dne 16. ledna 1874 č. 3 ř. z.

6. Ustanovení přechodné.

§ 117.

Mají-li státi se další zápisy ohledně simultánní hypotéky v různých knihovních vložkách před platností tohoto zákona vydobyté, tedy budiž v žádosti o nový zápis poznačena vložka, která má býti vedena jako vložka hlavní.

Do této vložky buďtež převedeny všecky zápisy, které po založení simultánní hypotéky ohledně této v ostatních vložkách byly předsevzaty.

Tento převod budiž za poznačení vložky hlavní poznamenán v ostatních vložkách, jimiž na dále jako s vložkami vedlejšími budiž naloženo.

§ 117. Tak jako nyní, setkáváme se se simultánními hypotékami i před vydáním nového knihovního zákona, ale tenkráte nebylo žádné spojitosti mezi jednotlivými hypotekárními objekty, nebylo žádné ustálenosti, kde prováděti se mají další zápisy ohledně simultánního práva, a tak buď všecky na všech objektech bývaly zapisovány, nebo jednou na tom a po druhé na onom atd.

Bylo tedy potřeba uvésti tyto nepořádky na pořádek novým knihovním zákonem stanovený a způsob toho udává § 117.

Dnes však již asi málo kdo se v praxi s tímto paragrafem bude obírati.

DÍL VI.

O amortisování starých hypotekárních pohledávek.

§ 118.

Uplynula li od vkladu hypotekární pohledávky neb od posledního na ni se vztahujícího zápisu doba nejméně padesáti rokův a když ti, kteří dle zápisův oprávněnými se býti jeví, nebo jejich dědici a nástupci nemohou býti nalezeni, mezi tou dobou také ani kapitálu ani úroků nevyzvedli, aniž na nějaký jiný způsob právo prokázáno bylo, tedy může dlužník u knihovního soudu žádati o zavedení amortisace.

§ 119.

V žádosti má žadatel udati důvody pro žádanou amortisaci.

Shledá-li soud, že žádosti může býti vyhověno, tedy má vyzvati ediktem ty, kdož na hypotekární pohledávku činí nároky, aby je přihlásili.

§ 120.

V ediktu budiž přesně poznačen vklad se všemi k němu se vztahujícími zápisy a ustanovena lhůta ku přihlášení nároku na dobu jednoho roku s udáním posledního dne dle kalendáře, jenž určí se příbližně v uvážení, kdy po prvé edikt bude uveřejněn.

Edikt budiž vyvěsen v soudní budově a po třikráte uveřejněn v novinách k úředním vyhláškám určeným.

Soudu knihovnímu jest zůstaveno dáti týž i v jiných tu- i cizozemských novinách uveřejniti.

§ 121.

Přihlásí-li se nějaký nárok v době ediktálního řízení, budiž o tom vyrozuměn ten, jenž o amortisaci žádal, a účastníkům zůstane ponecháno, aby o nároku vymohli rozhodnutí v cestě sporu.

Minula-li však ediktální lhůta, aniž by kdo nároky byl přihlásil, tedy povolí soud knihovní na žádost zakročitele výměrem amortisaci vkladu, jakož i zápisů k němu se vztahujících a zároveň jejich výmaz.

§ 118. Hypotekární dlužník má právo domáhati se uznání neplatnosti a výmazu hpotekární pohledávky, jestliže věřitel o pohledávku svoji po jistou dobu se nestará, o ni neupomíná aniž zaplacení kapitálu neb úroků vymáhá.

Případy takové jsou dvojího druhu: buď se pohledávka promlčí — nedbá-li věřitel svého práva po 30 resp. 40 roků (§§ 1451. až 1502. obč. z.) *) — anebo se umoří — nevykonává-li věřitel svého práva po 50 roků.

Při promlčení pohledávek knihovních musí dlužník domáhati se proti věřiteli žalobou uznání, že pohledávka jeho jest následkem promlčení neplatna.

---

*) § 1479. Všecka práva proti třetí osobě, nechť vložena jsou do knih veřejných anebo ne, uhasnou s pravidla nejdéle třicetiletým nepoužíváním anebo mlčením po tak dlouhý čas.

§ 1480. Pohledávky zastálých ročních dávek z úroků, důchodů nebo služeb uhasínají ve třech letech; právo samo uhasíná nepoužíváním po třicet roků.

§ 1485. Ohledně osob v § 1472. oprávněných (fiscus, správa státních statkův a státního jmění, správa statků církevních, obcí a jiných dovolených společností) vyžaduje se jak k vydržení, tak i ku promlčení čtyřiceti roků.

§ 1486. Všeobecné pravidlo, že právo pro nepoužívání teprve po uplynutí třiceti nebo čtyřiceti roků se ztrácí, jest upotřebitelno jen na takové případy, pro které již zákon nevyměřil kratší dobu. (§ 1465.)

§ 1497. Vydržení i promlčení se přerušuje, když ten, kdo se naň chce odvolávati, před uplynutím promlčecí doby buď výslovně nebo

Neví-li o věřiteli ani o jeho právních nástupcích, musí žádati, aby jemu byl ustanoven opatrovník, na něhož pak (anebo současně, vloživ žádání o zřízení opatrovníka do žaloby samé) podá žalobu.

Při umoření (amortisaci) není potřebí žaloby; tu žádá dlužník pouze na soudu, aby veřejnou vyhláškou (ediktem) vyzval dlužníka a jeho právní nástupce, aby své právo ku pohledávce přes 50 roků váznoucí, o niž se věřitel nestaral, prokázali, jinak že bude za umořenou prohlášena a z knih vymazána.

To jest tedy domáhání se uznání neplatnosti pohledávky cestou nespornou.

Podmínkou povolení jest, že věřitel anebo jeho právní nástupci jsou neznámi, a proto žádá se obyčejně, aby žadatel okolnost tu vykázal. To děje se vysvědčením příslušného úřadu bydliště věřitelova ve sbírce listin posledně udaného.

Žádosť o zavedení amortisace.

Slavný
c. k. okresní soude!

Na mé usedlosti č. 28 ve Zhoři vázne dle zhořské knihovní vložky 28. sub. praes. 16. září 1840 č. 416 podle dlužního úpisu ze dne 16. září 1840 právo zástavní za pohledávání Jana Marka v sumě 200 zl. v. č. s 4% úrokem.

§ 119. Od času vtělení, tedy po více jak 50 roků nestaral se věřitel o toto svoje pohledávání docela, nepožaduje ani kapitálu ani úrokův.

Tím umořilo se a stalo se neplatným, a proto prosím, neznaje nynějšího bydliště věřitelova, an týž dle vysvědčení c. k. policejního ředitelství pražského ze dne 18. září 1890 č. 20629 — lit. A orig. — v Praze jako posledně v dlužním úpisu ze dne 16. září 1840 udaném svém bydlišti jest úplně neznámý a já také právních jeho nástupců dopíditi jsem se nemohl:

Slavný c. k. okresní soude račiž mně ku docílení knihovního výmazu práva zástavního za pohledávání Jana Marka

---

mlčky právo jiného uznal, anebo když oprávněným jest žalován a v žalobě řádně se pokračuje.

Prohlásí-li se však žaloba právoplatným výrokem za nemístnou, pak budiž promlčení za nepřerušené pokládáno.

§ 8. ř. konk. Opovědí v konkursu přerušuje se promlčení týmž způsobem, jako žalobou právní. (§ 1497. obč. z.)

v sumě 200 zl. v. č. s 4% úrokem sub N. Exh. 416 ai 1840 na mé usedlosti č. 28 ve Zhoři pojištěného povoliti zavedení amortisačního řízení a vydati k tomu účelu příslušný edikt.

V Pacově, dne 20. září 1890.

Karel Dnešní.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Pacově.

Karel Dnešní, rolník ve Zhoři,

prosí o zavedení amortisačního řízení a o vydání ediktu k docílení výmazu práva zástavního za pohledávání Jana Marka v sumě 200 zl. v. č. s 4% úrokem na usedlosti č. 28 ve Zhoři.

Jedenkrát
s přílohou A orig.

Vyřízení žádosti.

Č. 11613.

K této žádosti povoluje se zavedení řízení amortisačního ohledně pohledávání Jana Marka v sumě 200 zl. v. č. s 4% úrokem podle dlužního úpisu ze dne 16. září 1840 sub N. Exh. 416 ai 1840 na usedlosti č. 28 ve Zhoři právem zástavním váznoucího. Vyhotovení ediktu, jenž bude i v soudní budově vyvěsen, dodává se p. žadateli,*) aby bezodkladně opatřil jeho trojí uve-

---

*) Přiloží-li žadatel ihned k žádosti insertní poplatek (3 zl. 25 kr. i s portem), tedy opatří soud uveřejnění ediktu sám a odpadá žadatelova povinnosť, aby po lhůtě uveřejnění ediktu vykazoval.

Jako každá žádosť, na kterou soud vydá edikt, musí i tyto žádosti býti kolkovány 1 zl. kolky na 1. arch.

řejnění v úředním oznamovateli „Pražských Novin" a že se tak stalo, aby po uplynutí ediktální lhůty zde u soudu vykázal.

Příloha A orig. se vrací.

C. k. okresní soud v Pacově, dne 28. září 1890.

C. k. okresní soudce.

Edikt:

Č. 11613.

C. k. okresní soud v Pacově ohlašuje tímto, že bylo panu Karlu Dnešnímu, rolníku ve Zhoři, výměrem ze dne 28. září 1890 č. 11613 povoleno řízení amortisační ohledně pohledávání Jana Marka v sumě 200 zl. v. č. s 4% úrokem podle dlužního
§ 120. úpisu ze dne 16. září 1840 sub N. Exh. 416 ai 1840 na usedlosti č. 28 ve Zhoři právem zástavním váznoucího.

Vyzývají se proto všickni, kteří na toto pohledávání nároky činí, aby je podepsanému soudu nejdéle do 31. října 1891 oznámili, jinak by po uplynutí této lhůty na žádosť pana Karla Dnešního amortisace a výmaz práva zástavního za uvedené pohledávání i s přísl. byly povoleny.

V Pacově, dne 28. září 1890.

C. k. okresní soudce.

§ 121. Žádosť o výmaz:

Slavný
c. k. okresní soude!

Výměrem tohoto slavného soudu ze dne 28. září 1890 č. 11613 — lit. A orig. & cop. — bylo mně povoleno zavedení amortisačního řízení ohledně pohledávání Jana Marka v sumě 200 zl. v. č. s 4% úrokem sub N. Exh. 416 ai 1840 na mé usedlosti č. 28 ve Zhoři právem zástavním pojištěného.

Edikt za tím účelem vydaný uveřejněn byl po třikráte v úředním oznamovateli „Pražských Novin", což přílohami ¹/₃ — ³/₃ vykazuji.

Ježto ve lhůtě ediktem ustanovené dle svědectví soudních spisů nikdo na uvedené pohledávání svých nároků neoznámil, tedy kladu prosbu:

Slavný c. k. okresní soude račiž pohledávání Jana Marka v sumě 200 zl. v. č. s 4% úrokem sub N. Exh. 416 ai 1840 na mé usedlosti č. 28 ve Zhoři váznoucí prohlásiti za amorti-

sované a povoliti mně vklad výmazu práva zástavního za totéž pohledávání ve zhořské knihovní vložce 28.

V Pacově, dne 6. listopadu 1891.

Karel Dnešní.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Pacově.

Karel Dnešní, rolník ve Zhoři,

ad N. Exh. 11613 ai 1890

prosí o prohlášení pohledávání Jana Marka v sumě 200 zl. v. č. s 4% úrokem na usedlosti č. 28 ve Zhoři váznoucího za amortisované a o výmaz práva zástavního za totéž pohledávání.

S přílohou A orig. & cop., ·/. — ³/₃ orig. a 1 rubrikou. *)

---

*) Někdy ustanoví soud věřiteli také opatrovníka, v kterémžto případě by i pro něho musela býti přiložena rubrika. Potřeba toho však není, protože věřitel byl dostatečně vyrozuměn o zavedení amortisace ediktem.

DÍL VII.

O doručování.

§ 122.

V každém výměru buďtež poznačeny osoby, jimž má býti doručen; dále budiž udáno, komu má býti vydán originál listiny.

§ 123.

O vyřízení knihovních žádostí buďtež z moci úřední vedle žadatele vyrozuměny také následovní osoby:

1. Ten, na jehož vlastnictví nabývá se knihovního práva, nebo jehož knihovní práva se postupují, zadlužují, obmezují nebo ruší, nebo proti němuž vykonána byla knihovní poznámka;

2. povoluje-li se úplný nebo částečný výmaz nějakého zápisu, tedy budiž výměr také všem těm doručen, pro něž na zapsaném právu váznou další vklady nebo záznamy;

3. výměry o vkladu nebo záznamu, jimiž zapsaná již práva třetích osob se zastavují nebo postupují, buďtež doručeny také vlastníku hypotéky;

4. vymůže-li se zápis proti zmocniteli na žádosť jeho zmocněnce, tedy budiž výměr doručen zmocniteli, nechť jest i splnomocnění dle § 31. prokázáno;

5. o každém odepsání a připsání nemovitostí budiž vyrozuměn také úřad, jenž obstarává vedení katastru.

§ 124.

Doručování osobám v § 123. ad 1.—4. poznačeným má díti se dle předpisů o doručování k vlastním rukoum v civilním řádu soudním.

O stavším se doručení budiž vystaven zvláštní přijímací lístek.

Origináły listin buďtež vráceny tomu, kdo je podal, jestliže v žádosti o jiné zařízení není žádáno.

Knihovní soudy jsou povinny, aby dbaly na rychlé a správné doručování výměrů ve věcech knihovních.

§ 125.

Okolnosť, že nějaké doručení nesprávně se stalo, nebo že se nestalo vůbec, neoprávňuje ku popírání platnosti knihovního zápisu. Ten, kdo odvozuje z knihovního zápisu pro sebe práva nebo sproštění od závazků, není povinen aby dokazoval stavší se doručení.

§ 122. až § 125. Po úplném vyhotovení soudních výměrův a po provedení v knize expediční nastává expeditu povinnosť, aby opatřil doručení jich stranám.

K tomu cíli vystaví dle direktoria na soudním referátu se nalézajícího přijímací lístky (Empfangscheine), resp. má-li dodání státi se poštou, zpáteční recepisy (Retour-Recepisse).

Pro obé má již tiskopisy a to pro lístky přijímací na bílém a pro zpáteční recepisy na žlutém papíře a vyplní tudíž jen mezery dle direktoria.

Při tom má býti na to dbáno, aby adresa toho, jemuž doručeno býti má, psána byla správně a zřetelně, aby v doručování nemohl snadno státi se omyl.

Vzorec přijímacího listu:

Od cís. kr. *okresního* soudu v *Lounech.*	Nr. Exh. *13273.* ai *1890.*

Adressa.

Jméno a příjmení: *p. Jiří Vávra.*

Stav: *mlynář.*

Bydliště: *v Pochvalově.*

Přijmutí budiž vlastnoručním podpisem na listu přijímacím potvrzeno.

List přijímací.

Já stvrzuj*i*, že *mně* výměr ze dne *1. října 1890 č. 13273*

s přílohami, a to: *odevzdací listinou lit. A a kvitancí lit. B*

dnešního dne do vlastních rukou dodán byl.

V Pochvalově, dne *8. října 1890.*

Soudní vykonavatel: Podpis příjemcův:

Vzorec zpátečního recepisu:

Od c. k. *okresního* soudu
v *Lounech.*

Nr. Exh. *13273.*
ai *1890.*

Adressa:

Jméno a příjmení: *p. Jiří Vávra.*

Stav: *mlynář.*

Bydliště: *v Pochvalově.*

Zpáteční recepis.

Já potvrzuj*i* *svým* vlastnoručním podpisem, že js*em* u c. k. poštovského úřadu
v *Lounech* od cís. kr. *okresního* soudu
v *Lounech* dne *4*ho *října* 18*90*
rekomandovaný a odevzdaný výměr ze dne *1*ho *října* 18*90*
číslo *13273*
s přílohami, a to: *odevzdací listinou lit. A a kvitancí lit. B*
dnešního dne řádně obdržel.

V Pochvalově, dne *8*ho *října* 18*90.*

K vědomosti. Přijímatel jest povinen, datum vyplniti a obdržení svým vlastnoručním podpisem s jménem a příjmením na tomto zpátečním recepisu stvrditi.

Tento recepis budiž prvním dnem poštovským nazpět odeslán výše jmenovanému úřadu poštovskému, kde se věc podala.

Doručování tabulárních výměrů státi se musí vždy k vlastním rukám dle předpisů § 213.—217. soud. ř. a § 385. cís. pat. ze dne 1. května 1781 č. 13 sb. s. z., a poněvadž při tom velikou má důležitosť, kdy a komu bylo doručeno, jest povinností expeditu upozorniti soudní posly a vůbec každého, kdo doručení má obstarati, aby adresát na lístku nebo recepisu správně den obdržení potvrdil a své jméno řádně podepsal. (§ 25. instr.)

Dodávání v místě soudním díti se má soudními sluhy nebo zvláštními soudními posly pod přísahou, na venek pak posly nebo vůbec jen poštou.*)

Také může soud k dodávání jak v okresu soudním tak i mimo okres soudní užiti představených obecních,**) anebo

*) Doručování poštou:

1. Veškerým soudům ukládá se, aby obstarati dávaly doručování mimo sídlo soudu spadající prostřednictvím příslušného soudu nebo představenstva obce jen ze zvláštních důvodů; pravidlem však má býti přímé doručování poštou. (Výnos min. ze dne 11. prosince 1851 č. 16370 a ze dne 22. června 1860 č. 10433.)

2 Dovoluje se, aby straně, která v jakékoliv záležitosti sporné k soudu se byla obrátila, vydáno bylo vyřízení, které druhé straně dopisem rekomandovaným zasláno býti má, v ten způsob, že jí vyřízení pro stranu druhou v úřední obálce uzavřené spolu s doručovacím lístkem pro tuto vyhotoveným a číslem podacím i jménem adresátovým opatřeným k cíli dalšího zaslání poštou dodáno býti může. Rozumí se však samo sebou, že manipulace tato žadateli proti vůli jeho vnucena býti nemůže a že i soud má právo manipulaci takovou zastaviti, jakmile by potřeba toho nastala. (Min. výnos ze dne 17. března 1860 č. 2032 a ze dne 24. ledna 1866 č. 768.)

3. Při vyřizování zásylek takových má se dbáti na to, aby doručovací lístek (zpáteční recepis) tak byl k obálce připevněn, aby se ztratiti nemohl a aby poštovní posel lístek zpozorovati mohl, aniž by musel spis obraceti a prohledávati. (Min. výnos ze dne 16. července 1874 č. 9153.)

Při zasýlání výměrův adresátovi, jenž osvobozen jest od placení poštovného, nepostačí poznámka „věc úřední“ neb „ex offo“, nýbrž výslovně musí býti poznamenáno „věc úřední od poštovného osvobozená“. (Min. výnos ze dne 12. června 1876 č. 7560.)

Doručování výměrů osobám bydlícím v zemích uherských nelze obstarávati přímo poštou, nýbrž prostřednictvím příslušných úřadů uherských. (Min. výnos ze dne 17. ledna 1875 č. 479.)

**) Doručování obecními představenstvy:

§ 18. instrukce ze dne 28. června 1850 č. 256.

Představenému obce přísluší také o to se postarati, aby byly na

má-li býti doručováno v jiném okresu, požádati tamní soud o doručení.

Žádá-li knihovní soud o doručení výměru prostřednictvím jiného soudu, má se tak vždy státi zvláštním žádacím přípisem; naproti tomu možno podepsaný přijímací lístek, ač není-li potřeba nějakých poznámek, vždy bez přípisu vraceti tomu soudu, jenž o doručení žádal. (Min. výnos ze dne 6. března 1854 č. 2474.)

O doručování soudních spisů stranám v cizozemsku bydlícím ustanovuje ministerialní výnos ze dne 25. ledna 1890 č. 101 ř. z.:

V případech, v nichž se jedná o doručování soudních spisů zdejších soudů stranám v cizozemsku bydlícím, když bezprostřední jednání mezi zdejšími a dotyčnými cizozemskými soudy se nepřipouští, nýbrž musí býti vyžadováno prostřednictví ministeria spravedlnosti, buďtež spisy k doručení stranám v cizozemsku určené od soudu I. stolice přímo předkládány ministeriu spravedlnosti, a budiž upuštěno od předkládání jich představeným vrchním soudům.

Předkládání má díti se jednoduchou rubrikovou zprávou, ve které žádající soud, druh doručovaného spisu, předmět, jehož se týče, datum, jednací číslo spisu, jméno a bydliště adresáta, počet předkládaných spisův a příloh přesně se má udati.

Ke zprávě budiž přiložen řádně vyhotovený přijímací lístek pro adresáta.

Bylo-li řádně doručeno a byly-li přijímací lístky řádně vyplněny, zkoumati jest sice v první řadě věcí soudního expeditora, jemuž byly po doručení lístky vráceny, hlavně ale jest to věcí listovního, když jemu jsou k odepsání a založení lístky odevzdány. *)

---

místo dodány soudní vyřízení a obsýlky, které od úřadů pomocí archů dodacích obdrží, a aby k tomu účelu spolehlivého člověka si najal.

§ 19. Zřízenec obecní doručí dotyčným osobám zaslané spisy a dá si od nich na přijímacím lístku potvrditi, kdy a že věc dodal. Neumí-li strana psáti, má na lístku učiniti své vlastnoruční znamení, a třetí osoba k tomu povolaná napíše tam jméno strany i své vlastní jméno. Svědčí-li dodávka k vlastním rukám, musí zřízenec obecní vlastnoručně dodati kus osobě, které má doručen býti.

§ 24. Nemůže-li dodávka některé straně z jakékoliv příčiny býti doručena, nechť představený příslušnému soudu vrátí nedodaný kus.

*) U některých soudů vrací sluhové a poslové přijímací lístky po doručení přímo knihovnímu úřadu.

Při zanášení dne doručení do denníku (rubrika 7.) prohlíží, zdali jest lístek řádně datován a zdali podepsán jest na něm ten, jemuž mělo býti doručeno.

Shledá-li vadu na lístku, oznámí to soudu a zanese den doručení do denníku teprve tehda, až opravený (nebo soudem za správný uznaný) lístek obdrží.

Při zanášení dnů stavšího se doručení poznamená listovní v rubrice 8. denníku den, kterým končí nějaká lhůta (počítaje ode dne doručení), která by měla býti z moci úřední držena v patrnosti.

DÍL VIII.

O r e k u r s u.

1. Podání rekursu.

§ 126.

Knihovní výměry nesmějí býti měněny následkem protivné představy.

Proti nim jest přípustný jen právní prostředek rekursu.

V rekursu nesmějí činiti se ani nová udání, ani nesmějí přikládány býti nové listiny.

Rekursy buďtež podávány vždy u první stolice. U soudů sborových mohou podávati se jen písemně, u soudův okresních také ústně do protokolu.

K písemným rekursům přiloženy buďtež rubriky, jichž potřeba k vyrozumění účastníků.

Rekurs bezprostředně u druhé nebo třetí stolice podaný budiž zamítnut.

Stížnosti na průtahy mohou bezprostředně býti podávány soudům vyšším.

§ 127.

Lhůta rekursní činí při doručeních v obvodu vrchního soudu zemského třicet, mimo tento obvod šedesát dnů. (§ 81.)

Opozděné rekursy buďtež vráceny ihned první stolicí, byť by i posud nebyla vymazána knihovní poznámka zamítnuté žádosti.

§ 128.

Rekursy v čas podané buďtež předkládány i se spisy k rozhodnutí potřebnými druhé stolici k vlastnímu rozhodnutí, po případě, směřuje-li rekurs proti rozhodnutí druhé stolice, k zaslání na stolici třetí.

O tom buďtež vyrozuměny ty osoby, jimž doručen byl výměr, z něhož podán jest rekurs.

Vyrozumění rekurenta potřeba není.

§ 129.

Směřuje-li rekurs proti povolení nějakého vkladu nebo záznamu, tedy budiž v knize pozemkové poznamenán a v případě zamítnutí rekursu poznámka ta vymazána.

Toto poznamenání jakož i výmaz mají se státi z povinnosti úřední.

§ 130.

Zamítne-li druhá stolice rekurs, tedy nemá další rekurs místa, a kdyby byl podán, budiž první stolicí vrácen. Dá-li se však rekursu místa, tedy může proti němu býti podán rekurs na stolici třetí, při čemž budiž dbáno ustanovení §§ 126.—129.

Vyřízení rekursu připojeny buďtež důvody, jestliže byl změněn výměr, z něhož bylo rekurováno, nebo byl li potvrzen z podstatně se lišících důvodů.

§ 126. Novým knihovním zákonem (§ 126.) pozbyly platnosti §§ 9. až 16. cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., pokud jednání knihovního se týkají, neboť nový knihovní zákon nezná jiného opravného prostředku než rekurs, a nepřipouští v rekursu žádných nových průkazův, ani udání, ani listin.

Proti výměrům soudův okresních může býti také protokolární rekurs podán; máť soud okresní povinnosť od strany, která se dostaví a výměr, z něhož chce rekurovati, předloží, přijmouti ústní stížnosť, sepsati o ní protokol a předložiti jej jako rekurs vyššímu soudu k rozhodnutí.

Při tom zaplatí strana potřebné kolky (1 zl. na první a 36 kr. na každý další arch, pak po 15 kr. na každou rubriku) a předloží tolik archů papíru, mnoho-li jest ku napsání protokolu a rubrik potřebí.

Rekursy musí býti podány vždy u první stolice, totiž u toho soudu, jenž vydal první výměr, z něhož se rekuruje.

Předloží-li se rekurs přímo soudu vyššímu, jest takový rekurs úplně marný, neboť vyšší soud o něm nerozhodne, nýbrž vrátí jej prostě s poukazem, aby byl podán u příslušného soudu první stolice.

Tak může se snadno státi, že mezi tím uplynula rekursní lhůta (§ 127.) a výměr stane se právoplatným; proto jest v tom ohledu potřebí opatrnosti.

Strana může jen tehda obrátiti se přímo na vyšší soud, když soud první stolice rekurs k rozhodnutí nepředkládá, to však učiniti musí zvláštní stížností. (§ 4. výnosu min. spravedlnosti ze dne 28. srpna 1860 č. 205 ř. z.)

Knihovní rekursy předkládají se ve všech případech pouze v jediném vyhotovení. (Dvorní dekret ze dne 15. ledna 1787 č. 619 sb. s. z.); aby však o něm také nabyly vědomosti ty osoby, kterým doručen byl výměr rekursem v odpor braný, a takto zvěděly, že výměr právní moci nenabyl, musí pro každou býti připojena rubrika.

To musí se státi nejen při rekursech proti výměrům první stolice, ale i při rekursech dalších.

§ 127. Lhůty k podání rekursu jsou dvojího druhu, a to 30denní a 60denní. *)

Prvnější lhůta přísluší rekurentovi, jemuž byl doručen výměr, proti němuž chce podati rekurs, v obvodu téhož vrchního soudu zemského, v němž se i knihovní soud nalézá, na př. rekurentovi, jemuž byl v některém místě kralovství Českého doručen výměr některého českého soudu (tedy v obvodu c. k. vrchního soudu zemského v Praze).

Lhůta 60denní přísluší rekurentovi, jemuž byl na př. výměr některého českého soudu doručen na Moravě (tedy mimo obvod c. k. vrchního soudu zemského v Praze).

*) Rekursy proti soudním nařízením v jednání upravovacím (Richtigstellungsverfahren) musí býti dle § 11. cís pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. podány ve lhůtě 14tidenní. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 11. ledna 1881 č. 15070.)

Lhůty tyto počínají tím dnem, který bezprostředně následuje po dnu, v němž byl výměr doručen.

Při tom dlužno upozorniti, že soud nepočítá den doručení dle toho, kdy skutečně strana výměr obdržela, nýbrž dle dne na přijímacím lístku nebo zpátečním recepise udaného. Tyto dny neshodují se mnohdy při doručováních venkovskými poštami, kde bývá obyčejem, že pošta doručí adresátovi nejprve recepis k podepsání a pak teprve zašle jemu později spis.

Další dny ve lhůtě počítají se běžně bez ohledu na svátky, prázdniny nebo na čas, pokud nalézal se rekurs na poště neb u jiného soudu; toliko připadá-li na poslední den lhůty neděle nebo svátek zákonem uznaný,*) končí lhůta nejblíže následujícím dnem všedním. (§ 2. min. výnosu ze dne 28. srpna 1860 č. 205 ř. zák.)

O rekursech opozděných soud nejedná.**) Proto jest povinností soudu první stolice, aby podaný rekurs v tom ohledu zkoušel, zdali jest podán v čas, a není-li tomu tak, aby ihned vrátil rekurs, aniž by jej vyššímu soudu předkládal, rekurentovi.

Jedná-li se o knihovní záležitost spornou, tedy má býti lhůta rekursní počítána dle řádu soudního.

(Tak rozhodl c. k. nejvyšší soud dne 27. listopadu 1872 č. 12143, vysloviv, že výměry soudní vydané v příčině povolení lhůt ke spravení záznamu nabývají moci práva ve lhůtě soudním řádem udané; pak dne 24. prosince 1872 č. 13105, vysloviv, že rekurs proti výměrům povolujícím anebo zamítajícím vklad exekučního práva zástavního z rozsudku podán býti má ve lhůtě v řízení exekučním ustanovené, a podobně také rozhodl dne 20. ledna 1879 č. 764.

Naproti tomu v případě, kde žadatel o výmaz praenotace rekuroval proti zamítavému výměru ve 30 dnech, neuznal náhled vrchního soudu, jenž rekurs zamítl proto, že měl býti podán ve lhůtě 14denní a rozhodl, že byl rekurs podán v čas, ježto se jedná o věc knihovní. (Rozhodnutí ze dne 28. srpna 1878 č. 9334.)

Podobně též v případě, kde vlastník hypotéky rekuroval proti vkladu práva zástavního ke spravení záznamu proti hypote-

---

*) Ustanovení toto nevztahuje se k sabbatům anebo jiným židovským svátkům. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 5. srpna 1863 č. 5240.)

**) I po uplynutí zákonité lhůty má účastník právo k podání rekursu, jestliže nebyl o vkladu vyrozuměn. (Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 7. srpna 1884 č. 9110.)

kárnímu předchůdci vydobytého a spraveného (Rozhodnutí ze dne 25. května 1881 č. 5708), a v případě, kde rekurováno proti povolení poznámky spornosti. (Rozhodnutí ze dne 16. listopadu 1881 č. 12885.)

§ 128. O podaném rekursu musí býti vyrozuměni všickni ti, kdož mají na trvání knihovního zápisu nějaký zájem; to však neplatí v tom případě, když se rekurs bez předkládání vyšší stolici vrátí (na př. když je podán po uplynutí lhůty) nebo když směřuje proti výměru zamítajícímu žádosť, neboť již o zamítnutí byl pouze žadatel vyrozuměn a ten je pak sám rekurentem, jemuž zvláštního vyrozumění potřeba není.

Předkládaje rekurs vyšší stolici, musí soud první připojiti k němu veškeré doklady, z nichž by pravý stav věci poznati mohla a jichž ku rozhodnutí nezbytně potřebuje; tedy nejen žádosti a listiny stran, nýbrž i knihovní lustrum, koncepty výměrův, ověřené opisy přijímacích lístkův a t. d.*)

Ke zprávám o revisijních rekursech nepřikládají se však koncepty vyřízení prvního soudu, nýbrž jen ověřené jejich opisy.

§ 129. Podáním rekursu zastavuje se právní trvání knihovního zápisu, a jest trvání to podmíněno výsledkem rekursu: bude-li rekurs bezvýsledný, potrvá zápis, proti němuž směřoval, na dále v platnosti; dá-li vyšší stolice rekursu místa, pozbude zápis platnosti.

Jest tedy zápis až do platného vyřízení rekursu pouze podmínečný a tu vyžaduje toho princip publicity, aby takovýto podmínečný stav také v knihách veřejných byl vyznačen.

Za tím účelem nařídí knihovní soud z úřední své povinnosti, aby podání rekursu v příslušné knihovní vložce bylo poznamenáno.

Účinek tohoto poznamenání jest týž, jako ostatních knihovních poznámek. (§ 52.—73.)

Směřuje-li však rekurs proti zamítnutí knihovní žádosti, tedy není potřebí poznamenávati rekurs, ježto ze zamítnuté žádosti žádné knihovní právo nebylo zapsáno, a tudíž není potřeba vyznačovati, že jest podmíněno výsledkem rekursu.

Bylo-li rekurováno proti povolení zápisu a následkem toho v knihách poznamenáno, že proti němu rekurs byl podán, pak

---

*) O vypravení rekursův a zpráv, jimiž se předkládají, viz §§ 200. a 201. s. instr., dv. dekret ze dne 29. listopadu 1816 ob. z s. č. 1298, přípis ze dne 7. listopadu 1855 č. 9671, min. výnos ze dne 18. srpna 1858 č. 16752 a výnos ministeria práv ze dne 25. března 1874 č. 1298.

opět knihovní soud z úřední své povinnosti poznámku rekursu dá vymazati, jakmile rekurs vyšší stolicí byl zamítnut.

§ 130. Zamítne-li rekurs druhá stolice a takto vyřízení stolice první v platnosti ponechá, pak nelze rekurovati dále ke stolici třetí.*)

Vyhoví-li ale stolice druhá rekursu, zrušíc vyřízení stolice první, pak možno podati rekurs proti tomu ke třetí stolici.

Jedná-li se o knihovní záležitost spornou, pak nerozhoduje o přípustnosti rekursů proti stejně znějícím rozhodnutím první a druhé stolice § 130. kn. z., nýbrž řád soudní (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 27. listopadu 1872 č. 12142), pročež v případech takových na rozdíl od ustanovení knihovního zákona rekurs podati lze.

Z přesného ustanovení knihovního zákona, že proti stejně znějícím rozhodnutím první a druhé stolice další rekurs vůbec jest nemožný a z § 126. kn. z. vysvítá, že také jiného druhu dovolání nebo stížnosti nejsou přípustny, protože výměry knihovní i v otázce materielní i v otázce formální jediné v cestě rekursu mohou býti změněny. (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 20. února 1877 č. 1840.)

V řízení upravovacím při zakládání nových knih pozemkových nepřipouští taktéž c. k. nejvyšší soud proti stejně znějícím rozhodnutím první a druhé stolice mimořádných revisijních rekursů. (Rozhodnutí ze dne 14. října 1879 č. 10807 a ze dne 28. října 1879 č. 11968.)

Je-li soud první stolice zároveň soudem knihovním čili nic, na tom není rozdílu; pročež i v takovém případě, když na př. soudem první stolice jest soud pozůstalostní, jest revisijní rekurs ke stolici třetí nepřípustný, jestliže vyřízení tohoto soudu rozhodnutím druhé stolice bylo potvrzeno. (Rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu ze dne 17. prosince 1879 č. 13859.)

*) Rekurs ve sporných záležitostech na stolici třetí podaný nezdržuje vykonatelnosť výroku stolice první.

Tak na př. může praenotat na základě rozsudku prvního soudu v rozepři pro spravení záznamu vyneseného a druhou stolicí potvrzeného žádati o výmaz zaznamenaného práva. — Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 12. září 1872 č. 9281.

2. Účinek vyřízení rekursu.

§ 131.

Byl-li zamítavým vyřízením rekursu potvrzen výměr zamítající, tedy budiž výmaz poznámky výměru v knize pozemkové zapsané a vyrozumění účastníků nařízeno z povinnosti úřední.

§ 132.

Byl-li však druhou stolicí povolen vklad anebo záznam první stolicí zamítnutý, tedy budiž povolení to v knize pozemkové zapsáno. Účinek tohoto zápisu budiž tak posuzován, jako kdyby se byl stal v čase podání první žádosti.

§ 133.

Zruší-li druhá stolice výmaz, jejž stolice první povolila, tedy musí vymazaný vklad anebo záznam opět býti napraven.

Zamítne-li však druhá stolice jiný vklad anebo záznam stolicí první povolený, tedy budiž to v knize pozemkové poznamenáno, zapsané právo však nemazáno, pokud buď rozhodnutí třetí stolice se nestalo, nebo neuplynula lhůta k podání rekursu proti rozhodnutí druhé stolice. Potvrdí-li stolice třetí výměr stolice první, budiž vymazána poznámka, jež následkem rekursu byla učiněna.

Potvrdí-li stolice třetí měnící rozhodnutí stolice druhé, nebo v patřičném čase rekurs proti němu nebyl podán, tedy budiž vložené nebo zaznamenané právo vymazáno.

§ 131. až § 133. Objasnění těchto paragrafů poskytují zápisy, jež jsem ve vzorci knihovní vložky (č. 1. list C) v prvním dílu této knihy uvedl.

Poukazuji tedy na ně, a to ohledně § 131. na zápisy pod b. č. 18 a 19, ohledně § 132. na zápisy pod b. č. 20 a 21 a ohledně § 133. na zápisy pod b. č. 10, 11, 12 a 13.

Povolí-li první stolice nějaký vklad anebo záznam, jejž pak stolice druhá zruší, tedy nevymaže se ihned původní zápis, nýbrž rozhodnutí druhé stolice se v knize pozemkové jen poznamená, načež vyčká knihovní soud, zdali proti tomuto rozhodnutí podán bude rekurs ke stolici třetí, a stane-li se tak, zdali tato rozhodnutí stolice druhé potvrdí neb obnoví vyřízení stolice první.

Nepodá-li strana v rekursní lhůtě, kterou si listovní v denníku dle data doručení poznamenal, žádného dalšího rekursu, pak učiní listovní o tom knihovnímu soudu oznámení (rubrovou zprávou), a ten nařídí teprve výmaz zrušeného zápisu o vymazání poznámky rozhodnutí vrchního soudu.

Podá-li strana rekurs ke třetí stolici a ta rozhodnutí stolice druhé potvrdí, tedy soud knihovní vyhotovuje o tom výměry stranám zároveň nařídí knihovnímu úřadu výmaz původního povolení a vymazání poznámky rozhodnutí druhé stolice; jestliže však třetí stolice rozhodnutí druhé stolice zruší, pak knihovní soud jen vymazání poznámky rozhodnutí druhé stolice nařídí.

Rekursy adresují se (na rubru) vždy na soud první stolice, ale uvnitř svědčí nadpisy té stolici, která o nich má rozhodovati (Veleslavný c. k. vrchní soude zemský! Vysoký c. k. nejvyšší soude!), na př.:

Veleslavný
c. k. vrchní soude zemský!

Proti výměru slavného c. k. okresního soudu v Holicích ze dne 16. října 1890 č. 10339 — lit. A orig. — jímž zamítnuta moje žádost de praes. 2. října 1890 č. 10339 o vklad výmazu práva zástavního za pohledávání Karla Suka v sumě 800 zl. s přísl. sub N. Exh. 331 ai 1869 na mé usedlosti č. 27 v Sezemici váznoucího a na místě žádaného vkladu pouze záznam výmazu povolen, podávám následovní

Rekurs.

Slavný soud první stolice nedal mé žádosti z toho důvodu místa, že podpis Karla Suka na kvitanci ddto. 13. listopadu 1871, shora uvedené mé žádosti za základ sloužící, oproti zřejmému ustanovení § 31. kn. z. ze dne 25. července 1871 č. 95 ř. z. není legalisován a tudíž s použitím § 85. kn. z. jen záznam žádaného výmazu povolen býti může.

Tento důvod však není správný, neboť citovaný zákon nabyl platnosti teprve dnem 16. února 1872, kvitance ddto. 13. listopadu 1871 pak před jeho platností byla vydána, následkem čehož dle čl. III. uváděcího zákona ze dne 25. července 1871 ustanovením nového knihovního zákona nepodléhá, nýbrž jen dle § 433.—435. obč. z. posuzována býti musí.

Ježto pak podmínkám těchto paragrafů úplně vyhovuje, tedy jest úplně způsobilá k povolení vkladu výmazu práva zástavního mnou žádaného a proto kladu uctivou prosbu:

Veleslavný c. k. vrchní soude zemský račiž výměr slavného c. k. okresního soudu v Holicích ze dne 16. října 1890 č. 10339 zrušiti a dle mé žádosti vklad výmazu práva zástavního za pohledávání Karla Suka v sumě 800 zl. s přísl. na mé usedlosti č. 27 v Sezemici nařiditi.

V Holicích, dne 26. října 1890.

František Krušný.

Rubrum:

Slavnému
c. k. okresnímu soudu
v Holicích.

Rekurs
Františka Krušného v Sezemici

proti výměru č. 10339 ai 1890, zamítajícímu žádost o vklad výmazu práva zástavního za pohledávání Karla Suka v sumě 800 zl. s přísl. na usedlosti č. 27 v Sezemici.

Jednou
s přílohou A orig. s 1 rubrikou.

Dodatek

o kolcích a poplatcích.*)

Tar. pol.

6 **Advitalitní smlouvy**, jimiž jeden manžel druhému právo doživotního užívání svého jmění pro případ přežití zadává, na 1. arch 1 zl., na každý další 50 kr.

Užívací právo samo podléhá poplatku teprve po skutečném nastoupení.

Arch druhý a další při listinách, na každý 50 kr.

11 **Arrondace** držby, když se jí v cestě záměny zcelí pozemky k hospodářskému užívání určené, nepodléhá poplatku, pokud zaměněné pozemky jsou stejné ceny. Má-li pozemek jeden větší cenu než druhý, vyměří se poplatek z rozdílu cen.

Listiny, protokoly, žádosti a přílohy k provedení arrondace vyhotovené jsou bez kolků, jestliže zaměněné pozemky jsou buď stejné ceny, nebo nepřesahuje-li cena jednoho cenu druhého o více jak 50%. (Zákon ze dne 3. března 1868 č. 17 ř. z. a ze dne 6. července 1888 č. 80 ř. z. — zůstává v platnosti do 31. prosince 1893.)

Banka hypoteční království Českého zapravuje poplatky z listin přímo dle výnosu c. k. fin. min. ze dne 23. července 1887 č. 21.322.

Cena nemovitostí — vyšetření téže, § 50. popl. z.

— vzájemným dohodnutím stanovená, § 50. a 54. popl. z.

— ocenitelných a neocenitelných věcí, § 55. popl. z.

---

*) Jelikož by jinak s účelem této knihy se nesrovnávalo, tedy sestaven jest tento dodatek jen se zřetelem na jednání knihovním zákonem odůvodněná a pokud možno v obsahu stručném.

Tar. pol.

Cena dědictví a odkazů, § 57.—59. popl. z.

45 — zapisovaného práva vyšetří se spočtením hlavní povinnosti a všech vedlejších povinností v den podání žádosti o zápis stávajících (na př. kapitálu, úroků až do dne podání a útrat).

Cesse — viz postup.

Cizozemí, listiny tam vydané — viz listiny.

Commasace — viz zcelování.

Compensace vzájemných pohledávek v kupní smlouvě obsažená podléhá kolkování dle sk. II.

Consens — viz povolení.

Consolidace — žádosti o výmaz na základě téže, jakož i listiny výmazné, jsou-li separátně vydány, dle ceny a dle sk. II. — Žádá-li se o výmaz pohledávky právem consolidace bez separátní listiny, dlužno opatřiti žádosť kolky dle sk. II. a kromě toho kolky pro žádosť předepsanými (1 zl. 50 kr., resp. 75 kr., resp. 36 kr.). (Dle výn. fin. min. ze dne 27. října 1852 č. 38757 postačí na výmazné prohlášení 50kr. kolek.)

Convertace pohledávek, o kterých stává již řádná listina a ohledně kterých již byly poplatky vyměřeny — převádí-li se tyto na ústavy k tomu oprávněné na nižší úrokování, podléhají listiny k tomu cíli vyhotovené poplatku 50 kr., když

1. z listiny vychází, že bude úrok trvale a nejméně o $\frac{1}{4}$ procenta snížen (příspěvky správní se k úrokům počítají),

2. lhůta k umoření dluhu není pod šest roků stanovena,

3. právo zástavní na jiné hypotéky se nerozšíří.

Žádosti o knihovní výtahy k tomu cíli žádané, aby jimi podmínky slevení poplatků byly prokázány, jakož i výtahy samy a jiné doklady jsou bez kolků.

(Zákon ze dne 9. března 1889 č. 30 ř. z., a prováděcí nařízení ze dne 17. března 1889 č. 31 ř. z.)*)

---

*) Zákon ze dne 9. března 1889 č. 30 ř. z. poskytuje nová ulehčení ke konversím.

§ 2. Přijímají-li se hypotekární půjčky od ústavů ku veřejnému skládání účtů povinných anebo pod veřejnou správou nebo dozorem sto-

Tar. pol.

Výhody slevení požívají i poplatky zápisní, jež dlužno zapraviti jen tehda a jen potud, když a pokud nová půjčka convertovaný dluh převyšuje.

91 **Darování**: A. Listiny o darování:

a) mezi živými z každého archu 50 kr.,

b) pro případ úmrtí (tar. pol. 101 I. A. 1.) z prvního archu 1 zl.

---

jících nadací, kostelů, fondů, spolků, společenstev, církevních anebo světských obcí ku záměně stávajících již hypotekárních dluhů ve dluhy na nižší úrokování, tedy budiž z výmazných listin a dlužních úpisů k tomu účelu vystavěných, pokud dle sk. II. nepřipadá menší poplatek, jen pevný poplatek 50 kr. z každého archu zapraven a za knihovní zápis nebudiž žádný poplatek dáván,

1. když vysvítá z dlužního úpisu, že jest úrok trvale snížen a že snížení nejméně ¼ procenta činí. Periodické dávky (příspěvky správní a p.), které vedle úroků se vymiňují, buďtež počítány k úrokům;

2. když lhůta k umoření dluhu bez ohledu na právo k výpovědi stanovami spořitelen a hypotekárních ústavů vymíněné není stanovena pod šest roků;

3. když právo zástavní na jiné hypotéky se nerozšiřuje;

4. když jest z obsahu dlužního úpisu nebo výmazné listiny patrno, že nové půjčky k umoření starší pohledávky bylo použito.

§ 3. Výhody v § 2. uvedené přísluší také za podmínek ad 1—3 jmenovaných convertacím stávajících hypotekárních dluhů cestou postupu na právnické osoby v § 2. poznačené.

Přesahuje-li nová půjčka starý dluh, tedy dlužno ohledně vyšší částky zapraviti skálový i vkladní poplatek. (§ 4.)

O výhody tímto zákonem povolované dlužno žádati u fin. úřadů I. stolice nebo v cestě berního úřadu, kde se hypotéka nalézá, nejdéle do 30 dnů po vyhotovení dlužních úpisů nebo cessí. Povolení na základě § 2. žádané závisí od výmazu convertovaného dluhu. (§ 8.)

K žádosti připojí se originály neb ověřené opisy listin, knihovní výtahy o hypotékách a povolení ústavu, jenž novou půjčku povoluje. Žádosti, žádosti o výtahy, opisy listin, ověření atd. jsou osvobozeny od kolků. (§ 9., § 7. min. nař. ze dne 17. března 1889 č. 31 ř. z.)

Nepřesahuje-li convertovaný dluh 2000 zl (bez příslušenství), možno žádati i ústně a vyšetřování zákonitých podmínek má díti se z pravidla z moci úřední. (§ 8. téhož nařízení.)

K žádosti o knihovní vklad půjčky připojí se podací rubrika o tom, že o slevení skálových a vkladních poplatkův u finančních úřadů bylo žádáno, jestliže se potvrzení o tom nenachází na originále listin.

Tar. pol.

B. Z právního jednání:

I. Mezi manžely za času darování nerozloučenými, mezi rodiči a dětmi nebo jejich potomky z ceny 1%,

II. mezi jinými příbuznými až do bratranců a sestřenic z ceny 4%,

III. ve všech ostatních případech z ceny 8%.

Poznámka: 1. Cena výživného nebo podpory vyšetří se jako u služebností.

2. Poplatek z darování pro případ úmrtí zapravuje se teprve po připadlém dědictví dle tar. pol. 106 B a § 59. popl. zák.

3. Je-li předmětem darování věc nemovitá, tedy musí se vedle poplatků sub I., II. a III. uvedených zapraviti ještě 1½% z její ceny.

59 **Dědictví**, vyměření poplatků z něho, § 57. popl. zák.

— povinnosť k zapravení poplatkův a ručení za ně, § 68., 72. a 73. popl. zák.

— smlouvy o něm, z prvního archu 1 zl.

98 **Dělení** pozemků za účelem arrondace a commasace — viz arrondace a commasace.

— smlouvy dílčí, jimiž se právo jedné osoby úplatně nebo bezplatně na jinou převádí, jako kupní nebo darovací smlouvy.

Depurace podléhají poplatku zápisnímu ½% s 25% přirážkou.

— zvláštní smlouvy o nich a listiny výmazné dle ceny a sk. II.

36 **Dlužní úpisy** dle ceny a sk. II. Cena vyšetří se spočtením kapitálu a útrat, pro něž v dlužním úpisu vysazena jest maximální částka.

(Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 22. října 1889 č. 4897.)

Dražby realní — žádosti o ně: první pare 1 zl. při pohledávkách nad 50 zl., 12 kr. při pohledávkách pod 50 zl.*)

Důchody: *a*) Když postoupí se za ně věc movitá, dle ceny věci a sk. III.

---

*) Dle nejnovějšího rozhodnutí fin. min. ze dne 17. února 1891 č. 44764, uveřejněného v „Právníku".

Tar. pol.

b) Když postoupí se za ně věc nemovitá: z listiny za každý arch 50 kr., z právního jednání 3½% ceny věci.

Duplikáty listin — viz § 40. a 62. popl. z.

— úředních vyhotovení, za každý arch 1 zl.

— žádostí, pokud nejsou od kolků osvobozeny, při ceně až do 50 zl. — 12 kr., a při ceně přes 50 zl. — 36 kr.

Exekuční žádosti — viz žádosti, pol. tar. 45 D. cc. a poznámku k *c*).

Exempláry několikery téže listiny podléhají stejným skálovým poplatkům. Je-li více exemplářů než dva vyhotoveno, tedy možno třetí a další kolkovati jako jednoduché úřední opisy, jestliže oba prvnější jakož i ostatní další exempláry buď před podpisem anebo nejdéle do 8 dnů po vystavení prvního exempláru byly předloženy úřadu vyměřovacímu. (§ 40. popl. zák.)

Extrakty — viz výtahy.

Formát papíru činí 1750 čtverečních centimetrů (nebo 14 palců výšky a 18 palců šířky celého archu). Formáty větší podléhají kolkování dle vyšších stupnic (§ 30. a 14. popl. zák., cís. nař. ze dne 8. července 1858 č. 102 ř. z. a cís. nař. ze dne 17. května 1859 č. 89 ř. z.)

61 **Hypotekární** úpisy, jimiž zadává se hypotéka pro nějaký závazek, dle výše závazku a sk. II. Není-li závazek ocenitelný, z archu 50 kr.

— listiny, jimiž se hypotéka ze závazku propouští, podléhají témuž poplatku, jako listiny hypotéku zadávající.

— žaloby — poznamenání jich: na první pare žaloby 1 zl. 50 kr. a na další po 36 kr., je-li zažalována pohledávka přes 100 zl., anebo na první pare 75 kr. a na další po 36 kr., je-li zažalována pohledávka od 50 do 100 zl. Při pohledávkách do 50 zl. na první pare 36 kr., na další po 12 kr.

Hypotéky rozšíření, vázne-li pohledávka již na jiné hypotéce:
z listiny za každý arch 50 kr.,*)
zápis knihovní bez poplatku;

---

*) Rozšíření hypotéky v dodatku nebo v dodatečném prohlášení k hlavní listině zadané podléhá samostatně vyměření poplatku dle sk. II. na základě sumy úvěru. (Rozhodnutí spr. soud. dv. ze dne 1. června 1880 č. 785, 5. prosince 1882 č. 1580 a 8. listopadu 1887 č. 3747.)

Tar. pol.

Hypotéky upuštění od ní, zůstává-li pohledávka na dále váznouti na jiné hypotéce, z listiny za každý arch 50 kr.

Horní knihy — jednání, protokoly, vyhotovení, žádosti a přílohy při vylučování podniků z horní knihy jakož i při opravách následkem dvojího zápisu jednoho objektu v horní a pozemkové knize, jsou bez kolkův a poplatků. (Zák. ze dne 18. března 1872 č. 32 ř. z.)

Interimní listiny — jako listiny.

Intimaty o soudních smírech: při ceně sporného předmětu až do 50 zl. za arch 50 kr., při ceně přes 50 zl. za arch 1 zl.

Kauční listiny — dle výše kauce a sk. II.

— závazky ohledně možných útrat v dlužním úpise nejvyšším obnosem udané započtou se při výpočtu poplatku k hlavní povinnosti. Zaváže-li se dlužník v cessi ke placení nových vedlejších povinností, jsou tyto předmětem nového vyměření poplatku.

Kolky — výměna takových, přes něž nebylo psáno, nebo jichž použito k listině neukončené (nebo vyhotovené ale nepodepsané), pokud není pochybnosti, že by jich bylo již jednou užito a p., obstará se na nekolkovanou žádosť prostřednictvím c. k. finančního okresního ředitelství u c. k. skladiště kolků a tabáku v Praze a v Brně.

Listiny a archy, na nichž se zkažené kolky nalézají, musí býti neporušeny přiloženy k žádosti.

Kompensace — viz compensace.

Konsolidace — viz consolidace.

65 **Kupní** smlouvy: A. Z listiny za každý arch 50 kr. Ustanoví-li se ve smlouvě částka pro útraty ohledně kupní dobírky, dlužno z této částky připojiti kolek dle sk. II. Taktéž dlužno kolkovati smlouvu vedle stálého kolku 50 kr. dle sk. II., jestliže ve smlouvě provedena jest compensace pohledávek kupcových z kupní ceny, postup kupní dobírky, darování téže atd. Je-li ve smlouvě obsaženo zmocnění prodávajícího, aby kupující třetí osobě kupní dobírku pro prodávajícího odváděl, dlužno z tohoto zmocnění na počátku smlouvy přilepiti další 50kr. kolek.

Tar. pol.

B. Z právního jednání dle času od poslední knihovní změny ve vlastnictví: stala-li se změna v době

2 roků	1	%	z kupní ceny		
4 „	$1^1/_2$	„	„	„	
6 „	2	„	„	„	
8 „	$2^1/_2$	„	„	„	
10 „	3	„	„	„	a více jak
10 „	$3^1/_2$	„	„	„	

47 **Kvitance** dle kvitované sumy a sk. II.

Kvituje-li více dědiců na pohledávku jim připadlou ve společné listině, dlužno zapraviti poplatek dle jednotlivých podílů.

— na deposita podléhají kolku za 50 kr., a toliko v tom případě, když kvitovaná suma nepřevyšuje 100 zl., kolku dle sk. II.

— na částky až do 2 zl. jsou kolků prosty.

— na pohledávky nepřevyšující na kapitále (bez ohledu na vedlejší povinnosti) 100 zl., před 1. červencem 1875 do knih zapsané, jsou prosty kolků. (Zák. ze dne 31. března 1875 č. 52 ř. z., jehož platnosť zákonem ze dne 28. prosince 1890 č. 234 ř. z. stanovena na dobu neurčitou.)

66 **Legalisace** u soudu 36 kr.

— u notáře 10 kr., bez ohledu na počet osob representujících strany, jichž podpisy mají býti legalisovány.

Také nevyžaduje se dalších kolků při legalisacích podpisů svědků na listinách (jako při dlužních úpisech hypoteční banky), jestliže současně tyto podpisy byly připojeny s podpisy stran.

— na knihovních listinách o pohledávkách nepatrné ceny (do 100 zl. bez ohledu na úroky a útraty) odpadá, jestliže se na listinu podepíší dva hodnověrní muži jako svědci, udavše svá jména a příjmení, svá zaměstnání, bydliště, stáří a připojivše prohlášení, že osobně znají toho, jehož podpis za pravý potvrzují. (Zák. ze dne 5. června 1890 č. 109 ř. z. a zák. ze dne 26. března 1891 č. 25 z. z.)

— na listinách v cizozemsku vydaných nepodléhají kolkování a obstarávají je rakouské konsuláty nebo vyslanectva v dotyčné cizí zemi zřízené.

Tar. pol.

Legalisace na listinách, jež vydávají poručníci, opatrovníci, zástupci pozůstalostí atd. a jejichž platnost podmíněna jest dodatečným schválením soudu vrchnoporučenského, vrchnoopatrovnického, pozůstalostního atd., pak na listinách, jež vůbec vyššího úředního schválení vyžadují, odpadá vůbec. (Také na kvitancích, cessích a prohlášeních okresních hospodářských záložen, jež podepíší členové ředitelstva a jež pak schválí okresní výbor.)

— na listinách od kolkův osvobozených jest též bez kolku.

101 **Listiny** v cizozemsku vydané musí se přihlásiti k vyměření poplatků do 30 dnů od toho dne, kdy do Rakouska byly přeneseny nebo i dříve, jestliže jich bylo ke právnímu jednání zde dříve než do 30 dnů použito.

— právní, které obsahují převody vlastnictví, utvrzení nebo zrušení práv a povinností, z každého archu 50 kr. — Poplatek z právního jednání tar. pol. 106 A 2.

— o darováních — viz tar. pol. 91.

— o převodech vlastnictví v pádu úmrtí — z prvního archu 1 zl.

— o jiných právních jednáních dle ceny a sk. II.

— výmazné o pohledávkách, jež zůstanou na dále váznouti na jiných simult. hypotékách, z každého archu 50 kr.

— o rozšíření stávajících již hypotek z každého archu 50 kr.

— odevzdací, použije-li se jich jako příloh k žádosti kolkování podrobené, podléhají přílohovému kolkování.

— za účelem arrondace a commasace pozemků vydané jsou kolků prosty.

— za účelem convertací pohledávek vydané — viz zák. ze dne 11. června 1881 č. 59 ř. z. a ze dne 9. března 1889 č. 30 ř. z.

— přesahuje-li kolkový poplatek z nich 25 zl., může býti listina opatřena jen kolkem za 50 kr. a pak přihlášena úřadu vyměřovacímu k vyměření dalšího poplatku.

Lhůty k ohlášení smluv k vyměření poplatků — do 8 dnů ode dne vystavení (nikoliv podpisu!); den vystavení se nepočítá. (Min. fin. nař. ze dne 15. ledna 1852 č. 39466.)

— k dodatečnému okolkování listin v cizozemsku vydaných do 30 dnů po přenesení jich do Rakouska, a bylo-li jich

Tar. pol.

použito před uplynutím doby 30 dnů, tedy ještě před použitím;

Lhůty k spravení záznamu — žádosti o prodloužení 36 kr. resp. 12 kr.

— k vrácení poplatkův omylem anebo následkem početní chyby zapravených do 3 roků ode dne zapravení; po 3 rocích může býti žádáno jen v ohleduhodných případech a byl-li poplatek úřadem vyměřen, v cestě milosti u fin. ministeria.

— k výměně kolků na listinách nedohotovených do 3 roků.

42 **Manželské** smlouvy, jež se uzavírají o jmění s úmyslem na spojení manželské dle ceny a sk. II.

Nadzástavní právo jako zástavní právo.

— žádosti o exekuční vklad na pohledávky knihovní 36 kr. resp. 12 kr.

25 **Nájemní** smlouvy dle ceny a sk. II.

— právo — poplatek ze zápisu téhož dle ceny $^1/_2$% a 25% přirážky.

Cenu tvoří roční činže násobena počtem roků, na něž byl nájem uzavřen.

— právo — listiny na výmaz téhož dle sk. II.

49 **Nástiny** listin — viz punktace.

Navrácení poplatků bezprávně zapravených — viz lhůty ku vrácení a § 77. popl. zák.

Nemovitosti — vyšetření ceny jich k vyměření poplatků:

1. z koupě pravidelně kupní cena,

2 při jiném způsobu nabývání poslední soudní odhad anebo kupní cena při posledním prodeji docílená.

Obligace — viz dlužní úpisy.

Odevzdací listiny k žádostem kolkování podléhajícím připojené — jako přílohy.

Odstupy pozemků za účelem regulování služebností a požitečných práv dle cís. pat. ze dne 5. července 1853 č. 130 ř. z. jsou od poplatkův osvobozeny.

Omyl — nárok na vrácení poplatků z téhož — viz lhůty ku vrácení a § 77. popl. zák.

Opětná podání (reprodukce) 36 kr. resp. 12 kr. dle ceny, o kterou se jedná (do nebo přes 50 zl.).

Tar. pol.

Opětovné dávky — ustanovení o vyměřování poplatků:

a) jsou-li dávky ujednány na určitou, ale 10 roků nepřevyšující dobu, tedy vyměří se poplatek dle ceny dávek za celou dobu;

b) jsou-li dávky ujednány na dobu 10 anebo více roků, vyměří se poplatek dle desateronásobné ceny ročních dávek;

c) jsou-li dávky vyhrazeny na životní dobu jedné osoby, vyměří se poplatek dle desateronásobné, a na životní dobu dvou nebo více osob, dle patnácteronásobné ceny ročních dávek.

2 **Opisy**:

a) úřední jednoduché: při ceně do 50 zl. za každý arch 25 kr., při ceně přes 50 zl. za každý arch 36 kr.

Vydává-li opisy jiný úřad než soud, za každý arch 50 kr.

b) úřední ověřené: za každý arch 50 kr. resp. 1 zl. — opět dle ceny do nebo přes 50 zl.

— smluv za účelem ohlášení k vyměření poplatků, jakož i ověření jich — bez kolku.

Ověření podpisů — viz legalisace.

— listin — viz opisy.

25 **Pacht** — jako nájem.

Papíru velikosť — viz formát papíru.

Percentualní poplatek při knihovních zápisech řídí se dle ceny zapisovaného práva, tedy se započtením hlavních i vedlejších povinností (kapitálův, úrokův až do dne knihovního podání a útrat) ve stupnicích po 20 zl., při čemž se zbytky od 1 do 20 zl. za celých 20 zl. počítají, kdežto zbytek pod 1 zl. zůstává nepovšimnut. (Zákon ze dne 13. prosince 1862 č. 89 ř. z.) — Tabulku viz na konci tohoto dodatku.

— poplatek až do výše 5 zl. musí býti připojen ihned k žádosti o zápis, vyšší poplatky mohou býti ponechány k vyměření bernímu úřadu, za kterýmž účelem se k žádosti offorubrika připojí.

Byl-li vklad anebo záznam v cestě rekursu zrušen anebo změněn, tedy možno nekolkovanou žádostí domá-

Tar. pol.

hati se vrácení celého percentualního poplatku nebo poměrné jeho části, když předloží se o tom důkaz, že vklad anebo záznam byl zrušen anebo změněn. Naproti tomu nelze žádati o vrácení poplatku, byl-li vklad anebo záznam zrušen anebo změněn v cestě sporu nebo po volném dohodnutí se stran.

111 **Plná moc,** z každého jednotlivého zmocnitele 50 kr.; k jednáním při zakládání nové knihy pozemkové bez kolků.

Legalisace podpisů na plné moci, pokud tato jest specielní k jednání knihovnímu 36 kr.

43 **Podání** viz žádosti.

106 **Poplatky** z převodu vlastnictví dle doby od poslední knihovní (nikoliv skutečné!) změny vlastnictví:

do	2 roků	1 %	
„	4 „	$1\frac{1}{2}$ „	
„	6 „	2 „	
„	8 „	$2\frac{1}{2}$ „	
„	10 „	3 „	
přes	10 „	$3\frac{1}{2}$ „	ceny trhové.

— percentualní — viz percentualní poplatky.

32 **Postupní** listiny — dle ceny postupní valuty a sk. II.

— listiny za účelem convertace pohledávek vydané — z každého archu 50 kr., nepřísluší-li dle sk. II. poplatek menší.

Postupy bezúplatné jako darování.

— společně s novými závazky, na př. o náhradě útrat posud nezaručených, o spravení záznamu, týká-li se postup pohledávky praenotované a p. podléhají poplatku z obého.

47 **Potvrzení** — viz kvitance.

— o příjmu částek ze soudní deposice:
až do 100 zl. dle sk. II.,
přes 100 zl. — 50 kr.

— o vrácených poplatcích, vyměněných kolcích, vrácených pokutách a p. — bez kolků.

34 **Povolení** ke knihovnímu zápisu, jestliže v hlavní listině nebylo dáno a zvláštní listina se o něm zřizuje, za každý arch 50 kr.

— ke dluhoprostému odepsání pozemků — za každý arch 50 kr.

Tar. pol.

Povolení k výmazu na některé části hypotéky, zůstane-li právo na jiných částech, za každý arch 50 kr. (Výn. fin. min. ze dne 11. března 1887 č. 7874.)

Právní jednání různá v jedné listině — poplatek z každého jednotlivého.

Praenotace — viz záznam.

Předkupní právo — zápis téhož, bez poplatku.

Přednosť — postoupení téže: bezúplatné z archu 50 kr.; úplatné jako kupní smlouvy.

100 **Překlady** přísežními tlumočníky sdělané, za každý arch 1 zl.

20 **Přílohy** k žádostem kolkování podrobeným za každý arch 15 kr.; v jednání sporném (exekučním), nepřesahuje-li cena sporného předmětu 50 zl., za každý arch 10 kr.

Užije-li se příloh kolkem za 10 kr. opatřených později k jiným žádostem, jichž se snížení přílohového kolku z 15 na 10 kr. netýká, musí býti na ně dodatečně přilepen kolek za 5 kr.

Užije-li se za přílohy listin, jež jsou co do své vlastní povahy řádně kolkovány, tedy nepodléhají zvláštnímu přílohovému kolkování.

— samy o sobě kolku prosté nutno opatřiti přílohovými kolky, použije-li se jich jako příloh k žádostem kolkování podléhajícím.

— rozhodnutí soudní jako přílohy použitá: rozhodnutí první stolice bez kolku; intimaty o rozhodnutích vyšších stolic za každý arch 15 resp. 10 kr.

— jiná soudní vyřízení, jako přílohy, pokud z nich již nebyl poplatek zapraven, 15 resp. 10 kr.

Přirážka z poplatků v procentech vyměřovaných činí 25%.

Prodej— viz kupní smlouvy.

53 **Prohlášení** — viz listiny.

— o postoupené knihovní přednosti — za každý arch 50 kr.

— na výmaz výměnku se strany dědiců před uplynutím 3leté doby — za každý arch 50 kr.

— o upuštění od hypotéky — za každý arch 50 kr.

— o rozříření hypotéky při pohledávkách již váznoucích — za každý arch 50 kr.

— ke spravení záznamu — za každý arch 50 kr.

Tar. pol.

Prominutí zvýšeného poplatku stane se tomu, kdo obdržev listinu buď nekolkovanou nebo nedostatečně kolkovanou učiní o tom do 30 dnů po obdržení listiny oznámení orgánům finančním.

Promlčení ohledně kolkových závad po 5 rocích.

— k dodatečnému vyměření poplatků dříve nedostatečně vyměřených po 2 rocích. (Viz zák. ze dne 18. března 1878 č. 31 ř. z. a § 9. popl. zák.)

— ohledně kolkových pokut a trestů 5 roků. (§ 85. popl. zákona.)

79 **Protokoly**, zastupují-li žádosti — jako žádosti.

— obsahují-li právní listiny v sobě, na první arch kromě kolku protokolového i kolek z listiny.

— v záležitostech zakládání, doplňování nebo měnění knih pozemkových; v záležitostech vylučování podniků z knihy horní a při opravách následkem zápisu jednoho objektu do knihy horní i do knihy pozemkové; v záležitostech knihovním soudem ustanovených lhůt ke zřízení knihovního pořádku*); v záležitostech zřizování vložek knihy železniční; — bez kolků.

36 **Půjčky** — listiny o nich — viz dlužní úpisy.

43 **Rekursy** z prvního archu 1 zl.

— proti vyměření poplatků — bez kolků; stížnosti na rozhodnutí o nich 15 kr. za každý arch, jestliže vyměřený poplatek nepřesahoval 50 zl., a 36 kr. jestliže byl poplatek vyšší než 50 zl.

103 **Rozsudky** v soudním jednání o odporu věřitele proti výměně pozemků k hospodářské kultuře věnovaných, poplatek z nich 2 zl. 50 kr.

— ve sporech o platnosti výpovědi pachtu nebo nájmu, 2 zl. 50 kr.

— znějící na výmaz knihovní pohledávky — poplatek z nich nesmí nikdy činiti méně než dle sk. II.

21 — jako přílohy: od první stolice — bez kolku; intimaty rozhodnutí vyšších stolic — za každý arch 15 kr., resp. ne-

*) Žádosti o prodloužení lhůty za účelem nastoupení cesty právní ku sjednání knihovního pořádku nejsou kolků prosty, nýbrž podléhají kolkování 36 kr.

Tar. pol.

přesahuje-li cena sporného předmětu 50 zl., za každý arch 10 kr.

89 **Rubriky** za každý arch 15 kr. při ceně přes 50 zl., a 10 kr. při ceně pod 50 zl.

— podací — bez kolku.

— žádosti, jež byla straně pro nějakou vadu vrácena, mohou býti bez závady připojeny k žádosti nové.

31 **Rukojemství** při závazcích neocenitelných z každého archu 50 kr.; při závazcích ocenitelných dle ceny a sk. II.

Různá právní jednání v jedné listině — poplatek z každého jednotlivého.

Scelování pozemků hospodářských jest osvobozeno od kolkův a poplatkův.

Sequestrace — žádosti o knih. poznamenání na první pare 1 zl. 50 kr., anebo 75 kr., anebo 36 kr. dle ceny přes 100 zl., anebo přes 50 zl., anebo do 50 zl.; další pare 36 anebo 12 kr. dle ceny nad 50 zl. anebo do 50 zl.

39 **Služebnosti**:

1. bezúplatně zadané — jako darování;

2. pro případ úmrtí — dle výměry poplatkové jako při převodech vlastnictví po úmrtí;

3. úplatně zadané:

a) z práva užívacího věci nemovité — dle ceny $3^1/_2\%$;

b) v ostatních případech dle sk. II.

97 **Směnné** smlouvy — z každého archu 50 kr.;

z právního jednání $3^1/_2\%$.

— smlouvy v příčině arrondace pozemků jsou prosty kolků, jsou-li zaměňované pozemky stejné ceny, nebo nepřevyšuje-li cena jednoho cenu druhého o 50%.

105 **Smíry**: Není-li sporný předmět ocenitelný, z každého archu 50 kr.;

je-li sporný předmět ocenitelný, dle sk. II.

— v příčině expropriace s vlastníky pozemkův uzavřené jsou kolků prosty.

— intimaty o nich — z každého archu 1 zl.;

nepřesahoval-li sporný předmět 50 zl., tedy 50 kr.

Smlouvy — viz listiny.

Spravení záznamu — viz záznam.

Tabulární žádosti — viz žádosti.

Tar. pol.

61 **Úpisy** — viz hypotekární úpisy.

7 **Úřední** vyhotovení: spisy, vidimace, duplikáty, vysvědčení, výtahy — viz tam.

Užívání — smlouvy o něm — viz služebnosti.

Vidimované opisy — viz opisy.

— opisy listin k vyměření poplatků — bez kolků.

70 **Výmazy** — žádosti o ně, viz žádosti.

— pohledávek 100 zl. (na kapitále) nepřevyšujících a do 1. července 1875 do knih zapsaných i co do listin a ověření podpisů na nich, i co do žádostí bez kolků. (Zákon ze dne 28. prosince 1890 č. 234 ř. z.)

— výměnkův a služebností — listiny za každý arch 50 kr.

— listiny o nich, jsou-li práva ocenitelná — dle sk. II.

— na některé části simultánních hypoték s ponecháním práva zástavního na ostatních částech — z každého archu listiny 50 kr., když pohledávka převyšuje cenu zůstalých hypoték; jinak, aneb není-li dalších hypoték, dle sk. II.

— svolení k nim, je-li obsaženo v žádosti, podléhá tato kolkování jako žádosť a jako listina.

— zápisy jich — bez poplatků.

Výměna kolků — viz kolky.

16 **Výměnky** v trhových smlouvách ustanovené činí část trhové ceny; jsou-li darováním, podléhají poplatkům jako toto.

13 **Výpovědi** soudní z každého archu (pare) 36 kr.; má-li býti výpověď poznamenána v knihách, z prvního pare 1 zl. 50 kr., resp. 75 kr., resp. 36 kr. dle ceny vypovídané pohledávky (práva) přes 100 zl., přes 50 zl. anebo do 50 zl.

116 **Vysvědčení** úřední — za každý arch 1 zl. (sem patří kromě jiných: vysvědčení o tom, že věřitelové nepodali námitek proti dluhoprostému odepsání části hypotéky; o tom že a kdo se přihlásil k pozůstalosti atd.).

17 **Výtahy** z pozemkových knih, z horních a železničních knih a ze zemských desk — za každý arch 1 zl.

— knihovní o více knihovních tělesech na jediném archu podléhají témuž kolkování (za arch 1 zl.) bez ohledu na počet knihovních těles, o nichž jest výtah vydán. (Min. nař. ze dne 16. ledna 1874 č. 3 ř. z.)

Každý může žádati o vydání výtahů buď o každém tělese zvlášť, anebo společně o více tělesech na jednom

Tar. pol.

anebo více arších v bezprostředním pokračování jednoho za druhým.

Výtahy ke konversím, arrondacím a commasacím — bez kolků.

Vklady — viz zápisy.

Vlastnictví — zápis téhož, bez poplatku.

106 — převod téhož při:

1. darováních — viz darování;

2. převodech;

a) následkem úplatného právního jednání mezi živými dle ceny a doby od poslední knihovní změny ve vlastnictví:

1 %	do	2	roků	
$1^1/_2$ „	„	4	„	
2 „	„	6	„	
$2^1/_2$ „	„	8	„	
3 „	„	10	„	a
$3^1/_2$ „	přes	10	„	

b) následkem soudního výroku — jako rozsudky;

c) následkem řízení pozůstalostního:

1. s rodičů na manželské nebo nemanželské děti nebo potomky jejich a obráceně, na děti za vlastní přijaté a na manžela za času úmrtí zůstavitele s tímto nerozvedeného, pak na zetě a snachy (nikoliv však obráceně — výnos fin. min. ze dne 31. srpna 1858 č. 138 ř. z. a ze dne 3. srpna 1859 č. 28546) — dle ceny 1%;

2. na služebné, když dědictví důchod 50 zl. stř. nebo kapitál 500 zl. stř. — dle ceny 1%;

3. na jiné příbuzné než sub 1. jmenované až včetně do bratranců a sestřenic — dle ceny 4%, a

4. v jiných případech 8%.

103 **Vrácení** poplatků z rozsudků zrušených anebo změněných — kvitance o jich příjmu bez kolků.

45 — poplatků ze zrušených anebo změněných knihovních vkladů nebo záznamů v cestě rekursu — žádosti s doklady o tom a kvitance bez kolků. Stalo-li se zrušení nebo změnění cestou sporu nebo následkem prohlášení stran, nelze o vrácení poplatků zápisních žádati.

Tar. pol.

Vrácení poplatků z kasovních půjček, jestliže se tyto neuskutečnily, může povoliti finanční zemský úřad; výmazná listina podléhá kolku 50 kr.

— poplatků — lhůta k žádání oň do 3 roků; později jen v cestě milosti.

Zákony — rozhodným jest znění jich v řeči německé.

45 **Zápisy** do knih veřejných:

A. K nabytí vlastnictví, služebností a substitucí:

a) když právní jednání podléhá poplatkům z převodu mezi živými nebo v cestě pozůstalosti — bez poplatků;

b) jinak dle ceny $1^1/_2\%$, vlastně se slevením — viz vlastnictví.

B. K nabytí jiných věcných práv:

a) je-li předmět ocenitelný a cena jeho 100 zl. převyšuje, dle ceny $^1/_2\%$ (viz tabulku zápisních poplatků i s 25% přirážkou);

b) je-li předmět neocenitelný nebo cena jeho 100 zl. nepřevyšuje, bez poplatků.

Zapisuje-li se právo zástavní za pohledávky s úroky, dlužno úroky až do dne podání žádosti připočísti ke kapitálu a ze sumy takto získané, a jsou-li zapisovány i útraty, tedy i s připočtením těchto vyměří se poplatek.

— práv pachtovních a nájemních podléhají poplatkům dle úhrnné ceny činže za celou dobu trvání pachtu nebo nájmu;

— výmazů — bez poplatku;

— za účelem arrondace,

— opětné jednoho a téhož práva pro téhož oprávněného v cestě sporné nebo exekuční,

— na více hypoték téhož knih. soudu,

— zástavního práva za kupní dobírky, důchody a výměnky kupujícím prodávajícímu zadaného a tolikéž zápisy kaucí za vedlejší útraty z kupních dobírek — vesměs bez poplatků.

46 — přivolení k nim:

a) soudní — jako úřední vyhotovení;

Tar. pol.

b) soukromé od povinného, za každý arch 50 kr., stává-li již listina o hlavním jednání; jinak jako hypotekární listiny.

Zápisní poplatky (— viz percentualní poplatky —) jsou stejné za vklady i záznamy, za prosté i za exekuční.

Je-li zápis v cestě rekursu zrušen anebo změněn, může býti žádáno o vrácení celého nebo poměrného poplatku nekolkovanou žádostí — viz vrácení.

— řídí se dle úhrnné ceny zapisovaného práva v čase podání žádosti; tedy při právech zástavních za pohledávky dle sumy kapitálu, úrokův a útrat.

— poplatky při zápisech jednoho práva u více knih. soudů předkládají se jen jednou, a to pro soud hlavní vložky.

— poplatky — ručí za ně ten, k jehož prospěchu bylo právo zapsáno; žádá-li však o zápis zadavatel práva, ručí za ně i on.

— poplatky do 800 zl. ceny (do 5 zl. poplatku) musí býti ihned k žádosti přiloženy; vyšší možno ponechati bern. úřadu k vyměření.

Zástavní právo — v ohledu povinností poplatkových není rozdílu mezi prostým a exekučním, mezi zástavním a nadzástavním.

— právo za kupní dobírku pro prodavatele — bez poplatků.

— právo — žádosti o zápis téhož — viz žádosti.

Záznam — podléhá témže poplatkům jako vklad.

— listiny ku spravení téhož, za arch 50 kr.

Zpáteční koupě — zápis práva k ní, není-li ocenitelna, nebo nepřesahuje-li cena 100 zl., bez poplatku; jinak $^1/_2\%$ z ceny.

43 **Žádosti** v řízení sporném i nesporném — z každého archu 36 kr. resp. ve sporném, nepřevyšuje-li cena sporu 50 zl., pouze 12 kr.

— ve formě telegramů podléhají témuž kolkování, jež spraví se tím způsobem, že do 8 dnů podá se k témuž soudu, jemuž bylo telegrafováno, žádost obsahující buď plné nebo stručné znění telegramu opatřená kolkem dle obsahu telegramu příslušným a nadepsaná „dodatečný kolek k telegramu následovního obsahu: . . .“

Tar. pol.

Žádosti na poštovních poukázkách obsažené podléhají kolkování; zasýlá-li se poselné, výkonné atd. poštovní poukázkou, není třeba tuto kolkovati.

— ve formě protokolů podléhají témuž kolkování jako žádosti vůbec.

— o vklad anebo záznam práva vlastnického, zástavního, předkupního, zpáteční koupě, substituce, pak o vklad anebo záznam výmazu týchž práv — z prvního archu 1 zl. 50 kr., jestliže cena zapisovaného nebo vymazovaného práva převyšuje 100 zl.; pak 75 kr., jestliže cena ta od 50 zl. do 100 zl. činí; a 36 kr., jestliže 50 zl. nepřevyšuje. Cena rozumí se i s vedlejšími povinnostmi. Z každého dalšího archu a pare žádosti 36 kr. při ceně nad a 12 kr. při ceně pod 50 zl.

— o vklad anebo záznam práva zástavního pro kapitál, úroky a útraty dlužno kolkovati dle sumy kapitálu a úrokův až do dne podání a útrat; dle téže sumy vypočte se poplatek zápisní.

— o zápisy u více soudů musí býti na prvním archu tolikanásobně kolkovány, u kolika soudů knihovní zápis prováděn býti má. Taktéž musí býti první arch žádosti o odepsání pozemkův u jednoho soudu a připsání jich u jiného soudu opatřen dvojnásobným kolkem.

— o různé zápisy neřídí se dle jednotlivých žádání, a mají-li býti všecky zápisy provedeny pouze u jednoho soudu, podléhají jen jednoduchému kolkování bez ohledu na počet žádání v jediné žádosti.

— o výmazy několikerých pohledávek pod 100 zl., jejichž suma však 100 zl. převyšuje, neb o zavedení amortisačního řízení, požívají výhody osvobození od kolků dle zákona ze dne 31. března 1875 č. 52 ř. z. (Výn. fin. min. 24. prosince 1877 č. 27531.)

— o výmazy pohledávek, jež na kapitále (bez ohledu na úroky a útraty) 100 zl. nepřevyšují a jež zapsány byly do knih před 1. červencem 1875, bez kolků. (Zákon ze dne 28. prosince 1890 č. 234 ř. z.)

— o výmazy, v nichž obsaženo jest i svolení k zápisu výmazu, podléhají kromě vlastního kolkování i kolkování dle sk. II.

Tar. pol.

Žádosti o knihovní poznámky (přednosti, sim. váznutí, žaloby, výpovědi a p.) podléhají témuž kolkování jako žádosti o ostatní zápisy (první arch 1 zl. 50 kr., 75 kr. a 36 kr.).

— o knihovní poznamenání exekuce pro pohledávky právem zástavním již váznoucí ku záměně práva zástavního v exekuční právo zástavní, z každého archu 36 kr. resp. 12 kr.; naproti tomu však

— o knihovní poznamenání sekvestrace této výhody nepožívají a musí býti kolkovány 1 zl. 50 kr., resp. 75 kr., resp. 36 kr. za první arch.

— s upuštěním od simultánní hypotéky, neb o zápis na další hypotéky, z prvního archu 1 zl. 50 kr., resp. 75 kr., resp. 36 kr.

— o realní dražbu z prvního archu 1 zl. (nepřevyšuje-li vymáhaný kapitál 50 zl. z prvního archu jen 12 kr. — dle rozhod. fin. min. ze dne 17. února 1891 č. 44764).

Poplatky za zápisy
do knih pozemkových.

Z obnosu	až včetně do obnosu	Poplatek		Z obnosu	až včetně do obnosu	Poplatek	
zl.	zl.	zl.	kr.	zl.	zl.	zl.	kr.
—	100	—	—	621	640	4	—
101	120	—	75	641	660	4	12½
121	140	—	87½	661	680	4	25
141	160	1	—	681	700	4	37½
161	180	1	12½	701	720	4	50
181	200	1	25	721	740	4	62½
201	220	1	37½	741	760	4	75
221	240	1	50	761	780	4	87½
241	260	1	62½	781	800	5	—
261	280	1	75	801	820	5	12½
281	300	1	87½	821	840	5	25
301	320	2	—	841	860	5	37½
321	340	2	12½	861	880	5	50
341	360	2	25	881	900	5	62½
361	380	2	37½	901	920	5	75
381	400	2	50	921	940	5	87½
401	420	2	62½	941	960	6	—
421	440	2	75	961	980	6	12½
441	460	2	87½	981	1000	6	25
461	480	3	—	**1001**	1020	6	37½
481	500	3	12½	1021	1040	6	50
501	520	3	25	1041	1060	6	62½
521	540	3	37½	1061	1080	6	75
541	560	3	50	1081	1100	6	87½
561	580	3	62½	1101	1120	7	—
581	600	3	75	1121	1140	7	12½
601	620	3	87½	1141	1160	7	25

Z obnosu	až včetně do obnosu	Poplatek		Z obnosu	až včetně do obnosu	Poplatek	
zl.	zl.	zl.	kr.	zl.	zl.	zl.	kr.
1161	1180	7	$37\frac{1}{2}$	1601	1620	10	$12\frac{1}{2}$
1181	1200	7	50	1621	1640	10	25
1201	1220	7	$62\frac{1}{2}$	1641	1660	10	$37\frac{1}{2}$
1221	1240	7	75	1661	1680	10	50
1241	1260	7	$87\frac{1}{2}$	1681	1700	10	$62\frac{1}{2}$
1261	1280	8	—	1701	1720	10	75
1281	1300	8	$12\frac{1}{2}$	1721	1740	10	$87\frac{1}{2}$
1301	1320	8	25	1741	1760	11	—
1321	1340	8	$37\frac{1}{2}$	1761	1780	11	$12\frac{1}{2}$
1341	1360	8	50	1781	1800	11	25
1361	1380	8	$62\frac{1}{2}$	1801	1820	11	$37\frac{1}{2}$
1381	1400	8	75	1821	1840	11	50
1401	1420	8	$87\frac{1}{2}$	1841	1860	11	$62\frac{1}{2}$
1421	1440	9	—	1861	1880	11	75
1441	1460	9	$12\frac{1}{2}$	1881	1900	11	$87\frac{1}{2}$
1461	1480	9	25	1901	1920	12	—
1481	1500	9	$37\frac{1}{2}$	1921	1940	12	$12\frac{1}{2}$
1501	1520	9	50	1941	1960	12	25
1521	1540	9	$62\frac{1}{2}$	1961	1980	12	$37\frac{1}{2}$
1541	1560	9	75	1981	2000	12	50
1561	1580	9	$87\frac{1}{2}$	**2001**	2020	12	$62\frac{1}{2}$
1581	1600	10	—				

a t. d. vždy $\frac{5}{8}$ z obnosu, který se při vyměření poplatku za základ položiti má; při čemž dlužno k tomu přihlížeti, že vyměření poplatku děje se v stupních po 20 zl. a že každý zbytek pod 20 zl., který tvoří 1 zl. nebo více, pokládá se vždy za plných 20 zl. Na zbytek menší jednoho zlatého se vůbec nehledí.

Kolkové škály.

Škála I.
p r o s m ě n k y.

	zl.		zl.	Poplatek i s přirážkami zl.	kr.
		do	75	—	5
výše	75	„	150	—	10
„	150	„	300	—	20
„	300	„	450	—	30
„	450	„	600	—	40
„	600	„	750	—	50
„	750	„	900	—	60
„	900	„	1050	—	70
„	1050	„	1200	—	80
„	1200	„	1350	—	90
„	1350	„	1500	1	—
„	1500	„	3000	2	—
„	3000	„	4500	3	—
„	4500	„	6000	4	—
„	6000	„	7500	5	—
„	7500	„	9000	6	—
„	9000	„	10500	7	—
„	10500	„	12000	8	—
„	12000	„	13500	9	—
„	13500	„	15000	10	—

a tak dále z každých 1500 zl. o 1 zl. více, při čemž zbytek méně než 1500 zl. pokládán buď za plnou sumu.

Škála II.
p r o p r á v n í l i s t i n y

	zl.		zl.	Poplatek i s přirážkami zl.	kr.
		do	20	—	7
výše	20	„	40	—	13
„	40	„	60	—	19
„	60	„	100	—	32
„	100	„	200	—	63
„	200	„	300	—	94
„	300	„	400	1	25
„	400	„	800	2	50
„	800	„	1200	3	75
„	1200	„	1600	5	—
„	1600	„	2000	6	25
„	2000	„	2400	7	50
„	2400	„	3200	10	—
„	3200	„	4000	12	50
„	4000	„	4800	15	—
„	4800	„	5600	17	50
„	5600	„	6400	20	—
„	6400	„	7200	22	50
„	7200	„	8000	25	—

Ze sum výše 8000 zl. platí se z každých 400 zl. o 1 zl. 25 kr. více, při čemž zbytek méně než 400 zl. pokládán buď za plnou sumu.

Škála III.
pro úpisy obchodní, smlouvy o věcech movitých atd.

	zl.		zl.	Poplatek i s přirážkami zl.	kr.
		do	10	—	7
výše	10	„	20	—	13
„	20	„	30	—	19
„	30	„	50	—	32
„	50	„	100	—	63
„	100	„	150	—	94
„	150	„	200	1	25
„	200	„	400	2	50
„	400	„	600	3	75
„	600	„	800	5	—
„	800	„	1000	6	25
„	1000	„	1200	7	50
„	1200	„	1600	10	—
„	1600	„	2000	12	50
„	2000	„	2400	15	—
„	2400	„	2800	17	50
„	2800	„	3200	20	—
„	3200	„	3600	22	50
„	3600	„	4000	25	—

Ze sum výše 4000 zl. platí se z každých 200 zl. o 1 zl. 25 kr. více, při čemž zbytek méně než 200 zl. pokládán buď za plnou sumu.

Klíč k vypočítání úroků.

Mají-li se úroky vypočítati na jistý počet dní, násobí se kapitál počtem dní a součin dělí se poměrným číslem míry úrokové.

Poměrné číslo					
144000	pro	$^1/_4$	percent.	roční	úroky
72000	„	$^1/_2$	„	„	„
36000	„	1	„	„	„
18000	„	2	„	„	„
12000	„	3	„	„	„
9000	„	4	„	„	„
7200	„	5	„	„	„
6000	„	6	„	„	„
$5142^6/_7$	„	7	„	„	„
4500	„	8	„	„	„
4000	„	9	„	„	„
3600	„	10	„	„	„
$3272^8/_{11}$	„	11	„	„	„
3000	„	12	„	„	„
$2769^3/_{13}$	„	13	„	„	„
$2571^3/_7$	„	14	„	„	„
2400	„	15	„	„	„
2250	„	16	„	„	„
$2117^{11}/_{17}$	„	17	„	„	„
2000	„	18	„	„	„
$1894^{14}/_{19}$	„	19	„	„	„
1800	„	20	„	„	„

Aby se při 7, 11, 13, 14, 17 a 19% míře úrokové nemusilo děliti zlomky, vezme se předcházející míra úroková a k výsledku připočte se $^1/_6$, $^1/_{10}$, $^1/_{12}$, $^1/_{14}$, $^1/_{16}$ nebo $^1/_{18}$ téhož.

Poplatky za převody jmění

při pozůstalostech.*)

Obnos pozůstalosti		Poplatek i s 25% přirážkou					
od	až včetně do	při 1%		při 4%		při 8%	
zl.	zl.	zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.
1	20	—	25	1	—	2	—
21	40	—	50	2	—	4	—
41	60	—	75	3	—	6	—
61	80	1	—	4	—	8	—
81	100	1	25	5	—	10	—
101	120	1	50	6	—	12	—
121	140	1	75	7	—	14	—
141	160	2	—	8	—	16	—
161	180	2	25	9	—	18	—
181	200	2	50	10	—	20	—
201	220	2	75	11	—	22	—
221	240	3	—	12	—	24	—
241	260	3	25	13	—	26	—
261	280	3	50	14	—	28	—
281	300	3	75	15	—	30	—
301	320	4	—	16	—	32	—
321	340	4	25	17	—	34	—
341	360	4	50	18	—	36	—
361	380	4	75	19	—	38	—
381	400	5	—	20	—	40	—
401	420	5	25	21	—	42	—
421	440	5	50	22	—	44	—
441	460	5	75	23	—	46	—
461	480	6	—	24	—	48	—
481	500	6	25	25	—	50	—
501	520	6	50	26	—	52	—
521	540	6	75	27	—	54	—
541	560	7	—	28	—	56	—
561	580	7	25	29	—	58	—
581	600	7	50	30	—	60	—

*) Dle § 6. lit. C, c zákona ze dne 13. prosince 1862 č. 89 říš. zák. zapravují se poplatky při pozůstalostech pouze z věcí movitých se skládajících, když nedosahují i s přirážkou obnos 25 zl., v kolcích a vyměřuje je soudce. Převyšují-li poplatky ty i s přirážkou 25 zl. anebo jsou-li vyměřeny z pozůstalostí skládajících se z věcí movitých i nemovitých anebo jen z věcí nemovitých, vyměřují se úřadem ku vyměřování poplatků příslušným a platí se přímo.

Obnos pozůstalosti		Poplatek i s 25% přirážkou					
od	až včetně do	při 1%		při 4%		při 8%	
zl.	zl.	zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.
601	620	7	75	31	—	62	—
621	640	8	—	32	—	64	—
641	660	8	25	33	—	66	—
661	680	8	50	34	—	68	—
681	700	8	75	35	—	70	—
701	720	9	—	36	—	72	—
721	740	9	25	37	—	74	—
741	760	9	50	38	—	76	—
761	780	9	75	39	—	78	—
781	800	10	—	40	—	80	—
801	820	10	25	41	—	82	—
821	840	10	50	42	—	84	—
841	860	10	75	43	—	86	—
861	880	11	—	44	—	88	—
881	900	11	25	45	—	90	—
901	920	11	50	46	—	92	—
921	940	11	75	47	—	94	—
941	960	12	—	48	—	96	—
961	980	12	25	49	—	98	—
981	1000	12	50	50	—	100	—
1001	1020	12	75	51	—	102	—
1021	1040	13	—	52	—	104	—
1041	1060	13	25	53	—	106	—
1061	1080	13	50	54	—	108	—
1081	1100	13	75	55	—	110	—
1101	1120	14	—	56	—	112	—
1121	1140	14	25	57	—	114	—
1141	1160	14	50	58	—	116	—
1161	1180	14	75	59	—	118	—
1181	1200	15	—	60	—	120	—
1201	1220	15	25	61	—	122	—
1221	1240	15	50	62	—	124	—
1241	1260	15	75	63	—	126	—
1261	1280	16	—	64	—	128	—
1281	1300	16	25	65	—	130	—
1301	1320	16	50	66	—	132	—
1321	1340	16	75	67		134	—
1341	1360	17	—	68	—	136	—
1361	1380	17	25	69	—	138	—

Obnos pozůstalosti		Poplatek i s 25% přirážkou					
od	až včetně do	při 1%		při 4%		při 8%	
zl.	zl.	zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.
1381	1400	17	50	70	—	140	—
1401	1420	17	75	71	—	142	—
1421	1440	18	—	72	—	144	—
1441	1460	18	25	73	—	146	—
1461	1480	18	50	74	—	148	—
1481	1500	18	75	75	—	150	—
1501	1520	19	—	76	—	152	—
1521	1540	19	25	77	—	154	—
1541	1560	19	50	78	—	156	—
1561	1580	19	75	79	—	158	—
1581	1600	20	—	80	—	160	—
1601	1620	20	25	81	—	162	—
1621	1640	20	50	82	—	164	—
1641	1660	20	75	83	—	166	—
1661	1680	21	—	84	—	168	—
1681	1700	21	25	85	—	170	—
1701	1720	21	50	86	—	172	—
1721	1740	21	75	87	—	174	—
1741	1760	22	—	88	—	176	—
1761	1780	22	25	89	—	178	—
1781	1800	22	50	90	—	180	—
1801	1820	22	75	91	—	182	—
1821	1840	23	—	92	—	184	—
1841	1860	23	25	93	—	186	—
1861	1880	23	50	94	—	188	—
1881	1900	23	75	95	—	190	—
1901	1920	24	—	96	—	192	—
1921	1940	24	25	97	—	194	—
1941	1960	24	50	98	—	196	—
1961	1980	24	75	99	—	198	—
1981	2000	25	—	100	—	200	—
přes 2000 z každých 20 zl. více		—	25	1	—	2	—

Index věcný.

Hlava I.

Hlava II.

Díl I.

Hlava III.

O řízení ve věcech knihovních.

Index chronologický.

---

a) **Zákonů, dekretů, min. nařízení a p., jichž jest se v této knize dovoláváno.**

b) Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudního dvoru, na něž v této knize poukazováno.

Paragrafy knihovního zákona.

